

ဒီနှစ်နွေရာသီကအပူရှိန်တော်တော်လေးပြင်းလွန်းတယ်။
အပူလှိုင်းဖြတ်တယ်ဘာညာတော့လူတွေပြောနေသံကြားတယ်။
ပုံမှန်နွေဖက်ဆိုခပ်စိမ့်စိမ့်လေးဖြစ်နေတတ်တဲ့ကျနော့်တို့.မြို့.လေးမှာတောင် တော်တော်သိသာလာတယ်ဗျ။
သင်္ကြန်လွန်သွားတာနဲ့.ကော့နေအောင်ကိုပူလာတာ။ အဲ့ဒီအပူလှိုင်းဖြတ်တဲ့ကိစ္စကြောင့်
ကျနော်ခင်ဗျားတို့.ကိုခုပြောပြမယ့်ဇတ်လမ်းကဖြစ်လာတာလေ။ အပူဒဏ် ဘယ်လောက်ပြင်းသလဲဆိုရင်ခါတိုင်း
ရွာရိုးကိုးပေါက်လျှောက်သွားနေတတ်တဲ့ ကျနော့်တို့.ရပ်ကွက်ထဲက အဟန်ရှုပ်ဆို
တဲ့တရုတ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က
ကိုရွှေဘတစ်ယောက်တောင်မနက်စောစောနံ့ပြားရိုက်ပီးတာနဲ့.ရပ်ကွက်စာကြည့်တိုက်က
ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းအဟောင်းလေး၃-၄အုပ်လောက်ဆွဲပီးရပ်ကွက်ထိပ်ကအရိပ်
ကောင်းတဲ့ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲလစ်တော့တာပဲဗျ။အပူရှောင်တာပေါ့လေ။ မေးလိုက်ရင်တော့..ဟကောင်ရဲ!!
ဘုရားရိပ်တရားရိပ်ဆိုတာကဆိုပီး အာလူးတွေဖုတ်ပြလိမ့်မယ်။ အမှန်ကအင်းဘုန်းကြီး
ဝိုင်းကဆွမ်းဟင်းအကျတွေအဝတွယ်ပီး
ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲကမရမ်းပင်အုပ်အုပ်တွေမိုးထားတဲ့စေတီသေးသေးလေးရဲ့.ရင်ပြင်မှာကျောခင်း၊မဂ္ဂဇင်းဖ
တ်ပီးဖိမ့်နဲ့.သွားသွားအိပ်နေတာမသိတာ
လိုက်လို့.။ အဲ့လိုနေရထိုင်ရခက်တဲ့ရာသီဥတုနဲ့.စိတ်ပျက်စရာကောင်းရတဲ့အထဲပြဿနာတစ်ခုက
ကျနော့်ဆီအလိုလိုရောက်လာပါလေရောလား။

ကျနော့်ဖေဖေရဲ့.ဘကြီးဆိုလားတော်စပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ကျနော်နဲ့.ဆို အဘိုး တော်မယ်ထင်ပါရဲ့.
အဲ့ဒီဆရာသမားကဗမာပြေအလယ်ပိုင်းက မြေလတ်မြို့.တစ်မြို့.မှာအခြေချနေတာကျနော့်တစ်သက်
လောက်ရှိပီ။ ငယ်ငယ်ကတော့မြင်ဖူးပါတယ်။ အရင်တစ်ခေတ်ဆီက အလံနီဆိုလားဘာလားဗျ။
စကားပြောလက်ပေါက်အတော်ကပ်တယ်လို့.နာမည်ကြီး။ အိမ်ထောင်ကျတော့အဲ့ဒီမြို့.သူနဲ့.ဆံ
ထုံးနောက်ရောင်ပါပြောင်းသွားလိုက်တာမြင်တောင်မမြင်ရတော့တာကြာလှပေါ့။
ပြဿနာကဗျာ..အဲ့ဒီကျနော့်အဘိုး ကဒီလောက်ပူနေတဲ့ကာလကြီးမှာ နေ့.လည်ခင်းဖက်ရှုပ်ကီချလိုက်တာဆေး
ရုံတင်လိုက်ရရောဆိုပါတော့။ သူတို့.လင်မယားမှာကသားသမီးကမထွန်းကားခဲ့တော့ခုလို
အရေးအကြောင်းဆိုရင် မိန်းမဖက်က အမျိုးတွေရှိပေမယ့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့.အရေးပေါ်လူလိုလာ
တယ်။ အိမ်ကိုဖုန်းဝင်လာတော့ ကျနော့်ညီက အိမ်အလုပ်တွေကိုအကြောင်းပြပီးရှောင်တယ်။
ဒါနဲ့.ပဲကျနော့်ဆီဒီပြဿနာက ရောက်လာရော။ ဒီလောက်နာမည်ကျော်တဲ့ လူ့.ဝှစာကြီးကိုဆေးရုံ
ပေါ်မှာသွားပြုစုရမယ်ဆိုတာတွေကြည့်တာနဲ့.တင်စိတ်လေစရာဗျ။
ဒါပေမယ့်ကျနော့်မှာရှောင်လို့.မရတဲ့အကြောင်းတရားကရှိနေတယ်ဗျ။ ဒီလို..
ကျနော်ကဘွဲ့.ရပီးအိမ်ပြန်လာတာ၄-၅လ
လောက်ရှိနေပီ။ အိမ်ပြန်ရောက်ခါစကတော့ မိဘတွေကဘာမှမပြောဘူးကြည်ကြည်ဖြူဖြူပဲ။

အဲ့ဒီခေတ်ကသိပ်မပေါသေးတဲ့ အင်္ဂလိပ်နီယာဘွဲ့လေးရလာတာဆိုတော့ သူတို့အနေနဲ့ဘာမှမပြော
သာသေးဘူးပေါ့လေ။

တစ်မြို့လုံးမှတစ်ယောက်တစ်လေလောက်ရတဲ့ဘွဲ့မျိုးလေးရထားတာဆိုတော့ငါတို့သားလေးကတော်တယ်ဆို
ပီးတပြုံးပြုံး။ ဒါနဲ့ကျနော်လည်းအခွင့်ကောင်းယူပီးအိမ်
အလုပ်လည်းဝင်မကူဟိုယောင်ယောင်ဒီယောင်ယောင်လုပ်နေလိုက်တာ
ကြာလာတော့သိပ်မကြည်ချင်တော့ဘူးဗျ။

မကြည်ချင်စရာကလည်းအကြောင်းရှိနေတာကိုး။

ခုနက ပြောတဲ့ကိုရွှေဘနဲ့ပေါင်းပေါင်းပီးတနေ့တနေ့အရေမရအဖတ်မရ
မြစ်ဆိပ်ဖက်ဆင်းပီးငါးမျှားလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ
ရပ်ကွက်ထဲကချာတိတ်တွေနဲ့ထိုင်ရင်းဆရာကြီးဂိုက်နဲ့လက်ချာ
တွေရှိက်ညနေစောင်းလာရင် ကိုရွှေဘနဲ့၂ကောင်သားမြို့ပြင်က ဗျစ်ရည်ဆိုင်ကိုခိုင်လျှိုလေးတူတူလစ်၊
အမယ်... ပီးတာနဲ့အိမ်ပြန်တယ်မထင်နဲ့ ဘယ်ရပ်ကွက်မှာအသုဘအိမ်ရှိလဲစုံစမ်းပီး
မိုးလင်းပေါက်ဖဲချတော့တာပဲ။ ဖဲဂိဇ္ဇာနဲ့အင်္ဂလိပ်နီယာပေါင်းမိမှတော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ မြို့ထဲမှာလူမသေလို၊
အသုဘမဖြစ်ရင်လည်းလက်လျှော့မယ်ထင်သလား? ဟုတ်ကဲ့တခြား မြို့နယ်တွေ
ထိအသုဘအိမ်ရှာပီးလိုက်ရိုက်တာဗျ။ အသုဘအိမ်မှာစေတနာ့ဝန်ထမ်း စောင့်အိပ်ပေးတဲ့လူကို
ကျနော်တို့အရပ်ဒေသမှာ အိပ်ဖန်စောင့်လိုခေါ်တယ်။ အင်း...ကိုရွှေဘနဲ့ဖိုးသက် ဆိုရင်လူတွေ
က၎်မြို့နယ်အိပ်ဖန်စောင့်တွေလိုခေါ်တဲ့အထိအလုပ်တွေဖြစ်နေကြတာဟီးဟီး။

အဲ့ဒီတော့ ကျနော့်မိဘတွေကလည်းတော်တော်လေးမျက်စိနောက်လာပီ။

ခုပြောတဲ့ကိစ္စပေါ်လာတော့ လူကြီးတွေလည်းအတော်ပဲဆိုပီး
မောင်ဖိုးသက်ခုချက်ချင်းအထုပ်ပြင်ပီးသွားစေလိုအမိန့်တော်မှတ်ကရောဗျ။ တတ်နိုင်ပါဘူးလေ။
ထားရာမှာနေစေရာကိုသွား...
ဘဝမျိုးဆိုတော့လည်းထွက်တော်မူနန်းကခွါရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ခရီးထွက်လာခဲ့ရရောဆိုပါတော့ဗျ။
လေယာဉ်ကွင်းလိုက်ပို့တဲ့ ကိုရွှေဘက ကြေကွဲနေသေးတယ်။ အေပေးလေး!! မြန်မြန်
ပြန်လာနော်.. မင်းမပါပဲငါတစ်ယောက်ထဲဖဲသွားချလို ပြဿနာတက်ရင် ငါတစ်ကောင်ထဲရိုက်ရနက်ရမှာ..
ပီးတော့မင့်အဘိုးသေလို အသုဘဖြစ်ရင် ဖဲဝင်မရိုက်နဲ့အဲ့ဒီမြို့ကကောင်တွေကဖဲ
လိမ်တတ်တယ်လို့နာမည်ကြီးဆိုပီးမှာနေသေးတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲကျနော်ခရီးထွက်ခဲ့တာပေါ့ဗျ။

ဆေးရုံပေါ်က အဘိုးကိုစိတ်ပူရမယ့်အစား ခုကျနော်ရောက်မယ့်မြို့ကိုပဲစိတ်ဝင်စားနေမိတယ်။
ဗမာပြေအလယ်ပိုင်းက မြို့။ အပူရှိန်အင်မတန်ပြင်းထန်တဲ့မြို့။ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင်
လှပတဲ့စကားလုံးတွေနဲ့ကဗျာစပ်တတ်တဲ့ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာတွေ၊ နိုင်ငံကျော်ကာတွန်းဆရာတွေ၊ စာရေးဆရာ

ာတွေနေတဲ့မြို့ကိုကျနော်သွားနေပီ။ ဘာတွေဘယ်လိုကြုံရမလဲဆိုတာ တွေးနေ
ရင်းလေယာဉ်ပေါ်မှာကျနော်အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်။

လေယာဉ်ဘီးနဲ့ ပြေးလမ်းဆောင့်မိတဲ့အချိန်ကျမှကျနော်လန့်နိုးလာတယ်။ ရောက်ပါပြီဗျာ။
ကျနော်အိပ်ချင်မူးတူးကြောင်တောင်တောင်နဲ့ လေယာဉ်ပေါ်ကနေ အိတ်ကလေးလွယ်ပီးဆင်းလာခဲ့တယ်။
ပေါင်းအိုးထဲဆင်းလာရသလိုဖြစ်သွားတယ်။ အင်း..ငါတော့ဘယ်လောက်ကြာဦးမယ်မသိ
ဘူးလို့ တွေးရင်းစိတ်ပျက်သွားတယ်ဗျ။ လေဆိပ်ထဲဝင်လာရင်းဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်ကြည့်ရင်း ရှာလိုက်တော့
ဖုန်းကြိုဆက်ထားပီး လာကြိုခိုင်းထားတဲ့ နယ်ခံကာတွန်းဆရာကိုအလွယ်တကူတွေ့ရ
လို့ ဝမ်းသာအားရဖက်ရမ်းနှုတ်ဆက်ရင်း လေဆိပ်အပြင်ဖက်ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။
လေဆိပ်အပြင်ဖက်မှာရပ်ထားတဲ့ ဒီကောင့်ဂျစ်ကားလေးဆီ သွားရင်းနေရောင်စူးစူးကြီးရဲ့ ဒဏ်ကိုစပီးခံနေရပီ။
အား!!! နေရောင်ကငါ့မျက်လုံးကိုလက်သီးနဲ့ ထိုးလိုက်သလိုပဲကွာ*..
ခုချိန်များငါ့လက်ထဲခြောက်လုံးပူးသေနတ်တစ်လက်လောက်ရှိရင်မြင်မြင်ရာလူတွေကိုအကုန်ပစ်သတ်မိမလားမ
သိဘူး**..လို့ ပြောလိုက်တော့ ကျနော့်ကျောင်းနေဖက် ကာတွန်းဆရာကတဟားဟား
ရယ်ရင်းခုစောသေးတယ်ငါ့ကောင်မွန်းတည့်ရင်ပိုဆိုးတာမင်းတွေ့လိမ့်မယ်လို့ ပြန်ပြောတယ်ဗျ။ (* **
အဲ့ဒါအဲလဘတ်ကမျိုးရဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ထဲကစာသား။ ဇတ်လိုက်ကနေရောင်လက်လက်မှာစိတ်
ဖောက်သလိုဖြစ်ပီးလူတစ်ယောက်ကို ခြောက်လုံးပူးနဲ့ ပစ်သတ်မိတဲ့ဇတ်လမ်း။
ကာတွန်းဆရာကအဲ့ဒီဝတ္ထုကိုအလွတ်ကိုရတဲ့အထိကြိုက်တာမို့ လို့ တခါထဲသဘောပေါက်ပီးရယ်နေတာဗျ။)
ဟေ့ကောင်..သူငယ်ချင်းငါ့ဆံသဆိုင်လေးအရင်ပို ပေးပါကွာ..ဆံပင်ညှပ်ချင်လို့
အဲ့လိုပြောလိုက်တော့ ကျနော့်ဘော်ဒါကအိုကေဆိုပီး
ဂျစ်ကားလေးကိုမြို့ထဲဖက်ကိုမောင်းနေရင်းစကားတွေဖောင်ဖွဲ့နေပြန်တယ်။
ကျနော့်ဆံပင်နဲ့ အလံနီလက်ဟောင်းအဘိုးရှိတဲ့ဆေးရုံကို
သွားလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ။
တော်ကြာ..သူ့မြေးကျနော်ဟာ..ခေတ်စနစ်ဆိုးအောက်မှာသားကောင်ဖြစ်သွားပါပီဘာညာဆိုတဲ့လက်ဝဲအယူ
အဆတွေနဲ့ ဆိုဆုံးမတာနဲ့ ပဲရောဂါပိုသည်းလာပီးရှေ့သွား
နိုင်တယ်။ ကျနော့်ဆံပင်ကလည်းကျော့လည်လောက်ရောက်အောင်ကိုရှည်နေတာကိုး။ အဲ့ဒီခေတ်က
တအုံးအုံးထနေတဲ့ Rocker ကြီးတွေကိုအားကျလို့ မထင်နဲ့ ဗျာ။ ရှက်ရှက်နဲ့ ဝန်ခံရရင်...
ရည်းစားကပစ်ပြေးသွားကထဲကဆံပင်မညှပ်ပဲပစ်ထားတာလေ။
ဘာဆိုလို့လဲလို့ ခင်ဗျားတို့ ကမေးချင်တာလား? မတော်လို့ များ စိတ်ပြောင်းပီး ကျနော့်ဆီကိုပြန်လာခဲ့ရင်
မမရယ်..ကျနော့်
အလွမ်းတွေဟာဟော့ဒီကျနော့်ဆံပင်တွေလောက်တောင်ရှည်နေပါပီဘာညာနဲ့ ချွဲမယ်ပေါ့လေ။
အဟို..လွန်ခဲ့တဲ့၃-၄လက မမတစ်ယောက်တနယ်တကြေးမှာအိမ်ထောင်ကျလို့ ကလေးတောင်ရ

နေပီဆိုတာကြားမှစိတ်လျော့လိုက်ရတာ။ ဒါပေမယ့်ချက်ချင်းကြီး ဆံပင်တွေညှပ်မပစ်ရဲဘူး။
လိပ်ပြာမလုံလို့.ဟီးဟီး။ ခုမှပဲပူတာရယ် အဘိုးကိုတွေ့.ရမှာရယ်ကိုအကြောင်းပြလို.ရပီဆိုတော့ညှပ်
ပစ်လိုက်တော့မယ်ဗျာ... ..

ဆံပင်ညှပ်လိုက်တော့မှလူကိုပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြစ်သွားတယ်။
တအားမတိုပဲဂုတ်ထောက်လောက်ဖြတ်ချထားလိုက်တယ်။ အိုကေ! ရပီ။
အဘိုးအိမ်ကိုပေးလိုက်တဲ့လိပ်စာအတိုင်းလိုက်ရှာတော့ မြို့.ထဲမကျမြို့.ပြင်မကျရပ်ကွက်ထဲက
ခြံဝင်းကျယ်ကျယ်တစ်ခု
ကိုရောက်သွားတယ်။ ပျဉ်ထောင် သွပ်မိုးနဲ့.ရေနံဝနေတဲ့နှစ်ထပ်ရှေးအိမ်မဲမဲကြီးဗျ။
ခြံဝင်းထဲမှာပါးရုံပင်တွေသရက်ပင်တွေနဲ့.အရိပ်ခပ်ကောင်းကောင်းပဲ။ ခြံဝင်းထဲကိုကျနော်နဲ့.ကာတွန်းဆရာတို့.
ဂျစ်ကားလေးကိုမောင်းဝင်သွားတော့ လူသူလေးပါးမရှိဘူး။
အိမ်ရှေ့.ဆင်ဝင်အောက်မှာကားရပ်လိုက်ပီးကြည့်လိုက်တော့
တံခါးမကြီးကိုသော့ခလောက်ကြီးနဲ့.ခတ်ထားတာတွေ့.ရတယ်။
ပြဿနာပဲ..ဘယ်သူမှမရှိပါလားဗျာ။ ၂ကောင်သား ခပ်တည်တည်နဲ့. အိမ်ရှေ့.ကု-
ငှထစ်လောက်ရှိတဲ့လှေကားခုံမှာ ထိုင်နေရင်းဘယ်လိုလုပ်မလဲတိုင်ပင်နေလိုက်ကြတယ်။
ဟေ့ကောင်သူငယ်ချင်း..ဘယ်သူမှမလာလို့.အဆင်မပြေရင်..ငါ့အိမ်ကိုသာလိုက်ခဲ့တော့ကွာ
လို့.ကာတွန်းဆရာကပြောတာကိုလိုက်သင့်မလိုက်သင့်စဉ်းစားနေတုံး....

ကိုဖိုးသက်ဆိုတာလားရှင်!!
ဆိုတဲ့အသံလွင်လွင်လေးကြားလိုက်တော့ မော့ကြည့်လိုက်မိတယ်။
အသက် ၂၅-၃၀ကြားလောက်ရှိမယ့်အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အိမ်သော့တွဲလေးကိုင်ပီး
ကျနော်တို့.ရှေ့.မှာလာရပ်နေတာမြင်ရတယ်။ အသားခပ်ညိုညို အရပ်မြင့်မြင့်နဲ့.မျက်နှာကခပ်တည်တည်ဗျ။
ရှုပ်အင်းကျီလက်ရှည်ကိုနေပူအင်ကာကွယ်ဖို့.အတွက်ဝတ်ထားတာတောင်
သူ့.ရွှေရင်အစုံကမို.မို.မောက်မောက်ဖြစ်နေတာအသိသာကြီးဖြစ်နေတယ်။ ထမီအဝါနုရောင်လေးနဲ့.
ဆံပင်ရှည်တွေ
ကိုလက်ကိုင်ပုဂါအဖြူလေးနဲ့.စည်းနှောင်ပီးပုခုံးအရှေ့.တစ်ဖက်ခြမ်းကိုချထားတယ်။ ခေါင်းပေါ်မှာက
မြက်ခမောက်ပြားပြားလေးကိုဆောင်းလို.။ ကျနော်လည်းခြေဆုံးခေါင်းဆုံးအကဲခတ်နေရာ
ကချောင်းတစ်ချက်ဟန့်.လိုက်ပီး မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တယ်။

အဟမ်း.. ဟုတ်ကျနော်ဖိုးသက်ပါ..
အဘွားလေးမေဘယ်များသွားသလဲမသိဘူးဗျ..ဆေးရုံမှာလား..(အဘွားလေးမေဆိုတာ ကျနော့်အဘိုးရဲ့.ဇနီး)
ကျမဟုတ်ဘဲခြံကပါ.. အရီးမေဆေးရုံသွားပါတယ်.. ကိုဖိုးသက်လာရင်
သော့ဖွင့်ပေးဖို့.ကျမကိုမှာထားလို.ပါ.. ညဖက်ကျမှဆေးရုံလိုက်လာပါလို့.မှာထားပါတယ်...

အာ...ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။

အဲ့ဒီအမျိုးသမီးကအိမ်တံခါးမကြီးသော့ကိုဖွင့်ဖို့ပြင်နေတုံးကာတွန်းဆရာက
ဟေ့ကောင်ငဲ့ပွဲရုံမှာအလုပ်တွေကျနေတယ်ဟ.. ညမှတစ်ခါပြန်လာပီးမင်းကိုဆေးရုံလိုက်ပို့မယ်။
ခုတော့ငါလစ်လိုက်တော့မယ်ဆိုပီး သူ့ကားပေါ်တက်ပီး စက်နီးရင်း ကျနော့်ကိုမျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြတယ်။
ဟိုအမျိုးသမီးဖက်ကို မျက်စပစ်ပြတယ်။ သောက်ခွက်က မချိုမချည်နဲ့။ ကျနော့်အိတ်
ကိုကောက်ကိုင်လိုက်ပီး ကားမောင်းထွက်သွားတဲ့ဒီကောင့်ကို အသံမထွက်ပဲပါးစပ်လှုပ်ပြပီး
ဆဲလိုက်သေးတယ်။ ပီးတော့မှအိမ်ထဲဝင်လာမိတယ်။

နောက်ဖေးခြံထဲကရေတွင်းမှာရေချိုးလိုက်ပါ.. ကျမထမင်းပွဲပြင်ထားပေးပါမယ်.. လို့ဟိုအမျိုးသမီးက
ကျနော့်ကိုမကြည့်ပဲပြောတယ်။

ဘယ်လိုဟာလဲမသိဘူးဗျ။ ရုပ်တည်ကြီးနဲ့။ အသွားမေနဲ့ဘာတော်လဲတော့မသိဘူး။
ကျနော်လည်းရေလဲပုဆိုးဆပ်ပြာတဘက်တွေယူပီး ရေအေးအေးလေးကိုဖိမိနဲ့ချိုးပီးမှအိမ်ဖက်ပြန်လာခဲ့
တယ်။ ကျနော့်အတွက်နေရာချထားပေးတဲ့အခန်းထဲကနေအဝတ်အစားလဲပီးပြန်ထွက်လာတော့
ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ခုနကမိန်းမ ထမင်းပွဲပြင်ထားပီးပီ။ ဆောင်းထားတဲ့မြက်ခမောက်ကိုချွတ်
ထားတော့ မျက်နှာကိုသေချာမြင်ရတယ်။

မျက်နှာကြောတာမတင်းရင်တော်တော်ကြည့်ရတာချောတယ်လို့ပြောလို့ရတဲ့မိန်းမဗျ။

ခုကျနော့်ကိုကျောပေးထားတော့ ထမီအဝါနုလေးအောက်က

သူ့တင်ပါးပိုင်းပိုင်းလေးကလည်း ကြည့်ရတာမျက်စိအေးလိုက်တာ။

ရုတ်တရက်ဖတ်ကနဲကျနော့်ဖက်လှည့်ကြည့်လာမှ

သတိလက်လွတ်ငေးနေမိတာလူမိသလိုဖြစ်သွားလို့ရှက်သွားတယ်။

သူ့မျက်နှာလည်းရှက်ပဲပဲဖြစ်သွားတာပေါ့။ တစ်မိန်းယောက်ျားတစ်ယောက်

ကိုယ့်ဖက်ကိုမျက်စိဖိမိခံနေတာတွေလိုက်ရတာကိုး။

ကျနော်လည်းအရှက်ပြေထမင်းစားပွဲကိုမြန်မြန်ဝင်ထိုင်လိုက်ပီး

ခပ်တည်တည်နဲ့ခူးခပ်စားပလိုက်မိတယ်။

စားသောက်ပီးတော့ ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေကို သူမတစ်ယောက်သိမ်းဆည်းနေတုံး

ကျနော်ညှို့ခန်းဖက်ထွက်လာပီး စီးကရက်တစ်လိပ်လောက်ဖွာရင်းထိုင်နေမိတယ်။

ခဏနေတော့ သူမထွက်လာပီး ထုံးစံအတိုင်းကျနော့်မျက်နှာကိုမကြည့်ပဲ..

တရေးလောက်အိပ်ချင်အိပ်ထားပါကိုဖိုးသက်..ညဖက်ကျရင်ဆေးရုံမှာစောင့်အိပ်ရမယ်လို့

အရီးမေကပြောထားပါ

တယ်။ တစ်ခုခုလိုရင် ဟိုဖက်ခြံမှာကျမရှိပါတယ်လှမ်းခေါ်လိုက်ပါလို့ခပ်တည်တည်ပြောရင်း ပြန်သွားရော။

ကျနော်လည်းကျောပေးပီး ခပ်မြန်မြန်လျှောက်သွားတဲ့ အဲ့ဒီအမျိုးသမီးရဲ့နောက်ပိုင်း
အလှကိုသေချာလိုက်ကြည့်ရင်း ဧည့်ခန်းထဲကဆက်တီခုံရှည်ပေါ် လဲ့အိပ်လိုက်မိတယ်။

အိပ်ယာနိုးလာတော့ ပူစပ်ပူလောင်ကြီးဗျာ။
ညနေစောင်းစပြုလာတာတောင် နေရောင်ကတော်တော်လေးပြင်းသေးသလိုပဲ။
အာခေါင်ခြောက်သလိုဖြစ်ပီးနေရခက်လိုက်တာ။
ဓာတ်ဆားလေးဘာလေးကြိုပီးဖျော်သောက်ထားရင်ကောင်းမယ်။
ဝတ်ထားတဲ့တီရှပ်ကိုဆွဲချွတ်လိုက်ပီး ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်းဖြစ်နေတာသွေးပူလာအောင်လို့.
ရဲ့ဒိုးဘောက်ဆင်လေးနည်းနည်းကစားလိုက်သေးတယ်။ တအားကြီးတော့လေ့ကျင့်ခန်းမလုပ်ရဲဘူးဗျ။
နဂိုကချွေးတစ်စုံဖြစ်နေတာ အားကုန်မှာကြောက်ရတယ်။ တလက်စထဲရေချိုးတော့မှဆိုပီးအိမ်ပေါ်တက်
ပီးဆပ်ပြာခွက်တွေ၊ရေလဲပုဆိုးလေးတွေယူပီး နောက်ဖေးခြံဝင်းထဲကရေတွင်းကိုထွက်လာ
ခဲ့တယ်။ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ်လျှောက်လာခဲ့တာသတိမထားမိလိုက်ဘူး။ ရေတွင်းဘေးကိုရောက်မှ
လူတစ်ယောက်ရေချိုးနေတာ သတိထားမိတယ်။ ဟိုအမျိုးသမီးဗျ။ ဒုက္ခပဲ။ ခုမှပြန်ကွေ့သွားရ
အောင်လည်းမကောင်း၊တစ်မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ရေတွင်းတစ်ခုမှာ ဥယျာဉ်ထဲရေချိုးရမှာကိုလည်းစိတ်က
ကျဉ်းကျပ်နေတာအမှန်ပဲ။ မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ။

ရေချိုးနေတာလား အမေ!! လို့ပြောရင်းပြီးပြလိုက်တယ်။ သူကတော့ခေါင်းငြိမ်ပြရုံပဲ။
တော်တော်သောက်ကြောတင်းတဲ့ဟာမဗျ။ ကျနော်လည်းလက်ကသယ်လာတဲ့ရေလဲတွေဆပ်ပြာခွက်
တွေကိုရေတွင်းဘေးကအုတ်ခုံလေးပေါ်တင်ရင်း အဲ့ဒီအမျိုးသမီးကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ရေပုံးကြိုးမဲ့လေးကိုဆွဲရင်းရေတွင်းထဲကရေငင်နေတယ်ဗျ။ ပုံစံကိုကြည့်ရတာ တွင်းထဲကရေကိုငင်ပီး
ပုံးလိုက်လောင်းချိုးနေပုံရတယ်။ ဘေးတိုက်မြင်နေရတဲ့သူ့ကိုယ်လုံးလေးမှာရေစိုထမီက
ကပ်နေတော့ကောက်ကြောင်းတွေကထင်းနေတဲ့အပြင်.. ရေငင်နေတော့ လှုပ်ရှားနေတာကြောင့်ရေစိုထမီ
အောက်က နို့ကြီး ၂လုံးတုန်တုန် တုန်တုန်ဖြစ်နေတယ်။ ခြေဖျားလေးထောက်ထားတော့
အောက်ကတင်ပါးလေးကလည်းတစ်တစ်ရစ်ရစ်လေးဗျ။ ကျနော်အာ
ခေါင်ခြောက်လာပြန်ပီ။ ဒီတစ်ခါအာခေါင်ခြောက်တာက ဘာကြောင့်လဲဆိုတာသဘောပေါက်တယ်မလား။
ရေချိုးမယ်ဆိုပီး အောက်ခံဘောင်းဘီကလည်းဝတ်မလာတော့ ပုဆိုးတစ်လွှာလေးပဲ
ကာထားတဲ့ အငယ်ကောင်ကလည်းငေါက်ကနဲထထောင်ချင်သလိုလိုဖြစ်လာတယ်။ ဖူး.....!!
စိတ်ကိုမနည်းထိန်းနေရတယ်။ စိတ်ကိုထိန်းဖို့ကြိုးစားနေပေမယ့်
ကျနော့်မျက်လုံးတွေကအဲ့ဒီအမျိုးသမီးရဲ့ရေစိုကိုယ်လုံးပေါ်မှာပဲ စုံချည်ဆန်ချည်ပြေးလွှားနေတယ်။ သူကတော့
ကျနော့်ကိုရှိတယ်လို့ ကိုသဘောထားပုံမရဘူး။ ရေတစ်ပုံးငင်လိုက်
ခေါင်းကနေလောင်းချိုးလိုက်၊ရေပုံးကြိုးကိုလျှော့ချလိုက်အဲ့လိုအေးအေးလူလူပဲလုပ်နေတာဗျ။
ကျနော့်မှာသာစိတ်ကတဖြေးဖြေးဖောက်ပြန်လာလို့ ဟိုဒင်းဖြစ်ပီး ထိုင်ရမလိုထရမလိုကုန်းကွကွ

ကြီးဖြစ်လာပီ။ ခုချိန်သာကျနော့်ဖက်ကိုလှည့်ကြည့်လာရင်

ပုဆိုးအောက်ကနေထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စမြင်တော့မယ်ဗျ။

ကဲ...အရှက်မကွဲခင်မြန်မြန်ကာကွယ်မှဆိုပီး ခါးလောက်ရှိတဲ့ ရေတွင်းဘောင်နားကိုဝင်ကပ်လိုက်ရင်း...

အမ!! ပေးကျနော်ရေငင်ပေးမယ် ဆိုပီးလောကွတ်လုပ်ပီး

သူ့လက်ထဲကဆွဲတင်လက်စရေပုံးကြိုးလေးကိုဆွဲယူလိုက်တယ်။ ငေါက်တောက်တောက်ဖြစ်နေတဲ့

အောက်ကကိစ္စကရေတွင်းဘောင်နဲ့ကွယ်သွားတော့ အဆင်ပြေသွားတယ်။

သူ့လက်ထဲကရေပုံးကြိုးကျနော့်လက်ထဲရောက်လာတော့မှအောက်ကရေပါလာတဲ့ရေပုံးဂိတ်ကတော်တော်အလေး

ချိန်စီးမှန်းသတိထားမိတယ်။ ဆွဲတင်မလိုလုပ်တုံး သူကအတင်းပြန်လုတယ်ခင်ဗျ။ မလိုဘူးရှင့်!!

ကျမဖာသာငင်ပါ့မယ်.. ကျနော်ကလည်း ဟာ..ကျနော်ဆွဲပေးမယ်.. အဲ့လိုတွေဖြစ်ကြရင်းရေပုံး

ကြိုးကိုသူတစ်ပြန်ကိုယ်တစ်ပြန်လုကျရင်း အဓိကရုန်း(အဲလေ) ရုန်းရင်းဆန်ခတ်တွေဖြစ်ကုန်တယ်ဗျ။

ရေအပြည့်ပါတဲ့ရေပုံးဂိတ်က လေးပါတယ်ဆိုမှ၊ရေပုံးကြိုးလုပ်ထားတဲ့ သားရည်ကြိုးမဲ့မဲ့

လေးကရေတွေစက်လက်နဲ့ဆိုတော့ ချောထွက်သွားတာကျနော့်လက်ကလွှတ်ထွက်သွားပီး

သူ့လက်ထဲကိုမမိတမိပါသွားတယ်။ ဒါပေမယ့်မိမိရရမဟုတ်တဲ့အပြင် ဆောင့်ပီးလွှတ်လိုက်သလို

ဖြစ်သွားတော့ ရေပုံးကြိုးကစွီးကနဲ သူ့လက်ကြားထဲက လျှောထွက်သွားတာကို လိုက်ဖမ်းနေတုံး

သူ့ထမီရင်လျားကပြေကျသွားရောဗျ။ ချက်ချင်းဖတ်ကနဲသူ့ဘယ်ဖက်လက်နဲ့ ပြေကျသွား

တဲ့ထမီကိုလှမ်းအဆွဲ ညာလက်ကဆွဲထားတဲ့ ရေပုံးကြိုးရဲ့ဆောင့်ဆွဲတဲ့ဂိတ်ကိုမခံနိုင်တော့ပဲ

ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြစ်ပီးရှေ့ကိုငိုက်ကနဲ ပါသွားတယ်။ ကျနော်လည်းလန့်သွားပီး သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို

လှမ်းဖက်ပီးဆွဲယူလိုက်တော့ အောက်ကရေစိုစိုဖြစ်နေတဲ့သံမံတလင်း ချောကျိကျိကြောင့်

၂ယောက်သားလုံးထွေးပီး ဘိုင်းကနဲလဲသွားကရော။ ရေပုံးရောကြိုးရောရေတွင်းထဲပြုတ်ကျသွားတာ

ပုန်းကနဲပဲဗျ။

သတိဝင်လာတဲ့အချိန်ကျတော့ ကျနော်က သူ့အပေါ်ကိုဖိပီးလဲနေတာဗျ။

သူ့လည်းတော်တော်အီစိမ့်သွားတယ်နေမှာ။ တော်သေးတယ်ပက်လက်လှန်လဲကျတာနောက်စေ့တွေဘာတွေ

မထိသွားလို့။ မျက်နှာလေးက ရှုံ့မဲ့နေရှာတယ်။ ရှက်လည်းတော်တော်လေးရှက်သွားပီဗျ။

အင်းကျီဗလာဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်ရင်ဘတ်က အိစက်စက်အထိအတွေ့ကိုခံစားနေရတာသတိထား

လိုက်မိတယ်။ ဟိုက်!! သူ့ထမီကခါးလောက်ထိလျှောကျ နေတာကိုးဗျ။ ဒီကြားထဲ ကျနော့်ပစ္စည်းက

အချောင်းလိုက်သူ့ဖိုက်ပေါ်မှာဖိကပ်ထားမိနေပီ။ အမ!! ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ.. ရလား??

ကျနော်မေးတာကို ပြန်မဖြေပဲ အပေါ်ကဖိမိနေတဲ့ ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုတွန်းထားရင်း ..

ဖယ်တော့ရှင်..ဖယ်တော့လို့ တောင်းပန်နေတဲ့အသံလေးနဲ့ပြောနေရှာတယ်။ စိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားနေရှာ

တော့သူ့နှုတ်ခမ်းပါးလျလျလေးတွေကတဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။ ချက်ချင်းအားနာသွားပီး

ဖယ်ပေးဖို့လက်၂ဖက်ကိုစုံထောက်ပီး ကျနော့်ကိုယ်လုံးကိုကြွလှိုက်တော့... ..

ဖိုးသက်!! ဟေ့ကောင်... ဖိုးသက်.. ဘယ်မှာလဲဟာ!! ငါလာပီလေ..ဖိုးသက်..

အဲ့လိုအော်သံနဲ့အတူ အိမ်နောက်ဖေး ခြံဝန်းထဲ လူတစ်ယောက်လျှောက်လာတဲ့အသံကြားရတယ်။ ဟိုက်!!

သွားပီဆရာ.. ကျနော်တို့.၂ယောက်ခုဖြစ်နေတဲ့ပုံကိုလည်းခင်ဗျားတို့.စဉ်းစားကြည့်ဦး

ဘာလုပ်နေသလိုလို..ဘာလုပ်တိုတိုအနေအထားကြီး။ တော်သေးတာတစ်ခုက

ရေတွင်းရဲ့ဒီဖက်ကွယ်နေတဲ့အခြမ်းမှာဖြစ်နေလို့ဗျ။ ဒါဟိုကောင်

ကာတွန်းဆရာရဲ့အသံဆိုတာကျနော်သိတယ်။

ထလိုက်လို့.ရေတွင်းနားကပ်လာရင်မြင်တော့မယ်။ ကျနော့်ရင်ခွင်အောက်က

ဟိုအမျိုးသမီးကလည်းချက်ချင်းထိတ်လန့်.နေတဲ့အရှက်မျက်နှာနဲ့.ဖြစ်နေပီ။ ဟိုသူတောင်းစားကရေတွင်းနဲ့.

ခြေလှမ်း ၄-၅-၁၀လှမ်းနားအထိရောက်လာပီး ကျနော့်ကိုအော်ခေါ်နေတာဆိုတော့ကပ်လျှက်ကလေး။

ကျနော်က လက်ခွပီးထောက်ထားတဲ့နေရာကနေ အောက်က သူမကိုတိတ်တိတ်နေဆိုတဲ့

အမူအရာလုပ်ပြတော့ ခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်။ ဟိုကောင့်ခြေသံတဖြေးဖြေးဝေးသွားပီး

အိမ်ရှေ့ဖက်ကိုပြန်ထွက်သွားမှ ကျနော်အောက်ကိုငုံ.ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ဗလာကျင်းနေတဲ့ ရွှေရင်ဖြိုးဖျနစ်မှာ

ကခပ်ထွားထွားလေး လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးဗျ။

ကျနော်ငုံ.ကြည့်တာချက်ချင်းသတိထားမိသွားပီးခါးနားကိုလျှောကျနေတဲ့ သူ.ရေစိုထမီလေးကို

ဖတ်ကနဲဆွဲတင်ပီး သူ.နီ.၂လုံးကိုကာဖို့.ကြိုးစားတယ်

ပီးတော့မှ ဖယ်ပါတော့ရှင်... ကျမရှိကြီးခိုးပါတယ်လို့. တုန်တုန်ရီရီပြောလာမှ သတိဝင်လာပီး..

ဆောရီးအမရယ်...ဆောရီးဆိုပီးဖယ်ပေးလိုက်မိတယ်။ ချက်ချင်းထလိုက်ရင်း အုတ်ခုံပေါ်က

သူ.တဘက်ကိုယူချို့ဆပ်ပြာခွက်ကလေးကိုယူပီး တဖက်ခြံဖက်လစ်ကနဲထွက်ပြေးသွားရောဗျာ။

ဖူးးးး!! ကျနော့်မှာသာတစ်ယောက်ထဲ ရေတွင်းဘေးမှာငုတ်တုတ်လေးထိုင်လို့.

ရင်တလုပ်လုပ်နဲ့.ကျန်နေခဲ့တာပေါ့။

ပြတ်ကျသွားတဲ့ကြိုးတပ်လျှက်ရေပုံးကို ပြန်ဆွဲတင်ပီး ရေကိုမြန်မြန်ပီးအောင်ချိုးနေတုံး

ဟိုကောင်ကာတွန်းဆရာပြန်ရောက်လာပြန်တယ်။

ဟမ်! ခုနကမင့်ကိုဒီနားထိလာအော်ပီးငါလာရှာတာမတွေ့.ပါလားကွ.. တဲ့

ကိုယ်ပျောက်နေလို့.ဟေ့ ..

လို့.ငေါ့တော့တော့ပြန်ပြောရင်းရေကိုခပ်သွက်သွက်လေးချိုးရင်းလက်စသတ်လိုက်တယ်။

ညနေစောင်းပီဆိုတော့ဆေးရုံကိုလူနာစောင့်အိပ်ဖို့.သွားမှ။

သူငယ်ချင်းရဲ့.ဂျစ်ကားလေးနဲ့.ဆေးရုံကိုရောက်သွားပီး ဟိုရှာဒီရှာလိုက်ရှာနေရသေးတယ်။

နောက်ဆုံးဆေးရုံကြီးအဆောင်(၂)ရဲ့. အပေါ်ထပ်ထောင့်ဆုံးက ပိုက်ဆံပေးရတဲ့သီးသန့်.အခန်းထဲမှာ

ကျနော့်အဘိုးဝွစကြီးကိုသွားရှာလို့.တွေ့.ကရောဆိုပါတော့ဗျာ။

အဘွားလေးမေက ကုတင်ဘေးမှာထိုင်လို့ မျက်နှာကသိပ်မကောင်းရှာဘူး။ သား!! မင့်အဘိုး ကြီးမိုက်ကြီးကိုကြည့်ပါဦးဆိုပီး ငိုရှာတယ်။
မတွေ့တာကြာတဲ့ကျနော့် အဘိုးတစ်ယောက်ဆေးရုံသံကုတင်လေးပေါ်မှာပက်လက်ကလေး။
နဖူးကတော်တော်ပြောင်နေရှာပီ၊ မုတ်ဆိတ်တွေ၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေနဲ့ သေချာကြည့်လေလေ ပစ္စည်းမဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး လီနင်နဲ့ တူလေလေပဲ။
လူကသာတစ်ကိုယ်လုံးပိုက်တွေတန်းလန်းဖြစ်နေတာ.. ကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်တဲ့မျက်လုံးက အရင်ကလိုခပ်မာမာပဲဗျ။ အဘွားလေးမေကိုနှစ်သိမ့်ပီးကျနော့် ဘော်ဒါရဲ့ ဂျစ်ကားနဲ့ ပြန်လိုက်ပို့ပေးလိုက်ဖို့ စီစဉ်ပေးလိုက်တယ်။ ညဖက်တစ်ခုခုအရေးပေါ်အတွက် စပါယ်ရှယ်နဲ့တစ်ယောက်ခေါ်ထားတယ်။ ကျနော်က ဘိုးတော်သောင်းကျန်းရင်ဘေးကထိန်းပေးဖို့ စောင့်အိပ်ရမယ်လို့ မှာသွားတယ်။ ခုလောလောဆယ်တော့ စောသေးလို့ ငှါးထားတဲ့သူနာပြုဆရာမ ရောက်မလာသေးဘူးတဲ့။ ကျနော့်အဘိုးက ဆီးချိုကောနုလုံးကောရှိနေတာကို ရှပ်ကီသွားချလိုက်တော့ ဘာဖြစ်သွားလဲမသိတော့ပဲ ခုလိုအခြေနေဖြစ်သွားတာလို့ ပြောတယ်။ ခုဆီးမသွားနိုင်ဖြစ်ပီး ဆီးပိုက်တန်းလန်း၊ လက်ဖျံမှာလည်း ဆေးပုလင်းတွေချိတ်ထားရပီ။ တော်သေးတယ်ရထားတဲ့အခန်းက အစွန်ဆုံးကျလို့ ပြုတ်ပေါက်တွေဖွင့်ထားရင်လေဝင်လေထွက်မဆိုးဘူး။ အဘိုးရဲ့ ကုတင်ဘေးကရုံရှည်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက် ရင်းမှိုန်းနေတဲ့သူ့ကိုကျနော်ငေးကြည့်နေမိတယ်။ အင်း.. ကျနော်ကိုယ်တိုင်မမှီလိုက်ပေမယ့် ကြားဖူးသမျှ ဒီအဘိုးအကြောင်းကတော့ အံ့ဩစရာတွေဗျ။

ကျနော်တို့ တစ်မြို့လုံးခုထိသူ့ အကြောင်းပြောပီးရယ်ကြတုံး။ တော်တော်ဝှတိုက်တဲ့လူကြီး။ ခုသူ့ ဇနီးဘွားလေးမေက ကျနော်တို့မြို့ကိုတာဝန်ကျလာတဲ့ ကျောင်းဆရာမလေးပေါ့။ အဲ့ဒါကိုတော့ပြန်သူပုန် အလံနီကြီးဆိုပီး လူတိုင်းလန်ရတဲ့ကျနော့် အဘိုးကရည်းစားစာပေးတယ်။ ကျောင်းစိမ်းလေးနဲ့ ဆရာမလေးကိုလမ်းက စောင့်ပီး ဆရာမလေးရှေ့ကပိတ်ရပ်ပီး ဟေ့..နေဦး..ရော့ဆိုပီး လေသံမာကြီးနဲ့ သူ့စာကိုထိုးပေးလိုက်တော့ ဘွားလေးမေက ဒါဘာလဲလို့ မေးသတဲ့ ဘာရမလဲ..ရည်းစားစာနှင့်အတွက်ဆိုပီး ကျနော့်အဘိုးကပိတ်ဟောက်သေးတယ်ဆိုပဲ။ အို!! မယူနိုင်ပါဘူးရှင် ဆိုပီးပြန်လည်းပြောရော.. ကျနော့်အဘိုးကဒေါသပုန်ထတော့တာပဲ။ စာကိုအစိပ် စိပ်အမြွှာမြွှာဖြစ်အောင်ဆွဲဖြိုလိုက်ပီး.. ခီး မှမယူချင်နေကွာတဲ့.. ငါ့မှာတော့သူ့ကိုမြတ်နိုးလွန်းလို့ တစ်ညလုံးမအိပ်ပဲထိုင်ရေးလာတာ ဆိုပီး တောက် အကျယ်ကြီးခေါက်ပီးလှည့်ထွက်သွားရောတဲ့ ဗျာ။ ဘယ်နှယ့်လူလဲမသိပါဘူးဗျာ။ အဲ့ဒါကိုကြားတဲ့ဘေးကအောင်သွယ်တွေက လူရိုးလူကောင်းကြီးပါဘာညာနဲ့ ဝိုင်းပီးလှော်ပေးရင်းကြိုက်သွားကြတာလို့ ပြောတာပဲလေ။ ရှိသေးတယ်... ..

နောက်ဆက်တွဲက..သမီးရည်စားဖြစ်တော့အဲ့ဒီခေတ်က
ရှေးဆန်တယ်မလားသိုသိုသိပ်သိပ်ကလေးနေရတဲ့ခေတ်ကိုး။ အဲ့ဒါချိန်းတွေကြတော့ သွားလေးမေက
လူပြတ်တဲ့နေရာမသွားရဲပါဘူး
လိုငြင်းတော့ ဒေါကထွက်လာတဲ့ကျနော့်အဘိုးက လက်ကိုအတင်းဆွဲပီး မြို့လယ်ခေါင်က
ရုပ်ရှင်ရုံအတက်အဆင်းလေ့ကားမှာ သွားထိုင်ရော။ ပီးတော့ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ဂရုမစိုက်ပဲလက်ကလေးကိုင်၊ပါးကလေးကိုင်လုပ်ပီးချိန်းတွေနေတာ..တစ်မြို့လုံးကမြင်ပီး
အုတ်အော်သောင်းနင်းဖြစ်ကုန်ရောတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ လူတွေသိကုန်ပီးမြန်မြန်ညားသွားတယ်လိုကြားဖူး
တယ်ဗျ။

ခုကျနော်နဲ့ထိပ်တိုက်တွေနေပီဗျ။ ခုလောလောဆယ်တော့ အဘိုးကြီးမှိန်းနေတယ်။
နီးလာရင်တော့မလွယ်ဘူး။ ဒီတိုင်းငုတ်တုတ်ထိုင်နေရင်း ဟိုတွေးဒီတွေးနဲ့ညှိမိုးချုပ်စပြုလာပီ။
ဟိုကောင်ကျနော့်ဘော်ဒါကို ဖတ်စရာစာအုပ်ကလေးဘာလေးနည်းနည်းပါးပါးလာပိုပါလို့မှာလိုက်တာ
ခုထိလဲမလာသေးဘူးဗျ။ ကြာလာတော့ တစ်ယောက်ထဲငုတ်တုတ်ကြီး ပျင်းလာပီ။
အဘိုးကလည်း တုတ်တုတ်တောင်မလှုပ်ဘူး။ အခန်းထဲမှာလဲနည်းနည်းပူလာပီဗျ။
ကျနော်အပေါ်ကထပ်ဝတ်လာတဲ့ရှုပ်လက်ရှည်အဖြူကို ချွတ်လိုက်ပီး အခန်းနံရံက သံချောင်းတစ်ခုမှာချိတ်
လိုက်တယ်။ စွပ်ကျယ်လက်ပြတ်နဲ့မှတော်တော်လေးအေးသွားတယ်။

ရိပ်ကနဲ့ အခန်းဝမှာလူတစ်ယောက်ကိုတွေ့လိုက်လို့လှမ်းကြည့်လိုက်တော့..
ထမီအနီရဲ့ရဲ့..ခါးတိုအင်းကျီအဖြူဆွတ်ဆွတ်ကလေးနဲ့သူနာပြုဆရာမလေးတစ်ယောက်ဗျ။
မျက်နှာဝိုင်းစက်စက်ကလေးကချိုပြီးနေတာ လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ကျနော့် ရင်ထဲမှာတောင်အေးစိမ့်
သွားတာပဲဗျ။ ရင်ခွင်ထဲမှာစာအုပ်ထူထူလေး၂အုပ်ကိုပွေ့ထားရင်းအခန်းထဲဝင်လာတယ်။
စာအုပ်တွေပွေ့ထားတဲ့လက်ဖျံလေးတွေက ဖြူဖြူသွယ်သွယ်လေးတွေ။ အရပ်ကလေးကမနိမ့်မမြင့်
နဲ့ယူနီဖောင်းနဲ့ရှုပ်ကလေးနဲ့ဟပ်နေတာကြည့်လို့အတော်ကောင်းတယ်ဗျ။

ဦးရဲမြင့်.. ရဲလူနာစောင့်လားရှင်!! အန်တီကြီး ဒီညစောင့်မအိပ်ဘူးပေါ့..ဟုတ်လား!!
ကျနော့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ကုတင်ဘေးတစ်ဖက်မှာဝင်ရပ်ပီး အသံချို့ချို့လေးနဲ့စကားလှမ်းပြောတယ်။
ချောလိုက်တာဗျ။ ကျနော့်မှာ ဆရာမလေးရဲ့ရူပါရုံအဖမ်းစားခံထားရတော့ စကားပြန်မပြော
နိုင်ပဲခေါင်းငြိမ့်ပြရုံပဲတတ်နိုင်တော့တယ်။ သူ့လက်ထဲကစာအုပ်တွေကို ခုံအရှည်ပေါ်ချလိုက်ပီး
အဘိုးလက်မောင်းကို ကိုင်ရင်းသွေးပေါင်ချိန်တွေဘာတွေတိုင်းဖိုပြင်နေတယ်။ ကျနော်ကတော့
ရင်တဆတ်ဆတ်ခုန်နေပီ။ အနီရောင်နတ်သမီးလေးနဲ့ တစ်ညလုံးတူတူ စောင့်အိပ်ရတော့မှာလေ။
မကြီးမငယ်နဲ့ခြေတုန်လက်တုန်တောင်ဖြစ်လာတယ်ဟီး။ သူမလုပ်စရာရှိတာတွေဟိုလုပ်ဒီ
လုပ် လုပ်ပီးတာနဲ့ကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်ပီး..

အကို!! အပြင်တွေဘာတွေသွားချင်သွားနော်ရတယ်..

ဦးရဲမြင့်ကိုပြုစုဖို့.ကကျမတာဝန်ယူထားတာ..ဆေးရုံဝန်းထဲမှာလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေဘာတွေရှိတယ်..သွားထိုင်လို့.ရတယ်

လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာနေ...ဆိုပီး ပြုံးပြုံးလေးပြောပီး ခုံရှည်ပေါ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း
သူယူလာတဲ့စာအုပ်ထူထူတစ်အုပ်ကိုဖွင့်ပီးဖတ်နေတယ်။ ကျနော့်မှာခုထိသောက်အကြီးလို့ပဲ စကားတစ်လုံးမှ
ပြန်မပြောဖြစ်သေးဘူး။ ကျနော့်အရှေ့မှာကိုယ်လုံးကိုမတ်မတ်ကလေး လုပ်ပီးစာဖတ်နေတဲ့
ဆရာမလေးကိုမသိမသာခိုးခိုးကြည့်ပီး ရင်ခုန်နေတယ်။ အနီးကပ်ကြည့်မှတော်တော်လေး လှမှန်းပို
သတိထားမိတယ်ဗျ။ စာအုပ်ဖတ်ရင်းမျက်မှောင်ကြုံ့ထားတော့ မျက်ခုံးနှစ်ခုကတွန့်.တွန့်.လေးဖြစ်နေတာ၊
တစ်ချက်တစ်ချက်နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကို လျှာနဲ့.သပ်လိုက်တာ၊ အသက်ရှူလိုက်တိုင်း
နှိမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြစ်သွားတဲ့ ခါးတိုအင်းကျိုကြပ်ကြပ်လေးအောက်က ရုန်းကန်ကြွေတက်မတတ်ဖြစ်နေတဲ့
ရင်ချိုချိုလေးရယ်.. ကျနော့်တော့စိတ်တော်တော်လှုပ်ရှားနေပီဗျ။ အဘိုးနေရာမှာကျနော်
ပဲလူနာတက်လုပ်ပလိုက်ချင်ပီ။

သူနာပြုဆရာမလေးကသူ့.စာအုပ်ထဲဘယ်လောက်စိတ်ဝင်စားနေလဲဆိုတာ
ကျနော်သူ့.ကိုသေချာအကဲခတ်ပီး ခေါ်တောအကြည့်နဲ့.ကြည့်နေတယ်ဆိုတာတောင်သတိမထားမိဘူး။
အခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ
လူနာအဘိုးရဲ့.အသက်ရှူသံရယ်၊ဆရာမလေးရဲ့.စာရွက်လှန်တဲ့အသံတဖျတ်ဖျတ်ရယ်ကလွဲပီးတိတ်ဆိတ်နေတာ
ပေါ့။ ကျနော့်ဖာသာ ဆရာမလေးကိုခိုးခိုးကြည့်ပီး
ဖီးလ်တက်နေတုံး .. ဟိုကောင်သူတောင်းစားကာတွန်းဆရာပြန်ရောက်လာတယ်။
ထမင်းသွားစားမယ်ဖိုးသက်ရေဘာညာဆိုပီး လာခေါ်ရော.. ကျနော့်ကိုစကားပြောရင်းနဲ့. ဆရာမလေးကိုမြင်
သွားတော့ မအေပေးက မချိုမချဉ်ပြီတိတိဖြစ်သွားတယ်။

ဆရာမ..ကျနော်ထမင်းသွားစားလိုက်ဦးမယ်ခင်ဗျ လို့.ပြောရင်း
ဒီကောင်ကိုအတင်းဆွဲခေါ်လာရတယ်။
ထမင်းဆိုင်ရောက်တော့.. မောင်ရင့်စပါယ်ရှယ်နာစ်ကလေးက အနှိပ်ကလေးဗျဆိုပီး တဟီးဟီး လုပ်နေလို့.
ကျနော်ကဦးအောင်စစ်ကြေငြာထားရသေးတယ်။ ငါကြွေနေပီသူငယ်ချင်းရာ..
အဲ့ဒါငါရင်းနီးအောင်ဒီညပဲချက်ချင်း အင်ထရိုဂင်တော့မယ်။ လိုအပ်တဲ့ အင်ဖော်မေးရှင်းလေး
ရှာပေးနော်ဆိုပီးကြိုကာကွယ်ထားလိုက်တယ်။ စားသောက်ပီးတာနဲ့.ညရေးညတာလိုမယ်ထင်တာ
လေးတွေဝယ်ပီး ဒီကောင်ယူလာတဲ့စာအုပ်၃-၄အုပ်နဲ့.စီးကရက်ဗူးကိုအိတ်တစ်လုံးထဲထည့်ပီး
ဆေးရုံပေါ်ပြန်တက်လာခဲ့တယ်။ ဒါတောင်ဟိုကောင်က အပေါ်ထိလိုက်ပို့.ရမလားဆိုပီး လုပ်သေး
တာ။ ဟာ.. မလိုပါဘူးဆိုပီးမနည်းနှင်လွှတ်လိုက်ရတယ်။

အခန်းလေးထဲပြန်ဝင်လာတော့ သူနာပြုဆရာမလေးချောချောလေးကပြုံးပြတယ်။
နှုတ်ခမ်းလေးပေါ်လက်ညှိုးတင်ပီးရှူးတိုးတိုးဆိုတဲ့အမူအရာလုပ်ပြလို.ကျနော်ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်တယ်။

အဘိုးကြီးကတရားရှုံးရှုံးနဲ့ အိပ်ပျော်နေတုံးပဲ။
ကျနော်လည်းကုတင်ဘေးတစ်ဖက်ကဆရာမလေးရဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖက်က ခုံရည်မှာပင်ထိုင်လိုက်မီး
ဟိုကောင်ပေးသွားတဲ့စာအုပ်တွေကိုထုတ်ရင်း
အပျင်းပြေအချိန်ကုန်အောင်ဖတ်ဖို့ စာအုပ်ရွေးနေမိတယ်။ ချားလ်စ်ဒစ်ကင်းရဲ့ Great Expectations:
ပျင်းစရာကြီးဖတ်ရင်းအိပ်ငိုက်လာမယ်။ Jack Londonရဲ့ The Sea-Wolf: အိုကေဗျာ..
ဖတ်ချင်လို့လိုက်ရှာနေတာကြာပီ။ စာအုပ်ကိုဖတ်လိုက်တာ စိတ်အတော်နှစ်သွားတယ်။
တစ္ဆေဆိုတဲ့ပင်လယ်ဓားပြသဘောပေါ်မှာ ငုံ့ပုလွေလာဆင်ဆိုတဲ့ဓားပြပိုလ်ကြီး ကြမ်းနေပီ။ စာရေးဆရာ
လူယဉ်ကျေးလေး George Leach တစ်ယောက် စာတတ်ပေတတ်ဓားပြကြီး Wolf
Larsenရဲ့ပညာပေးတာခံနေရပီ။ဇတ်ရှိန်တော်တော်တက်လာတယ်။

အကို..ကော်ဖီသောက်မလား..ကျမကော်ဖီဖျော်သောက်မလို့တလက်စထဲတစ်ခွက်ပိုဖျော်လိုက်မယ်..
အဲ့လိုလေသံလေးနဲ့ ပြောသံကြားလို့မော့ကြည့်လိုက်တော့..ဆရာမလေးကပြုံးပြုံးလေးကြည့်မီး
မေးနေတာတွေ့လို့ကမန်းကတမ်းခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်မိတယ်။ ကုတင်ဘေးက ဗီရိုပုလေးပေါ်မှာရေ
နွေးဓာတ်ပူးတွေကော်ဖီမှုန့်တွေအသင့်ရှိနေတာကိုမတ်ခွက်၂ခွက်ထဲထည့်မီး သူမဖျော်နေတာကို
ငေးကြည့်နေလိုက်တယ်။ ဖျော်လို့ရလာတော့ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ထမီး ဆရာမလေးဆီကယူဖို့
ကုတင်တစ်ဖက်ခြမ်းသူမအနားကိုသွားလိုက်တယ်။

ကျေးဇူးပါခင်ဗျာ!! လို့တိုးတိုးလေးပြောလိုက်တော့ ချစ်စဖွယ်သွားတက်ကလေးပေါ်အောင်ပြုံးပြတယ်။
ကျနော်လည်းကော်ဖီမတ်ခွက်လေးကို ကိုင်ရင်းပြုတင်းပေါက်နား မှာသွားရပ်မီး
တစ်မုံစိမ့်အရသာခံသောက်နေမိတယ်။ ကော်ဖီကုန်တော့မှ ခွက်ကို ဗီရိုလေးပေါ်ပြန်တင်ထားလိုက်ရင်းဆရာမ
လေးကိုကြည့်လိုက်တော့ ကော်ဖီခွက်ကိုလက်တစ်ဖက်က ကိုင်ရင်းစာအုပ်ထဲစိတ်ဝင်စားနေတယ်ခင်ဗျာ။
ကျနော်ကထိုင်နေတဲ့သူ့ကိုအပေါ်စီးက မိုးထားတော့ သူဖတ်နေတဲ့စာအုပ်နာမည်ကိုမြင်
နေရတယ်။ဆရာလင်းယုန်မောင်မောင်ဘာသာပြန်တဲ့ ရဲခေါင်ပျောက်ကျား
အာနက်စတိုချေဂွေဗားရာဆိုပါလားဗျာ။ အမယ်..ဒီသူနာပြုဆရာမလေးက
တော်လှန်ရေးသမားအတ္ထုပ္ပတ္တိတွေ..ဖတ်
နေပါလား။

ကျနော်သူ့စာအုပ်ကိုငုံ့ကြည့်နေတာသတိထားမိလို့လားမသိဘူး မော့ကြည့်လာတယ်။
ကျနော်ချက်ချင်းပြုံးပြမီး.. လေသံတိုးတိုးနဲ့
လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းကိုဆေးကုဖို့ထက်တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ကိုဆေးကုဖို့ကျနော်ပိုမီးစိတ်ဝင်စားတယ်ဗျာ
လို့ပြောလိုက်တော့ အံ့ဩမီးဝမ်း
သာသွားတဲ့ပုံစံလေးနဲ့မျက်ခုံးပင့်သွားတယ်။ ဟဲ့ဟဲ့..
အဲ့ဒါသူဖတ်နေတဲ့စာအုပ်ထဲကလက်တင်အမေရိကန်တော်လှန်ရေးသမားပြောတဲ့စကားလေဗျာ။

ကျနော်အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ဖူးတဲ့စာအုပ်ကိုး။

ဖတ်လက်စ စာမျက်နှာကိုအသာလေးခေါက်ပီးမှတ်ထားလိုက်ရင်း သူမစာအုပ်ကိုပိတ်လိုက်တယ်။

ဟ!! အကိုက ဒီလိုစာအုပ်တွေဖတ်တယ်ပေါ့? လေသံလေးနဲ့ စကားလှမ်းပြောတော့

ကျနော်လည်းသူ့ဘေးကနားကိုဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း...

ကျနော့် အကြိုက်ပေါ့ဗျာ.. အလွတ်ရတဲ့အခန်းတွေတောင်ရှိသေးတယ်..

မိန်းကလေးတွေဒီလိုစာအုပ်ဖတ်တာမမြင်ဖူးပါဘူး..

အင်း..ကျမက ဖေတော့မောင်တော့တွေမကြိုက်ဘူးသိလား ..ဒီလိုစာအုပ်တွေဆိုအရူးအမူးပဲရှင့်!!

အဲ့ဒီနောက်မှာတော့ ဝါသနာတူစကားပိုင်းလေးဖြစ်သွားရောဗျာ။

သိတယ်မလား။ စာအုပ်ဂျိုပိုးတွေက ချက်ချင်းရင်းနှီးတတ်တာကိုးဗျ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လည်း

အထင်ကြီးသလို ဖတ်ထားသမျှအပြန်အလှန်တွေဆွေးနွေးရင်း အလိုလိုပျော်လာတာကိုးနော်။

ကျနော့်သောက်ကျင့်ကလည်း သိတယ်မလား။ စကားနည်းနည်းပြောကြည့်တာနဲ့

တဖက်လူဘာကြိုက်လဲဆိုတာချက်ချင်း ခန့်မှန်းနိုင်တာကိုးဗျ။ ဆက်ပီးတိုးတိုး

တိုးတိုးနဲ့ စာအကြောင်းပေအကြောင်းဆက်ပြောလိုက်ကြတာ မနက်၅နာရီ အဘိုးနီးလာမှ ရပ်တော့တယ်ဗျာ။

၂ယောက်စလုံးသိသိသာသာပျော်သလိုဖြစ်နေကြတယ်။ ဒါကစာသမားတွေပဲနား

လည်မယ့်ခံစားချက်လေ။

မနက်ရောက်တော့ ဆရာမလေးပြန်သွားတယ်။ ပြန်ခါနီး... ညမှပြန်တွေ့မယ်နော် အကို

ဆိုပီးအိပ်ချင်မူးတူးအပြီးလေးနဲ့ နှုတ်ဆက်သွားသေးတယ်။

ကျနော်ကတော့ အိပ်ယာနီးလာပီဖြစ်တဲ့အဘိုးကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုပေးရင်း ဆရာမချောချောလေးနဲ့ လေပေး

ဖြောင့်သွားတဲ့ အတွက် ကျေနပ်ပီးမျက်နှာက စပ်ဖြူဖြူနေတယ်။ မနက်၆.၃၀

လောက်ကျတော့ အဘွားလေးမေရောက်လာတယ်။ ကျနော့်ဘော်ဒါပဲ လိုက်ပို့ပေးတာပေါ့။ သားလေး!!

အိမ်ပြန်ပီး အိပ်တော့ဆိုတာနဲ့ ဟုတ်ကဲ့ဆိုပီး ကာတွန်းဆရာနဲ့ ၂ကောင်သားဆေးရုံ

အောက်ကိုဆင်းလာခဲ့တယ်။ အိမ်ကိုတိုက်ရိုက်မပြန်သေးပဲ မြို့ထဲမှာ မနက်စာဝင်စားရင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ

ဘယ်လိုလဲမနေ့ညက အခြေနေဆိုတဲ့ ကာတွန်းဆရာရဲ့အင်တာဗျူးကို မှီရတဲ့

မျက်နှာနဲ့ ကျနော်က တော်တော်ခရီးပေါက်နေပီဟာ လို့ ကြွားမိသေးတယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်လာတော့ တံခါးမကြီးဖွင့်ထားတာတွေ့တယ်။ ဟိုကောင်ကအလုပ်ရှိသေးတယ်

မင်းလည်းအိပ်လိုက်ဦးဆိုပီး ကျနော့်ကိုဆင်ဝင်အောက်မှာ ချပေးပီးတာနဲ့ လစ်သွားရော။

ဗိုက်ကလေးလာတော့ လူလည်းအိပ်ငိုက်လာပီ။ အိမ်ထဲမှာဘယ်သူမှ မမြင်တာနဲ့ အပေါ်ကရုပ်ကိုချွတ်

ပလိုက်ပီးစွပ်ကျယ်ပဲချန်ထားလိုက်တယ်။ အောက်ကပုဆိုးကိုလည်း ချွတ်ချပလိုက်ပီး

ဘောင်းဘီတိုနဲ့ အိမ်ပေါ်ထပ်တက်တဲ့ အိမ်အတွင်းဖက်လှေခါးရင်းအောက်က ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်

ပက်လက်လှန်လှဲပီးအညောင်းဆန်ရင်းအိပ်ပျော်သွားတယ်ဗျာ... ..

ဘယ်လောက်ကြာကြာအိပ်ပျော်နေမိလဲမသိဘူး။
ပူအိုက်အိုက်နဲ့ ချွေးစေးတွေပြန်လာလို့ နိုးလာတယ်။ ချက်ချင်းမထသေးပဲ မှိန်းနေရင်း.. ကျနော်တက်အိပ်နေတဲ့
ကွပ်ပျစ်ခြေရင်းဖက်မှာ လူရိပ်တစ်ခုတွေ့လို့ မျက်လုံးသေချာမဖွင့်ပဲ ခပ်မှေးမှေး
လုပ်ထားရင်းလှမ်းကြည့်လိုက်တော့..
... ..
.....
.....

အိမ်အတွင်းဖက်လှေခါးရင်းအောက်နားမှာဆိုတော့ နည်းနည်းမှောင်ပီး ဂိုးတဝါးဖြစ်နေတယ်ဗျ။
ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေသေးတော့ သေချာမမြင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။
ဆံပင်ရှည်ရှည်ကိုသေချာစည်းနှောင်ထားပီး ရင်ဘတ်အရှေ့ဖက်ချထားတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုတာ
သတိထားမိလိုက်တယ်။ ဟာ!! ကျနော်အိပ်နေတဲ့ ခြေရင်းမှာလာပီးဘာကိစ္စ
မတ်တပ်လာရပ်နေရတာလဲမသိဘူးဗျ။ ဒါဟိုဖက်ခြံက
မနေ့ကရေတွင်းမှာဘာညာဖြစ်ခဲ့တဲ့အမျိုးသမီးဆိုတာသေချာ
တယ်။ ပြဿနာပဲ။ ကျနော်ကဘောင်းဘီတိုလေးနဲ့ အိပ်နေမိတာဗျ။ ဒါကိုကျနော် အိပ်ပျော်နေတယ်ထင်ပီး
လာရပ်ကြည့်နေတာလား။ ဘာလာလုပ်နေတာလဲတွေးရခက်ကြီး။ အရေးထဲအိပ်ယာ
နီးနီးချင်းထုံးစံအတိုင်း ရှူးကပေါက်ချင်လာပီ။ ဆီးအိမ်ကိုတင်းနေတာပဲ။ နေရခက်လိုက်တာဗျ။
ဒီမိန်းမဘာဖြစ်နေတာလဲမသိဘူး။ တစ်မိန်းယောက်ျားလေး ကိုဒီလိုခိုးကြောင်ခိုးပွက်ကြည့်တယ်ဆို
တာမြီးကောင်ပေါက်မလေးတွေလုပ်တဲ့အလုပ်လေ။ ခုဟာက ကျနော့်ပုံစံကိုလည်းကြည့်ဦး ဝတ်ထားတာက
စွပ်ကျယ်နဲ့ဘောင်းဘီတိုလေး၊ အိပ်နေတဲ့ပုံစံက ပက်လက်ကြီးဖြိုကားနေတာဗျ။
ဒီကြားထဲဘောင်းဘီတိုကအပေါ်ကို လိပ်ပီးပေါင်ဝွကြားနားရောက်နေတော့ ရှူးပေါက်ချင်နေတဲ့
အောက်ကအငယ်ကောင်ကထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေတာလေ။

ကဲဗျာ!! မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ ရှူးကလည်းတအားကိုပေါက်ချင်နေပီ။
အင်း... အား... ဆိုပီး နိုးတော့မလိုလိုထတော့မလိုလိုလုပ်ပလိုက်တယ်။
လှစ်ကနဲအဲ့ဒီအမျိုးသမီးကျနော့်ခြေရင်းမှာရပ်နေရာကနေ မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်ပြေးသွားကရော။
အဲ့ဒါကိုမြင်တော့မှ
သက်ပြင်းချနိုင်တော့တယ်။ အသာလေးထထိုင်ပီး ချွေးတွေရွှဲနှစ်နေတဲ့ စွပ်ကျယ်ကိုချွတ်ပီး အင်းကျီတုံးလုံး
ဘောင်းဘီတိုလေးနဲ့ အိမ်နောက်ဖက်ကအိမ်သာဆီသုတ်သုတ်လေးပြေးလာခဲ့တယ်။

တင်းနေတဲ့ကိစ္စကိုရှင်းပီးတော့မှ အိမ်မကြီးဖက်ပြန်လှည့်လာပီး
မီးဖိုချောင်ဖက်တချက်လောက်ကြည့်လိုက်တော့ ခုနကမိန်းမထမင်းပွဲပြင်နေတာတွေ့ရတယ်။
ကိုဖိုးသက်ထမင်းစားလို့ရပါပီ.. လို့ကျနော့်ကိုမကြည့်ပဲလှမ်းပြောတယ်။ အမယ်..ခုနကသူမဟုတ်သလိုပဲဗျ။

ကျနော်လည်းသောက်မြင်ကပ်ကပ်နဲ့ မီးဖိုချောင်ဘေစင်မှာမျက်နှာသစ်လိုက်ပီး
ထမင်းစားပွဲမှာပင်ထိုင်၊ သူ့ခူးထားတဲ့ထမင်းပန်းကန်ကိုဆွဲယူပီးစားနေရင်း သေသေချာချာကို
ပေါ်တင်ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ပုံစံကိုကြည့်တာနဲ့ သိသာတယ်ဗျ။ စိတ်လှုပ်ရှားနေတာ မျက်နှာမှာ
ပေါ်လွင်နေတယ်။ ဟင်းတွေခူးခပ်ထည့်ပေးနေတဲ့ပုံစံကကိုကတုန်းကယင်ဖြစ်နေတာလေ။ ရှန်သားအင်းကျီ
အပါးလေးဝတ်ထားတယ်။ အသက်ရှူတာမြန်နေတော့ (ခုနကလူမိမလိုဖြစ်သွားတာကိုး)
မို.မောက်နေတဲ့ရင်အစုံက နိမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြစ်နေတာကို
ကျနော်လည်းသေချာမျက်စိအရသာခံကြည့်နေမိတယ်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သွယ်လျလျလေးပေမယ့်
တင်ပါးကငြိုးစွင့်စွင့်လေးနဲ့
ထွားတယ်။ ဆံပင်ကတော်တော်ရှည်ရှည်ဖြောင့်ဖြောင့်လေး။ ခြုံကြည့်ရင် ညိုချောလေးလို ပြောလိုရမယ်။
ဒါပေမယ့် မျက်နှာက မျက်နှာသေကြီး။ ခုမီးဖိုချောင်ထဲ ၂ယောက်သားတူတူရှိနေတာ
တောင် စကားလေးဘာလေးစမလာဘူးဗျ။ ကျနော့်သောက်ကျင့်ကလည်း သိတယ်မလား။ လူမှုရေးမှာ
အားလုံးကိုချိုချိုသာသာအောက်ကျိုပီးပေါင်းတတ်ပေမယ့် ဒီလိုမာရည်ကျောရည်အချိုး
မျိုးလာလုပ်ပြလိုကတော့ ပြန်ပီးအဖက်မလုပ်တတ်ဘူး။ ခပ်စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေတဲ့
ကျနော်နဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံမိတိုင်း မျက်လွှာချချသွားတယ်ဗျ။ စိတ်ထဲမှာရယ်ချင်လာပီး နောက်ချင်ပြောင်
ချင်တဲ့စိတ်ကဖြစ်လာတယ်။
အမ!! ဒီအိမ်ကြီးကကြီးလွန်းတော့ ကျနော့်စိတ်ထဲမသိမသန် ဖြစ်လိုက်တာဗျာ..
လို.စကားစပြောတော့ ဘာမှပြန်မပြောပဲကျနော့်ကိုကြည့်နေတယ်။
သရဲတွေဘာတွေများ မခြောက်ဘူးလား? ပြန်မပြောဘူးဗျ..ခေါင်းခါပြတယ်..ဒါပေမယ့်
အူတူတူနဲ့.ဝေခွဲမရသလိုပုံပေါက်နေတယ်။
အင်း.. ကျနော်အိပ်ပျော်နေတာ အိပ်မက် မက်နေသေးတယ်သိလား.. အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ကျနော့်ခြေရင်းမှာလာရပ်နေသလိုလို..ဘာလိုလို
ဂလုံ...ဂွမ် !!
ချက်ပြုတ်ပီးလို.ဘေစင်မှာအိုးခွက်တွေဆေးနေတဲ့ သူ.လက်ထဲကဒန်အိုးပြုတ်ကျသွားတာဗျ။ ဟားဟား..
စိတ်ထဲမှာအကျယ်ကြီးအော်ရယ်နေမိပေမယ့် အပြင်မှာတော့ကျနော့်မျက်နှာကရိုးရိုး
သားသားပြောနေသလိုမျက်နှာသေလေးလုပ်ထားတယ်။ မလုံမလဲတစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပီး
ဆေးကြောလက်စကိုဆက်ဆေးနေတယ်။ မှတ်ပလား..သေနာမလေး။ နေဦး မပီးသေးဘူး။ ဖိုးသက်..
အကြောင်းဒင်းသိအောင်ပြဦးမယ်။ စားသောက်တာလက်စသတ်လိုက်ပီး ကျနော့်ထမင်းပန်းကန်ကို
ယူပီးကိုယ့်ဖာသာဆေးတော့မလိုလိုနဲ့. ဘေစင်မှာရပ်နေတဲ့ သူ.အနားကပ်သွားတယ်။ သူက
သူ့ဆေးပျံမယ်ဆိုတဲ့ပုံစံနဲ့.ကျနော့်လက်ထဲကပန်းကန်ကိုလှမ်းယူတယ်။ မပေးပဲလက်ကိုရို.ပီးရှောင်လိုက်တယ်။
ပီးမှဘေစင်မှာရပ်နေတဲ့ သူ.ကိုယ်လုံးကိုကျနော့်ကိုယ်လုံးနဲ့.ပူးကပ်လိုက်ရင်းပန်း

ကန်ကိုဆေးဖို့.လုပ်လိုက်တဲ့အခါသူက အတင်းကျနော့်လက်ထဲကပြန်လုဖို့.လုပ်တယ်။ လက်တွေ့ရှုပ်ပီး
လုံးထွေးနေတော့မှပန်းကန်ကိုလွှတ်ပေးလိုက်ပီး အင်းကျီလက်ပြတ်ကလေးဝတ်ထားလို့.
ပေါ်နေတဲ့သူ.ပုခုံးအိအိလေး ၂ဖက်ကို ကျနော့်လက် ၂ဖက်နဲ့.စုံဖမ်းကိုင်လိုက်ပီးမျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ရင်း
သူ.မျက်လုံးထဲကိုစိုက်ကြည့်ပီး... ..

မျက်နှာကြောတင်းတာလေးလျှော့လိုက်ရင်... အရမ်းလှသွားမယ်ဗျာ ..
လို့.တိုးတိုးလေးကပ်ပြောလိုက်တယ်။
ပြောပီးတာနဲ့.လှည့်ထွက်ခဲ့လိုက်တယ်။

... ..

.....

.....

ညနေရောက်လာတော့ရေတွင်းမှာမဆုံမိအောင် သူတမင်ရှောင်နေမှန်းသိသာနေတယ်ဗျ။
ကျနော်ကတော့ရယ်ချင်နေတယ်။
တစ်အိမ်လုံးမှာ ၂ယောက်ထဲရှိနေတာကို ကျနော့်ကိုမသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာကိုးဗျ။ ညနေရေမိုးချိုးပီးတာနဲ့.
ကျနော့်ဘော်ဒါအကြိုရောက်လာတယ်။ စောသေးတော့ မြို့.ထဲတစ်ပတ်လောက်
ပတ်ပီး ကျနော်အရှင်လတ်လတ်တွေ.ချင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထိုင်နေကြ ဘုံဆိုင်ကိုလိုက်ပို့.ခိုင်းသေးတယ်။
ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာတွေ၊ကာတွန်းဆရာတွေ၊စာရေးဆရာတွေ အကုန်လုံးစုံပီးပိုင်းဖွဲ့.
ရင်းရှပ်ကီချနေကြတာဗျ။ ကိုယ်အရမ်းသဘောကျခဲ့ရတဲ့ဆရာသမားတွေ ဆိုတော့အတင်းဝင်ရောပီး
သူတို့.သောက်သမျှဒကာခံလိုက်သေးတယ်။ ကျနော်ကတော့လူနာစောင့်ရမှာရယ်၊ပူလွန်း
တဲ့ရာသီဥတုရယ်ကြောင့်မသောက်နိုင်ပါဘူးဗျ။ ဆေးရုံကိုအသွား အရက်ဆိုင်ကထွက်လာတော့
သူငယ်ချင်းကာတွန်းဆရာကို ..ဟေ့ကောင်!! မင်းတို့.မြို့.က ကဗျာဆရာတွေတအားများနေတာ
ထူးထူးဆန်းဆန်း အတွေးတွေနဲ့.ကာတွန်းဆရာတွေထွက်လာတာငါ့ခုသိမိကွ..
ပူရတဲ့ကြားထဲအရက်တွေစွတ်သောက်ပီး ဦးနှောက်ပျက်တဲ့လူတွေများလို့.နေမှာ..ဆိုပီးပြောတော့ ကျနော်ဘော်
ဒါကတဟားဟားရယ်နေတယ်ဗျ။

မိုးချုပ်ခါနီး ဆေးရုံထဲဝင်လာတော့
ကျနော့်သူနာပြုဆရာမချောချောလေးနဲ့.တစ်ညလုံးတူတူပူးပူးကပ်ကပ်ထိုင်ရင်း
မိုးလင်းပေါက်စကားတွေပြောရတော့မယ်ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့.အလို
လိုပျော်နေမိတယ်ဗျ။

ဒီလိုနဲ့.ပဲဒီမြို့.ကိုရောက်တာရက်တွေတော်တော်ကြာလာခဲ့ပါတယ်။
ကျနော့်အဘိုးလည်း သေမလိုဖြစ်နေရာကပြန်ပီး ထူထူထောင်ထောင်လေးဖြစ်စပြုလာပါတယ်။
ဆေးရုံကတော့ဆင်းလို့.ရတဲ့အနေအထားမရောက်သေးဘူးပေါ့ဗျာ။ ကျနော်နဲ့.သူနာပြုဆရာမလေး

ရဲ့အခြေနေကလည်းတော်တော်လေးတိုးတက်စပြုလာပါပြီ။ ညတိုင်းပူးပူးကပ်ကပ်ကလေး ထိုင်ပီး အဘိုးကိုမပြုစုရတဲ့အချိန်တွေဆို စာပေအကြောင်းဆွေးနွေး ငြင်းခုံရင်းနဲ့ဆက်ဆံရေးတစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော့်စိတ်တွေကလည်း တဖြေးဖြေးတွယ်ငြိစပြုလာပါပြီ။ ကျနော့်ပင်ကိုယ်ဗီဇက ကိုအတွေးအခေါ်အသိဉာဏ်နည်းတဲ့မိန်းမတွေကိုဆို ဘယ်လောက်ပဲလှလှစိတ်ကိုမ ဝင်စားတတ်ဘူးလေ။ သူနာပြုဆရာမလေးရဲ့နာမည်က နီနီချိုတဲ့ဗျာ။

သူ့အသက် ၂၃နှစ်ဆိုတာနဲ့မလိုက်အောင်ရင့်ကျက်နေတယ်ဆိုတာ ကျနော်စကားပြောကြည့်ရင်းနဲ့ပိုသိလာတယ်ဗျာ။ အမြဲ တမ်းပြီးချို့နေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့စိတ်နှလုံးဖြူစင်ပီးခပ်ရိုးရိုးအေးအေးလေး။

ပီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ကျနော့်အပေါ်သံယောဇဉ်ရှိလာပါပြီဆိုတာ ကျနော်ရိပ်မိလာတယ်လေ။ ရင်းနှီးမှုက မြန်လွန်းတယ်လို့မထင်ပါနဲ့ဗျာ။ ကျနော်ပြောခဲ့သလိုပဲ.. စာသမားအချင်းချင်းကအဲ့လိုပဲ ခဏလေးနဲ့ကိုနှစ်ပေါင်းများစွာသိကျွမ်းခဲ့သလိုချက်ချင်းဖြစ်သွားတတ်တာကိုးဗျာ။ မိန်းမတော် တော်များများရဲ့စိတ်ကလည်းခင်ဗျားတို့သိတဲ့အတိုင်း သူတို့အမြင်မှာ အထင်ကြီးစရာကောင်းတဲ့ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စပြနိုင်ရင်ချက်ချင်း ကိုရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်လွယ်တယ်ကော။ အနီလေးနဲ့ကျနော်..(အနီလေးဆိုတာ သူ့ကိုကျနော်ချစ်စနိုးခေါ်တဲ့နာမည်) တစ်ယောက်နောက်ကျနေလို့.

ရောက်မလာသေးရင်တစ်ယောက်ကတမျှမျှလုပ်နေတတ်တာ ထူထူထောင် ထောင်ဖြစ်လာတဲ့လူနာကျနော့်အဘိုးတောင်ဘေးကနေရိပ်မိလာပါပြီ။ ကျနော်တို့၂ယောက် ညဖက်သူမအိပ်သေးတဲ့အချိန် စာအကြောင်းပေအကြောင်းဆွေးနွေးကြရင် အဘိုးတစ်ယောက် ကုတင်ပေါ်မှာခပ်စောင်းစောင်းမှီပီး ထိုင်ရင်း ကျနော်တို့ပြောသမျှနားထောင်၊ တပြုံးပြီးနဲ့သဘောတွေကျနေတတ်တယ်။ ဆရာမလေးဆွေးနွေးတဲ့ စာအုပ်မှန်သမျှကျနော်ကဖတ်ဖူးနေတာကို အဘိုးကောဆရာမလေးပါအထင်ကြီးနေကြတာဗျာ။ လူတွေပြောသလိုကျနော့်အဘိုးဝွစကြီး ဆိုတာလည်း ခုကျနော်နဲ့တွေ့မှကြောင်ပေါက်ကလေးလိုဖြစ်နေတယ်။

ညင်းသိုးသိုးဖြစ်နေတဲ့ အဘိုးရဲ့နှုတ်ခမ်းမွှေးတွေ၊မုတ်ဆိတ်မွှေးတွေကျနော်ကိုယ်တိုင်ရိပ်ပေးထားလို့ အသွားလေးမေတောင်အံ့ဩတကြီးဖြစ်နေတာလေ။

ဒီလိုပဲသူ့အကြိုက်လေးပြောပီးရိပ်ပေးရတာပေါ့။ အဘိုးကလိမ္မာပါတယ်၊ ချေဂွေဗားရားတောင် ဘိုလီးဗီးယားကိုတော်လှန်ရေးလုပ်ဖို့အသွားမှာ ရုပ်ဖျက်တဲ့အနေနဲ့ မုတ်ဆိတ်မွှေးနှုတ်ခမ်းမွှေး တွေရိပ်သွားရတာဗျာ။ ဆေးရုံပေါ်မှာမို့လို့ခဏမျက်နှာကြည်လင်သွားအောင်ရိပ်မယ်နော်ဘာညာနဲ့ ချော့ပီးပြောတော့.. ချီး..မင့်သဘောပဲကွာဆိုပီးလက်ခံတာပဲလေ။ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမ လေးက..ပြုံးစိစိနဲ့ကြည့်ပီး အကိုကလူလည်နော်လို့တိုးတိုးလေးကပ်ပြောသေးတယ်။ ဆရာမလေးအလစ်မှာ အဘိုးကလည်း.. မြေး..မင်းဆရာမလေးကိုသဘောမကျဘူးလား? အဘိုးဆေးရုံ ဆင်းရင်လိုက်တောင်းပေးရမလားလို့မေးစပြုလာပါ။ ကျနော်ကလည်းနွားပြာကြီးအောက်သွားမရှိဆိုသလို..

အဟီးဟီး..အဘိုးကလည်းဆိုပီးသဘောတွေကျနေတတ်တာပေါ့။

အသားဖြူဆွတ်ဆွတ်၊ပြုံးချိုချိုမျက်နှာပေးလေး၊

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တောင့်လေးနဲ့ ဒီလောက်လှတဲ့ဆရာမချောချောလေးကို

ကျနော်မကြိုက်ပဲနေပျံ့မလားဗျာ။

ပိုပီးသဘောကျတာက.. ရိုးအေးအေးလေးနဲ့ သွက်သွက်လက်လက်ကလေးဗျ။ လူကြီးဖြစ်တဲ့ကျနော်

အဘိုးတောင်ငဲ့မြေးမလေး ဆိုပီးချစ်သေးရင် ကျနော်ကကောဘာမှမဖြစ်ပဲနေမလားဗျာ။

စတွေ့စကထဲကရုပ်ကလေးကိုကြည့်ပီးကြိတ်ကြွေခဲ့တာပါဆို။ ခုလိုရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်လာတော့ အကြောင်းသိပီး

ပိုတောင်တွယ်တာလာပီ။ ဒါပေမယ့်ကျနော်ကအပြင်ကသူ့ဘဝအကြောင်းဘာမှ

မသိသေးဘူးဗျ။ သူ့မှာချစ်သူရှိချင်ရှိနေနိုင်တာကိုး။

အဲ့လိုတွေးလိုက်ရင်လူကိုအသားလွတ်နေရင်းဆွေးသလိုဖြစ်ဖြစ်သွားတယ်ဗျာ။ မဖြစ်တော့ဘူး

ကွဲကာမှကွဲရောဆိုပီး အရဲစွန့်ဖို့ဆုံးဖြတ်

လိုက်တယ်။ တရက်ကျတော့ မနက်ဝေလီဝေလင်းမှာ အဘိုးကိုမျက်နှာသစ်ပေး၊မနက်စာကျွေး၊ဆေးတိုက်ပီးလို့

ဆရာမလေးနှုတ်ဆက်ပီး အပြန်ကျနော် အခန်းအပြင်ဖက်ထိပြေးလိုက်သွားပီး

အနီလေး.. ခဏ !! လိုလှမ်းအော်လိုက်တော့ ကော်ရစ်ဒါ နားမှာရပ်ပီးကျနော့်ကိုစောင့်နေတယ်။

ဝေလီဝေလင်းဆိုတော့ ဆေးရုံကြီးကော်ရစ်ဒါမှာလူရှင်းနေတယ်ဗျ။

သူ့အနားရောက်သွားတော့ ရော့ဆိုပီးစာအုပ်တစ်အုပ်ထိုးပေးလိုက်တော့

အူကြောင်ကြောင်နဲ့လှမ်းယူသွားတယ်။

ဗီယက်နမ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီး ဟိုချီမင်း ရဲ့အတ္ထုပ္ပတ္တိ။

ကျေးဇူးပဲ..အကိုလိုပြန်ပြောနေတုံး... စာအုပ်နောက်ကျောဖုံးအတွင်းဖက်မှာကျနော်

ဆရာမလေးအတွက်ရေးထား

တဲ့စာကြောင်းတွေပါတယ်..ဖတ်ကြည့်လို့ပြောပီးတာနဲ့တခါထဲလှည့်ပီးမြန်မြန်လစ်ပြေးလာခဲ့တယ်။

ရင်တွေအရမ်းခုန်လိုက်တာဗျာ။ စာအုပ်ကိုပြန်လာပေးမလားလို့ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့နောက်

ကျောမလုံဘူး။ အဲ့ဒီစာအုပ်နောက်ကျောဖုံးမှာစာ၃-၄ကြောင်းလောက်ပါတယ်ဗျ။

** ဆရာမလေး မနီနီချို..

ဗီယက်နမ်ပြည်သူတွေနယ်ချဲ့လက်ကလွတ်မြောက်အောင်ဦးဆောင်ခဲ့တဲ့

ဟိုချီမင်းကိုကျနော်ဦးညွှတ်လေးစားပါတယ်။

ဒါပေမယ့်တရုတ်ပြည်သူသန်းပေါင်းများစွာကို စုစည်းပီးတော်လှန်ခဲ့တဲ့

ခေါင်းဆောင်ကြီး မော်စီတုံးရဲ့ဘဝကိုကျနော်ပိုပီးသဘောကျတယ်ဗျာ။

သူ့မှာစာပေဝါသနာပါတဲ့ ဇနီးမဒမ် ချန်ချင်း ဆိုတဲ့လက်တွဲဖော်ရှိခဲ့လို့ပေါ့။

ဆရာမလေးကိုကျနော်ချစ်တယ်ဗျာ... ..

ဇိုးသက်**

(** ** ပြထားသောစကားလုံးများကိုတစ်နေရာမှကြိုက်၍ကူးယူပြုပြင်ကာသုံးလိုက်သည်။
ဗမာပို့စ်မော်ဒန်ဆရာသမားတွေပြောသလို ကောလက်(စပ်ထည်) ရေးနည်းနဲ့ညှပ်ထည့်လိုက်တာ။
(အမှန်ကတော့ခပ်တည်တည်နဲ့ခိုးချတာမျိုးပါဟီးဟီး)

ကြိုပီး ဝန်ခံထားမှ အဲဒီစာအုပ်ကို nereus81 ဆိုတဲ့လူဖတ်ပီးသားဆိုတာကျနော်သိတယ်။

ကဲ..ညီအကိုတို့ ကျနော်ဇတ်လမ်းကိုစိတ်နည်းနည်းရှည်ပေးကြပါနော်။
နောက်ပိုစ်ကနေစပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့အကြိုက် အချစ်ဇတ်ကြမ်းလေးတွေလာတော့မယ်နော်။
ကျနော်ပျိုးနေတာနည်းနည်းရှည်လာလို့စိတ်မရှည်ဖြစ်နေမှာစိုးလို့မေတ္တာရပ်ခံတာဗျ။
မပူနဲ့ပက်ပက်စက်စက်ကြမ်းပြတော့မှာ။များများမဟုတ်ဘူး တစ်ပိုစ်လောက်ပဲစောင့်။ ဟုတ်ပီလား။
ခင်ဗျားတို့ကိုချစ်တဲ့
channko)

မိုးစင်စင်လင်းလို့ အဘွားလေးမေ ဆေးရုံမှာလူလာချိန်းပေးပီး
သူငယ်ချင်းနဲ့မနက်စာတူတူသွားစားနေတဲ့အထိ လူကဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူးဗျ။
ငါဆိုင်းမဆင့်မဆင့် ဒီလိုလုပ်လိုက်တာလွန်သွားပီလား၊ငါ့ကိုများပစ်ပစ်ခါခါငြင်းလိုက်ရင် ရင်ကွဲရချေရဲ့.
လို့တွေးရင်းနေမထိထိုင်မသာ နဲ့ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာတယ်။ ဟူး..... ..
လူကအဲလိုကြီးဖြစ်နေပါတယ်ဆိုမှဟိုမအေပေး ကာတွန်းဆရာကလည်း
တဟီးဟီးနဲ့ကျောင်းတက်တုံးကအကြောင်းတွေစမြို့ပြန်ပြောရင်း အူမြူးနေလို့ အင်း..အဲ
နဲ့အလိုက်သင့်ပြောပေးနေရ
သေးတယ်ဗျာ။ မနက်စာကိုမြန်မြန်လက်စသတ်စားရင်း အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ဟိုအမျိုးသမီး
မီးဖိုချောင်ဖက်မှာချက်ပြုတ်နေတာလှမ်းတွေ့ရတယ်။ ခုနောက်ပိုင်းတစ်လလောက်ရှိ
ပီဆိုတော့..ကျနော်ကိုအရောင်ချင်သလိုလာလာလုပ်နေတာသတိထားမိတယ်။
ဟိုတစ်ခါသောက်မြင်ကပ်ကပ်နဲ့ ပုခုံးကိုင်ပီး ညှပ်လိုက်တဲ့ကိစ္စကြောင့်လားဘာလားတော့မသိဘူး။
ကျနော်ဝင်လာ
တာမြင်တော့ အနားမှာဟိုဟာလုပ်သလိုလိုဒီဟာလုပ်သလိုလိုနဲ့ ရစ်သီသီလာလုပ်နေတယ်။
သူ့ကိုဂရုကိုမစိုက်အားဘူး။ ကိုယ့်ပြဿနာနဲ့ကိုယ်စိတ်ကအိုက်နေပီလေ။ ထုံးစံအတိုင်း စွပ်ကျယ်၊
ဘောင်းဘီတိုလေးနဲ့လှေကားရင်းနားက ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်လက်လက်လှန် အိပ်ရင်း
စီးကရက်တွေတစ်လိပ်ပီးသောက်နေမိတယ်။ အိပ်လို့ကလည်းမရဘူးဗျာ။ ဒီသူနာပြုလေးကိုကျနော်... ..
တကယ်ငြေ့နေပီဗျ။ ကိုယ့်ဖာသာလည်း ရယ်ချင်နေတယ်။

ဆက်ကျော်သက်အရွယ်လည်းမဟုတ်ပဲနဲ့..ဘယ်လိုတွေဖြစ်နေတာလဲမသိတော့ပါဘူးဗျာ။ ဒုက္ခ!!
မေးကနဲအိပ်ပျော်သွားလိုက်တာ ညနေစောင်းဆေးရုံပြန်သွားဖို့..ဟိုအမျိုးသမီးကျနော့်ကို
လာလှုပ်ပီးနီးတော့မှထလာဖြစ်တယ်။
ဒီပြဿနာကလည်းတမျိုးဗျာ။ ကျနော့်ကိုလာနီးတာ ကောင်းကောင်းမနီးဘူး။
ရင်ဘတ်ကိုလာပွတ်သပ်ပီးနီးတာဗျာ။ ပထမတော့ အိပ်မက်လိုလိုဘာလိုလိုနဲ့..
ရင်ဘတ်ကိုလက်ဖဝါးနဲ့..အသာလေး
ပွတ်နေသလိုဖြစ်နေတာ။ ဇာတ်ကနဲမျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်မှ အဲ့ဒီမိန်းမဗျာ။ ရုပ်ကတော့ရုပ်တည်ပဲ..
ထတော့အကို ဆေးရုံသွားတော့မှာမလား..နေ့..လည်စာလည်းထမစားဘူး လို့..ပြောရင်းစိုက်
ကြည့်နေတာဗျာ။ ကျနော်လည်း အူတူတူကောင်မှမဟုတ်တာ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှဖီးလ်မလာ
လို့..မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီးနေ နေလိုက်တာ။ ရေမိုးချိုးပြင်ထားတဲ့ထမင်းမြန်မြန်လေးစားလိုက်တယ်
ဆေးရုံကိုဟိုကောင်နဲ့..တူတူထွက်လာတော့ မိုးတောင်တော်တော်လေးချုပ်စပြုလာပီ။ ဆေးရုံပေါ်တက်ရမှာ
ဒူးမခိုင်သလိုဖြစ်နေတယ်။ စိတ်အားတင်းပီး .. အဘိုးရဲ့အခန်းလေးထဲဝင်လိုက်တော့.. ...
အဘွားလေးမေရယ်.. သူနာပြုဆရာမအသက်ကြီးကြီး တစ်ယောက်ရောက်နေတယ်ဗျာ။
သားဖိုးသက်ရေ!! ဘွားလေး မေပြန်မယ်နော်.. ဒီညဆရာမလေး မလာဖြစ်တော့ဘူးလို့..ပြောတယ်ကွယ်။
အဲ့ဒါကြောင့်ဟော့ဒီဆရာမကိုထပ်ပီး ငှါးလိုက်တယ်။ ဘွားလေးမေပြန်သွားတော့။အဲ့ဒီ
အသက်နည်းနည်းကြီးတဲ့ဆရာမက ကျမညစာသွားစားဦးမယ်ဆိုပီးထွက်သွားရော။ ကျနော်တော့
ဘယ်လိုနားလည်ရမှန်းမသိပဲ ဝိုင်နေမိတယ်။ ဆရာမလေးကဘာလို့..မလာတာလဲဗျာ။ ကျနော့်
ကြောင့်လား? သူ့..ဖာသာလူမှုရေးကိစ္စကြောင့်လား? ကျနော်အသည်းကွဲချင်သလိုလိုဖြစ်လာပီ။ ဖူး.....!!
အကယ်လို့..ကျနော့်ကိုရှောင်သွားတာဆိုရင်တောင် ဘယ်လိုလိုက်လို့..လိုက်ရမှန်းမသိ
သေးဘူးလေ။ ဒုက္ခပါပဲဗျာ။
ဟေ့ကောင်!! လို့..ခေါ်သံကြားမှခေါင်းငိုက်စိုက်ချပီး ဝိုင်နေတဲ့ကျနော်လန့်..ပီးလှမ်း ကြည့်လိုက်တော့
ကျနော့်အဘိုးက ပြုံးစိစိနဲ့..စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုလှမ်းပေးနေတာတွေ့..လို့..လှမ်းယူလိုက်
တယ်။ ဟိုက်!! ဒါဆရာမလေးကိုကျနော်ပေးလိုက်တဲ့ စာအုပ်ပါလား.. ဟိုချီမင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိလေ။
နားမလည်နိုင်တဲ့ အကြည့်နဲ့.. အဘိုးကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့.. မြေး!! မင့်ကောင်မလေးလာပေး
သွားတာဟ.. ညနေကဒီကိုလာပေးသွားတာ..အဘိုးဘာမှမဖတ်ထားပါဘူး .. လို့..ပြောရင်း
မျက်နှာကြောတင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ကျနော့်အဘိုးက တဟားဟားရယ်နေတယ်။ ကျနော့်မှာရှက်တောင်
မရှက်အားပဲ တုန်ရီနေတဲ့လက်ချောင်းတွေနဲ့.. စာအုပ်နောက်ကျောဖုံး
အတွင်းဖက်ကိုမြန်မြန်လှန်ကြည့်လိုက်တော့.. ဝိုင်းစက်စက်လက်ရေးလေးနဲ့..ဒီလိုရေးထားတယ်..

အကို..

ဘာလို့ ဒီလိုစကားတွေပြောရတာလဲဟင်? ကျမ ကိုအထင်သေးလို့ မလား?
ကျမတို့ တွေ တာတခဏတာလောက်နဲ့ အကိုက
ဘဝလက်တွဲဖော်ဖြစ်ချင်နေပီဆိုတာကျမ ရယ်ချင်လိုက်တာရှင်ရယ်။
ရှင်ကိုအထင်ကြီးမိတာမှားသွားသလိုခံစားလိုက်ရတယ်။

နီနီချို

စာကလေးပုံကြောင်းလောက်နဲ့ ကျနော်တော်တော်ထိသွားပီဗျ။
သံယောဇဉ်ဆိုတာ အချိန်ကာလနဲ့ ဆိုင်လို့ လား ကျနော့် အနီကလေးရာ။
ဒါဆိုကျနော့်ကိုရှောင်ပုန်းသွားတာပေါ့နော်။ စိတ်ထိခိုက်သွားလို့ ပြုတင်းပေါက်နားသွားရပ်ပီး
စီးကရက်တစ်လိပ်
လောက်ရပ်ပီးဖွာနေမိတယ်။ အဘိုးရှေ့မှာ ကျနော်မျက်ရည်ပဲနေရင် ကလော်ဆံခံရမှာစိုးလို့။ ကွဲတယ်ဗျာ။
ကျနော်ကွဲနေပီ။ အရင်ရည်းစား မမရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အကင်းသေစလေးပဲရှိသေးတဲ့
ကျနော့်ရင်ဘတ်ထပ် ပီးထိပြန်ပီ။ ဘယ်မှာလိုက်ရှာရမလဲ ကျနော်ချစ်တဲ့ အနီကလေးရာ..မင်းထင်သလို
အပေါ်စားမဆန်မှန်း အကို့ကိုရှင်းပြခွင့်ကလေးပေးပါလားကွယ်။ တွေ့တွေငေးနေရင်း
အဘိုးကတင်ဘေးပြန်ရောက်လာတော့.. ဟေ့ကောင်ငဲ့မြေး.. ဟိုချီမင်း ကတကယ်လူပျိုကြီးလား
ငါတောင်သတိမထားမိဘူး ဆိုပီး အဘိုးကတဟားဟားရယ်နေလို့ အာဗျာ!! ဆိုပီးပိုရှက်သွား
တယ်။

အဲ့ဒီတစ်ညလုံး မိုးသာလင်းသွားတယ် ကျနော်မှိုင်းငေးနေခဲ့ရတာပေါ့။ ဟိုးအရင်ကညတွေလို
ပျော်စရာကောင်းတဲ့ဘဝလေးမရှိတော့ဘူးဗျာ။
မိုးလင်းလို့ ဆေးရုံပေါ်ကဆင်းလာတော့
ကျနော်ခါတိုင်းလိုတက်တက်ကြွကြွမရှိတော့ဘူးဆိုတာတော်တော်သိသာနေတယ်။ သူငယ်ချင်းတောင်
ချက်ချင်းရိပ်မိသွားတယ်။ ဖိုးသက်!! ဘာဖြစ်ပြန်
ပီလဲ..မင့်မျက်နှာကညတွင်းချင်း အိုစာသွားတယ်ဟ..လို့တောင်မေးယူရတဲ့အထိပဲ။
ကျနော်ဘာမှပြန်မပြောပဲခေါင်းချိတ်မိတယ်။ ကားမောင်းနေတဲ့သူ့ကို ကမ်းနားလမ်းကိုမောင်းကွာလို့ပြော
လိုက်တော့..ဘာလုပ်ဖို့လဲလို့အံ့ဩတကြီးပြန်မေးလာလို့. .. ချီးတယ်ကွာ..မောင်းမှာသာမောင်း
ရောက်ရင်ပြောပြမယ်လို့ပိတ်ဟောက်လိုက်မိသေးတယ်။

ကမ်းနားလမ်းက ဘုံဆိုင်မှာ ဘီအီးတစ်လုံးထောင်ပီး စောစောစီးစီး
ကျနော့်အသည်းကွဲဇတ်လမ်းကိုရင်ဖွင့်နေမိတယ်။
ငဲ့ကို..စုံစမ်းပေးပါကွာ..သူငယ်ချင်းရာ လို့တောင်းပန်တော့ မင်းကတော့ကွာလို့ပြောရင်း
မပူနဲ့လို့ဂတိပေးလာတယ်။

မနက်ခင်းစောစောပိုင်းမှာကို ကျနော်တော်တော်လေး မူးသွားတယ်။ ဘီအီးဆိုတာ ကျနော်တို့လိုအအေးပိုင်းကလာတဲ့လူအတွက်ရေမလုံပဲမော့သောက်လို၊ရတယ်ဆိုပေမယ့်။ ခုဟာကအိပ်ရေး ကလည်းမဝ မသောက်တာလဲကြာပြီဆိုတော့ နည်းနည်းခြေလှမ်းမမှန်ချင်တော့ဘူး။

ဟိုကောင်ကလည်းမနက်ကြီးကွာဆိုပီး သောက်မှမသောက်တာကိုးဗျ။ ကျနော်တစ်ယောက်ထဲဆိုတော့ထိ တာပေါ့။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဘာမှမတွေးတော့ပဲ ထုံးစံအတိုင်းထိုးအိပ်ပလိုက်တယ်။

ဘာဆိုဘာမှမတွေးချင်တော့ဘူးဗျ။ တုံးကနဲအိပ်ပျော်သွားလိုက်တာငှနာရီလောက်မှနီးလာတော့တယ်။ လူကအံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင်ကြည်လင်နေသလိုပဲ။ ချွေးတွေ

အရက်နံ့တွေနဲ့တကိုယ်လုံးနံ့စေနေလို့၊ ရေချိုးတော့မယ်ဆိုပီးရေတွင်းဖက်ကိုထွက်လာတော့

ဟိုမိန်းမရေချိုးရင်းအ

ဝတ်လျှော်နေတာတွေ့လို့စိတ်အိုက်သွားတယ်။ သူ့ကိုဂရုမစိုက်ပဲ ခပ်တည်တည်နဲ့

စွပ်ကျယ်အင်းကျိုကိုချွတ်ပလိုက်ပီး ရေတစ်ပုံးမြန်မြန်လေးငင်၊ ခေါင်းကနေလောင်းချိုးပလိုက်တယ်။

အားးးးး!! အေးစိမ့်သွားတာပဲ။ နောက်ထပ်တစ်ပုံးထပ်ငင်ပီးထပ်လောင်းချလိုက်တယ်။ ၃-

ငှပုံးလောက်ဆက်တိုက်လောင်းလိုက်ပီး ဟိုမိန်းမကို သတိထားမိလို့ကြည့်လိုက်တော့ တရော်ကင်

မွန်း ရည်တွေကိုဇလုံတစ်ခုနဲ့ထည့်ပီး ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရင်း

သူ့ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေကိုလျှော်နေတာတွေ့လို့ကျနော်လည်း တရော်ကင်ပွန်းနဲ့ခေါင်းလျှော်ချင်လာတယ်။

ညစ်နေတာတွေကြည်သွားအောင်လို့အတွေးပေါက်မိလို့ သူ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ဝင်ထိုင်ပီး

ကျနော့်ကိုလည်း နည်းနည်းလောက်ဗျာ..ခေါင်းလျှော်ချင်လို့ ဆိုပီးပြောလိုက်တယ်။

ဘုရားပေးပေးကျမ်းပေးပေးပါဗျာ.. အဲ့ဒီအချိန်ထိကျနော့်မှာ

ဘာစိတ်ယုတ်မာမှမရှိခဲ့ဘူးဆိုတာကျိန်ပုံပါတယ်။

ရုတ်တရက်ကြီး ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ တရော်ကင်မွန်း အရည်တွေကိုလက်ခုပ်၂ဖက်နဲ့ခတ်ပီး

ကျနော့်ခေါင်းပေါ်လောင်းချလိုက်တော့ လန့်တောင်လန့်သွားတယ်။ ပီးမှဂုတ်ထောက်နေတဲ့

ကျနော့်ဆံပင်တွေကိုသေသေချာချာလက်၂ဖက်နဲ့လျှော်ပေးတော့တာဗျ။

ထထွက်သွားရအောင်လည်းမဟုတ်တတ်ဗျာ။ မထူးတော့ဘူးဆိုပီး ငြိမ်ငြိမ်လေး

သူလုပ်သမျှခံနေလိုက်ရတော့တာပေါ့။

ပထမတော့အံ့ဩစိတ်ကကြီးစိုးသွားသေးတယ်။ ဒီမိန်းမငါ့ကို ဘာလုပ်တာပါလိမ့်ပေါ့။ ဒါပေမယ့်

တရော်ကင်မွန်းနဲ့သင်းသင်းလေးရှုရင်း

သူ့ကျနော့်ဆံပင်တွေကိုစိတ်ရှည်လက်ရှည်သေချာပွတ်လျှော်ပေးနေတာကို သံမံတလင်းပေါ်ဖင်ထိုင်ချပီး

မျက်လုံးမှိတ်လို့ငိမ်ခံနေမိတယ်။ အိပ်ယာထထလာချင်းတုံးက ညစ်ထေးထေးဖြစ်နေတာ၊

ပူလောင်အိုက်စပ်နေတာတွေပြေပျောက်သွားလို့လူကလည်းတော်တော်လေးနေလို့ထိုင်လို့ကောင်းလာပီ။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့.မျက်လုံးဖွင့်ပီး ခေါင်းကိုမသိမသာမော့ရင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ကိုကြည့်
လိုက်တော့ ထမီရင်လျားထားတဲ့အောက်က နီ.ကြီး.၂လုံးကရေစိုထမီအောက်မှာထင်းနေတာပဲဗျာ။
ကျနော့်ကိုခေါင်းလျှော်ပေးနေတော့ စိတ်လှုပ်ရှားနေလို့.နေမှာ ကြွေတက်လာလိုက်နိမ့်ဆင်းသွား
လိုက်ဖြစ်နေတယ်။ လူသူမနီးတဲ့ခြံပင်းကျယ်ကြီးထဲက အရိပ်ကောင်းကောင်းသစ်ပင်တွေအောက်က
ရေတွင်းမှာ ဖိုနဲ့.မ.၂ယောက်ထဲ တိတ်တဆိတ်ပူးကပ်နေတော့ စိတ်ကသူ့.အလိုလိုဖောက်ပြန်
လာတော့တာပဲ။ ကျနော့်ရေစိုဘောင်းဘီတိုလေး အောက်ကအငယ်ကောင်ကလည်း
တဖြေးဖြေးထောင်ပီးထလာခဲ့ပီ။ ကျနော်စိတ်ကိုအတော်ထိန်းနေရတယ်။ မလွယ်ဘူးဗျာ။ ဖူး..... !!!!

ရေဖလားနဲ့.ရေတွင်းဘေးမှာရေဖြည့်ထားတဲ့စဉ်အင်တုံအကြီးကြီးထဲက
ရေအေးအေးလေးတွေခတ်ပီးကျနော့်ခေါင်းကိုလောင်းချပေးနေပြန်တယ်။
ကျနော်တုတ်တုတ်တောင်မလှုပ်မိသေးဘူး။ ခေါင်းကိုရေလောင်းပေးနေတာရပ်သွားတော့
ကျနော့်ကိုယ်ပေါ်ကပ်ညှိနေတဲ့ တရော်ကင်မွန်း အဖတ်တွေကို ပုခုံးပေါ်ကနေရေလောင်းချပီးဆေးချပေး
နေပြန်တယ်။ အဲ့ဒီမှာပြဿနာစတင်တာဗျာ။ ရိုးရိုးရေလောင်းပေးတာမဟုတ်ပဲ ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ်ကို
လက်တစ်ဖက်နဲ့.လာပွတ်နေပြန်ပီ။ ကျနော်ရေစိုပီးကပ်နေတဲ့မျက်နှာပေါ်ကဆံပင်တွေကို
လက်နဲ့.သပ်လိုက်ရင်း သူ့.ကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ သူ့.မျက်လုံးတွေကပုံမှန်မဟုတ်ဘူး။
ရေစိုလို့.အချောင်းချောင်းဖြစ်နေတဲ့ သူ့.ဆံပင်ရှည်တွေက မျက်နှာပေါ်မှာတွန့်.တွန့်.လေးတွေဖြစ်ပီးကပ်
နေတဲ့ကြားထဲက ကျနော့်ကိုစူးစိုက်ကြည့်နေတဲ့သူ့.မျက်လုံးတွေက တစ်ခုခုကိုဆာလောင်နေတယ်ဆိုတာ
ကျနော်သိတယ်။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ကို ပွတ်နေတဲ့သူ့.လက်တွေက ချက်အောက်ဆီးစပ်
နားကိုဆင်းချသွားတယ်။ ရုတ်တရက်လန့်.ပီး အောက်ကိုငုံ့.ကြည့်လိုက်တော့..

ဟိုက်!! ကျနော့် အငယ်ကောင်က ဘောင်းဘီတို အဝါရောက်အောက်ကနေထောင်ထနေတာ
သိသိသာသာကြီး။ ဒါကိုသူမလည်းကြည့်နေတယ်ဗျာ။
ကျနော့်အသိစိတ်တွေ လွှတ်ထွက်သွားပီဗျာ။ သူမကိုကျနော့် ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းပီး နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကို
ဆွဲစုပ်ပီးနမ်းပလိုက်မိတယ်။ ၂ယောက်သားသံမံတလင်းပေါ်မှာလုံးထွေးကုန်ပီ။
နှုတ်ခမ်းချင်းစပ်နေတာကိုမလွှတ်ပဲ သူ့.နီ.ကြီး.၂လုံးကိုရေစိုထမီပေါ်ကနေ အုပ်ကိုင်ပီး
သေသေချာချာချေပေးနေမိတယ်။ သူ့.ပါးစပ်က .. အင်း.....!! ဆိုတဲ့သံရှည်ဆွဲပီးညည်းသံတစ်ချက်ပဲထွက်
လာတယ်။ လည်တိုင်ရှည်ရှည်လေးတလျှောက်လဲလျှာနဲ့. အပြားလိုက် အစုန်အဆန်လျှက်ပေးလိုက်မိတယ်။
ကျနော်ဆွဲအဖက်မှာဒူးထောက်ပါလာတဲ့ သူမတဖြေးဖြေးပျော့ကျလာပီး
သံမံတလင်းပေါ်တအိအိခွေဆင်းလာလို့.ကျနော်လက်နဲ့.သိုင်းဖက်ပီးထိန်းပေးထားရတယ်။ နမ်းရှုံ့.နေရင်းပဲ
သူ့.ထမီရင်ခေါင်းလျားလေးကို ကျနော်ဆွဲချွတ်လိုက်တော့ သူမအတင်းသံမံတလင်းပေါ် ပက်လက်လှဲချပီး
မျက်လုံးကိုစုံမှိတ် နီ.၂လုံးကိုလက်၂ဖက်နဲ့.အုပ်ပီး ကားထားတယ်။ ရှက်စိတ်ကြောင့်လားမသိဘူး
သူမနှုတ်ခမ်းတွေတဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။

ကျနော်ကတော့ဘယ်လိုမှနောက်မဆုတ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ပီးပီ။ ခါးအထိလျှောကျနေတဲ့ သူ့ရေစိုထမီကို ပေါင်၂ချောင်းဆွဲထောင်ပလိုက်ပီး အကုန်လုံးဆွဲချွတ်ပလိုက်တယ်။ အို!! လို့ကျယ် ကျယ်လေးအော်ပီး သူ့ဘေးကတော့ကို လက်တစ်ဖက်နဲ့အုပ်ပီး ဖုံးကျန်တဲ့လက်တစ်ဖက်က နို့ကြီး၂လုံးကိုကာဖို့ကြိုးစားရှာတယ်။ မှိတ်ထားတဲ့မျက်လုံးလေးတွေပွင့်လာပီး.. ယုန်သူငယ်မလေး လိုမျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေနဲ့ကျနော့်ကိုကြောက်လန့်တကြားကြည့်နေရှာပီ။

ကျနော့်စိတ်ထဲမှာတော့... ဒီလောက်တောင် ငါ့ကိုသောက်ကျောတင်းထားတဲ့ မိန်းမ... ငါအိပ်ပျော်နေရင်လာလာရပ်ကြည့်ပီး စိတ်ဖောက်ပြန်နေတဲ့မိန်းမ မျှော့သွားအောင် ငါ့ ပစ်မယ်ဆိုပီး ကြိုးငါးနေမိတယ်။ ကျနော်လုပ်နေတာတွေမှားသလားမှန်သလား ဘာမှမတွေ့တော့ဘူး။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒေါသထွက်နေတဲ့ ကျွဲပေါက်တစ်ကောင်လို တရှူးရှူးဖြစ်လာတဲ့အထိလိင် စိတ်ကြွလာပီကော။ ခါးကိုမတ်ဒူးထောက်ပီး ကျနော့်ဘောင်းဘီတို အဝါလေးကိုဆွဲချွတ်ချလိုက်တော့ မာန်ဖီနေတဲ့ ကျနော့် အငယ်ကောင်က ဖြောင်းကန်အပြင်ကိုထွက်ကျလာတယ်။မာတင်းပီး ပြောင်လက်နေတဲ့ ကျနော့်ပစ္စည်း ကိုငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာနဲ့ငေးကြည့်နေတယ်။ ကျနော့်စိတ်ထဲမှာဒေါသနဲ့လိင်စိတ်ရောထွေးနေပီ။ (နင်ကိုယ်တိုင်ဒီလိုဖြစ်အောင်ဖန်တီးယူခဲ့ပီးတော့ ခုမှကြောက်မနေ နဲ့လာခဲ့မီးပွင့်အောင်တွယ်ပြမယ်)။ ကျနော်သံမံတလင်းပေါ်ထိုင်ချလိုက်ပီး သူ့နို့၂လုံးပေါ်ကိုကုန်းပီးမျက်နှာအပ်လိုက်တယ်။ ဘယ်ဖက်လက်နဲ့နို့အုံကို သေသေချာချာပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆုပ် ချေပေးပီး နို့သီးခေါင်းစုတူတူ ညှိတိုတိုလေးကိုလျှာဖျားလေးနဲ့ကစားပေးနေလိုက်တယ်။ ကျနော့်ညာလက်က သူ့ဘေးကတော့ကိုအုပ်ကိုင်လိုက်ပီး လက်ခလယ်နဲ့အစိလေးကိုကစားပေးလိုက်၊ အကွဲကြောင်းကလေးအတိုင်းပွတ်ပေးနေလိုက်တော့ အသံတိတ်ပီး သူ့မတစ်ကိုယ်လုံးထွန်ထွန်လူးလာတယ်။ နို့၂လုံးကိုဘယ်ညာပြောင်းကိုင်လိုက်ပီးချေပေးလိုက်၊ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို တပြွတ်ပြွတ်စုံပေးလိုက်၊လျှာဖျားလေးနဲ့ကစားပေးလိုက်နဲ့တော်တော်လေးကြာလာတော့..ဘေးကတော့ပွတ်ပေးဆွပေးနေတဲ့ ကျနော့်ညာလက်ခလယ်ကို သူ့ဘေးကတော့အဝနုတ်ခမ်းသားကို ပွတ်နေရင်းရုတ်တရက်ထိုးထည့်လိုက်တော့.. အမေ့!! ဆိုပီးသူ့ဆီကအော်သံထွက်လာတယ်။ အရည်တွေတအားရွှဲနေလို့(ကျနော့်ကိုခေါင်းလျှော်ပေးနေကထဲစိတ်ထနေပုံရတယ်) ချောချော ရှူရှူ ဝင်သွားပေမယ့် ဘေးကတော့အတွင်းနံရံတွေက ကျနော်လက်ချောင်းကိုအတင်းဆုတ်ကိုင်ထားသလိုပဲ။ ချက်ချင်းဘာမှဆက်မလုပ်သေးပဲ အပေါ်ပိုင်းမှာတိုက်စစ်ဆက်ဖွင့်နေရင်း နည်းနည်း အချိန်ကြာလာမှ သူ့ဘေးကတော့ထဲက ကျနော်လက်ခလယ်ကို အသွင်းအထုတ်မှန်မှန်လေး ကစားပေးနေလိုက်တယ်။

အိုကေ! ဒီလောက်ဆိုရလောက်ပီ။ ကျနော်လည်းတအားတင်းလွန်းလို့

အောင့်တောင်အောင့်သလိုဖြစ်လာပီ။

ဆတ်ကနဲထမီး သူ့ပေါင်ကြားထဲဝင်မီး နေရာယူလိုက်တယ်။ ထိတ်လန့်နေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ ကျနော့်ကိုသနားစဖွယ်လှမ်းကြည့်နေတယ်။ မရတော့ဘူးလေ..ဒီအခြေနေကြမှဘယ်လိုနောက် ဆုတ်လို့ဖြစ်တော့မလဲဗျာ။ ခူးထောင်ပေါင်ကားပက်လက်ကလေးဖြစ်နေတဲ့ သူမ ခေါင်းကလေးထောင်လာပီး မာတောင့်နေတဲ့ ကျနော့် ဦး ကို အရင်းကတင်းတင်းဆုတ်ကိုင်ပီး သူ့ ဇောက်ဖုတ် ဝမှာတော့နေတာကိုလှမ်းကြည့်ပီး အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ထားရင်း အံ့ကြိတ်ထားတယ်။ ဖိသွင်းချလိုက်တယ်။ အား!!!! နွေးနေတာပဲ... စီးလိုက်တဲ့ဇောက်ဖုတ်လေးဗျာ။ ကျနော်ခါးကိုခပ် ဆဆလေးကစားရင်း ရှေ့တိုးနောက်ငင် အဝင်ချောအောင်လုပ်ပေးနေတယ်။ ဒီမိန်းမ တော်တော်သတ္တိရှိပုံရတယ်ဗျ။ အံ့ကြိတ် မျက်လုံးလေးမှေးမီး အသံမထွက်၊ နည်းနည်းလေးမှမရုန်း မကန် ပဲအောင့်ခံနေတာဗျ။ ကျနော်အသက်ကိုပြင်းပြင်းရှူသွင်းလိုက်ပီး အင့်ကနဲနေအောင်ဆောင့်ချပလိုက်တော့ အဆုံးထိဝင်သွားမှ.. အမေရေ!! လို့အကျယ်ကြီး သူ့ပါးစပ်ကအော်သံထွက်လာတယ်။

မရတော့ဘူးဗျာ။ ကျနော်တိမ့်စွာနဲ့စိတ်ဝင်သွားပီ။ မညှာတာနိုင်တော့ဘူး။ လက်၂ဖက်နဲ့သူ့ပေါင်၂လုံးကိုဒူးခေါက်ကွေးနားက နေကိုင်ပီးဒူးနဲ့သူ့ရင်ဘတ်ထိအောင်တွန်းကပ်ပေးလိုက်တော့.. ဇောက်ဖုတ်ထဲ ကျနော့် ဦး အဝင်အထွက်ကိုမြင်နေရတယ်။ ဖင်အိအိကြီးတွေကလည်း သံမံတလင်းအောက်ကိုမထိတော့ပဲကြွတက်လာတော့ ကြည့်ရတာစိတ်က ပိုပီးကြွလာတယ်။ တဖန်းဖန်းမြည်အောင်ဆောင့်ဆောင့်ချပီး အားပါးတရ ဦး နေမိတယ်။ ဒီလောက်မီးကုန်ယမ်းကုန် ဆောင့်ပီး ဦး နေမှတော့ ဘယ်လိုမှ ကြာကြာမထိန်းနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူနို့ အကြီးကြီး၂လုံးကိုစုံလှမ်းကိုင်ချေရင်း ရှိသမျှအားတွေ အကုန်သုံးပီး ဆောင့် ဦး ရင်းသုတ်ရည် ပူပူတွေသူ့ ဇောက်ဖုတ်ထဲပန်းထုတ်ပလိုက်မိတယ်။ ချက်ချင်းလူလည်းနံးခွေသွားပီး သူမအပေါ် ကိုမှောက်အိပ်လိုက်ရင်း နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကိုစုပ်ရင်းဖိမိနဲ့အမောဖြေနေလိုက်တယ်ဗျာ။

ကျနော်သတိဝင်လာတဲ့အချိန်မှာ ကျနော်နာမည်တောင်မသိသေးတဲ့ အဲ့ဒီအမျိုးသမီး သံမံတင်းပေါ်မှာခွေခွေလေးလဲ့နေတုံးပဲ။ မျက်လုံးတွေက ကျနော့်ကိုဆွေးဆွေးလေးငေးကြည့်နေတာပေါ့။ ဝစ်လစ်စလစ်ဖြစ်နေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲထူလိုက်တော့ ခွေခေါက်ခေါက်ကလေး ပါလာတယ်။ စဉ့်အင်တုံထဲက ရေတွေကိုဖလား နဲ့ခတ်ပီး သူ့ကိုယ်လုံးလေးကိုရေလောင်းချပွတ်သပ်ပီး ကျနော်သန့်စင်ပေးနေတော့ ကလေးလေးလိုငြိမ်ခံနေရှာတယ်။ လက်နဲ့ဖုံးထားတဲ့သူ့ ဇောက်ဖုတ်လေးကိုရေဆေးပေးဖို့ဆွဲဖယ်လိုက် တော့သွေးစ လေးတွေပေနေတာတွေရလို့ အံ့ဩတကြီးသူ့မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်တော့ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားဖြူဖြူလေးနဲ့ ကိုက်ပီးမျက်နှာလွှဲသွားတယ်။ ဒီမိန်းမက အပျိုစင်ပဲလားဗျာ။

ကျနော်တော့မယုံနိုင်ပါဘူး။ သူ့-

ဘက်ဖုတ်ကိုရေသေချာဆေးပေး၊တကိုယ်လုံးကိုသန့်၊အောင်ရေလောင်းချိုးပေးပီးမှ... ထတော့!!

ရေသုတ်အဝတ်လဲတော့ လို၊ပြောတော့တုန်တုန်ရီရီနဲ့ထရပ်လိုက်

ပီးရေတွင်းဘေးအုတ်ခုံပေါ်က

တဘက်နဲ့၊ရေလဲထမီကိုယူပီးအဝတ်တွေလွဲ..ဆံပင်ရှည်တွေကိုခြောက်အောင်သုတ်နေတယ်။ ကျနော်လည်း

ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်လက်သန့်၊စင်ရေငှ-၅-၁၀ခွက်လောက်

ဆက်တိုက်လောင်းပီး အိမ်ဖက်ကိုပြန်လာခဲ့တယ်။

အိမ်ပေါ်တက်အဝတ်အစားလဲပီး ပြန်ဆင်းလာတော့.. ဟိုမိန်းမထမင်းပွဲပြင်နေတာတွေ၊လို၊ထမင်းစားပွဲ
ခပ်တည်တည်ဝင်ထိုင်ပီး သူ့ခူးခပ်ပေးတာဝင်စားနေမိတယ်။

၂ယောက်လုံးစကားမပြောပဲတိတ်ဆိတ်နေမိတယ်။ စားသောက်ပီးလို၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေ

သူမဆေးကြောနေတုန်းကျနော်ထလာပီး သူ့ဘေးမှာသွားရပ်လိုက်တော့ ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်

တယ်။ ရှုပ်အင်းကျီဖားဖားဝတ်ထားပီး၊ခေါင်းလျှော်ပီးစ သူမဟန်ပန်လေးက

ကပိုကရိုလေးနဲ့၊ကြည့်လို၊ကောင်းနေတယ်။

ကျနော်နဲ့၊မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင်သူ့ပုခုံးလေးကိုဆွဲလှည့်လိုက်ပီး

နဖူးပြင်ပြောင်ပြောင်လေးကိုကျနော့်လက်ဖဝါးနဲ့၊သာသာဖွဖွပွတ်ပေးရင်း... ..

ကျနော်.. တမင်ယုတ်မာချင်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ.. ခင်ဗျားသိမှာပါ..

လို၊သူ့မျက်လုံးတွေကိုစိုက်ကြည့်ရင်းပြောလိုက်တော့မျက်လွှာချပီး ငြိမ်နေတယ်။

.....
.....
.....

အိမ်ကနေထုံးစံအတိုင်းဆေးရုံကိုထွက်လာတော့ ဒီနေ့၊ဖြစ်ခဲ့တာတွေမေ့သွားပီဗျ။

ခင်ဗျားတို့၊ဘယ်လိုထင်လို့လဲ? ဒီနေ့၊ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စက အချစ်မှမပါတာလေဗျာ။ ယောက်ျားတွေဟာဘယ်

နေရာမှာမဆို၊ကမ္ဘာပေါ်ကဘယ်မိန်းမနဲ့၊မဆို

အိပ်ဖို့၊အသင့်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ(မလိမ်မညာကြေး)ခင်ဗျားတို့၊ဝန်ခံရလိမ့်မယ်။ ကျနော်ပြောတာဟုတ်သလား?

မိန်းမတွေဆိုတာ ကိုယ်ဖီးလ်လာတဲ့

မိန်းမပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အိပ်မိတဲ့မိန်းမတိုင်းကိုသံယောဇဉ်ထားဖို့၊ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စကြီးလေ။

ခုဟာကတိုက်ဆိုင်လို့၊ဖြစ်သွားတာမျိုးပါ။ ကျနော့်ကိုယောက်ျားကောင်းမပီသတဲ့ကောင်လို့၊

ခင်ဗျားတို့၊မြင်ချင်မြင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်တကယ်တမ်း ဒီလိုအခြေနေတွေကိုရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါ

ကိုယ့်ကာမစိတ်ကို ကိုယ်ထိန်းနိုင်ဖို့၊ဆိုတာပြောသလောက်တော့မလွယ်ဘူးဗျ။ထားလိုက်ပါတော့

လေ။

ကျနော့်ဖတ်လမ်းကိုဆက်ပြောရရင်... ကျနော်ချစ်မိနေတဲ့သူနာပြုဆရာမလေးကျနော့်ကို
ရှောင်သွားတာတော်တော်လည်းစိတ်ထိခိုက်နေမိတယ်ဗျာ။
ကျနော်သူ့ကိုအရမ်းသဘောကျနေမိပီ။ ဘဝမှာအိမ်ထောင်ပြုရင် ကျနော့်ဘဝ ကြင်ဖော်ဟာအဲ့ဒီလို
စာတတ်ပေတတ်တစ်ယောက်၊စိတ်နှလုံးကောင်းတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်စေချင်ခဲ့တာလေ။
ကျနော်ချဉ်းကပ်ပုံချဉ်းကပ်နည်းမှားသွားပီလားလို့.တွေးနေမိတယ်။ ခုအဘိုးကို ညဖက်ပြုစုဖို့. ငှါးထားတဲ့
နာစ်မအသက်ခပ်ကြီးကြီးတစ်ယောက်ကိုမသိမသာ အစ်ကြည့်တော့ လောလောဆယ်
ဆေးရုံကနေခွင့်ယူထားတယ်လို့.ပဲသိရတယ်။ ကျနော်နေရတာအားခက်တဲ့ ချစ်ဝေဒနာကိုခံစားနေရပီဗျာ။
ကျနော့်အဘိုးလည်းဆေးရုံကနေဆင်းရဲခါနီးလာပီ။ ဒီလိုဆိုကျနော်အသည်းကွဲပီးပြန်
သွားရတော့မှာလား ကျနော်ချစ်တဲ့သူနာပြုဆရာမလေးရာ။

မင့်ဆရာမလေးက မြို့ပြင်မှာနေတယ်..ငါလိပ်စာရလာပီ..ပီးခဲ့တဲ့၃-၄ရက်က ငါတို့.မြို့.တစ်ဖက်ကမ်းက
သူ့.ဇာတိကို သူ့.အဖေနေမကောင်းတာပြုစုဖို့.ပြန်သွားတာ..

... ခုမနေ့.ညက ပြန်ရောက်လာပီ..မင့်ကိုရှောင်တာတော့မဟုတ်ဘူးလို့. ငါထင်တာပဲလေ..

မင်းခုသူ့.ဆီလိုက်သွားချင်လား

ကျနော့်ဘော်ဒါကာတွန်းဆရာကမနက်ခင်း ဆေးရုံမှာလာကြိုရင်း အဲ့လိုပြောလာတော့ကျနော်ရင်တွေအရမ်း
ခုန်လာတယ်။

ငါ့ကိုလိုက်ပို့.ပေးကွာလို့.

ပြောရင်းအိမ်ကိုခဏပြန်ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပီး ဒီကောင်နဲ့.အတူတူအိမ်ကပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။

မြို့.ပြင်ရပ်ကွက်တစ်ခုက ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုးတစ်ထပ်အိမ်ကလေးရှေ့.မှာကျနော့်ကိုချထား

ပေးပီး...ကဲ!! Do or Die ပဲသူငယ်ချင်း လို့.ပြောပီးကာတွန်းဆရာလစ်သွားရော။

ကျနော်လည်းတိတ်ဆိတ်နေတဲ့ မြို့ပင်းထဲရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့.ဝင်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ပေါက်ဝရောက်တော့ ဧည့်ခန်း
ထဲလှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။

ကျနော့်ဆရာမလေးက အံ့ဩနေတဲ့မျက်လုံးလေးနဲ့.ဧည့်ခန်းထဲက
ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာစာဖတ်နေရာက .. အကို!! လို့.လှမ်းခေါ်တယ်။

ကျနော်တစ်ယောက်လေအပွေ့.မှာလွှင့်ပါသွားတဲ့ စက္ကူတစ်စလို့ပဲ ဆရာမလေးအနားကိုဖုတ်ကနဲ့
ကပ်သွားတယ်။

ဆွေးမြေ့နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့. အသနားခံတဲ့အကြည့်မျိုးနဲ့.ဆရာမလေးကိုစိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

ကျနော့်ဆရာမလေးက ချောလိုက်တာဗျာ။ တီရှပ်အပြာလက်ပြတ်ကလေးဝတ်ထားတော့ ဖြူဝင်း

နေတဲ့လက်မောင်းသွယ်သွယ်လေးကို ဆွဲကိုက်လိုက်ချင်စရာလေးဗျာ။ အိမ်နေရင်းထမီ အနက်ခံပေါ်မှာပန်းပွင့်
အနီကလေးတွေပါတဲ့တပတ်နွမ်းလေးနဲ့.၊ခါတိုင်းမြင်နေကျ ဆံထုံးလေးအစားဆံပင်

နက်နက်ရှည်ရှည်လေးတွေကို ပခုံးကျော်ရုံဖားလျားလေးချထားတယ်။
ကျနော့်ကိုဒီလိုရုတ်တရက်မြင်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားပုံမရတော့ ကြောင်ငေးကြည့်နေတာတယ်။
ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာပြော
ချင်တဲ့စကားတွေအများကြီး ဒါပေမယ့်ထွက်မလာဘူး။စိတ်ထဲမှာတော့ အော်ဟစ်နေမိတယ်.. ဟေ့ကောင်!!
ဖိုးသက်ပြောလေကွာ..မြန်မြန်..ဒီတစ်ခါမှမပြောရဲရင်မင်းလိုချင်တဲ့အရာကိုရမှာမဟုတ်ဘူး။ ပြောလိုက်တော့!!
မင်းဘယ်လောက်သူ့ကိုမြတ်နိုးတယ်ဆိုတာပြောလိုက်..ပြောသာပြောချလိုက်။

ဖန်ဂေါ်လီလုံးလေးတွေလို ပိုင်းစက်ကြည်လင်နေတဲ့မျက်လုံးလေးတွေ နဲ့ငေးကြောင်ကြည့်နေတဲ့
ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးရဲ့မျက်နှာ နားကိုတိုးကပ်လိုက်ရင်း အဆက်စပ်မဲ့နေတဲ့စကားတွေဆက်
တိုက်ကျနော့်ပါးစပ်ကထွက်ကျကုန်တယ်။

ဆရာမလေးရယ်.. ကျနော်လေ..ရမလားလို့အပျော်ကြံမိတာမဟုတ်ပါဘူးဗျာ... ..
ကျနော့်ကိုရှောင်မပြေးပါနဲ့ဗျာ.. ကျနော်ဆရာမလေးမရှိပဲ နေလို့မတတ်တော့လို့ပါ...

ကျနော့်ဘဝမှာ ဒီလိုကောင်မလေးမျိုးတစ်ခါမှာ မတွေ့ဖူးခဲ့ပါဘူး..ကျနော်ဆရာမလေးကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုး
ချစ်တာပါနော်..ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်မျိုးနဲ့မှ ကျနော့်ကိုမငြင်းပေးပါနဲ့ဗျာ..

ခုဆိုနေ့တိုင်း ကျနော်ငရဲကျနေသလိုပဲ..ကျနော့်ကိုသနားပါဗျာ.. နော်ဆရာမလေး... ..နော်
ဆီမန်းမန်းနေသလို တတွတ်တွတ်လျှောက်ပြောနေတဲ့ကျနော့်ကို ကြည့်နေရင်း
ဆရာမလေးတစ်ခပ်ရယ်လိုက်တော့ကျနော်အံ့သြမီး ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားတယ်။

အကို..ရည်းစားစကားပြောတာကြီးကလည်း..ရယ်ချင်စရာကြီး..အနောက်ကကျားလိုက်သလိုတတွတ်တွတ်ရွတ်
နေတယ်.. ပီးတော့သူများအိမ်ထဲလာပီး ချစ်စကားကျွတ်စကားပြောရတယ်လို့ရှင်..ဆိုပီး
တစ်ခပ်ရယ်နေပြန်တယ်။

အကို..ကိုရှောင်ပြေးနေတာလို့ ဘယ်သူကပြောခဲ့လို့လဲ.. အနီဖေဖေနေမကောင်းလို့ခွင့်ယူပီး
ပြန်သွားတာလေ.. အကိုကဘာဖြစ်နေတာလဲ..သူ့ကိုယ်သူ့၁၆နှစ်သားကလေးမှတ်နေလားမသိဘူး..
ပီးတော့သူများကို ရည်းစားစာပေးတာကလည်း ဘယ်လိုကြီးရေးလာမှန်းမသိဘူး..ခပ်ခပ်... ..
ရယ်လည်းရယ်ချင်တယ်..အမြင်လည်းကပ်တယ်..တကယ်မှပဲ..ခုကောဘာကိစ္စမျက်နှာငယ်လေးနဲ့
ဖြစ်နေတာလဲ??

ရယ်ပြီးနေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ အဲ့လိုပြောလာတော့.. ကျနော်စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူး..
ပျော်လွန်းလို့ရင်ထဲမှာလှိုက်ကနဲဖြစ်ပီး လက်တစ်ကမ်းလောက်အကွာမှာရပ်နေတဲ့
ကျနော့်ဆရာမလေးကိုခါးကျင်ကျင်လေးက နေဆွဲကိုင်ပီး ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းပီး တင်းကျပ်နေအောင်
ဖက်ထားမိတယ်။ ဆရာမလေး
မနီနီချိုလေးရာ..ကျနော့်အချစ်ကလေး..ကျနော့်အသက်ဗူးကလေး...ကျနော့်မေးစိတ်ရုံကလေးဖြစ်နေတဲ့

အနီလေးရဲ့ခေါင်းပေါ်ကဆံပင်နက်နက်မွှေးမွှေးလေး

တွေကို ကျနော့်နှာခေါင်းနဲ့ဖိကပ်ပီးနမ်းရှုံ့နေမိတယ်။ ကျနော့်ရင်ထဲမှာ

မြတ်နိုးတွယ်တာမူတွေအပြည့်အသိပ်နဲ့လင်းမြဲမြဲခံစားချက်တွေဖြစ်ပေါ်လို့ပေါ့လေ။

အကို..အနီ အသက်ရှူကျပ်လာပီရင့်.. ဖက်ထားတာနည်းနည်းလျှော့ပေး.. လို့ပြောလာမှ

ကျနော်သူ့ကိုအသားကုန်ပွေ့ဖက်ထားမိတယ်ဆိုတာသတိရလို့လျှော့ပေးလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့်ခါးကျင်ကျင်လေးကို လက်၂ဖက်နဲ့စုံကိုင်ထားပီးမလွှတ်ပေးသေးပဲနဲ့.

ဆရာမလေးကိုဝုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ချစ်ရည်လွှမ်းနေတဲ့ မျက်နှာနီနီကလေးနဲ့ ကျနော့်ကိုရွှန်းရွှန်းစားစားမော့

ကြည့်နေတယ်။

အကိုက လူ အ ကြီးပဲ..သိလား.. ကျနော့်နှုတ်ခမ်းကို

သူ့လက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေနဲ့လှာထိကပ်ဆော့ကစားရင်း ဆရာမလေးကပြောတယ်။

ဟင်!!

ဟုတ်တယ်လေ.. ဒီကဖြင့်သူနဲ့တူတူပူးကပ်ပီးထိုင်ရင်း

ရင်တွေတခိုင်းခိုင်းခုန်...သူ့မျက်နှာကိုခိုးခိုးကြည့်ပီး..စိတ်တွေလှုပ်ရှား..

ဟာကွာ!! သိမှမသိတာကြီးကို

ခပ်ခပ်..ဒါကြောင့်အကိုလူ အ လို့ပြောတာပေါ့

ကျနော်ဆရာမလေးကို..ချစ်နေတယ်ဆိုတာလည်း ရိပ်မိတယ်ပေါ့ ဒါဆို??

မတော်တဆ လက်ချင်းကိုယ်လုံးချင်းထိမိ သွားရင် အကို ကခြေတုန်လက်တုန်ဖြစ်ဖြစ်နေတာ သိတာပေါ့လို့.

ဟာကွာ..ဒါဆိုဘာလို့.

ပြောပီးပီလေ.. အကိုရေးတဲ့ရည်းစားစာကြီးကိုရယ်ချင်လို့ နောက်လိုက်တာပါဆို..

အကို..ကိုအနီစကားစပြောကထဲက သဘောကျနေတာသိလား..အနီ.ဘဝမှာရည်းစားသနာရယ်လို့.

တစ်ခါမှမရှိခဲ့ဖူးဘူး..အကိုနဲ့ရင်းနှီးတာကြာလာလေလေ ပိုပီးသံယောဇဉ်တွယ်လာလေလေ.. နောက်ဆုံးအကို

မပြောရဲရင်တောင်မှ .. အနီ မရှက်ဘူးနော်..အနီကိုယ်တိုင် အကိုကိုရည်းစားစာ

ပေးမလို့စဉ်းစားနေတာ.. ဟိုချီမင်းတွေ၊မော်စီတုံးတွေတော့ မပါဘူးပေါ့လေ.. ခပ်ခပ်..

လျှာကလေးတစ်လစ်ထုတ်ပီးကျနော့်ကို ပြောင်ချော်ချော်လုပ်ပြနေတဲ့ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက ချစ်သူဆရာမလေးကိုကြည့်ပီးကျနော်မရိုးမရွံ့ဖြစ်လာပီဗျာ။

ခါးကျင်ကျင်လေးကိုစုံကိုင်ပီးဖက်ထားတဲ့ ကျနော်လက်၂ဖက်ကို အောက်ကိုလျှော့ချလိုက်ပီး

တင်ပါးလုံးလုံးလေးကို လက်ဖဝါး၂ခုနဲ့သေချာကိုင်ပီး ကျနော်ဆွဲမလိုက်တော့ ခြေဖျားလေးထောက်ပီး

မျက်နှာလေးမော့လာတယ်။

အကို!! အင်း.....

ဆရာမလေးမျက်တောင်တွေစင်းကျသွားပီ။ ဘာစကားသံမှလဲမထွက်နိုင်တော့ဘူး။
စင်ယော်ငှက်ကလေးနဲ့တူတဲ့ နှုတ်ခမ်းကွေးကွေးအိအိလေးကိုကျနော် ဆွဲစုပ်ပီးနမ်းလိုက်တာကိုး။ ငြိမ်ငြိမ်
လေးနေပီး နှုတ်ခမ်းကိုအတင်းစိထားတယ်။ ပုံမှန်လေးနမ်းစုပ်နေရာက
ကျနော့်အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသူ့နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာထဲမဝင် ဝင်အောင်ထိုးထည့်ပီး
သူ့အပေါ်နှုတ်ခမ်းကိုညင်ညင်သာသာ
ယုယုယယလေးစုပ်ပေးနေမိတယ်။ တုံ့ပြန်မှုကို ကြည့်ချင်းအားဖြင့် ကျနော့်ဆရာမလေးဟာ
ဖိုသတ္တဝါနဲ့ထိတွေ့ဖူးပုံပေါ်ဘူးဆိုတာသေချာနေတယ်။ ဂွမ်နှစ်လောက်ဆက်တိုက်စုပ်နမ်းပေးနေ
ပီးလွှတ်ပေးလိုက်တော့.. ကျနော့်ရင်ခွင်ကိုမှီတွယ်လာရင်း တကိုယ်လုံးပျော့ခွေနေလို့
ဖေးမပီးပွေ့ထားပေးရတယ်။ ဘာနေရာကိုမှမထိရသေးဘူး။ တင်ပါးလေးသာသာကိုင်ပီးနှုတ်ခမ်းလေး
စုပ်နမ်းတာနဲ့ ကျနော့် အနီကလေးခမျာဒီလိုဖြစ်သွားပီ။ အနီလေး.. ဘာဖြစ်တာလဲလို့မေးတော့
ဘာမှပြန်မပြောပဲ.. မျက်လုံးလေးမှိတ်ပီး ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုပါးဖောင်းဖောင်းလေးအပ်ပီးမှီတွယ်ထားရှာတယ်။
အကို!! အနီလေ .. ဒူးတွေပျော့နေတယ်သိလား ...ရင်ထဲမှာလည်းတစ်ဆို့ဆို့ကြီး ဆိုပီး
အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေရတဲ့အသံနဲ့ကျနော့်ကို မော့မကြည့်ပဲပြောလာတယ်ဗျာ။

ကျနော့်ရင်တွေဗလောင်ဆူနေပီဗျ။ တစ်ကိုယ်လုံးကသွေးတွေလည်းပွက်ပွက်ဆူလာတယ်။
ကျနော်ပွေ့ထားတဲ့ ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးဟာဘာမှအတွေ့အကြုံမရှိရှာသေးတဲ့ အရိုင်းမလေးဆိုတာ
ခုလက်တွေ့ကြုံနေရတာတွေကြည့်တာနဲ့သိသာနေတယ်။ အနီလေး.. ခုအိမ်မှာဘယ်သူ
ရှိသေးလဲ..လို့ကျနော်သူ့ကျောလေးကိုပွတ်ရင်းမေးလိုက်တော့.. ဟင့်အင်း.. အကိုလို့
မော့မကြည့်ပဲတုန်ယင်နေတဲ့အသံကလေးနဲ့ပြန်ဖြေရှာတယ်။ ဧည့်ခန်းထဲမှာ အပြင်ကမြင်နေရတယ်.. အနီ
အိပ်ခန်းထဲသွားရအောင်နှော်လို့ပြောတော့ဘာမှပြန်မပြောပဲ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာ ငြိမ်နေရှာတယ်။ ပေါင်၁၀၀
စွန်းစွန်းလေးပဲလေးမယ်ထင်ရတဲ့သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ကျနော်ဆွဲပွေ့ချီလိုက်တော့..
စွေကနဲပါလာတယ်။ ဧည့်ခန်းနဲ့ကပ်လျက် အိပ်ခန်းတံခါးဝကိုရောက်တော့ ကျနော်ပွေ့ချီထားတဲ့ အနီက
လက်အမူအရာနဲ့ဝင်ဖို့ပြတယ်။ အိပ်ခန်းထဲပွေ့ချီထားလျက်နဲ့ရောက်သွားပီး အနီလေး
ကိုအိပ်ယာပေါ်အသာချပီး ကုတင်အောက်ကိုခြေချပီးထိုင်ခိုင်းလိုက်တယ်။
ကျနော်သတိရှိရှိနဲ့အိပ်ခန်းတံခါးကိုကလန်ထိုးလိုက်တယ်။

ပြန်လှည့်လာပီးကြည့်လိုက်တော့ ကျနော့်ချစ်သူလေးခမျာတောင့်တောင့်ကလေး
လက်နှောက်ပြန်ထောက်ပီး ကုတင်ပေါ်ထိုင်လို့ကျနော့်ကိုရီဝေဝေကြည့်နေတယ်။
ခုနကသပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်နေတဲ့ပုခုံးကျော်ရုံဆံပင်လေးတွေက ဖွာလံကျနေရှာပီ။
တကိုယ်လုံးလည်းသိသိသာသာတုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတယ်။ မျက်နှာကလေးက ပန်းသွေးရောင်သမ်းနေတယ်။
မနီနီချို့.. လို့ကျနော်ကတိုးတိုးလေးခေါ်လိုက်တော့..
ရှင်!! အကို .. လို့ပြန်ဖြေလာတယ်

ကျနော်.. အနီ..လေးကို... လေ.. ဆိုပီးဆက်ပြောဖို့.ဆွံ့. အ နေမိတယ်
အကို.ကို အနီအရမ်းချစ်နေပီသိလား .. အကို.သဘော..အနီမကြောက်ဘူး..
လို.အံကြိတ်ထားတဲ့လေသံလေးနဲ့.ဆက်ပြောတယ်
(ဒါဟာကျနော့်ကိုတော်တော် ရှောင်ရ သွားစေတယ်ဗျ။ ကျနော့်ချစ်သူလေးဟာ ဘာမှအတွေ့.ကြုံမရှိဘူးဆိုတာ
ကျနော်သေချာတယ်။ ဒါပေမယ့် တခြားမိန်းမတွေလို လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်မူနေတာတို့.
ရုန်းကန်တာတို့.၊ ငြင်းဆန်တာတို့.ဘာတစ်ခုမှမလုပ်တဲ့အပြင် ခုလိုပြန်ပြောတာတွေဟာ ကျနော့်အတွက်
အံ့ဩစရာကောင်းနေတယ်၊ ဘာကြောင့်အတွေ့.အကြုံမရှိတဲ့ သူကဒီလောက်သတ္တိရှိနေ
ရတာလဲဗျ)

ကုတင်နားကိုတိုးကပ်သွားပီး အနီ.ကိုဆွဲထူမယူလိုက်တော့ အလိုက်သင့်ကလေးပါလာတယ်။
ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းပီးခပ်တင်းတင်းဖက်ထားမိပြန်တယ်။ ၂ယောက်သားမတ်တပ်ရပ်လျှက်အကြာကြီး
ဖက်ထားပီးတော့မှ လူချင်းခွဲလိုက်ပီး ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက လမင်းလေးနဲ့.တူတဲ့ အနီ.မျက်နှာ
လေးကိုငုံ.ကြည့်လိုက်ရင်း ဖန်ဂေါ်လီလုံးလေးတွေလိုပိုင်းစက်ပီး အရည်လဲ့နေတဲ့
အနီ.မျက်လုံးလှလှလေးတွေကို ကျနော့်နှုတ်ခမ်းနဲ့.ဖိကပ်ပီးနမ်းပေးနေမိတယ်..နောက်..ပါးဖောင်းဖောင်းလေး
တွေကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်ဆက်နမ်းတယ်။ ဆရာမလေးဟာမျက်လုံးလေးမှေးစင်းပီး ကြောင်ပေါက်စကလေးလို
မှိုန်းခံနေရှာတယ်။

မနီနီချို့.. ကျနော်တို့.အပြင်ဖက်သွားရအောင်နော်...
မျက်လုံးလေး ဖတ်ကနဲပွင့်လာပီး ... အကို!! လို.ရေရွတ်ရင်းနားမလည်နိုင်တဲ့အကြည့်နဲ့.ကြည့်နေတယ်။
ဘာလို့.လဲ? အနီ.ကိုအထင်သေး... ..အင်း...
...ဆက်ပြောလို့.မရအောင်သူ.နှုတ်ခမ်းလေးကိုကျနော်ဆွဲစုပ်ပေးလိုက်တယ်။ တပြွတ်ပြွတ်နဲ့.၄-
၅ချက်လောက်စုပ်နမ်းပီးမှပြန်ခွဲလိုက်ရင်း

အနီလေးရာ.. ကျနော့်ချစ်သူဟာအပျိုစင်ကလေးဆိုတာ ကျနော်သိတာပေါ့.. ခုဟာက
ကျနော်အနီ.ကိုမလိုချင်လို့.မဟုတ်ဘူးသိလား..
ချက်ချင်းကြီး မလုပ်ရက်လို့. တန်ဖိုးထားချင်လို့.ကျနော်အောင့်အီးလိုက်တာ..
ကမ္ဘာပေါ်ကဘယ်မိန်းမထက်မဆို အနီ.ကိုကျနော်လိုချင်တပ်မက်တယ်ဟုတ်ပီလား..
ခုဟာက ချစ်လွန်းလို့.မလုပ်ရက်တာပါဗျာ.. တခြားဘာမှတောင်တောင်အီအီမတွေ့ရဘူးလေ
နော်..အနီလေး.. ကျနော့်နတ်သမီးလေး.. ...

ခုလိုကျနော့် ဆန္ဒကိုချက်ချင်း လိုက်လျောပြတာကို အထင်မသေးတဲ့အပြင် ..ပြတ်ပြတ်သားသား
မာကျောတဲ့စိတ်ဓာတ်ကလေးကိုမြင်လိုက်ရတော့ ပိုတောင်မြတ်နိုးသေးတယ်ဗျာ...
အဲ့ဒီစကားတွေကိုကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက ဆရာမလေးကိုငုံ.ကြည့်ရင်း.. ပါးဖောင်းဖောင်းလေးတွေကိုပွတ်ပေး၊
နဖူးလေးကိုမွှေးမွှေးပေး၊မျက်လုံးလှလှလေးတွေကိုနမ်းပေးရင်းဆက်တိုက်ပြောနေမိ

တယ်။ ရုတ်တရက် ဖန်ဂေါ်လီဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေထဲကနေ မျက်ရည်တွေပေါက်ကနဲပေါက်ကနဲစီးကျလာပီး...
မဝီဝိုးတဝါးအသံနဲ့. .. အကို့.ကိုအနီပိုလို.တောင်ချစ်လာပီသိရဲ့.လားရှင်ရယ်လို့.ပြော
ပီးကျနော့်ကိုပျောက်သွားမှာစိုးတဲ့အတိုင်းပဲ တအားကြီးဖက်လာရှာတယ်။ ကျနော့်ရင်ထဲမှာခုန်က
ပြင်းထန်ပေါက်ကွဲနေတဲ့ လိင်စိတ်အစား အင်မတန်အေးချမ်းကြည်လင်တဲ့ မြတ်နိုးတဲ့စိတ်တွေ
လွှမ်းလာပီဗျာ။

၂ယောက်သားတစ်ယောက်ခါးတစ်ယောက်ဖက်ထားရင်းအပြင်ကို ယိုင်နဲ့.နဲ့. လျှောက်လာကြပီး
ဧည့်ခန်းထဲမှာပူးကပ်ထိုင်နေကြတယ်။
ခုန်ကပြင်းထန်တဲ့ မုန်တိုင်းဆန်ဆန် စိတ်ဆူပွက်မှုတွေနေရာမှာ.. မွှေးမြဲတဲ့ အချစ်စိတ်တွေနေရာယူထားခဲ့ပါပီ။
ခင်ဗျားတို့. ဘယ်လိုမြင်သလဲဗျာ? ကျနော့်စိတ်ကိုနားမလည်ဘူးထင်တယ်ဟုတ်
တယ်မလား? ကျနော်လူကောင်းမဟုတ်မှန်း ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ရက်တစ်ခုက ရေတွင်းမှာဖြစ်တဲ့
ကိစ္စမှာခင်ဗျားတို့.သိခဲ့ပီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် လောကမှာထူးဆန်းတဲ့ အိမ်ရှင်တွေ အများကြီးဗျ။
ဟုတ်တယ်ခုန်က ကျနော်လိင်စိတ်ထနေတာ..ဒါပေမယ့်ကြီးမားတဲ့ မေတ္တာစိတ်က
အဲ့ဒီလိင်စိတ်ကိုဖုံးသွားတယ်ဗျာ။ အကယ်၍ကျနော့်ချစ်သူအနီလေးက အတင်းရုန်းကန်တာတို့..မူသလိုလို
လုပ်တာတို့.နဲ့.တုံ့ပြန်လာရင်ကျနော် ရှေ့ဆက်ကောင်းဆက်မိမှာသေချာတယ်။ ခုလိုမျိုး
ကျနော့်ကိုချစ်တဲ့အတွက် လုပ်ချင်သလိုလုပ်ပါဆိုပီး လိုက်လျောလာတော့ ပထမအံ့ဩတယ်။နောက်ဆုံး
မလုပ်ရက်တော့ဘူးဗျာ။

ခုပဲကြည့်လေ...ကျနော့်ကို မျက်လုံးရွဲကြီးတွေနဲ့.စိုက်ကြည့်နေတဲ့ကျနော့်ချစ်သူ
သူနာပြုဆရာမချောချောလေး..
သူ့.အကြည့်တွေထဲမှာ တွယ်တာမျှအထင်ကြီးမှု၊မြတ်နိုးမှု..
ငဲ့အပေါ်တော်တော်တန်ဖိုးထားပါလားဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်တွေအပြည့်ပါနေတယ်ဆိုတာ ကျနော်မြင်နေရတယ်ဗျ။
အဲ့လိုတစ်ယောက်နဲ့.

တစ်ယောက်ထိုင်ငေးနေရင်း ကြည်နူးနေကြတာတော်တော်လေးကြာလာတော့..
၂ယောက်သားမီးဖိုချောင်ဖက်ထဲသွားပီး နေ့.လည်စာ စားကြတယ်။ အနီလေးချက်ထားတဲ့ဟင်းက ဘာမှအထူး
တလည်မဟုတ်ဘူး။
ခရမ်းချဉ်သီးချက်နဲ့.ဘဲဥကြော်လေး..ဒါပေမယ့်ကျနော့်ဘဝမှာစားဖူးသမျှထဲမှာအကောင်းဆုံးသောနေ့.လည်စာ
ဗျ။ ကြွေရည်သုတ်လေ့လေးထဲထမင်းတွေစူးထည့်ပီးခရမ်း
ချဉ်သီးချက်နဲ့.နယ်ဖတ်..ဘဲဥကြော်လေးဖဲ့ထည့်ပီး ချစ်သူက..အကို့..ပါးစပ်ဟ..ရော
ဆိုပီးခွံ့.ကျွေးတဲ့ထမင်းဟာကမ္ဘာပေါ်မှာအကောင်းဆုံးသောနေ့.လည်စာဖြစ်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ။

အပူအဖက်မခံနိုင်တဲ့ကျနော်တစ်ယောက်ခုဆို လောကငရဲလို.ထင်ခဲ့တဲ့မြို့.မှာအပျော်ဆုံးလူသားဖြစ်လာခဲ့ပါဗျာ။
တစ်မြို့.လုံးရဲ့.လမ်းတကာကို ငှက်မြီးရှည်တံဆိပ်တရုတ်စက်ဘီးလေး ပေါ်မှာ ကျနော့်ချစ်သူ

သူနာပြုဆရာမလေးချောချောလေးကိုတင်ပီး မမောမပန်းနိုင်အောင်နင်းခဲ့ဖူးတယ်။ အဘိုးကိုညဖက်
စောင့်အိပ်ပီးတာနဲ့ ဆေးရုံကနေ ဆရာမလေးမနီနီချီနဲ့ တူတူလိုက်သွားတတ်တယ်။
ဆရာမလေးအိမ်မှာတူတူနေတဲ့အခေါ်ကမြို့လည်ကဈေးထဲမှာ အထည်ဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့အပျိုကြီးဆိုတော့ညနေ
စောင်းမှပြန်လာတတ်တယ်။ ကျနော်တို့ ဂယောက်ထဲပျော်စရာကောင်းတဲ့ဘဝလေးပေါ့ဗျာ။
ကျနော်ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်တဲ့ အခါ အနီလေးကဘေးကနေကူညီပေးရင်း ဟ!! အကို့ဟင်းတွေကမစား
ရသေးဘူးအနံ့ရှူရတာ မြင်ရတာနဲ့တင်ဗိုက်ဆာလိုက်တာ.. အနီလေးတော့
ဟင်းချက်ကျွမ်းတဲ့ယောက်ျားရတော့မှာကံကောင်းတယ်တော့..
လိုပြောရင်းတစ်ခဏသဘောတွေကျနေတတ်ပါတယ်
စားသောက်ပီးတာနဲ့ အနီကုတင်ပေါ်မှာ ဂယောက်သားတူတူလဲအိပ်စာအုပ်တစ်အုပ်လောက်တူတူဖတ်ရင်း
ဖက်ပီးအိပ်ပျော်သွားတတ်တယ်။

ဒီလောက်ပူးကပ်နေမှတော့ ဟိုဟာမလုပ်ဖြစ်ဖူးဆိုတာမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ခင်ဗျားတို့ထင်နေတယ်မလား?
ဟဲဟဲ..ဟုတ်ပါ..ပြောဖို့မေ့နေတာဗျ။ ချဉ်သီးနဲ့ဆားအတူထားမှတော့ မဖြစ်ပဲနေပါ့မလားလေ။
ပထမဆုံးချစ်သူဖြစ်သွားတဲ့နေ့ကတော့ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကမြတ်နိုးလွန်းလို့အရမ်းထိန်းလိုက်မိ
တာပေါ့။ နောက်နေ့တွေကျတော့ ဒီလိုဗျာ..မီးဖိုချောင်ထဲချက်ပြုတ်ရင်း..တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်က
အငြိမ်နေတာမှမဟုတ်တာကိုးဗျ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်အလစ်ချောင်းပီး တပြွတ်
ပြွတ်နဲ့ဦးတဲ့လူက ဖက်ဖက်နမ်းနေကြလေ။ မသိမသာမတ်တပ်ရပ်ပီး မီးဖိုခုံမှာပန်းကန်ဆေး
ဟင်းရွက်သင်နေတဲ့ ဆရာမလေးရဲ့တင်ပါးကားကားပိုင်းပိုင်းလေးကို ကျနော်က အနောက်ကနေ
သိုင်းဖက်သလိုလိုနဲ့ကျနော့်
အငယ်ကောင်နဲ့ထောက်ထောက်လိုက်ရင်..အာက္ကာ..ဆိုပီးဆရာမလေးမျက်နှာနီနီဖြစ်ပီး
ကော့ကော့တက်သွားနေကျပေါ့။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အိမ်နေရင်းတိရုပ်အပါး
လေးဝတ်ထားတဲ့ ဆရာမလေးကိုအလစ်မှာ ကျနော်တိရုပ်အောက်လက်လှိုပီး
ကျနော့်လက်နဲ့မဆုံလောက်အောင်ကြီးတဲ့နို့အိစက်စက်ထွားထွားလေးကို
ဘရာပျော့ပျော့လေးအပေါ်ကနေကိုင်
ပီးညှစ်ညှစ်ပေးတတ်တာပေါ့။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်တာကတော့ တချိန်လုံးလိုလိုပဲ။ ဟင်းချက်နေတဲ့ကျနော့်ကို
ဘေးကနေ.. အကိုလိုလှမ်းခေါ်လို ကျနော်ကလှည့်ကြည့်လိုက်ရင် ပလွတ်ကနဲ
ဆရာမလေးက စုပ်နမ်းပီး သဘောတွေကျ။
ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း..အားရင်အားသလိုချစ်သူနှုတ်ခမ်းရဲရဲလေးကို ခဏခဏနမ်းစုပ်နေကျလေ။
အဲ့လိုတွေဖြစ်နေမှတော့ ဂယောက်လုံးက
သာထိန်းနေတာ စိတ်ထဲမှာတော့ တမြွေမြွေလောင်ကျွမ်းနေပီ။ သူကလည်းတော်တော်လေး
စိတ်ကြွကြွလာတယ်ဆိုတာ ကျနော်ရိပ်မိသလို ကျနော်လည်းသူ့ကိုတအားလုပ်ချင်နေရှာပီဆိုတာ

သူမသိပဲနေမလားဗျာ။ ဒီလိုနဲ့ ပေါက်ကွဲထွက်တဲ့နေ့ တစ်ခုရောက်လာတော့တာပေါ့။

တရက်ကျတော့မနက်ခင်း ဘဝနာရီလောက်မှာ ကျနော်တို့ ချက်ပြုတ်လို ပီးသွားတော့ ထမင်းပွဲပြင်ပီး ရေမိုးချိုးသန့် စင်ကြတယ်။

အဲ့ဒီနေ့ ကမနက်ခင်း အိမ်ကိုအတူပြန်လာကထဲက.. ၂ယောက်လုံး မထိတထိလုပ်တာတော်တော်လေး များမိတယ်။ မထိတထိဆိုတာက နမ်းလိုက်ကိုင်လိုက် ဆွလိုက်တွေပေါ့။ အဲ့ဒီမှာအဆင့်က တော်တော်လေးကျော်စပြုလာပီဗျ။ ခါတိုင်းလိုနီ ကိုင်ဟိုထောက်ဒီထောက်လုပ်တဲ့အပြင် ကျနော့် အငယ်ကောင်ကို ပုဆိုးပေါ်ကနေ သူ့လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ ကိုင်ပီးဆော့ခိုင်းတာတွေ ဘာတွေဖြစ်လာတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ကျနော့်အနီလေး မျက်နှာလေးပန်းရောင်ဖြစ်ပီး အသက်ရှူသံတွေပြင်းလာတာတွေဖြစ်စပြုလာတယ်။ အပျိုစင်လေး ကိုကျနော့်မာတောင့်နေတဲ့ ပစ္စည်းကြီးသွား ကိုင်ခိုင်းလိုက်တာကိုးဗျ။ ကိုင်ပီးရှေ့တိုင်းနောက်ငင်နည်းနည်းလုပ်ခိုင်းလိုက်တော့ သဘောပေါက်ပီး ကျနော်ချက်ပြုတ်နေတာကိုအနောက်ကနေ မှီပီးသိုင်းဖက်ထားရင်း တချက်ချက်ပုဆိုးပေါ် ကနေလာလာကိုင်ပီး ပွတ်ပေးနေတယ်။ သက်ပြင်းလေးတဟင်းဟင်းချပီးပေါ့။ ဒါပေမယ့် ၂ယောက်လုံးထိန်းပီး ပေါက်ကွဲလုလုအခြေနေကိုထိန်းထားကြပါသေးတယ်။ ပြဿနာက ရေမိုးချိုး ပီး အိပ်ခန်းထဲမှာ အဝတ်လဲကြတော့မှစတာဗျ။

ရေမိုးချိုးပီးစ ထမီရင်ခေါင်းလျားလေးနဲ့ မွှေးပျံ့ပျံ့ဖြစ်နေတဲ့ ချစ်သူလေးက ဘရာအနက်ကလေးဝတ်မလို ပြင်ရင်း ကျောပေးထားရာကနေ အကို..အနီ ကိုချိတ်တပ်ပေးဆိုပီး ခိုင်းလာ တော့ ကျနော်လည်း အင်းကျီတုံးလုံးရေလဲပုဆိုးတိုတိုလေးနဲ့ အနားကိုကပ်သွားပီး သူ့ကိုကူညီမလို လုပ်ရင်း စိတ်မထိန်းနိုင်လို သူ့ဂျိုင်းကြားလေးအောက်ကနေ နီကြီး ၂လုံးကို မဝတ်ရသေး ပဲဖုံးထားတဲ့ ဘရာအပေါ်ကနေဖွဖွလေး စုံကိုင်လိုက်မိတယ်။ ကိုင်နေရင်းနဲ့ အနီ ဂုတ်ပိုးလေးကို ကျနော့်နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖွဖွလေးပွတ်ပေးရင်း အောက်က အငယ်ကောင်နဲ့ သူ့တင်ပါးလေးကိုခပ်ဆ ဆလေး ၂ချက်ခုချက်လောက်ဆောင့်ပေးလိုက်မိတယ်။ အင်း... အကိုရယ်..ဆိုပီး ကျနော့်ဆရာမလေးညည်းသွားတော့မှ ဘရာချိတ်ကလေးကိုသေချာတပ်ပေးလိုက်ပီး ကျောပေးရင်း အဝတ် လဲမီးဖိုချောင်ထဲထွက်လာမိတယ်။ ထမင်းလက်ဆုံစားနေရင်းနဲ့ အနီ မျက်နှာကိုကြည့်မိတော့ တော်တော်လေးမူပျက်စပြုလာပီ။ ကျနော်စကားတွေဖောင်ဖွဲ့နေတာတောင် အင်း အဲ နဲ့ သေချာ ခါတိုင်းလိုစကားပြန်မပြောပဲ ကျနော့်ကိုစိုက်စိုက်ကြည့်နေတယ်။

စားသောက်ဆေးကြောပီးလို ခါတိုင်းလို နားဖို့ တူတူအိပ်ခန်းထဲဝင်လာကြတော့ ကျနော့်ခါးကိုမလွတ်တမ်းဖက်ထားတယ်။

အခန်းထောင့်မှာရှိတဲ့အနီ စာအုပ်စင်လေးပေါ်မှာ မအိပ်ခင်ဖတ်ဖို့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုကျနော်မွှေနှောက်ပီး ရှာရင်းရလာတော့ ကုတင်ဆီပြန်လှည့်လာတော့ အနီလေး ကုတင်ပေါ်မှာတစောင်းခွေ ခွေလေးလှဲနေရင်း ကျနော့်ကိုရီဝေဝေငေးနေရှာတယ်။ လျှော်ပီးစ ဖားလျားချထားတဲ့

ဆံပင်လေးတွေကရင်ဘတ်အရှေ့ဘက်မှာခွေကျနေတယ်။ ကျနော်ကုတင်ပေါ်တက်ပြီး သူ့ကိုရင်ခွင်ထဲ ဆွဲထည့်လိုက်တော့ ကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်ပါးလေးအပ်ပြီး ခြေထောက်တစ်ချောင်းက ကျနော့်ကိုခွလာတယ်။ စာအုပ်ဖတ်ပြဖို့ပြင်နေတဲ့ ကျနော့်လက်ထဲက စာအုပ်ကိုဆွဲယူပြီး သူ့နောက်ကျောဖက်ကို နောက်ပြန်ပစ်ချလိုက်တယ်။ ပီးတော့ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကနေအရည်လွဲနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့မော့ကြည့်ပြီး အနီ့ကိုနမ်းစမ်းပါ လို့လေသံခပ်မာမာလေးနဲ့ဟောကသလိုလိုပြောလာတယ်။

နီရဲရဲလေးနဲ့ပါးလျလျချိုမြိန်တဲ့ နှုတ်ခမ်းအိအိလေးကို ကျနော်ငုံ့ပြီးဆွဲစုပ်လိုက်တော့ ကျနော့်အပေါ်နှုတ်ခမ်းကို တဖြုတ်ဖြုတ်ပြန်စုပ်ရင်း တုံ့ပြန်မှုပြင်းလာတယ်။ တဟင်းဟင်းနဲ့အသက်ရှူသံလေး ကလည်းကျယ်လောင်လာတယ်။

လက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေက ကျနော့်ပုဆိုးပေါ်ကနေ အောက်ကမာတောင့်စပြုနေတဲ့ ကျနော့်ပစ္စည်းကိုလိုက်စမ်းပြီးရှာနေရင်းတွေ့သွားတော့ တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားပြီး မနက်ကလိုရှေ့တိုးနောက်ငင်လုပ်ပေးရင်းဆော့နေလိုက်တာ ချက်ချင်းပဲ ကျနော့်ပစ္စည်းကသံပိုက်လုံးတစ်ခုလိုမာတောင့်လာပြန်ပြီ။ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေရာက ဆတ်ကနဲခွဲသွားပြီး ပုန်းကန်သူထထိုင်လိုက်တော့ ကျနော်လန့်ပြီး မော့ကြည့်မိလိုက်တော့...

အကို..အနီ့ကို လိုချင်နေရက်သားနဲ့ဘာလို့ အဲ့လိုအောင့်ထားတာလဲ.. လို့နီမြန်းနေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့ဆရာမလေးကလေသံတင်းတင်းလေးနဲ့မေးလာရာဗျာ..

အနီလေးရာ.. အကိုအနီ့ကိုတန်ဖိုးထား..လို့ ရုတ်တရက်ကျနော့်စကားသံတိတ်သွားပြီ။ အနီ့လက်ဖဝါးလေးကဆတ်ကနဲကျနော့်နှုတ်ခမ်းကို လာဖိကပ်ပြီးပိတ်လိုက်တာဗျ။ ပီးတာနဲ့တီရှပ်ကလေးကို ခပ်မြန်မြန်ဆွဲချွတ်ပလိုက်တာ မြန်လွန်းလို့ ကျနော်မှင်တက်နေမိတယ်။ ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ။ ဘရာအနက်ရောင်ကလေးခမျာမနိုင်မနင်း အနီ့နီ့ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်အိအိကြီးတွေကို သယ်မထားတာလေ။ လှလိုက်တာဗျာ။ ကျနော်ဘာလုပ်ရမှန်း မသိငေးနေတာကို အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားဖြူဖြူလေးနဲ့ကိုက်ထားတဲ့ ဆရာမလေးက စိုက်ကြည့်ရင်း လက်ကိုနောက်ပြန်ပစ်ပြီး ဘရာချုပ်တွေကိုဖြုတ်ချလိုက်တယ်။

ဟား!!!!!! !! ဝင်းဝါးစိုပြေလှတဲ့ နီ့ကြီး၂လုံးက အိကနဲထွက်ကျလာတယ်။

နီ့သီးခေါင်းပန်းရောင်လေးတွေက စူတူတူလေးထောင်ထနေတာ တန်းနေတာပဲဗျာ။ ကပိုကရိုဆံနွယ်တွေနဲ့ နီမြန်းနေတဲ့မျက်နှာလေး၊ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းဗလာဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်နှုတ်သမီးလေး ကအံ့ကြိတ်ထားတဲ့ လေသံစူးစူးလေးနဲ့

ဟေ့..အကို..အနီ့ကိုချစ်တယ်ဆို .. တဲ့ဗျာ... ..

.... ..

.... ..

... ..
.....

အကို..ဘာလုပ်နေတာလဲ..ဆိုပီးအသက်ရှူသံမမှန်တော့တဲ့
အနီလေးကတုန်ခါနေတဲ့အသံလေးနဲ့ ပြောလာတယ်။
ပက်လက်လှန်အိပ်နေတဲ့ကျနော် ဆတ်ကနဲထထိုင်ပီး အိမ်နေရင်းဝတ်ထားတဲ့ မြင်းခေါင်းတံဆိပ်စွပ်ကျယ်
အဖြူလေးကိုဆွဲချွတ် ရင်း အနီ..ကိုယ်လုံးလေးကိုရင်ချင်းအပ်ပီးဆွဲဖက်လိုက်တယ်။
အား...အကာအကွယ်မဲ့နေတဲ့ရင်ဘတ်ချင်းထိမိတော့
အိပ်စက်ချောမွေ့တဲ့အထိအတွေ့..ကကျနော့်ကိုရှိန်းတိမ်းဖိမ်းတိမ်းဖြစ်သွားစေတယ်။
ခပ်တင်းတင်းလေးဖက်ထားလိုက်ပီး မှလူချင်းခွါလိုက်ပီး
အနီ..ရင်သားလုံးပိုင်းပိုင်းကြီး ၂ခုကိုတဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ကျနော့်လက်ချောင်းတွေနဲ့..မရဲတရဲကိုင်လိုက်မိတယ်
။ အရင်ကခုလိုအခုအခံမပါပဲတစ်ခါမှမကိုင်ဖူးသေးဘူးဗျ။ ပန်းရောင်သမ်းပီးစုတူတူ
မာတောင့်တောင့်လေးဖြစ်နေတဲ့ နီ..သီးခေါင်းလေးတွေကို လက်ညှိုးလက်မ ၂ခုကြားညှပ်ကိုင်ပီး
ဖွဖွလေးလိုမဲ့ပေးလိုက်တော့ အနီ..လက်ချောင်းတွေကကျနော့်လက်မောင်းကိုအတင်းလာဆုပ်ကိုင်
ထားပီး ဟင်း...အကို...ဟင်း... ဆိုပီးညည်းသံထွက်လာတယ်။
လက်ကအဲ့လိုဘယ်ညာပြောင်းပီးကစားပေးနေရင်း ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကလည်း
အနီကလေးရဲ့လည်တိုင်ဝင်းဝင်းလေးကိုတမြှတ်
မြှတ်စုပ်ပီးနမ်းပေးနေမိတယ်။ လိင်စိတ်နဲ့..အချစ်ရောထားတဲ့အခါဖြစ်လာတဲ့ နတ်ပူးသလိုတုန်ခါတဲ့
ခံစားချက်မျိုး ၂ယောက်လုံးဖြစ်စပြုလာပီဗျာ။ ဒါဟာသာမန်လိင်စိတ်ကြွလာလို့..မိန်းမတစ်ယောက်
နဲ့..အိပ်တဲ့အခါဖြစ်တဲ့ခံစားချက်မျိုးနဲ့..ခြားနားလွန်းတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့..လည်းကြုံဖူးမှာပါ။
ကျနော်ဟာအနီကလေးနဲ့..မတိုင်ခင်က အတွေ့..အကြုံတွေရှိပီးသား မို..တော်တော်လေးထိန်းနိုင်ပေမယ့်
ခုကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးကတော့ ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်း ပြန်ပြောပြလို့..မရတဲ့
ပုံစံဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ အရိုင်းလေးကိုးဗျ။ မိုင်ပေါင်းများစွာပြေးလာရတဲ့ လူတစ်ယောက်လို
မောဟိုက်နေတဲ့ပုံမျက်လုံးလေးမှိတ်ပီး..နှုတ်ခမ်းလေးတွေက လှုပ်ရွရွ..ဒါပေမယ့်ဘာပြောနေမှန်းမသေ
ချာတဲ့မပီပီးတဝါးအသံတွေ။ ကျနော်အနီ..ကိုယ်လုံးလေးကိုကုတင်ပေါ်တွန်းလှဲလိုက်တယ်။
ခါးတဝက်ရောက်တဲ့အထိလျှောကျနေတဲ့ သူ့..ထမီလေးကို အကုန်ကွင်းလုံးကျွတ်သွားအောင်ဆွဲချွတ်
လိုက်တော့... ချစ်မွေးရေးရေးလေးနဲ့..သူ့.. အဖုတ်လေးက ဖောင်းကားကားလေးဟက်တက်ကွဲလေး။
ကျနော့်လက်ချောင်းတွေက သူ့..အဖုတ်လေးဆီသာသာလေးအုပ်ကိုင်ပီးရွရွလေးပွတ်ပေး
လိုက်တော့...အဟင့်!! ဆိုပီးညည်းသံလေးထွက်လာတယ်။ ကျနော်သတိရှိတယ်ဗျ။ ချစ်သူက
အပျိုစင်ကလေး..ခုချိန်လက်ချောင်းလေးသွားထိုးထည့်ဖို့..တောင်မလွယ်ဘူးဆိုတာသဘောပေါက်
တယ်။(ခင်ဗျားတို့..ယုံမလားမသိဘူး ကျနော့်ရည်းစားဦး

မမနဲ့တုံးကလေးလောက်ကြာသွားတယ်မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး

ထိပ်ကလေးသွင်းတာနဲ့နာတယ်ဆိုပီးစွတ်အော်လို့မလုပ်ရဲပဲရပ်ရပ်လိုက်ရ

တာလေ..နောက်ဆုံးအဖတ်လျှက်ပီးတွယ်မှအောင်မြင်သွားတာဗျ) ဒါကြောင့်ကျနော်ခု

တော်တော်သတိထားနေရတာ..နူးနပ်တာကိုစိတ်ရှည်မှရမယ်။

အနီ..ဘက်ဖုတ်လေးကိုအကွဲကြောင်းအစုန်အဆန်ပွတ်ပေးနေရင်း

အပေါ်ပိုင်းကိုလည်းတိုက်စစ်ဖွင့်တယ်။

ဝိုင်းစက်စက်နီ..ကြီးတွေကို ပထမဖွဖွလေးစ စို..ပေးတယ်..အရှိန်ရလာတော့ခပ်ကြမ်းကြမ်းတဖြုတ်ဖြုတ်

အသံတွေမြည်လာအောင်စို..ပေးနေတယ်။ အောက်ကပွတ်တာလည်း မရပ်ပေးဘူး။

ကျနော့်ချစ်သူအနီလေးကတော့ ကျောနဲ့အိပ်ယာမထိတော့အောင်ကော့တက်ပီး တဟင်းဟင်းညည်းနေရှာပီ။

ကျနော်တွေဝေနေတယ်ဗျ။ ကျနော်ခုချက်ချင်း ချစ်သူရဲ့ ဘက်ဖုတ်ကိုကောက်ပီး

လျှက်ပလိုက်ရင်ဘယ်လိုနေမလဲ? အထင်သေးသွားမလား? နောက်ဆုံး မထူးတော့ဘူးဆိုပီး

နီ..စို..နေတာကိုရပ်ပီး အနီ..ပေါင်ကြားထဲဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပီး ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကိုဆွဲယူလိုက်ရင်း

သူ..တင်ပါးဖွေးဖွေးလေးရဲ့အောက်ကို ထိုးသွင်းပီးခုလိုက်တယ်။

အနီ..ကို.. အကိုအရမ်းချစ်လို့..ပါနော်လို့.. လှမ်းပြောလိုက်တော့ တွေဝေနေတဲ့ကျနော့်ချစ်သူလေးက

ပက်လက်လှန်အိပ်နေတဲ့နေရာကနေဝေခွဲမရတဲ့ မျက်လုံးလေးတွေနဲ့..လှမ်းကြည့်ရင်းခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်။

ချက်ချင်းပဲကျနော် အနီ..ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်း ပေါ်ကိုမျက်နှာအပ်ချပလိုက်တယ်။ အကို!!

လို့..အော်ပီး..အနီထထိုင်ဖို့..ကြိုးစားသေး

တယ်။ ဒါပေမယ့်မရတော့ဘူး။ ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေက အနီ..ဘက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ခဲမိသွားပီဗျ။ ဘက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကိုစုပ်လိုက် လျှက်လိုက်အသားကုန်ဆက်တိုက်လုပ်ပေး

လိုက်တော့ အနီ..ပါးစပ်က တရိုးရိုးအော်သံနဲ့..အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းတွေထွက်လာတယ်။

အကိုရေ...အကို..လို့..အော်ရင်းကျနော့်နားရွက် ၂ဖက်ကိုလက် ၂ဖက်နဲ့..စုံကိုင်ပီး အတင်းဆွဲထားတာနား

ရွက်တွေတောင်ထူပူလာတယ်။ အဖုတ်ထဲက

အရည်တွေဟာကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေမျက်နှာတွေမှာတောင်ပေကျကုန်ပီဗျ။ တချက်တချက်

အစိကလေးကိုလျှာနဲ့..ဖိဖိပီးထိုးပေးလိုက်ရင် တင်ပါး

လေးတွေခေါင်းအုံးနဲ့..လွတ်ထွက်သွားတဲ့အထိကော့ပျံနေတာပဲ။

တော်တော်လေးဟုတ်လာပီလို့..ယူဆလာတာနဲ့.. သူ..ဘက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား ၂ခုကို လက်ညှိုးလက်မနဲ့..ဖြုတ်

ကျနော့်လျှာကိုအထဲ

ထိထိုးထိုးသွင်းပီးကစားပေးလိုက်တော့ တစ်ကိုယ်လုံးဓာတ်လိုက်သလိုအကြောတွေဆွဲစပြုလာတယ်။

အကို..အနီလေ..အနီသေတော့မလားမသိဘူး...မောလိုက်တာ..လို့..သူ..ပေါင်ကြားထဲမျက်

နှာအပ်ထားတဲ့ကျနော့်ကိုတုန်တုန်ရီရီလှမ်းပြောတယ်။

ကျနော့်ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပီး မျက်နှာကိုပြန်ခွဲလိုက်တယ်။ ကျနော့်ပုဆိုးကို ချွတ်ဖို့ပြင်တယ်။ လက်တစ်ဖက်ကတော့ အနီ-ဘက်ဖုတ်ကိုလက်မနဲ့ ပွတ်ပေးနေတာကိုမရပ်ဘူး။ ပြေကျနေတဲ့ကျနော့်ပုဆိုးကို ချွတ်ချလိုက်တော့ နီရဲပီးတင်းပြောင်နေတဲ့ ကျနော့် ခြေက ဖြောင်းကနဲပေါ်လာတယ်။ တော်တော်လေးဖီးလ်တက်နေတဲ့ ချစ်သူကမျက်လုံးလေး ပိုင်းစက်စက်နဲ့ ကျနော့်ပစ္စည်းကိုခေါင်းထောင်ပီး လှမ်းကြည့်နေတယ်။ ကျနော့် ခြေကိုအရင်းကနေကိုင်ပီး အောက်ကိုဝိုက်ဝိုက်ထားရင်း သူ-ဘက်ဖုတ်ဝမှာတော့လိုက်တော့ မျက်လုံးလေးမှေးစင်းပီး အံကြိတ်ထားရှာတယ်။ အရည်တွေစိုရွှဲနေတဲ့ သူ-ဘက်ဖုတ်ပေါ်အိအိလေး ထဲကျနော့်မာတောင့်နေတဲ့ အငယ်ကောင်ကိုတအိအိဖိသွင်းတော့ ထိပ်ကလေးတောင်မဝင်နိုင်ပဲ တင်းခံနေတယ်ဗျာ။ ဒီလောက် အရည်တွေစိုရွှဲနေတာတောင် အဆင်မပြေဘူးဖြစ်နေတယ်။

အနီ...မတင်းထားနဲ့.နော်..အကိုသွင်းလိုက်တော့မယ် လို့ ကျနော်လှမ်းပြောတော့..မျက်နှာမှာချွေးစက်ကလေးတွေသီးနေတဲ့ ချစ်သူကမောနေတဲ့ဟန်ကလေးနဲ့ ခေါင်းငြိမ်ပြတယ်။ အားနည်းနည်းစိုက်ပီး ဖိချလိုက်ပီ။ အိ!! ဆိုတဲ့အသံလေး အနီဆီကထွက်လာတယ်။ မဆိုးဘူးဗျ။ တစ်ဝက်လောက်ဝင်တယ်။ ပြန်ထုတ်တယ်..ပြန်ဖိပီးသွင်းတယ်။ ၉-၁၀ချက်လောက်ဒီတိုင်းပဲ တစ်ဝက်လောက်သာသာအဝင်အထွက်အတိုင်း ခြေပေးနေမိတယ်။ ကြပ်လွန်းတော့ အိစက်စက်အရသာကို ကြိမ်းစပ်စပ်အရသာက ဖုံးလွှမ်းထားတယ်ဗျာ။ အဲ့လိုလေးညော့သွင်းပီး ဖွဖွလေးတစ်ချက်ချင်း ခြေနှစ်ဖျား ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိပဲဟာကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်မမျှော်လင့်ထားမိဘူးဗျ။ သတိထားလိုက်မိတော့ ကျနော့် ခြေ ကြီးသူ့အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲ အဆုံးထိ ဝင်သွားပီဗျ။ သေသေချာချာဆောင့် ခြေ ပလိုက်တာမျိုးမဟုတ်ပဲနော် တစ်ဝက်လောက်အထုတ်အသွင်းလုပ်နေရင်း အဆုံးထိဝင်သွားတယ်။

အနီကတော့..ဘာမှမသိရှာဘူး..မျက်လုံးလေးမှိတ် အံကလေးကြိတ်ပီး ခံနေရှာတယ်။ တော်တော်သတ္တိရှိတဲ့ကောင်မလေး။ နာတယ်၊စပ်တယ်ဘာညာတွေတစ်ခွန်းမှမပြောသလို ကျနော်အရင်ကကြုံခဲ့ဖူးသလိုတွန်းတာရုန်းတာ လုံးဝမလုပ်ဘူးဗျ။ အဆုံးထိဝင်နေတဲ့ ကျနော့်အငယ်ကောင်ကိုဖြေးဖြေးချင်းပြန်ဆွဲထုတ်၊ဖြေးဖြေးချင်းပြန်သွင်း..တစ်ထစ်ချင်းစီးပိုင်ပိုင်အရသာလေးကိုခံစားနေရပီ။ ဘယ်လောက်ပဲကြပ်တယ်ပြောပြော အသွင်းအထုတ်အကြိမ်အရေတွက်များလာတော့..တော်တော်လေးဟုတ်လာပီ။ အားတင်းထားရတဲ့ကျနော်..သက်ပြင်းရိုးချရင်း အနီ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်ဖိကပ်ပီး ကြိတ်ဆောင့်လေးဆောင့်လို.ရလာပီ။ ဆောင့် ခြေနှစ်ဖျား အနီနီ.၂လုံးကိုသေချာဆုပ်ချေပေးနေတယ်။ ပါးဖောင်းဖောင်းလေးကို ဘယ်ညာနမ်းနှုတ်ခမ်းလေးကိုစုပ်လျှာထိုးထည့်ပီးမွှေပေး တော်တော်လေးအဆင်ပြေသွားပီဗျ။

ဒီလိုမှန်မှန်လေး၁၅မိနစ်လောက် ငိုနေရင်းနဲ့ အနီ-ဘက်ဖုတ်လေးက ၃-၄ချက်လောက်ဆက်တိုက် ကျနော့် ခုံး ကိုဆွဲညှစ်သလိုခံစားလိုက်ရတယ်။

အနီ.ဆီကလည်း ...အကိုရေ..အကို..အင်း..... ဆိုတဲ့အော်သံကြားလိုက်ရတယ်။

ကျနော်ချစ်သူအပျိုစင်ကလေးကို ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ အလိုဖြည့်ပေးနိုင်လိုက်မိဆိုတာချက်ချင်းရိပ် မိလိုက်မီးအားတက်လာတယ်။ ဆောင့်ချက်တွေကို နည်းနည်းမြန်ပလိုက်တယ်။

ဆီးခုံနှစ်ခုရှိက်ခတ်တဲ့အသံတဖတ်ဖတ်က ကျယ်လောင်လာမိ...

အား.....!! အနီလေးရေ... အကို ပီးပီ...ရိုး..... အား... ချစ်လိုက်တာအနီလေးရာ....

အဲ့လိုတွေဒရောသောပါးကျနော့်ပါးစပ်အော်ရင်း ရက်ပေါင်းများစွာအောင့်ထားရတဲ့ ကျနော့်အချစ်ရည်ပူပူတွေကို အနီ.အပျိုစင်-ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲတဖျင်းဖျင်းပန်းထုတ်လိုက်မိ တယ်ဗျာ။

အနီ.ကို အကိုပစ်မသွားရဘူးနော်.. အနီသေလိမ့်မယ်..နော်လို့.အကိုနော်!!

ကျနော်ရင်ခွင်ထဲမှာချွေးစက်ကလေးတွေသီးနေတဲ့ ချစ်တဲ့ဆရာမလေးကမော့ကြည့်မီး

ချစ်ရည်လွှမ်းနေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့.မော့ကြည့်မီးချွဲချွဲလေးပြောရှာတယ်။ ကျနော်ကဘာမှပြန်မပြောပဲအနီ.နဖူး လေးကိုသာသာလေးငုံ့.မွှေးလိုက်ရင်းပြီးနေမိတယ်။

ကြည့်လေ!! ဘာပြီးနေတာလဲ.. အကိုလို့ ခုပေးဂတိပေး.. ...

စူတူတူနှုတ်ခမ်းလေးနဲ့.မျက်နှာအိုအိုလေးလုပ်မီး ကျနော့်ကိုအတင်းကပ်ချွဲနေတဲ့ ကျနော့်အနီလေးဟာ

ဘဝမှာမြင်ဖူးသမျှမိန်းမတွေထဲမှာအလှဆုံးပါလားကွယ်။ အခန်းထဲကိုဖွင့်ထားတဲ့ပြူတင်း

ပေါက်ကလေးနုအေးလေးတွေတနေ့တော့တိုးဝင်လာတော့ ချွေးတွေစိုရွှဲနေတဲ့

ကျနော်တို့.၂ယောက်လုံးအေးကနဲခံစားလိုက်ရတယ်။ ရင်ခွင်ထဲကငါးရံ.ကိုယ်လုံးလေးကို

ခပ်တင်းတင်းတိုးဖက်လိုက်

ရင်း.. ...

အနီလေးသာ အကို.ကိုကျောရရုံမကြံသွားနဲ့.သိလား ...ပစ်ပြေးသွားလို့.ကတော့

သမဆိုင်ကရေနံဆီတစ်ဆယ်ဖိုးဝယ်သောက်ပလိုက်မယ်ဟီးဟီး!!

အဲ့လိုပေါက်ကရနောက်ပြောင်ရင်း ကျနော့်လက်တွေက အကာအကွယ်ဗလာဖြစ်နေတဲ့

အနီ.နီ.သီးခေါင်းလေးတွေကိုဆော့ကစားသလိုလုပ်ရင်းချေပေးလိုက်တော့ ဆရာမလေးက အာက္ခာ...ဆို

မီးကျနော့်လက်ကိုဖမ်းဆုတ်ထားရင်း..

အကိုနော်..ရူးသလိုပေါသလိုလုပ်မနေနဲ့.အတည်ပြော..ခုပြောဆိုမီး.. လေသံမာမာနဲ့.ဟောက်တယ်ဗျာ။

အဲ့ဒီတော့မှကျနော်မျက်နှာပိုးသတ်လိုက်ရင်း အတည်စပြောလိုက်တယ်။

အနီလေး ဟိုဝတ္ထုဖတ်ဖူးလား.. John Steinbeck. ရဲ့. Of Mice and Men: ဆိုတဲ့ဝတ္ထုလေ။

အင်း...ဘာသာပြန်ဖတ်ဖူးတယ်လေ...ဒီ့ပိုင်တဲ့မြေ ဆိုတာမဟုတ်လား အကို?
သူငယ်ချင်း ဥယျာဉ်လမ်းမလား? သိပ်မမှတ်မိတော့ဘူး..အကိုနည်းနည်းပြန်အစဖော်ပေးလေ..

George နဲ့ Lennie ဆိုတဲ့အိမ်ခြေယာမဲ့အမေရိကန်လယ်ကူလီ ဥယျာဉ်နဲ့ ရင်နှင့်စရာလမ်းလေးပါ
အနီလေးရာ..

ခပ်တိုတိုလေးအကျဉ်းချုပ်ပြန်ပြောရရင်..တစ်နေ့.တစ်ဒေါ်လာနဲ့.စိုက်ပျိုးရေးခြံတွေထဲမှာ
ဘာလီအိတ်တွေကူလီထမ်းတဲ့ တစ်ကောက်ကြွက်သူငယ်ချင်း ဥယျာဉ်ပေါ့။ တွယ်တာစရာဆိုလို့ ဒီသူ
ငယ်ချင်း ဥယျာဉ်ပဲလောကမှာရှိတာပေါ့လေ။ George ကလူကောင်သေးတယ်ဉာဏ်ရှိတယ်...Lennie
ဆိုတဲ့ကောင်က လူကောင်အကြီးကြီး ဒါပေမယ့် ကျပ်မပြည့်ဘူး..လောကမှာ George
ဆိုတဲ့သူငယ်ချင်းသာသူ့အတွက်ကိုးကွယ်ရာပေါ့။ ခြေဦးတည့်ရာလျှောက်သွားရင်း
ကူလီအလုပ်နဲ့အသက်မွေးကြတဲ့ သူငယ်ချင်း ဥယျာဉ်ပေါ့။ တနေ့မှာသူတို့မှာ အကြံတစ်ခုရလာတယ်။
ဒေါ်လာငှပ်လောက်နဲ့ အိမ်ကလေးတစ်လုံးဝယ်ပီးနေကြမယ်ဆိုတဲ့မျှော်လင့်ချက်ပေါ့။

အဲ့ဒီအိမ်လေးက မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းလေးနဲ့.တောင်ကုန်းပေါ်မှာရှိသတဲ့။
အနီရောင်လေရဟတ်ကလေးလဲပါမယ်။ ပြောင်းဖူးအချို့ပင်တွေစိုက်ကြမယ်။
ဆိတ်နည်းနည်းမွေးမယ်။ဘယ်တုန်းကမှ
သူတို့.ဥယျာဉ်မနေဖူးတဲ့အခြေတကျဘဝလေးပေါ့ကွာ။ အဲ့ဒီအရမ်းလှတဲ့အိပ်မက်ကလေး
မက်ပီးတော့သူတို့.ဥယျာဉ်ပိုက်ဆံစုကြတာပေါ့နော်။ တနေ့ကုန်ဘာလီအိတ်တွေပင်ပန်းပန်း
သယ်ပိုးပီးလို့ အလုပ်သမားတန်းလျားက သူတို့အိပ်ယာပေါ်မှာ လှဲလျောင်းရင်း
အဲ့ဒီအိပ်မက်ကိုတတွတ်တွတ်ပြောရင်းပျော်နေကြတာပေါ့လေ။ ခုအကို အနီ.ကိုပြောချင်တာကအဲ့ဒီသူတို့.ည
တိုင်းပြောလေ့ရှိတဲ့ ခိုင်ယာလော့တွေကွ..နားထောင်နော် အကိုရွတ်ပြမယ်!!

George ငါတို့နေမယ့်အိမ်ကလေး အကြောင်းမအိပ်ခင်ပြောပြပါလားလို့.Lennie ကတောင်းဆိုတော့
Georgeကပြောတယ်..

အေး..ဟော့ဒီအမေရိကန်ပြေမှာ
မင်းတို့.ငါတို့.လိုခြေသလုံးအိမ်တိုင်လယ်ကူလီတစ်ကိုယ်တော်တွေအများကြီးပေါ့
..အနာဂတ်မရှိ..အပေါင်းအဖော်မရှိ..လကုန်ရင်ဒေါ်လာငှပ်ထုတ်ပီး
အရက်မူးအောင်သောက်မယ်..ဖာအိမ်မှာပါတဲ့ငွေတွေအကုန်သုံးမယ်..နောက်တနေ့မှာ ကူလီပြန်ထမ်းမယ်။
ဒါပဲသူတို့.ဘဝက။ အေးငါတို့.နဲ့.တော့မတူဘူးကွ။ မင်းမှာငါရှိသလို ငါ့မှာလည်းမင်း
ရှိနေပီ။ငါတို့.ခုပိုက်ဆံစုလို့.ပြည့်ပီဆိုရင် အိမ်ကလေးတစ်လုံးဝယ်မယ်။ ဒီလိုကူလီအလုပ်အလုပ်မလုပ်တော့ဘူး။

ငါတို့.အိမ်ကလေးက မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းလေးနဲ့.တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှာရှိတယ်ကွာ။
လေရဟတ်အနီကလေးပါတယ်။ ပြောင်းဖူးလေးဘာလေးနည်းနည်းစိုက်ကြတာပေါ့ကွာ။
ငါတို့.ကိုဘယ်အလုပ်ရှင်မှ ခိုင်းလို့.မရတော့ဘူးကွ။ George ငါတို့.ယုန်ကလေးတွေကောမွေးမှာလားဟင်?

အေးပါLennie ရာမင့်အကြိုက်ယုန်ကလေးတွေလည်းမွေးပေါ့ကွာ။ (Lennie ကကျပ် သိပ်မပြည့်တဲ့အပြင် နူးညံ့တဲ့အမွှေးလေးတွေကို ပွတ်ချင်တဲ့စိတ်ရောဂါရှိနေတာ..ခုအကို အနီ.နီ.ကလေးတွေကိုအမြဲပွတ်ပွတ်နေသလိုမျိုးပေါ့ဟီးဟီး.. အကိုနော်အကျင့်ပုတ်) ငါတို့.ပိုင်တဲ့မြေ ငါတို့.ပိုင်တဲ့အိမ်... ..

အနီကလေး.. အကိုခုဘာလို.အဲ့ဒါတွေကိုရွတ်ပြနေလဲသိလား?

ဟင့်အင်း..အကို

အကို.ကို အနီအထင်မကြီးနဲ့. အကိုဟာတော်တော်ဆိုးပေတဲ့ကောင်ကွ။ ဒါပေမယ့်ခု အကို.စိတ်တွေပြောင်းလဲသွားပါသိလား။ အကိုအိမ်ပြန်ရင် အနီလေးကိုခေါ်သွားတော့မယ်။ အကိုမဆိုးတော့ဘူးလို့.ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပီးပီး။ ခုပြောတဲ့ဝတ္ထုထဲကလို အိမ်ကလေးတစ်လုံးဆောက်ပီး အနီနဲ့.အကို..Georgeနဲ့. Lennie လိုဘဝအသစ်စရအောင်နော်။ အကိုကလူကောင် ကြီးပီးကျပ်မပြည့်တဲ့ Lennie ပေါ့လေဟားဟား..အနီလေးကဉာဏ်ရှိပီး လူကောင်သေးတဲ့George ပေါ့။ ယုန်ကလေးတွေမမွေးပဲ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကလေးလေးတွေမွေးကြမယ်လေဘယ်လို လဲ? မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းနဲ့.တောင်ကုန်းပေါ်ကအိမ်ကလေး..လေရဟတ်အနီရောင်လေးနဲ့.။ လောကမှာလူတွေအားလုံးအထီးကျန်နေကြတာကွ.....ဒါပေမယ့် အကိုတို့.၂ယောက်တော့မပါဘူး။ အကို.ဘေးမှာအနီရှိသလို အနီလေးရဲ့.ဘေးမှာအကိုရှိနေတယ်လေ။ ကျနော့်စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန် အတွေးတွေကိုပြောပြလိုက်တော့ ချစ်သူဆရာမလေးက ကြည်နူးနေတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့.ပြီးနေ ရှာတယ်။

အကို...အနီက အကို.အတွက်ဟောဒီအထဲကနေ(ဗိုက်ရှုပ်ရှုပ်ကလေးကိုပုတ်ပြရင်း)

ယုန်ကလေးဘယ်နှစ်ကောင်မွေးပေးရမှာလဲဟင်?

ကျနော်ကဘာမှပြန်မပြောပဲ လက်ချောင်း ၆ချောင်းထောင်ပြလိုက်တော့ လျှာကလေးတစ်လစ်ထုတ်၊ဇက်ကလေးပုပီး.. သေရောပေါ့ အကို ရာ လို့.တခစ်ခစ်ရယ်ရင်းသဘောတွေကျနေပြန်တယ်။

နေဦး အကိုရ..အဲ့ဒီဇတ်လမ်းနောက်ဆုံးမှာ George က Lennie ကိုမျက်ရည်တွေကျပီး ခြောက်လုံးပူနဲ့.ပစ်သတ်လိုက်ရတာမလား အနီ မှတ်မိပီ.. အနီဖြင့်အဲ့ဒါဖတ်ပီးငိုလိုက်ရတာ နိမိတ်မကောင်းပါဘူး.. ဆိုပီးမျက်နှာလေး ညှိုးငယ်သွားရှာပြန်တယ်။

ဟာ..ဒီအရူးမလေး အဲ့ဒါဝတ္ထုကွ..ခုဘယ်သူ.ဆီမှာမှ ခြောက်လုံးပူမရှိဘူး.. အဲ့ဒါတွေတွေ့စရာမလိုဘူး.. လောလောဆယ်အကို.မှာ နှစ်လုံးပြူးတစ်လက်တော့ရှိတယ် ရော... ဆိုပီး ပြန်တောင်စပြုလာတဲ့ ကျနော့် အငယ်ကောင်ကို ရုတ်တရက်ဒူးထောက်ထထိုင်လိုက်ပီး အနီ.ဖါးလေးထဲကို ထိုးထည့် လိုက်တော့ အယ်... သူ.ဟာကြီးကလည်းဆိုပီး မျက်လုံးလေးပြူး လာတယ်။

အကိုကပြန် ဖြစ်လာတာမြန်လိုက်တာဆိုပီး ကျနော့် ဦး ကြီးကိုသေသေချာချာ ကိုင်ပီးလက်ပြန်လေး
ွင်းထုသလိုကစားပေးရင်း စိတ်ဝင်တစားစူးစမ်းနေပြန်တယ်။

ပီးမှပြီးစိစိနဲ့ အနီလည်းအကို့ကိုအရမ်းချစ်တော့မယ်ကွာ ဆိုပီး ပက်လက်အိပ်နေရာက
တတောင်ဆစ်ကလေးထောက်ပီး ကိုယ်တစ်ပိုင်းထလာရင်း ကျနော့် ဦး ရဲ့ထိပ်ဖူး -စ် ကိုလျှာနီနီလေးနဲ့
မရဲတရဲထိုးလျှက်ပေးလာတယ်။ နည်းနည်းလုပ်ရဲလာတော့မှ နှုတ်ခမ်းပါးလျလျလေးကိုခပ်ဟဟလေးလုပ်ပီး
ပလွတ်ကနဲစုပ်သွင်းလိုက်တော့ ကျနော့်မှာ နွေးတေးတေးအရသာလေးနဲ့အတူ
ကျင်ဆိမ့်တဲ့အရသာကိုခံစားရင်း အနီဆံနွယ်လေးတွေကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲရင်း

ရိုး.....!! ကနဲအော်ညည်းလိုက်မိတယ်..... ..

.....

.....

.....

ခင်ဗျားတို့.ကျနော့်ဘဝကိုအားမကျဘူးလား။

ဝါသနာတူ သူနာပြုဆရာမချောချောလေး နဲ့.သာယာတဲ့ဘဝလေးကိုဖြတ်သန်းနေရတဲ့အချိန်တွေလေ။
ဆေးရုံကနေ အနီလေးကိုစက်ဘီးလေးနဲ့.တင်နင်းပီး ပျဉ်ထောင်တစ်ထပ်အိမ်ကလေးဆီကို
လာရာလမ်းမှာ ရင်တလုပ်လုပ်တုန်ခဲ့ရတာနေ့.တိုင်းပေါ့။ တူတူချက်ပြုတ်ကြ၊ရေမိုးချိုးစားသောက်ပီးတာနဲ့.
အရူးအမူးချစ်ကြ..ပီးမှဖက်ပီးအိပ်ပျော်သွားကြနဲ့.ရွှေရောင်လွမ်းခဲ့တဲ့ ကာလတွေပေါ့ဗျာ။
ကျနော်နဲ့.အချစ်စခန်းဖွင့်ဖို့.ဆိုရင် ဘယ်တော့မှတုန်..ဆုတ်မနေတတ်တဲ့ ချစ်သူလေးပေါ့။
ချစ်မယ်လာ..အကိုစိတ်ရှိသလောက်ချစ်..အနီ.ကိုငြီးငွေ့.သွားတဲ့အထိချစ်ပလိုက်လို့.ပြုံးရင်းပြောတတ်တာ
ပေါ့.. အဲ့လိုပြောတိုင်း ကျနော်ကလည်း အို!!

တသက်လုံးမငြီးငွေ့.ဘူးလို့.အကျယ်ကြီးပြန်အော်လေ့ရှိတာပေါ့လေ။
ဘယ်လိုလုပ်ငြီးငွေ့.မှာလဲဗျာ..တကိုယ်လုံးအပြစ်ဆိုစရာမရှိတဲ့ ကိုယ်လုံးပိုင်ရှင်
သူနာပြုချောချောလေးကိုချစ်ရတာလေ။ ပီးတော့ ကျနော်နဲ့.ချစ်ကြတယ်ဆိုတာ တခြားမိန်းမတွေလို
ရှက်နေတာ၊တွန့်.ဆုတ်နေတာတွေလုံးဝမရှိဘူး။ အရမ်းတက်ကြွတယ်၊ပွင့်လင်းတယ်..ဒါကို
အရှက်မဲ့လွန်းတယ်လို့.ခင်ဗျားတို့.မထင်နဲ့.ဗျာ။ ကျနော့်အမြင်အရတော့ ကျနော်နဲ့.အနီဟာကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ
အင်မတန်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလိုဖြစ်ပီး ကုတင်ပေါ်မှာကြတော့
၂ကိုယ့်ဘဝတ်ဖြစ်ဖြစ်နေတယ်။ ခင်ဗျားတို့.စဉ်းစားကြည့်လေ.. သာမန်မိန်းမတွေပြောမထွက်ရဲလောက်တဲ့
စကားတွေသူကျနော့်ကိုပြောရဲတယ်ဗျာ။

ဒီလိုဗျာ..တခါတလေအိမ်ပြန်ရောက်လို့.ကျနော်ကကြော်လှော်ချက်ပြုတ်နေတုံး
အနောက်ကနေကျနော့်ကိုသိုင်းဖက်တော့..ကျနော်က
ဟေ့ကောင်အနီကလေးပူတူတူး..ဟင်းချက်နေတယ်..လာမနောက်ယှက်နဲ့.လို့.အော်လိုက်ရင်..ကျနော့်နားရွက်

နားကို ခြေဖျားလေးထောက်သူ..နှုတ်ခမ်းလေးကပ်လာပီးလေသံတိုးတိုးလေးနဲ့.

အကို.. .. အနီ.အဖုတ်ကလေးတစ်ဆစ်ဆစ်ဖြစ်နေလို့.သိလား .. အကိုနမ်းပေးတာခံချင်လို့.နေမှာ..
ဆိုပီးရယ်သံလေးစွက်ပီးကပ်ပြောတတ်တယ်ဗျာ။

ကဲ!! ကျနော်ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲခင်ဗျားတို့.စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။

ကျနော်တကိုယ်လုံးဖျင်းကနဲဖြစ်သွားတာပေါ့..ကိုယ့်ချစ်သူကအဲ့လိုပြောလာရင်စိတ်မလှုပ်ရှားပဲနေမလား။

ချက်ချင်းမီးဖိုပေါ်က

ဟင်းအိုးကိုမ ချလိုက်ပီး အနီ.ထမီလေးကိုကောက်လှန်ပီး ဇောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို
ကောက်လျှက်ပေးလိုက်တာပေါ့။ မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ အနီ.ကိုဒူးထောက်ပီး လျှက်ပေးရင်းညောင်း
လာရင် ထမီဝှင်းလုံးချွတ်ချပလိုက်ပီး ထမင်းစားပွဲပေါ်ပွေ့.တင်ပီး ဒူးထောင်ပေါင်ကားထိုင်ခိုင်း
ကျနော်ကထိုင်ခုံကိုဆွဲယူပီး ထိုင်စိမ်ပြေနပြေကို ဇောက်ဖုတ်လျှက်..ဇောက်စိစုပ်ပေးတော့တာလေ။

အင်..ငင်..ငင်.. ဆိုပီးဆက်တိုက်အော်သံထွက်လာရင်ကျနော်သိလိုက်ပီ..(အနီလေး ပီးခါနီးရင် အဲ့လို
အင်..ငင်..ငင်..ဆိုပီးထူးထူးဆန်းဆန်းအသံတွေထွက်လာတာဗျာ)

ချက်ချင်းကျနော်မတ်တပ်ရပ် ပလိုက်ပီးပုဆိုးကိုချွတ်ချ.. အနီ.ဇောက်ဖုတ်ဝမှာ ကျနော့် ဦး ကိုတွေ့ပီးဆောင့် ဦး
ချပလိုက်တယ်။ အဖုတ်လျှက်ပေးလို့.ပီးတော့မလို အဖြစ်မှာ အဲ့လို ဦး ပီး အမြင့်ဆုံး
ပို.ပေးတာတော်တော်ထိရောက်တယ်ဗျာ။ တကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်အကြောတွေဆွဲပီး
တွန့်.လိမ်ရင်းပီးသွားတဲ့အပြင်..ကျနော်အဆက်မပြတ် တဖုန်းဖုန်းဆောင့် ဦး ရင်းခပ်မြန်မြန်သုတ်ရည်တွေ
ပန်းထုတ်တဲ့အချိန်မှာကို သူလည်းဒုတိယအကြိမ်လိုက်ပီးသွားတတ်တယ်။

ထမင်းစားပွဲပေါ်မှာထပ်လျှက် ကလေး ၂ယောက်သားမှောက်အိပ်နေကြပီး ခဏကြာမှလူးလဲထပီး
တဟားဟားနဲ့.ကြည်နူးတတ်ကြတာပေါ့။

ပုဆိုးလေး၊ထမီလေးတွေကောက်ဝတ်..သုတ်သင်သန့်.ရှင်းပီးမှ

ကျနော်လည်းထမင်းဟင်းတွေဆက်ချက်ရတော့တာပေါ့။ အနီကတော့ရေချိုးခန်းထဲ

တန်းပြေးပီးလျှော်ဖွတ်ရေမိုးချိုး..အမယ်အဲ့

ဒါပီးသွားပီမထင်နဲ့.သူရေမိုးချိုးအဝတ်လဲပီးရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာရင် ထမင်းပွဲပြင်နေတဲ့ ကျနော့်ကို
မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြရင်း အကိုရေမြန်မြန်သွားချိုးချေ..ထမင်းတူတူစားပီးရင် အနီလေး
အကို.ကိုလက်စားချေဦးမှာ..မြန်မြန်လုပ်တဲ့။ တော်တော်ဆိုးတဲ့ကောင်မလေးဗျာ။

ဒါပေမယ့်တချိန်လုံး အဲ့ဒါတွေပဲလုပ်နေကြတာတော့မဟုတ်ဘူးဗျာ။

တချို့.ရက်တွေကြတော့ ရိုးရိုးတန်းတန်းပွေ့.ဖက်ပီး စာတွေတူတူဖတ်၊ငြင်းကြခုန်ကြနဲ့.ပျော်စရာကောင်းတဲ့
ဘဝကလေးပေါ့။

မီယက်နမ်စစ်ပွဲကြီးတကယ်ဖြစ်ခဲ့တယ်.. ကျနော်အနီကလေးကိုချစ်တယ်.. ...

ဟားဟား!! ဟေ့အကို အဲ့ဒါသုခမိန့်လှိုင်ရဲ့ကဗျာကြီး.. ခစ်ခစ်

... ..

... ..

ဒါဆိုပီးပီပေါ့။ သာယာတဲ့ဘဝလေး ပျော်ရွှင်ဖွယ်ဖတ်သိမ်းပေါ့။ မဟုတ်သေးဘူးဗျ။
ခင်ဗျားတို့.သိတဲ့အတိုင်း ဖိုးသက်ဆိုတဲ့ကျနော်ဟာ မိန်းမတွေနဲ့.ပတ်သက်လာရင်တော်တော်ကိုရှုပ်ရှုပ်
ထွေးထွေးပြဿနာတက်တတ်တဲ့ကံအကြောင်းတရားကပါတာတာကိုးဗျ။ ကျနော့်ဆရာသမား ကိုရွှေဘက
ညစ်တီးညစ်ပတ်တခါကပြောဖူးသလိုပေါ့.. ဟေ့ကောင်ဖိုးသက်..မင်းဆိုတဲ့ကောင်က
ဘေ့ကံဖုတ်ကျိန်စာသင့်နေတဲ့ကောင်ပါကွာဆိုလား။ မိန်းမတွေနဲ့.ပတ်သက်လာရင်
အဲ့လိုကျိန်စာဆန်ဆန်တွေဖြစ်ဖြစ်လာတာ တစ်ဘဝလုံးပဲ။ ပြဿနာက ဆေးရုံတက်နေတဲ့ကျနော့်အဘိုးဆေး
ရုံကနေကောင်းလို့.ဆင်းရဲမယ့်နေ့.မနက်မှာစတာဗျို့။ အနီတစ်ယောက်ညူဂျူတီကတစ်ယောက်ထဲပြန်သွားပီ။
ကျနော်ကဟိုကောင်ကတွန်းဆရာကို ဒီနေ့.အဘိုးဆေးရုံဆင်းမှာမို့.ဒီကောင့်ဂျစ်
ကားလေးယူပီးလာကြိုဖို့.မှာထားတယ်။ ဘွားလေးမေရယ်ကျနော်ရယ်ပစ္စည်းလေးဘာလေးသိမ်းပီး
ဆရာဝန်ကြီး ရောင်းလှည့်ပီးရင် ဆင်းလို့.ရပီဆိုပီးပြင်ဆင်နေကြတာပေါ့။ မနက်ခင်းဇနာရီ
လောက်ကြတော့ ဆရာဝန်ကြီးရောက်လာပီး..
ဦးရဲမြင့်ဆင်းလို့.ရပါပီ..နောင်ကိုဆင်ခြင်ဖို့.ဘာညာတွေ..ကျနော့်အဘိုးကလည်း
ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီးကျနော်တော်တော်အသိတရားရပါပီ
ဘာညာတွေပြန်ပြောနေတုံး.. ဆရာဝန်ကြီး ဘေးကပါလာတဲ့လက်ထောက်ဆရာဝန်မက
ဘွားလေးမေအနားမှာကပ်ပီး ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့.စကားတွေတိုးတိုး တိုးတိုးပြောရင်းကျနော့်ကိုလှမ်းလှမ်း
ကြည့်နေတော့ ကျနော်လည်းဘာရယ်မဟုတ်သေချာပြန်ကြည့်မိတယ်။
ဘုရားဘုရား!! ဂျူတီကုတ်အဖြူထမီအနက်ရောင်နဲ့.ဆံပင်တွေကိုသေချာထုံးထားတဲ့ ဆရာဝန်မဟာ....
...ဟိုရေတွင်းနားမှာကျနော်နဲ့.ဖြစ်ခဲ့တဲ့မိန်းမပါလား!!
အမြဲတမ်းတင်းမာနေတတ်တဲ့သူ.မျက်နှာက ခုတော့ချိုပြုံးလို့.ပါလားဗျာ။ နေပါဦး..ဒီဆရာဝန်မက ဘာကိစ္စ
တစ်လလုံးလုံးဆေးရုံမှာရှိမနေပဲ..ကျနော့်ကိုထမင်းဟင်းတွေချက်ကျွေးနေခဲ့တာလဲ
ခုဘွားလေးမေကော..အဲ့ဒီဆရာဝန်မကော..ကျနော့်ကိုကြည့်ပီးဘာတွေတပြုံးပြုံးပြောနေကြတာလဲမသိဘူး။
ကျနော်တော်တော်လေးရင်ထိတ်နေပီ။ ပီးတော့.. ကျနော်ပြဿနာကြီးကြီးမားမား
တစ်ခုကိုမကြာခင်ရင်ဆိုင်ရတော့မယ်ဆိုတာရင်ထဲမှာအလိုလိုသိနေသလိုပဲဗျာ။

ဆေးရုံအောက်ကို အားလုံးဆင်းလာကြတော့ အဲ့ဒီမိန်းမပါလိုက်လာတယ်ဗျ။
ကျနော်ကတော့ အမှန်တိုင်းဝန်ခံရရင်တော်တော်လေး ခြောက်ခြားနေပီ။
စိတ်လည်းတော်တော်ရှုပ်ထွေးစပြုလာတယ်။ ပစ္စည်းပစ္စယတွေအကုန်ကားပေါ် တင်ပီး
အဘိုးလေးကိုတွဲပီးကားရှေ့ခန်း

ကိုပွေ့တင်ရင်း ဟိုဆရာဝန်မ ကိုတချက်လောက်လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားလေးနဲ့ ဆတ်ကနဲကိုက်၊မချိုမချဉ်လေးလုပ်ပြနေတယ်။ ဖူး.....!!
ကျနော်တော့ရင်မောနေပီဗျာ။

ရီရီလေး..အရီးမေတို့..သွားပီကွယ်.. ညနေမှနင့်မောင်ကို အကြိုလွှတ်လိုက်မယ်နော်..
ဘွားလေးမေလှမ်းအော်တာကို..

ဟုတ်..အရီး.. ဆို..အဲ့ဒီဆရာဝန်မကလှမ်းပြောရင်း ပြီးရယ်လို့..လက်ပြပီး ကျန်ခဲ့တယ်။
အိမ်ရောက်တော့ အဘိုးကိုအတက်အဆင်းခက်မှာ စိုးလို့ အိမ်အောက်ထပ်ဧည့်ခန်းနဲ့ ကပ်လျှက်အခန်းမှာ
နေရာချထားပေးလိုက်တယ်။ ဟိုလိုလူမမာကြီးမဟုတ်တော့ပေမယ့် အားတော့သိပ်မရှိ
သေးဘူးဆိုတော့ သက်တောင့်သက်သာလေးရှိအောင်စီစဉ်ပေးရတာပေါ့လေ။ အားလုံးပီးသွားတော့မှ
ကျနော့်သူငယ်ချင်းလည်းပြန်သွားတယ်။ အဘိုးကို အခန်းထဲကပြုတင်းပေါက်တွေအလင်း
ရောင်ကောင်းကောင်းရအောင်ဖွင့်ထားပေးခဲ့ပီး စာအုပ်၃-၄အုပ်အပျင်းပြေဖတ်ဖို့ ချထားပေးခဲ့ပီး
မီးဖိုချောင်ဖက်ကိုဗိုက်ဆာလာတာနဲ့ မနက်စာတစ်ခုစားမယ်ဆိုပီးထွက်လာခဲ့တယ်။ဘွားလေးမေ
တစ်ယောက်ကော်ဖီလေးဖျော်...ကျနော်ကြိုက်တဲ့ အုန်းထမင်းနမ်းထောင်းလေးပြင်ပီးစောင့်နေတယ်။

မြေးလေး.. ရော့ မြေးအကြိုက် အုန်းထမင်း.. ကော်ဖီခါးခါးလေးကောပါတယ်..စားနော်သား...
ဆိုပီးကျနော်အားရပါးရစားနေတာကိုပြီးပီးသဘောတွေကျနေတယ်။

ဖိုးသက်အိမ်ပြန်မလာတာခုတလောကြာနေပီတဲ့.. ရီရီလေး
ကထမင်းဟင်းတွေချက်ပီးနေ..တိုင်းစောင့်နေတာတဲ့ ဟုတ်လားမြေးရဲ့.

ကျနော်..သူငယ်ချင်းအိမ်သွား သွားလည်နေတာနဲ့ အိမ်မပြန်ဖြစ်တာပါ ဘွားလေးမေ!!
ရီရီ ကဆေးရုံမှာ ပီးခဲ့တဲ့ ၂လလောက်ကပြဿနာတစ်ခုဖြစ်လို့ ခွင့်တင်ပီးအိမ်မှာနားနေတာလေ
မြေးရဲ့. စိတ်နည်းနည်းထိခိုက်သွားတာဆိုလားကွယ်.. လူနာကတော့မဖိတ်မစင်သွား
ပေမယ့် သူ့အမှားကြောင့်ဒီလိုဖြစ်ရတယ်ဆိုပီး ရီရီ.ခမျာတော်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရှာတာကွယ့်..
ခုမှသူလည်းရယ်ရယ်ပြီးပြန်ဖြစ်လာတာ...

ဪ..ဟုတ်ဘွားလေး!! (ဒါကြောင့်သူ့မျက်နှာက
ခက်ထန်သလိုလိုဖြစ်နေခဲ့တာကိုးလို့.ခုမှသဘောပေါက်တော့တယ်)
မြေးက ရီရီ.ကိုမမှတ်မိဘူးဆို..ဟုတ်လားကွယ့်
ဗျာ!!

ဟဲ့.. အဲ့ဒီ ရီရီဆိုတဲ့ဆရာဝန်မလေးက မြေးသူငယ်ချင်း ပုံ.ပုံ..လေကွယ်..ဖိုးသက်
ကျနော်မျိုချနေတဲ့ အုန်းထမင်းတွေလည်ချောင်းမှာတစ်ဆို.ဆို.ကြီးဖြစ်သွားပီဗျာ။
ကျနော်မှတ်တက်ပီးဘာမှလည်းဆက်မပြောနိုင်တော့ဘူး။ ဘွားလေးမေကိုငေးကြည့်နေမိတယ်။ ဘွားလေးမေ
ကတော့ဘာမှမသိရှာဘူးဗျာ။ တပြုံးပြီးနဲ့.စကားတွေဆက်ပြောနေတယ်...

ဘွားမေရဲ့တူမလေး မြေးရဲ့ငါမြေးလေးဆိုးပေနေတယ်ဆို!!
ဘွားမေတူမလေးနဲ့ဆိုသားမိဘတွေကမြန်မြန်ပေးစားချင်တယ်လို့ဖုန်းဆက်တယ်ကွယ့်
ရီရီ..ကိုသားမိဘတွေကလည်း သဘောကျပီးသား.. ဘွားမေတူမလေးကိုလည်း
နည်းနည်းစကားလမ်းကြောင်းကြည့်တော့ သားကိုသဘောကျပုံရတယ်ကွယ့်..
ပုံ.ပုံ.ကငယ်ငယ်ကထဲကဖိုးသက်ဖိုးသက်နဲ့ခုထိမမေ့ရှာဘူးလေ..
သားအံ့ဩနေတာလား..ညနေဆေးရုံကပုံ.ပုံ.ပြန်လာရင် သားသွားကြိုနော် ဟုတ်ပီလား...
ကျနော်ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိလို့.စားလက်စမနက်စာကိုမြန်မြန်လက်စသတ်လိုက်ရင်း
ပူလာလို့.ရေချိုးတော့မယ်ဆိုပီး အကြောင်းပြရင်း ရေတွင်းဖက်ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။
ကျနော့်ခေါင်းတွေမီးတောက်တော့မတတ်ပူလောင်နေပီဗျာ။ ရေအေးအေးအေး-
ငှပုံးလောက်ခေါင်းကနေလောင်းချလိုက်ပီး ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပီလဲလို့.တွေ့ကြည့်နေမိတယ်။ ရီရီပုံ.ပုံ.
မျက်လုံးကိုစုံ
မှိတ်ပီးပြန်တွေ့ကြည့်နေမိတယ်။
ကျနော့်ငယ်ဘဝ..
အိပ်ယာကနေမနက်စောစောနိုးလာရင်.. အသားညိုညိုဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့.ကောင်မလေးတစ်ယောက်
ကျနော့်အိပ်ယာဘေးမှာရောက်ရောက်နေတတ်တာမှတ်မိတယ်။ ကျနော့်ထက်၂နှစ်လောက်
ကြီးတဲ့ပုံ.ပုံ.ဆိုတဲ့ကောင်မလေး။ အိမ်နားက မူလတန်းကျောင်းကိုတူတူသွားရင်
ကျနော့်လွယ်အိတ်ကလေးကိုအတင်းဆွဲယူပီး ပုံ.ပုံ.သယ်ပေးမယ်ဆိုပီးအတင်းလုတတ်တဲ့ကောင်မလေး။
ကလေး၂ယောက် အိမ်ခြံအနောက်က ရေကန်မှာရေတူတူချိုးရင်
မေမေစပ်ထားပေးတဲ့တရော်ကင်မွန်းခေါင်းလျှော် ရည်ကိုလက်ခုပ်လေးနဲ့.ခပ်ခပ်ပီး
ကျနော့်ကိုခေါင်းလျှော်ပေးတတ်တဲ့ကောင်
မလေး။ ကျနော်အနိုင်ကျင့်သမျှ ငိုမဲ့မဲ့နဲ့. ဖိုးသက်လေးက ပုံ.ကိုအရမ်းနိုင်စားပေးတယ်ဆိုပီး
သည်းခံတတ်တဲ့ကောင်မလေး။ ဘွားမေနဲ့.အဘိုးလေးတို့.ဘွားမေရဲ့.ဇာတိကိုအပီးပြောင်းတော့မယ်
ဆိုတော့ ဖိုးသက်လေးရေ တာ့တာ... ငါပြန်လာရင်နင့်အတွက်
ပူစီပေါင်းတွေဈေးကန်ပြားလောက်ယူလာမယ်နော်လို့. အော်ရင်းမြင်းလှည်းလေးပေါ်
ငိုရင်းပါသွားတဲ့ကောင်မလေး။ ကျနော်
တော်တော်အသက်အရွယ်ရလာတဲ့အထိ ပူစီပေါင်းဈေးကန်ပြားဆိုတဲ့ငိုသံပါပါအော်သံကလေးကို
အမှတ်ရနေခဲ့ဖူးတယ်ဗျာ။
ကျနော်မှားသွားပီဗျာ။ ကျနော်ဟာခွေးထက်တောင်မှိုက်ခဲ့ပါလားနော်။
သူကျနော်အိပ်နေရင် လာလာရပ်ကြည့်နေခဲ့တာ ဖောက်ပြန်တာမှမဟုတ်ပဲ.. ဟိုးငယ်ငယ်ကလို
ကျနော်မထသေးရင်လာလာစိုက်ကြည့်နေရှာတာပါလား။ ကျနော့်ကိုငေးငေးကြည့်နေခဲ့တာဟာ

ငယ်ငယ်က ကောင်လေးဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်နဲ့ပေါ့။ ဒါဆိုရေတွင်းမှာတုံးက ကိစ္စဆိုတာ
သူ့စိတ်ထဲမှာငယ်ငယ်ကလို ကျနော့်ကိုခေါင်းလျှော်ပေးဖို့. ဟား!!!!!!!!!!!!!! သွားပီဗျ။
မှားကုန်ပီ။ ကျနော်ထင်သလိုမဟုတ်ဘူး။ ကျနော်ဟာသက်သက်မဲ့ထင်တစ်လုံးနဲ့ နိုင်ထက်စီးနင်း
လုပ်ခဲ့တာပေါ့? ကဲ..ကျနော်ဘာဆက်လုပ်ရတော့မလဲဗျာ။

ရေချိုးပီးတော့ အိပ်ယာပေါ်မှာခွေခေါက်ရင်း စီးကရက်တွေတစ်လိပ်ပီးတစ်လိပ်ဖွာနေမိတယ်။
စိတ်မကောင်းတာတွေ၊ နောင်တရတာတွေ၊ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိတာတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှနေလို့ ထိုင်လို့ မရတေ
ဘူးဗျာ။ ညနေစောင်းတော့ ဘွားမေက မြေးမင့်ဆရာဝန်မလေးကိုသွားကြိုတော့
လို့ ပြောလာတာနဲ့ စက်ဘီးလေးနင်းပီးဆေးရုံဖက်ကိုထွက်လာခဲ့မိတယ်။

လောလောဆယ်... ကျနော့်ငယ်ငယ်က
သူငယ်ချင်းကိုဘယ်လိုမျက်နှာချင်းဆိုင်ရမလဲတွေးလို့ တောင်မရဘူးဗျာ..

ဆေးရုံထဲရောက်သွားတော့ညနေစောင်းနေပီဗျ။
ဆင်ဝင်အောက်က အုတ်ခုံနားမှာစက်ဘီးကိုဒေါက်ထောက်ပီးထောင်ထားလိုက်တယ်။
ထိုင်ရမလိုထရမလိုဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ ကျနော့်ညာဖက်လက်ချောင်းတွေစိတ်လှုပ်ရှားလို့ တုန်နေတာ
တော်တော်လေးသိသာနေတယ်။ သက်ပြင်းကြိတ်ချလိုက်ရင်း
ကျနော်ဝတ်ထားတဲ့ AR > > တံဆိပ်တရုတ်စပို. ရှပ်အပြာရောင်နုလေးနဲ့ ဂျင်းပန်အနက်ရောင်ကိုဆွဲဆန့် လိုက်ဆွဲ
မလိုက်လုပ်နေမိတယ်
ဆေးရုံထဲဝင်ပီးသွားခေါ်ရမှာလား၊ ဒီနေရာမှာပဲစောင့်နေရမလား.. ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ဘူး။ ကြံရာမရဖြစ်ပီး
အုတ်ခံလေးပေါ်တက်ပီးဆောင့်ကြောင့်ထိုင် ရင်းခေါင်းကုတ်ဖင်ကုတ်ဖြစ်နေတုံး. . .
သံမံတလင်းနဲ့ ဖိနပ်ရှပ်တိုက်လို့ ထွက်လာတဲ့အသံကြားရတယ်။ လူတစ်ယောက်အပြင်ကိုထွက်လာတာ။
ကျနော်ရုတ်တရက်လှမ်းမကြည့်ရဲလို့ ခေါင်း ငုံ့ နေမိတယ်။ ခြေသံရပ်သွားတော့မှမရဲတရဲ..
မော့ကြည့်လိုက်တော့..

ဒေါက်တာမလေးရီရီဒါမှမဟုတ် ကျနော့်ငယ်ငယ်ကသူငယ်ချင်း ပုံ. ပုံ. ဂျူတီကုတ်ဖြူဖြူလေးကို
လက်ဖျံပေါ်ခေါက်ပီးတင်ထားတယ်။ မနက်ကလိုဆံထုံးနဲ့ မဟုတ်တော့ပဲ ဆံပင်အရှည်ကြီး
ကိုထုံးစံအတိုင်းအရှေ့ဖက်ကို ချထားပီးလက်ကိုင်ပဝါဖြူဖြူလေးနဲ့ စည်းနှောင်ထားလို့၊
အဖြူရောင်အခံမှာပန်းပွင့်ဝါဂါလေးတွေပါတဲ့ ဘလောက်စ်လက်ပြတ်ကလေးနဲ့ ထမီအနက်ရောင်ကလေးကို
ပိပိပြားပြားလေးဝတ်ထားတယ်။

သွယ်လျလျကိုယ်လုံးကလေးနဲ့ အရပ်မြင့်မြင့်ဆိုတော့ ကြည့်ကောင်းလွန်းနေတယ်ဗျာ။ တခါကတင်းလွန်းလှတဲ့
မျက်နှာလေးက ခုမချိုမချဉ်ပြီးတုံ့. တုံ့. လေး၊ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက
စိုလက်လက်ဖြစ်နေတာစိတ်ယားစရာလေး (ခုမှနှုတ်ခမ်းနီဆိုးလာမှန်းသိသာနေတယ်)၊
လေညှင်းလေးကဆေးရုံအရှေ့က ပန်းခင်းလေးကိုတိုးခတ်ရင်းဖြတ်တိုက်လာတော့

ဆရာဝန်မလေးရဲ့ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ဆံနွယ်ရှည်တွေက လွှင့်ပါနေတာကိုလက်ကလေးနဲ့ထိန်းထားရင်း
ကျနော့်ကိုပြီးပြနေရှာတယ်။

အုတ်ခုံလေးပေါ်ကနေကျနော်ဖျတ်ကနဲခုန်ဆင်းလိုက်ရင်း ဆရာဝန်မလေးကို
လက်၍ချောင်းထောင်ပြလိုက်ရင်းခပ်တည်တည်မေးဆတ်ပြလိုက်တယ်။
ဟိုးငယ်ငယ်က မြင်းလှည်းလေးပေါ်ကနေငိုရင်း အော်သွားတဲ့ ပူစီပေါင်း၍ပန်းကန်ပြားဆိုတာ
သူသတိရသေးလားလို့စမ်းလိုက်တာလေ။ ချက်ချင်းမျက်လုံးညိုညိုလေးတွေက အုံ့မှိုင်းသွားပီး
မျက်ရည်တွေဝဲတက်လာတာကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်နေတဲ့ ကျနော်မြင်လိုက်ရတယ်ဗျာ။ ဘုရားရေ!!
သူမမေ့သေးဘူးပေါ့.. နှစ်ပေါင်းများစွာကြာခဲ့တာတောင် ခုထိငယ်ငယ်ကကောင်မလေးလို
စိတ်ထိခိုက်လွယ်နေသေးသတဲ့လားကွယ်။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ထိခိုက်နေပီဗျာ။
ကျနော့်ကိုမျက်နှာလွှဲပီး ဟိုးအဝေးကိုငေး ရင်းမျက်တောင်တွေကိုပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လှုပ်နေရှာတယ်။
အခြေနေကိုထိန်းတဲ့သဘောနဲ့ကျနော်သူ့လက်ထဲက အိတ်အနက်ကလေးကိုဆွဲယူပီး
စက်ဘီးဒေါက်ကိုဖြုတ်ရင်း စက်ဘီးကယ်ရီယာပေါ်တက်ဖို့ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ပြလိုက်တယ်။ စွေကနဲ
တင်ပလွှဲလေးဘေးတိုက်တက်ထိုင်ပီးတာနဲ့ကျနော်စက်ဘီးကိုနှင်းထွက်ခဲ့တယ်။

ဆေးရုံအပြင်ဖက်ရောက်သွားတာနဲ့အနောက်ကနေ ကျနော့်ခါးကိုသူ့ညာဖက်လက်နဲ့သိုင်းဖက်ရင်း
ကျနော့်ကျောကို မျက်နှာလာအပ်ထားတယ်။
ကျနော်စက်ဘီးကိုကမ်းနားလမ်းဖက်ကို ဦးတည်ပီးနှင်းနေမိတယ်။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ
ပြောစရာစကားတွေအပြည့် ဒါပေမယ့်ခုထိပြောလို့မထွက်သေးဘူး။ ကမ်းနားလမ်း မြစ်ကမ်းပါးအမြင့်
ကြီးနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာရှိတဲ့ မန်ကျည်းဖျော်ရည်ရောင်းတဲ့
ခုံပုပုလေးတွေနဲ့ဆိုင်တစ်ဆိုင်အရှေ့ရောက်မှစက်ဘီးကိုရပ်လိုက်တယ်။ အစွန်အကျဆုံး
စားပွဲပြာပြာလေးတစ်ခုမှာထိုင်လိုက်ရင်း... ..
မန်ကျည်းဖျော်ရည်၂ခွက်လို့လှမ်းမှာလိုက်တယ်။

မြစ်ကမ်းပါးထဲနောင်းပင်အောက်မှာ လေအေးအေးလေးတွေတိုက်နေတယ်။
ငါးကြင်းကွက်ဖန်ခွက်ကြီးထဲကမန်ကျည်းဖျော်ရည်ချိုချိုကိုမော့ချလိုက်ပီး ကျနော့်အိပ်ကပ်ထဲကစီးကရက်
တစ်လိပ်ထုတ်ပီးဖွာရင်း အရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ဆရာဝန်မလေးကို စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။
သူကလည်းဖျော်ရည်မော့လိုက် ကျနော့်ကိုစူးရဲရဲလေးပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်နဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားနေမှန်းတော်
တော်လေးသိသာနေတာပေါ့။ ဂျူးလီယက်ဆီဇာမတ်ခ်အန်တိုနီတို့ ကိုရှူးအောင်ဖမ်းစားခဲ့တဲ့
အီဂျစ်ပြေကအလှဘုရင်မ ကလီယိုပက်ထရာ ဆိုတာတခြားသူမဖြစ်နိုင်ဘူး..ခုကျနော့်ရှေ့မှာတောင့်
တောင့်လေးထိုင်ရင်းရီပေပေလေးကျနော့်ကိုငေးနေတဲ့ ဟော့ဒီဆရာဝန်မလေးပဲဖြစ်မယ်ဗျာ။

ရီရီ..(အဲ) ပုံ.ပုံ.!!

ရှင်!!

ကျနော်ရုတ်တရက်ခေါ်လိုက်တော့ အလန်.တကြားလေး ကျနော့်ကိုငေးနေရာကပြန်ဖြေတယ်။

ဘယ်မှာလဲ ငါ့အတွက် ပူစီပေါင်းရှပ်နံ့ကန်ပြား?

အာကွာ..

နင့်ပူစီပေါင်းကိုငါမျှော်ခဲ့တာ အနှစ်၂၀လောက်ကြာသွားတယ်ဟာ.. ..

တော်ပါဟာ.. ကျောင်းတက်တုန်းက ပုံ.လာရှာတယ်နော်..ဖိုးသက်လေးကသာမေ့နေတာ ဟွန်း!!

ဟင်.. တကယ်လား?

အင်း.. ဖိုးသက်လေးကနာမည်ကြီးလေ.. ဖဲတအားရိုက်.. ဂစ်တာတီးတာနာမည်ကြီး..

စာမေးပွဲတွေတဖုန်းဖုန်းကျ ..ဟုတ်လား?

ဟမ်! (အဲ့ဒါတွေတကယ်ဗျ)

ပုံ. ကတစ်ရက်မှမမေ့ခဲ့ပါဘူးနော်.. ဖိုးသက်လေးကသာပြန်တွေ့တော့ လုံးဝမမှတ်မိတာ.. ...

အော.. ငါသိတဲ့သူငယ်ချင်းက ရုပ်ဆိုးဆိုး မဲတူမလေးကိုး .. ခုလိုချောချောလှလှဒေါက်တာရီရီ မှန်းဘယ်လိုမှတ်မိမလဲ..

ကျနော်အဲ့လိုပြီးစစနဲ့.ပြောလိုက်တော့ မျက်နှာလေးကရှက်သွေးဖြာ သွားပီး ရှက်စနိုးပုံစံလေးနဲ့.

အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ပီးခေါင်းငုံ့.သွားပြန်ရောဗျ။ ကျနော်သူ.ဟန်ပန်ကလေးကိုကြည်ကြည်

နူးနူးနဲ့.ငေးကြည့်နေရင်း ဟိုးရေတွင်းနားမှာ သူ.ကိုအနီငုံ့အထက်လုပ်ခဲ့မိတာသတိရသွားတယ်။

ကျနော်တော်တော်စိတ်ထိခိုက်တယ်ဗျ။ ယုန်သူငယ်မကလေးလိုဖြူစင်ပီး တသက်လုံးကျနော့်

ကိုမမေ့နိုင်ရှာတဲ့ သူ.အပေါ်အဲ့ဒီလိုလုပ်ခဲ့မိတာ ယူကြုံးမရဖြစ်မိတာအမှန်ပါ။

ပုံ.ပုံ. ငါလေ..ဟို..ဟို..ရေတွင်းမှာလေ.. ...အဲ့ဒါ... ငါ... ငါ

တော်ပါဟာ.. မပြောနဲ့.တော့ (မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး အော်ရှာတယ်)

ငါနင်မှန်းမသိလို့. ငါ.. ..လေ..

ကျနော်ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိလို့.သူ.ကိုအသနားခံတဲ့အကြည့်နဲ့.ကြောင်ငေးနေမိတယ်။

၂ယောက်လုံးဘာစကားမှဆက်မပြောဖြစ်တော့ဘူး။ တိတ်ဆိတ်သွားတယ်။ ဘဲမိနစ်...ဘဲမိနစ်...၅မိနစ်

ကျနော်တို့.ထိုင်နေတဲ့အပေါ်က ထနောင်းရွက်တွေကိုလေတိုးသံတရဲရဲကလွှဲပီး

ဘာသံမှမကြားရလောက်အောင်တိတ်ဆိတ်နေပီ။

.....

.....

.....

.....

အရီးမေ ကငါ့ကိုပြောတယ်..နင်နဲ့.ငါ့ကိုပေးစားမလို့.တဲ့.. ...

ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်ပီး တုန်ယင်နေတဲ့လေသံနဲ့.တိုးတိုးပြောပီးခေါင်းလေးပြန်ငုံ့.သွားတယ်။ ခဏငြိမ်သွားပီး

ဆရာဝန်မလေး မတ်တပ်ရပ်ဆတ်ကန်ရပ်လိုက်တော့ ကျနော်လန့်ပီးမော့ကြည့်မိ
တော့..အံတင်းတင်းကြိတ်ပီး..တော်တော်အားတင်းထားတဲ့လေသံနဲ့.ကျနော့်ကိုလှမ်းပြောတယ်..
ဖိုးသက်လေး..နင်ကငယ်ငယ်ကအတိုင်းပဲ ဘာမှမပြောင်းလဲဘူး ... ငါ့ကိုနိုင်စားပေးတယ်..
နင်ငါ့ကိုရှောင်နေတော့..ငါအရမ်းဝမ်းနည်းတယ်သိလား... ရေတွင်းမှာဖြစ်တဲ့ကိစ္စ ငါလေ..ငါ..
နင့်ကိုစိတ်မဆိုးပါဘူးဟာ..
ငါမှတသက်လုံးနင့်ကို မေ့မရခဲ့တာဟာ... ..
အဲ့လိုဆက်တိုက်ပြောပီး လှစ်ကန်သမင်မလေး လိုထွက်ပြေးသွားရှာတယ်။ အအေးဖိုးရှင်းပီး
ကျနော်ထလိုက်သွားတော့ စက်ဘီးလေးဘေးမှာ ခေါင်းငုံ့.ပီးတုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့.ရပ်ရင်းခေါင်းကို
အတင်းငုံ့.ထားတယ်။ ဆရာဝန်မလေး ကိုတင်ပီး စက်ဘီးလေးကိုနင်းရင်း ထွက်လာခဲ့တော့
ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုနေရင်း သက်ပြင်းတွေခိုးချနေမိတယ်ဗျာ။

* ပူစီပေါင်း၍ပန်းကန်ပြား=မိုးယုံပူပေါင်း၍လုံး ကိုဆိုလိုပါသည်။
(ကိုချိုချင်ရေကျေးဇူးပဲဗျာ)

ညကတိတ်ဆိတ်နေတယ်။ ပိုးပုရစ်အော်သံကလေးတွေ တစီစီကလွဲပီး လူသံသူသံဘာမှမ မကြားရဘူး။
ကျနော်နဲ့.ဆရာဝန်မလေးရီရီတို.၂ယောက် ခြံအနောက်ဖက်ကိုရောက်နေကြတယ်။ ရေတွင်းဘေးက
ခါးလောက်မြင့်တဲ့ အုတ်ရေလှောင်ကန်ကလေး အောက်ခြေသံမံတလင်းမှာ နီးချောဖျာကလေး
ခင်းပီး အုတ်ကန်ကိုကျောမှီရင်းထိုင်နေကြတယ်။ အိမ်မကြီးကိုကျောပေးထားလျက်နဲ့.ပေါ့။
အဘိုးလေးနဲ့.ဘွားမေတို့.အိပ်ပျော်သွားလောက်ပီ။ ညကလည်းတော်တော်နက်လာပီလေ။ ညနေကအိမ်
ပြန်ရောက်တော့ ၂ယောက်သားရေတွင်းမှာ ရေတူတူချိုးကြတော့ ကျနော့်ကို ဖိုးသက်လာဆိုပီး
ခေါင်းလျှော်ပေးသေးတယ်။ ပီးတော့ ကျနော့်ကို တချိန်လုံးအရိပ်တကြည့်ကြည့်လုပ်နေရှာတယ်။
ထမင်းပိုင်းမှာလည်း ခွံ.မကျွေးရုံတမယ် ယုယပြနေတော့..ဘွားလေးမေကတောင်..ပြီးစိစိလုပ်ပီး
သားတို.သမီးတို.လွတ်လွတ်လပ်လပ်စားကြနော်ဆိုပီး ရှောင်ထွက်သွားခဲ့တာဗျ။ ညဦးပိုင်းအဘိုး
လေးကို ဆရာဝန်မလေး ကြည့်ရှုပေးပီးပြန်သွားတော့မှသက်ပြင်းချမိတယ်။ (သူကတဖက်ခြံမှာ
ခိုင်းတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့.နေတာဗျ) သူပြန်သွားတော့မှကျနော်လည်းလေ့ကားရင်းနားက
ကုတင်ပေါ်မှာ ဇာခြင်ထောင်လေးထောင်ပီး ဒီနေ့.တနေ့.လုံး ဘာတွေမှန်းမသိဖြစ်ခဲ့တာတွေပြန်တွေးရင်း
တလူးလူးတလိုမ့်လိုမ့်နဲ့.အိပ်လို.မရဖြစ်နေတာဗျ။

ညာသနာရီလောက်ကြတော့ ကျနော့်ခြင်ထောင်အပြင်ဖက်မှာ
လူရိပ်တစ်ခုတွေ့တာနဲ့ ဆတ်ကနဲထထိုင်ပီး ခြင်ထောင်အပြင်ဖက်ကိုထွက်လိုက်တော့...
ဆရာဝန်မလေးဖြစ်နေတယ်။ ကျနော့်ကိုနှုတ်ခမ်းပေါ်လက်ညှိုးလေးတင်ပီး တိုးတိုးဆိုတဲ့ အမူရာလုပ်ပြပီး
သူ့နောက်လိုက်ခဲ့ဆိုပီး လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ပြတော့ အသာလေးထပီး လိုက်သွားမိတယ်။
နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်တံခါးကနေ ဝင်လာဟန်တူရဲ့။ အိမ်အပြင်ရောက်သွားတာနဲ့ ကျနော့်ကိုရင်ချင်းအပ်ပီး
အတင်းဖက်ထားတော့တာဗျ။ ကျနော်လည်းဘာလုပ်ရမှန်းမသိ
တာနဲ့ ခပ်တောင့်တောင့်ကြီးရပ်နေမိတယ်။ ပူအိုက်လွန်းတဲ့ရာသီဥတုကြောင့်
မိန်းမဝတ်စွပ်ကျယ်အဖြူပါးပါးလေး ဝတ်ထားပီးအောက်က အခုအခံမပါတော့
သူ့ရင်အစုံဟာကျနော့်ရင်ဘတ်နဲ့ဖိ
မိပီးအိကနဲဖြစ်သွားတယ်။ သက်ပြင်းကြိတ်ချရင်း သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ပုခုံးကနေကိုင်ပီးဆွဲခွါလိုက်တော့...
မပီပိုးတပါးအလင်းရောင်မှာ ကျနော့်ကို အရမ်းမြတ်နိုးချစ်ခင်တဲ့ဟန်နဲ့ မျက်လုံးလေး
တွေကအရောင်တောင်လက်ကနဲလက်ကနဲတောက်နေသလို စိုက်ကြည့်လာတယ်ဗျ။

ကျနော်လည်းအကြည့်ကိုလွဲဖယ်လိုက်ရင်း သူ့လက်ကလေးကိုဆွဲပီး အုတ်ရေကန်လေးနားကို
အိမ်မကြီးနဲ့ဝေးနိုင်သမျှဝေးအောင်ဆွဲခေါ်လာလိုက်တယ်။
အုတ်ကန်လေးကို၂ယောက်သားမှီတွယ်ရင်း တူတူထိုင်နေကြတယ်။
ဘေးတိုက်အနေအထားနဲ့သူ့ကိုကျနော်စောင်းငဲ့ ကြည့်မိတော့ အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ သစ်ပင်တွေကြားထဲက
ဖြာကျနေတဲ့
လရောင်ဖြူဖြူအောက်မှာ ကပိုကရိုဆံနွယ်ရှည်ရှည်တွေဖုံးထားတဲ့ မျက်နှာသွယ်လျလျလေးက
ကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်နေပုံက ကလူ၏သို့ မြူ၏သို့။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက တလှုပ်လှုပ်တရွရွနဲ့
တစ်ခုခုပြောတော့မလိုလို။ အိမ်ထဲမှာအိုက်စပ်စပ် ဖြစ်လာတာ ခုမြဲထဲဆင်းလာတော့
အေးစိမ့်စိမ့်လေးနေလို့ ကောင်းနေပေမယ့် ကျနော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာ မီးစနဲ့ထိုးသလိုလောင်မြိုက်လာပီဗျ။
ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲဗျ။ တိတ်ဆိတ်နေတာကို သည်းမခံနိုင်တဲ့အဆုံး ကျနော်ငယ်ငယ်က
သူငယ်ချင်းလေးက ခပ်တိုးတိုးစကားစပြောတယ်..

ဖိုးသက်လေး!! (အဲ့လိုခေါ်ရင်း

ကျနော့်မျက်နှာကိုသူ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ကိုင်တွယ်ပွတ်သတ်စပြုလာတယ်)

အင်း!!

ငါလေ..ငါတသက်လုံးနှင့်ကို သတိရနေခဲ့တာပါဟာ.. (အသံလေးကတုန်တုန်ခါခါကလေးဖြစ်နေတယ်)

ငါသိပါပီဟာ.. ပုံ့ပုံ့ရာ..ငါလည်း အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝအထိ နင်ငိုရင်းအော်သွားတဲ့

ပူစီပေါင်းရှပ်နန်းကန်ပြားဆိုတာ..အိပ်မက်တွေထဲမှာအမြဲကြားခဲ့တာပါ..

ငါလေ..ငါကအရှုံးပါဟာ..သိလားဖိုးသက်ကလေး.. ကျောင်းတက်တော့..နင်နေတဲ့အဆောင်H-2

အရှေ့ကနေ နင့်ကိုလာလာရပ်ပီးကြည့်ဖူးတယ်..ခေါ်လည်းမခေါ်ရဲ့..ငါ့မှာလေ...
ဘုရားရေ!! အဲ့ဒါတွေကျနော်မှမသိခဲ့တာဗျာ။ အဖျားခတ်နေတဲ့ရှိုက်သံလေးနဲ့ဆက်မပြောတော့ပဲ
ဆိုနင့်နေတဲ့ဟန်ကလေးနဲ့ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲအတင်းတိုးဝင်ပီး ကျနော်ရင်ဘတ်ပေါ်ပါးအိအိ
လေးကိုကပ်ထားပီးတကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုန်နေရှာတယ်။ မြင်းခေါင်းစွပ်ကျယ်လက်ပြတ်ဝတ်ထားတဲ့
ကျနော်ရင်ဘတ် မှာနွေးကနဲနွေးကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ပုံ. လို.ကျနော်အဖျားဆွတ်ခေါ်
ခဲ့ဖူးတဲ့ကောင်မလေး ရဲ့မျက်ရည်တွေစိုကုန်ပီဗျာ။ တဟင့်ဟင့်နဲ့ရှိုက်နေတဲ့ သနားစရာကျနော်ရင်ခွင်ထဲက
ကောင်မလေးကို ကျောလေးဖွဖွပွတ်ရင်းချောနေမိတယ်။ ရင်ထဲမှာတော်တော်ထိထိ
ရှုရှုခံစားနေရပီ။ ကျနော်ကိုယ်တိုင်း ဘာလုပ်မိမှန်းမသိခင် ကျနော့်မေးစိအောက်က
ဆံနွယ်ရှည်လှလှလေးတွေကို ခေါင်းငုံ့ပီး မွှေးမွှေးပေးနေမိတယ်။ ရုတ်တရက်မော့လာတဲ့ နဖူးတင်းတင်း
လေးကိုပါ မွှေးပလိုက်မိတယ်။ မျက်ရည်တွေနဲ့စိုလက်နေတဲ့ ကောင်မလေးနှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ပြီးနေရှာပီဗျာ။
ပုံ.လေ ဒီတစ်ခါ ဖိုးသက်လေးနဲ့ခွဲရရင်သေမှာသိလား..
ဘယ်မှမသွားနဲ့.တော့နော်..ပုံ.နဲ့မခွဲကြေးနော်..
ကျနော်ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိပဲခေါင်းငြိမ့်ပြနေမိတယ်။ ကျနော့်ရှေ့မှာရှိနေတာဟာ ဒေါက်တာရီရီ
မဟုတ်ဘူးဗျ.. သနားစရာကောင်းတဲ့ ကျနော့်သူငယ်ချင်းမလေး။ မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်း
လောက်အောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျနော့်ကိုမမေ့မလျော့ သံယောဇဉ်ကြီးရှာတဲ့ အပြစ်ကင်းတဲ့ကောင်မလေး။
အငိုတိတ်ပီး ပျောက်သွားတဲ့ကစားစရာလေး ပြန်ရသလို မျက်ရည်တွေကြားထဲက
ဝမ်းသာကြည်နူးနေရှာတဲ့ ပုံ.ပုံ.လေးရယ်လေ။ ကျနော်ရင်ခွင်ထဲပါးလေးအပ်လိုက် ပြန်ခွါပီး
ကျနော့်မျက်လုံးတွေထဲစိုက်ကြည့်လိုက်နဲ့. တကယ့်ပီဘီ ကလေးလေးပါလားကွယ်။ ရုတ်တရက်စိုက်
ကြည့်နေရင်း ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကို သူ့နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ငုံ့ပီး တမြွတ်မြွတ်စုပ်ယူလိုက်ပီး ပြန်ခွါသွားပြန်တယ်။
ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲပြောင်းဆန်သွားတယ်ဗျာ။
ဖိုးသက်ကလေးက ငယ်ငယ်ကအတိုင်းပဲ တော်တော်အရိုင်းဆန်တယ်..ဟွန်း
...ပုံ.ကိုဟိုရေတွင်းမှာလေ.. ရှက်လို့.သေတောင်သေချင်တယ် အဲ့ဒီနေ့က..သိလား..
ငါတမင်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ပုံ.လေးရာ..
သိဘူး..ပုံ.ခုအပျိုမဟုတ်တော့ဘူး..ပြန်လျော်ပေး .. (ရှက်ပြီးလေးနဲ့ပြောရင်း
လက်ဖဝါးလေးကျနော့်ရှေ့မှာဖြန့်ပြနေတယ်)
ဘယ်လိုလျော်ပေး ရမှာလဲ!!
ပုံ.နဲ့.တသက်လုံးတူတူနေပီးလျော်ပေးရမှာ..ခပ်ခပ်.. ဟေ့အေးနော်..ဖိုးသက်လေး
ထွက်မပြေးရဘူး..ဒါပဲ..
ကျနော်ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ အကုန်ရှုပ်ကုန်ပီကော။
ရုတ်တရက် ကျနော့်လည်ပင်းကို ဆွဲခိုလိုက်တော့ကျနော် ငိုက်ကနဲပါသွားတယ်။ ကျနော့်နားရွက်နားကိုကပ်ပီး

ထိုင်ရတာညောင်းလို့. ခဏလဲရအောင်ဆိုပီး နီးချောဖျာလေးပေါ်ကိုဆွဲလဲချလိုက်
တော့ကျနော်အလိုက်သင့်ပါသွားရော။ ဂဲဗျာ! ၂ယောက်သားဖက်လျှက်ကလေးဘေးတိုက်လဲအိပ်ထားမိပီ။
သူ့အသက်ရှူသံကပိုပိုပြီးပြင်းလာတယ်ဆိုတာ မျက်နှာချင်းကပ်နေတော့ကျနော်သိ
နေပီ။ သူ့ဆံပင်အရှည်ကြီးဆီက မွှေးပျံ့ပျံ့အနံ့လေးတွေက ကျနော်နားကိုချုံ့နေတဲ့အပြင်
ရင်ဘတ်ရှေ့မှာကပ်ထားတဲ့ ကျနော့်တထောင်ဆစ်နဲ့ ထိကပ်မိနေတဲ့ သူ့နို့အိစက်စက်အထိ... ..
အတွေ့တွေကြောင့် ကျနော့်သွေးတွေပွက်ပွက်ဆူလာပြန်ပီ။ သူ့ကိုယ်သူထိန်းလို့မရတော့ဘူးနေမှာဗျ။
ရေကာတာကျိုးပေါက်သွားသလိုပဲ.. ကျနော့်ကိုအတင်းဖက်ပီး နမ်းတယ်..နှုတ်ခမ်းချင်း
တမြှတ်မြှတ်စုပ်တယ်..ကျနော့်ရင်ဘတ်ကို သူ့တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေတဲ့လက်ချောင်းတွေနဲ့ပွတ်ရင်း... ..
ပုံ့.ပုံ့. လေ.. ဖိုးသက်လေးကို ချစ်တယ်... တဲ့ဗျာ။

ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်းသွက်သွက်ခါသွားခဲ့ပီဗျ။ သူ့စွပ်ကျယ်ပါးပါးလေးကိုလှန်တင်လိုက်ပီး
လရောင်အောင်မှာဖွေးကနဲလက်ကနဲပေါ်လာတဲ့ အိတ်တဲတွဲဖြစ်နေတဲ့ နို့ကြီး၂လုံးကို ကုန်းပီး... ..
တမြှတ်မြှတ်မည်အောင် ညဖက်လက်နဲ့ဆုပ်ချေရင်းစိုပေးနေမိပီ။

စက္ကန့်ပိုင်းလေးအတွင်းမှာ အုတ်ရေကန်အောက်ခြေက သံမံတလင်းလေးပေါ်ခင်းထားတဲ့
နီးချောဖျာကလေးပေါ်မှာ ၂ယောက်လုံးအဝတ်တွေမဲ့ကုန်ပီ။
ဘယ်သူကဘယ်သူ့ကိုအတင်းဆွဲချွတ်မိကုန်လဲဆိုတာသေချာမမှတ်မိတော့ဘူး။ ဖြာကျနေတဲ့
လရောင်အောက်မှာ ကျနော်ရယ် ကျနော့်ငယ်ငယ်ကသူငယ်ချင်းကောင်မလေးရယ်ဖက်တွယ်ပွတ်
သပ်ဖက်ယမ်းနမ်းရှုပ်နေမိပီ။ ဘာစကားသံမှမကြားရပေမယ့် ၂ယောက်စလုံးရဲ့ဝင်သက်ထွက်သက်
ခပ်ပြင်းပြင်းသံတရှူးရှူး ဟာတိတ်ဆိတ်တဲ့ညဉ့်ယံမှာ ထိုးဖောက်ထွက်လာတယ်။ ပုံ့.ပုံ့.ရဲ့ဆံ
နွယ်ရှည်ရှည်တွေက ကျနော့်အဝတ်မဲ့တကိုယ်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းထားသလိုပဲဗျာ။ ၂ယောက်သားလူးလှိုမှိုရင်း
ကျနော်ကအောက်ဖက်ရောက်သွားပီးပုံ့.ပုံ့.က ကျနော့်အပေါ်ကနေထပ်လျှက်ကလေးဖြစ်
သွားပြန်ပီ။ ကျနော့်လက်တွေက ပြောင်တင်းချောမွတ်တဲ့
ပုံ့.ပုံ့.ရဲ့တင်ပါးအေးစက်စက်လေးတွေကိုသေချာစုံကိုင်ပီး ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ချေပေးရင်း နှုတ်ခမ်းချင်းဆက်ပီး
စုပ်နမ်းပေးနေမိတယ်။သံပိုက်လုံး
တစ်ချောင်းလိုမာတောင့်နေတဲ့ ကျနော့်အငယ်ကောင်က အချောင်းလိုက် ကျနော့်ပိုက်ပေါ်လှန်တက်နေတာကို
ကျနော့်အပေါ်မှာတက်ဖိပီး လဲအိပ်ထားတဲ့ ပုံ့.ပုံ့.ကသူ့ ဆီးခုံလေးနဲ့ဖိကပ်ရင်းရှေ့
တိုးနောက်ဆုတ်လုပ်ရင်းဖိပွတ်နေတော့ ကျနော်တော်တော်အနေရခက်လာတယ်။
နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ပီး လျှာချင်းကလိနေရာကဆတ်ကနဲခွါလိုက်ပီး
ကျနော်လက်နောက်ပြန်ထောက်ပီးထလိုက်တော့ ထိုင်လျှက်အနေအထားဖြစ်ပီး ပုံ့.ပုံ့.က
ကျနော့်ကိုခွဲထိုင်ထားသလိုဖြစ်သွား

တယ်။ အရပ်မြင့်မြင့်ခါးလျားရှည်တဲ့ ပုံ.ပုံ.ကကျနော့်အပေါ်ခွထိုင်သလိုဖြစ်နေတော့ ဟိုတခါရေတွင်းမှာတုံးက
သေချာဖိမ်ခံပီး မစို.ခွဲရတဲ့ နီ.ညိုတိုတိုကြီး ၂လုံးက ကျနော့်မျက်နှာအရှေ့.တည့်တည့်မှာ အားရပါးရသာ
စို.ပေးပါလို့.ဖိတ်ခေါ်နေသလို နှိမ့်တုံမြင့်တုံဖြစ်နေတယ်။ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးမစဉ်းစားတော့ပဲ

ဘက်ဖက်တစ်လုံးကိုလက်ချောင်းတွေနဲ့.ဖွဖွ

ကစားရင်းဆုပ်ချေရင်း ညာဖက်အလုံးကိုတော့ နီ.သီးခေါင်းပတ်ပတ်လည်ကိုလျှာဖျားလေးနဲ့.

ပတ်ပတ်လည်လက်ဝဲရစ် တပြတ်ပြတ်လျှက်ပေးလိုက်တော့ ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးခမျာ ဆံပင်

ရှည်တွေတခါခါဖြစ်သွားတဲ့ အထိခေါင်းကလေးကိုမော့ပီး အင်း..... ဆိုပီးညည်းလာတယ်။

ဘယ်ညာပြောင်းပီး လျှက်လိုက်စို.လိုက်လုပ်ပေးနေတာတော်တော်လေးကြာလာတော့ ကျနော့်

ခေါင်းကဆံပင်တွေကိုဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ပုံ.ပုံ.လက်တွေကပိုတင်းကျပ်လာပီ။ ဒါနဲ့.ခဏရပ်ပီး

ပုံ.ပုံ.ကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးလေးမှေးစင်း ပီးတော်တော်လေးအခြေနေကောင်းနေတာ

တွေ့ရတော့..

ပုံ.ပုံ. ခဏလေးထနေနီ!!

အင်း..... .. ဖိုးသက်လေး ဘာလုပ်မလို့.လဲဟင်..

တအားကြီးမကြမ်းနဲ့.နော်..ဟိုးနေ့.ကရေတွင်းမှာဖြစ်တာ..ရေထိတာတောင်တအားစပ်ခဲ့တယ်..ပုံ.ကြောက်တ
ယ်..

ကျနော်ဘာမှဆက်မပြောပဲ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ရင်း ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်နေတဲ့ ပုံ.ပုံ.ကိုဆွဲထူမ လိုက်တော့

အလိုက်သင့်ကလေးပါလာတယ်။ ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလက် ၂ဖက်နဲ့.စုံကိုင်ပီးသူ.

ကိုအုတ်ရေကန်ဘောင်ကလေးပေါ်ပွေ့.တင်လိုက်တော့ အို!! လို့.အော်သံကလေးထွက်လာတယ်။

အုတ်ရေကန်ဘောင်နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာထိုင်ပီးခြေချထားတဲ့ပုံ.ပုံ.လေးကမျက်လုံးလေးအဝိုင်းသား

နဲ့.ကျနော့်ကိုကြောင်ကြည့်နေတယ်။ တွဲလဲကျနေတဲ့သူ.ခြေထောက်တွေကို ဆွဲမပီး ရေကန်နှုတ်ခမ်းသားပေါ်မှာ

ထိုင်နေလျက်က ကန်ဘောင်ပေါ်ခြေထောက် ၂ဖက်ချပီးဆောင့်ကြောင့်အနေအ

ထားဖြစ်အောင် ကျနော်ပြင်ယူလိုက်တော့ ဆောင့်ကြောင့်ဖင်ချထိုင်ရင်းဒူးထောင်ပေါင်ကား

အနေအထားဖြစ်သွားပီ။ ကျနော်ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း လရောင်ဖွေးဖွေးအောင်မှာပြူးပြူးကြီး

ပေါ်နေတဲ့ ပုံ.ပုံ.ဘက်ဖက်ဖောင်းဖောင်းကြီး ကိုရှလူးကနဲအသံမြည်အောက်လျှာအပြားလိုက်

ကောက်လျှက်ပလိုက်တော့ အား..... ကနဲအသံထွက်လာအောင်အော်ညည်းသံလေးပေးလာ

တယ်။

ဖိုးသက်လေး..ဒါဘာတွေလုပ်နေတာလဲ...ပုံ.ပုံ.ရင်ထဲမှာကတုန်ကယင်ကြီး ..မလုပ်ပါနဲ့. ရပ်ပါတော့.. ...

အဲ့လိုအသနားခံနေပေမယ့် သူရုန်းလို့.မရဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ဒူး၂ချောင်းကိုထောင်ပီး လက်တစ်ဖက်ချင်းဆီ

နဲ့.ကားကားလေးကိုင်ပီးရေကန်ဘောင်ပေါ်ထိုင်ထားရတော့ ကျနော့်ကိုတွန်းထုတ်ဖို့.

အခွင့်မသာဘူးဖြစ်နေတယ်လေ။ ကျနော်သိပ်အချိန်ဆွဲလို့.မဖြစ်မှန်းသိတော့ အဆက်မပြတ်သူ. ဇ-

ဘက်ဖုတ်ကိုလျှက်ပေးရင်း ဘက်စိကိုခြေပေးနေမိတယ်။ အံ့ကြိတ်ထားရင်းသွားကြားထဲက ထွက်လာတဲ့ လေသံမျိုးနဲ့ ကျနော့်ဆရာဝန်မလေး တဟီးဟီးညည်းရင်းကောင်းနေရာပီ။
၅မိနစ်လောက်ဆက်တိုက်လျှက်ပေးပီးတာနဲ့ ကျနော်မတ်တပ်ရပ်လိုက်တယ်။ မာတင်းပြောင်နေတဲ့ ကျနော့် ဦး ကလရောင်အောင်မှာမာန်ဖီနေတဲ့ မြွေဟောက်တစ်ကောင်လိုပဲ။ ဒူးကိုနည်းနည်းလောက်ကွေးပီး ပုံ.ပုံ.ရဲ့အရည်တွေတစ်မိမ့်မိမ့်ဖြစ်နေတဲ့ ဘက်ဖုတ်အဝမှတော့ပီး ဖိကပ်သွင်းချလိုက် တယ်။

အွင်း..... !! ဆိုတဲ့ကြိတ်ညည်းသံမပီရိုးတဝါးလေးထွက်လာတယ်။
သူ့အော်သံထွက်လာတော့မယ်ဆိုတာကြိုသိလို အောက်က ဦး သွင်းခါနီး
သူ့နှုတ်ခမ်းကိုကျနော်စုပ်နမ်းထားလိုက်တာလေ။ ခပ်ဆဆလေးအထုတ်အသွင်းမြန်မြန်လုပ်ပေးနေတာ စီးကျပ်နေတဲ့

အရသာကိုတစ်ထုတ်ထုတ်နဲ့ ကျနော်ခံစားနေရတာပေါ့။ ပုံ.ပုံ.လက် ၂ဖက်လုံးကကျနော့်ကျောပြင် ကိုအတင်းဖက်ထားတယ်။ ကျနော်လည်းမထူးတော့ပါဘူးဆိုပီး လက် ၂ဖက်ကို ရေကန်ဘောင် တဖက်ကိုအိတွဲကျနေတဲ့ ပုံ.ပုံ.ဖင်သားအိစက်စက်ကိုစုံဆွဲကိုင်ထားရင်းဆောင့်ချပလိုက်တော့ ပ..လောက်.ကနဲအသံထွက်လာပီးကျနော့် ဦး ကြီးတစ်ချက်လောက်ကွေးခေါက်သွားသလိုခံစား လိုက်ရာကနေ ပလွတ်ကနဲ အဆုံးထိဝင်သွားပီဆိုတာ ဆီးခုံချင်းကပ်မိသွားလို့ ကျနော်သိလိုက်ပီ။
နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နေရာက ပြန်ခွါလိုက် ပီးပုံ.ပုံ.မျက်နှာကိုတချက်လောက်ငုံ ကြည့်ပီး ရီဝေဝေ မျက်လုံးညိုညိုလေးတွေကိုစိုက်ကြည့်ရင်း... ..

ပုံ.ပုံ. ငါအသားကုန်အားနဲ့ဆောင့်ချင်တယ်...လို့.တိုးတိုးလေးပြောလိုက်တော့ အံတင်းတင်းလေးကြိတ်ထားတဲ့ပုံစံလေးနဲ့.ခေါင်းငြိမ့်ပြတယ်။ မီးစိမ်းပြလိုက်ပီဆိုတာနဲ့ ကျနော်လည်းတင်ပါး အိအိလေးကိုစုံကိုင်ပီး မီးကုန်ယမ်းကုန်ဆောင့်ဆောင့်ပီး ဦးတော့တာပဲဗျ။
ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း တအင့်အင့်မြည်သံလေးတွေထွက်လာတာကလွဲလို့.လုံးဝမညည်းရှာဘူးဗျ။
သူနာပြုဆရာမလေးနဲ့.နေ.တိုင်း ဦး နေရာကကြားထဲမှာတစ်ရက်လောက် မ ဦး ဖြစ်တာကြောင့် လားမသိဘူး ကျနော်မြန်မြန်ပီးချင်လာပီ။ ပုံ.ပုံ.မပီးပဲ ကျနော်အရင်ပီးသွားမှာစိုးလို့.မနည်းအောင့်ထားရတယ်။
ခပ်ပြင်းပြင်းတချက်ချင်းဆောင့် ဦးလိုက်.. ခပ်မြန်မြန်တဖောင်းဖောင်းဆက်တိုက် ဦး လိုက်နဲ့.နရီကိုအနှေးအမြန်လုပ်ရင်း ဦး နေမိတယ်။ ဒူးကွေးရင်းမတ်တပ် ဦး နေရတော့ တော်တော်လေးလည်းညောင်းစပြုလာပီ။ အဲ့လိုဆက်တိုက် ဦး လာတာ၁၃-၄မိနစ်လောက်ကြာလာ တော့ ပုံ.ပုံ.ကျနော့် ပုခုံးကိုသူ့.သွားချွန်ချွန်လေးနဲ့. ခပ်ရွရွလေးဆွဲကိုက်ပလိုက်တဲ့ အပြင် ကျနော့်လည်ပင်းကိုဟီးလေးခိုရင်း ကုတ်တွယ်တက်လာသလို လုပ်လာတော့.. သူပီးချင်လာမှန်းရိပ်မိ သွားလို့ ကျနော့်တင်းထားတဲ့စိတ်ကို ဖြေလျော့ပလိုက်ရင်း အားနဲ့.အသားကုန်တဖောက်ဖောက် ဆောင့် ဦး ရင်း သုတ်ရည်တွေကို ကျနော့်ကိုအရမ်းတွယ်တာရှာတဲ့ကောင်မလေးရဲ့ ဘက်ဖုတ်

ဖောင်းဖောင်းလေးထဲအားရပါးရပန်းထုတ်ပလိုက်မိတယ်ဗျ။

ဖောင်း ...ဖောင်း.. အင့်..အင့်.... ပုံ.ရေငါထွက်ကုန်ပီ.. အား:::::::::::: ကောင်းလိုက်တာ.... ..

.....

.....

.....

.....

မနက်နောရီထိုးခါနီးမှကျနော့်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ယောက်လာပွတ်သပ်နေသလိုခံစားရလို့နိုးလာတယ်။

အိပ်စုံမှုန့်မွှားနဲ့.မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့မှ သနပ်ခါးရေကျလေး ပွတ်ထားတဲ့ပြုံးရွှင်နေတဲ့

ပုံ.ပုံ.မျက်နှာကိုမြင်ရတယ်။ အိပ်ပုတ်ကလေး!! ထတော့ရေချိုးမျက်နှာသစ်ဆိုပီး ပြုံးစစလေးပြောတော့

မှလူးလဲထပီးရေတွင်းကိုတဘက်တွေသွားပွတ်တံတွေဆပ်ပြာခွက်တွေယူပီး

ရေမိုးချိုးကိုယ်လက်သန့်.စင်နေမိတယ်။ ရေတွင်းဘေးက အုတ်ကန်လေးကိုလှမ်းကြည့်ရင်း

ညကကျနော့်နဲ့.ပုံ.ပုံ.

မီးကုန်ယမ်းကုန် ချစ်ခဲ့ကြတာပြန်ပုံဖော်နေမိတယ်။ ဥချီလောက်ဆက်တိုက် ိုး ခဲ့မိတာဗျ။

သူကတော့ဘယ်လိုနေမယ်မသိဘူး ကျနော့်ကတော့ကိုယ်တွေလက်တွေနည်းနည်းညောင်းသလိုတောင်

.ဖြစ်နေတယ်။ ရေအေးအေးလောင်းချိုးလိုက်မှပြေသွားတယ်။ အိမ်ထဲကိုပြန်ဝင်လာတော့

အဘိုးလေးရဲ့.အခန်းထဲကနေပုံ.ပုံ.ထွက်လာတာတွေ.တယ်။ ကျနော့်ကိုပြုံးပြရင်း ဘကြီးကတော့ပုံမှန်ဖြစ်

နေပါပီ..ဟိုမှာအရီးမေ နန်းကြီးသုတ်ပြင်ထားပေးတယ် သွားစားချေတော့..ပီးမှပုံ.ကိုဆေးရုံလာလိုက်ပို့.နော်

ဖိုးသက်လေး..ပုံ.ဟိုဖက်အိမ်မှာပြင်ဆင်ရင်းစောင့်နေမယ်လို့.ပြောပီးသူ.အိမ်ဖက်ကို

ပြန်သွားရော။

မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ပီးနန်းကြီးသုတ်ကိုဆာဆာနဲ့.လွေးနေရင်း.. ကျနော်ဟိုတွေးဒီတွေး တွေးနေမိတယ်။

ပုံ.ပုံ.နဲ့.အနီလေးက တစ်နေရာထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတာဗျ။ တချိန်မဟုတ်တချိန်တော့

ကျနော်ပြဿနာတက်တော့မယ်ဆိုတာသေချာနေပီ။ အဲ့လိုတွေးပီးရင်မောလာလို့.စားနေတဲ့နန်းကြီးသုတ်

တောင်အရသာမရှိတော့သလိုဖြစ်လာတယ်။ ဖူး::::::::::::!! စားလက်စကိုခပ်မြန်မြန်လက်စသတ်လိုက်ရင်း

အဝတ်အစားကောက်လဲ၊ စက်ဘီးလေးတွန်းပီး တဖက်ခြံကို ဘေးဖက်ခြံစည်းရိုးအလည်

မှာဖောက်ထားတဲ့အပေါက်ကနေတိုးဝင်ပီးတဖက်ခြံထဲရောက်သွားတယ်။ အိမ်ရှေ့.မှာစက်ဘီးကိုထောင်ထားခဲ့ပီး

အိမ်အောက်ထပ်(အိမ်က ဘွားလေးမေတို့.အိမ်နဲ့.ဆင်တူ၂ထပ်အိမ်ကြီး) ဧည့်

ခန်းထဲကိုဝင်ရင်းပုံ.ပုံ.ကိုရှာတော့မတွေ့.ဘူးဗျ။ ဧည့်ခန်းနံ့.ကပ်လျက် အခန်းရဲ့.တံခါးဝနားရောက်တော့

စေ့ရုံစေ့ထားတဲ့ တံခါးကခပ်ဟဟလေးဖြစ်နေတော့ ဘာရယ်မဟုတ်အထဲကိုလှမ်းကြည့်

လိုက်တော့.. အလုပ်သွားဖို့.ပြင်ဆင်နေတဲ့ပုံ.ပုံ.ဗျ။ ရင်ထဲမှာပြောင်းဆန်သွားတယ်။

ဘေးတိုက်အနေအထားနဲ့.မြင်နေရတာ.. ဆံပင်အရှည်ကြီးကိုလက်၂ဖက်နဲ့.သေချာ

ထုံးစံလုပ်နေတာပျ။
ကိုယ်ပေါ်မှာက ဘရာပန်းရောင်လေးနဲ့ အောက်ကပင်တီအနီရဲရဲလေး။
ဘရာကတအားသန်မာထွားကျိုင်းလွန်းတဲ့ သူနီ.တွေကိုအတင်းစည်းနှောင်ထားရတော့
မနိုင်မနင်းဖြစ်နေဟန်ကလေး။
ပင်တီအနီရဲရဲလေးကလည်းတူတူပဲ..တင်းကားပီးအိစက်တဲ့ တင်ပါးပေါ်မှာတင်းကျပ်ကျပ်ကလေးဖြစ်နေတာပျ။
ဆံထုံးထုံးဖို.လက်၂ဖက်ကိုမြှောက်ထားတော့ ရင်ကော့ကော့၊တင်ကော့ကော့
လေးဖြစ်နေတာအသည်းယားလိုက်တာပျ။ မနေ့ညကခုချီလောက် ငါ့ ထားတာတောင်
ကျနော့်အောက်ကကောင် ဒီလိုတွေမြင်နေရတော့ ပြန်ထောင်ထချင်လာပြန်ပီ။ မနေ့ညက အားရပါးရ
ငါ့တယ်ဆိုပေမယ့် ခုလိုလင်းလင်းချင်းချင်းမြင်ရတာမှမဟုတ်တာကိုးပျ။ ကျနော့်စိတ်တွေပွက်ပွက်ဆူလာပီပျ။
ပီးတော့ ဆံပင်ရှည်နဲ့ မြင်နေကျ ပုံ.ပုံ.ကိုခုလို ဆံထုံးကစ်ကစ်လေးနဲ့ အတွင်းခံ
လေးတွေနဲ့ မြင်ရတော့ ဘယ်လိုမှနေလို.မရတော့ဘူး။ စိတ်ထိန်းလို.ကိုမရတော့လို.
တံခါးကိုအသာလေးဆွဲဟပီး လှစ်ကနဲအခန်းထဲဝင်လိုက်တယ်။
ဟေး.....!! ဆိုပီး ဆရာဝန်မလေးရှက်ပဲပဲဖြစ်ပီး လက်တွေနဲ့ကယောင်ကတမ်း
သူ.ကိုယ်လုံးလေးကိုဖုံးကွယ်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်။
ကျနော့်အနောက်ကိုလှည့်ပီး အိပ်ခန်းတံခါးကို ကလန်.ထိုးလိုက်တယ်။
ပီးတာနဲ့.သူ.ဆီတစ်လှမ်းချင်းလှမ်းသွားလိုက်တော့ အနောက်ကိုဆုတ်ရင်း ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးနဲ့.
ဖိုးသက်လေး... ပုံ.အလုပ်နောက်ကျတော့မယ်ဟာ... ညမှတွေ့မယ်လေနော်
လို.တောင်းပန်ရှာတယ်...
ငါမြန်မြန်လုပ်မယ်လေနော်... ပုံ.ပုံ. ငါနင့်ကိုဒီလိုမြင်လိုက်ရတော့ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူးဟာ...
ဆိုပီးကျနော်ဝတ်ထားတဲ့ သော့တံဆိပ်ပုဆိုးအပြာကိုဖြေလျှော့ပီးချွတ်ချလိုက်တယ်။
အတွင်းခံဘောင်းဘီအောက်က ကျနော့်အငယ်ကောင်ကသောက်ရမ်းတင်းမာနေပီပျ။ မထူးတော့ပါဘူးဆိုပီး
ကျနော့်အတွင်းခံကိုပါချွတ်ချပလိုက်တယ်။ ကျနော့်ပုံစံကိုလည်းကြည့်ဦး ရုပ်အင်္ကျီ
အဖြူလက်ရှည်နဲ့ အောက်ကဖင်တုံးလုံး ငါ့ ငေါက်တောက်နဲ့. သူ.အနားကိုတရွေ့.ရွေ့.တိုးကပ်သွားနေတာလေ။
ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာလေး ပုံစံပြောင်းသွားပီပျ။ ဒီလိုမြင်ကွင်းမျိုးမမြင်ဖူးတော့ ကြောင်
ငေးငေးလေးကြည့်နေရှာတယ်။ နောက်ဆုံးအခန်းထောင့်က ကုတင်နားရောက်တော့
သူအနောက်ထပ်ဆုတ်လို.မရပဲပိတ်မိသွားပီ။ မာတင်းပြောင်ပီးနီရဲနေတဲ့ ကျနော့် ငါ့ ကြီးကလည်း သူ.ပိုက်
ရှုပ်ရှုပ်လေးကိုထောက်ထားပီ။
အာကွာ... ဘယ်လိုလုပ်ဒီလောက်ကြီး ပြန်ဖြစ်လာတာလဲ.. ပုံ.ရင်တွေအရမ်းတုန်လာပီ..
ဖိုးသက်ကဆိုးတယ်ကွာ...
ဒါကြီးကို မြန်မြန်ပျော့သွားအောင် လုပ်ပေးနော်.. ပုံ.!!

စိတ်လှုပ်ရှားလို့ အသံတွေတုန်နေတဲ့ဆရာမလေးကိုကျနော်ကတင်ပေါ်ပွေ့ပီးတင်လိုက်ရင်း
သူ့အတွင်းခံတွေကိုဆွဲချွတ်ချလိုက်လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီနောက်မှာတော့.. ညည်းငြူသံတွေ...
ဆီးခုံချင်းတဖတ်ဖတ်ဆောင့်တဲ့အသံတွေ.. အင်း..... အင်း..... ဆိုပီးအော်သံတွေ ..အခန်းထဲမှာဆူညံလို့.

... ..
... ..
... ..
... ..

ဒီလိုနဲ့ ကျနော်နဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာကွဲကွာနေတဲ့ ပုံ.ပုံ.ဆိုတဲ့ငယ်သူငယ်ချင်းတို့.ရဲ့ အိပ်ယာပေါ်ကမုန်တိုင်းတွေ...

ညဖက်ခြံထဲမှာချိန်းချိန်းပီး တွယ်ကြတဲ့ရင်ခုန်ဖွယ်ယာ ညတွေနဲ့ လုံးချာလည်

လိုက်နေတော့တာပေါ့လေ။ ပုံ.ပုံ.ကတမျိုးပျ...ညဖက်၃-၄ချီလောက်တွယ်ပီး

အိပ်သွားကြ..မနက်အလုပ်သွားခါနီးတိုင်းသူ့အခန်းမှာထပ်အုပ်.. ဘယ်လိုလုပ်လုပ်ကျနော့်ကို

ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေး

နဲ့အလိုလိုက်ရှာတယ်။ အလွန်ဆုံး ဖိုးသက်လေးက လူဆိုးလေးကွာ ဆိုတာလောက်ပဲညည်းရှာတာပျ။

အဲ့လိုနဲ့ ကျနော်လည်း မသိလိုက်မသိဖာသာအဲ့ဒီ သာယာမှုနောက်လိုက်နေမိတာ ၄-၅

ရက်တောင်ကြာသွားတယ်။ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးဆီမရောက်ဖြစ်တာကြာပီပျ။

သတိမရလို့တော့မဟုတ်ဘူး။ ပုံ.ပုံ.နဲ့ဖြစ်ချင်းနေ.တွေမှာ ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကစိတ်မလုံမလဲဖြစ်နေ

တော့မျက်နှာချင်းသွားမဆိုင်ရဲလို့။ ခုရက်နည်းနည်းကြာလာတော့ လွမ်းလည်းလွမ်းလာပီပျ

ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးကိုပီးတော့ နည်းနည်းတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထိန်းနိုင်မယ်လို့.ကိုယ့်ကိုကိုယ်

ယုံလာလို့. ပုံ.ပုံ.ကိုမနက်အလုပ်ပို.ပေးပီးတာနဲ့. အနီလေးတို့.အိမ်ဖက်ကို

စက်ဘီးလေးနဲ့.နင်းပီးထွက်လာခဲ့တယ်။ တစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးထဲရောက်သွားတော့

မနက်ခင်းငြိန်ရီလောက်

ရှိပီ။ မီးဖိုချောင်ထဲတန်းဝင်သွားတော့ ဆရာမလေးမနီနီချိုတစ်ယောက် ချက်ပြုတ်နေရာကို

ကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်ပီး အံ့ကြိတ်ရင်းတဖက်ကိုလှည့်မျက်နှာလွှဲသွားတယ်။ ကျနော့်ရင်ထဲပူကနဲဖြစ်

ရပီပျ။ အစိမ်းကြော် အိုးထဲကအရွက်တွေကို ယောက်ပြားဖွန်းရှည်နဲ့. တဂျစ်ဂျစ်မွှေနေရာက

ထပ်ပီးလှည့်မကြည့်ဘူးပျ။

အနီလေး ... လို့.သူ့ဘေးမှာရပ်ရင်းတိုးတိုးလေးခေါ်လိုက်တော့... ဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လာပီး

ကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ထားတယ်။

တခါက ဖန်ဂေါ်လီလုံးလေးတွေနဲ့.တူတယ်လို့.ကျနော်ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ မျက်လုံးဝိုင်းစက်စက်လေးတွေထဲမှာ

မျက်ရည်တွေပြည့်နေတာမြင်နေရလို့.ကျနော့်ရင်ထဲမှာဆို.နင့်လာပီပျ...

မျက်ရည်တွေရစ်နေတဲ့မျက်လုံးလေးတွေကလွဲဖယ်သွားပီး
အောက်နှုတ်ခမ်းကိုနာနာကျင်ကျင်ပြတ်ထွက်မတတ်ကိုက်နေပြန်တယ်။
မီးဖိုပေါ်ကဒယ်အိုးထဲမှာအရွက်တွေအပူရှိန်ကြောင့် နွမ်းကုန်ပီ။
ပေး ..အကိုဆက်ကြော်ပေးမယ်.. ဆိုပီး သူ့လက်ထဲကဖွန်းရှည်ကိုဆွဲယူပီး
သူ့ကိုတွန်းဖယ်ရင်းခပ်သွက်သွက်ကလေးမွေ့ရင်း ဟင်းအိုးကိုမီးဖိုပေါ်ကချလိုက်တယ်။
ပီးမှအနီလေးကိုလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ မရှိတော့ဘူးဗျ။ ဟင်! ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့် ဆိုပီး
ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လိုက်တော့ ရေချိုးခန်းဖက်မှာရေကျသံတဗွမ်းဗွမ်းကြားရတာနဲ့.ရေချိုး
ခန်းဖက်လိုက်ဝင်သွားမိတယ်။ အဝတ်တွေဝတ်ထားလျှက်နဲ့.ရေကန်ထဲက
ရေတွေကိုခွက်နဲ့.ခတ်ပီးခေါင်းပေါ်လောင်းချနေတဲ့ သူနာပြုဆရာမလေးကိုတွေ့လိုက်ရတော့ အံ့ဩပီး ..
အနီလေးဘာ
တွေလုပ်နေတာလဲလို.လှမ်းပြောလိုက်တော့ ရေလောင်းနေတာကိုရပ်ပီး
ကျနော့်ဖက်ကိုလှည့်လာရင်းစိုက်ကြည့်နေပြန်ရောဗျ။
အဝတ်တွေကရေတွေစိုရွှဲလို. ဆံပင်တွေကလည်းရေနဲ့.ကပ်ပီး အချောင်းလိုက်ဖြစ်နေတယ်။
ဝတ်ထားတဲ့ထမီအနီရောင်လေးကလည်းရေစိုလို. အကွက်ကွက်တွေဖြစ်ကုန်ပီ။
ကျနော့်ကိုငေးကြည့်နေရင်းက.. ... ကလေးလေးလို တအီးအီးငိုရှိုက်ရင်း
ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကိုတိုးဝင်လာတော့ အလိုက်သင့်လေးဖက်ထားမိတယ်။
အကို.. အနီ.ကိုပစ်ပြေးသွားတာလားလို. ဟင့်ဟင့် !!
အကိုမအားလို.ပါ အနီကလေးရာ.. မငိုပါနဲ့. တိတ်တိတ်!!
အီးဟီးဟီး: ..
အကို..အနီသေသွားရင်ကောင်းမှာလို.တောင်တွေးမိတယ်... အကို.ကိုမခွဲနိုင်ဘူး..
နောက်တစ်ခါဒီလိုပစ်ထားပေးမယ့်အစား အနီ.ကိုအရင်သတ်သွား
အေးပါကွာ.. အကိုနောက်ကိုမပစ်ထားဘူး ..ဟုတ်ပီလားတိတ်တော့.. ရေတွေကလည်းရွှဲလို. တိတ်တိတ်
ခပ်တင်းတင်းလေးဖက်ထားရင်း ကျောလေးကိုပွတ်ပေးပီးနှစ်သိမ့်နေရတယ်။ ကျနော့်ရင်ထဲမှာလည်း
နောင်တအရမ်းရလာတယ်ဗျာ။ သနားစရာကောင်းတဲ့ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးရာ..
မင့်ချစ်သူကမင့်ကွယ်ရာမှာဖောက်ပြန်နေတာမသိရှာဘူးနော်။ ငိုတာတိတ်သွားပေမယ့်
တဟင့်ဟင့်နဲ့.ရှိုက်သံကမရပ်သေးဘူး။ တအားကြီးတစ်ယောက်နဲ့.တစ်ယောက်ဖက်ထားရာကနေဆွဲခွဲ
လိုက်ရင်း
အနီကလေးပူတူတူး ...အအေးမိမှာစိုးရတယ်...ကဲမထူးတော့ပါဘူးလာလာ..
ဆိုပီးသူ့.ကိုရေချိုးပေးဖို့.ပြင်တယ်။
ကျနော့်ရှုပ်အင်းကျိုကိုချွတ်ပီး ရေချိုးခန်းထဲကကြိုးတန်းပေါ်ပစ်တင်လိုက်တယ်။

အောက်ကစွပ်ကျယ်နဲ့ ပုဆိုးကိုတိုတိုပြင်ဝတ်လိုက်တယ်။ အနီမျက်နှာပေါ် ဖုံးနေတဲ့ရေစိုဆံပင်လေးတွေကိုရှင်း
ပေးရင်း ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးကို မွှေးကြူလိုက်ရင်း
သူ့ကိုယ်ပေါ်ကပ်နေတဲ့ရေစိုအဝတ်တွေကိုဆွဲချွတ်ချနေမိတယ်။ ကျနော့်ချစ်သူလေးခမျာ
ကလေးလေးလိုဘာမှမပြောရှာပဲငြိမ်ခံနေရှာတယ်။
ထမီချွတ်ချုပ်တီတွေဘာရာတွေပါအကုန်ချွတ်ချလိုက်တော့ သူနာပြုဆရာမလေးခမျာ မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း
ကိုယ်လုံးလှလှလေးနဲ့ ဝါဝင်းဝင်းလေးပေါ့။ ရေကန်ထဲကရေတွေကိုဖလားခွက်နဲ့
ကျနော်ခပ်ယူပီး ချစ်သူလေးကိုစိမ့်ပြေပြေရေချိုးပေးနေတာကို
မျက်လုံးလေးအပိုင်းသားနဲ့ တောင့်တောင့်လေးရပ်နေတယ်။ ရေငှ-၅ခွက်လောင်းပေး
ပီးတာနဲ့ မွှေးဆပ်ပြာတုံးကိုယူပီးသူ့ကိုယ်
လုံးလေးအနံ့သေချာတိုက်ချွတ်ပေးနေတော့ မျက်လုံးလေးစုံမှိတ်ပီးငြိမ်နေပြန်ရော။ ဆပ်ပြာမြုပ်တွေ
အဖွေးသားနဲ့ အင်! အင်! ဆိုပီးရိုက်နေသံကတော့ခုထိမရပ်သေးဘူးဗျ။ ကျနော်ကတော့
ဒူးထောက်ထိုင်ချပီး သူ့ပေါင်လုံးကပ်ကပ်လေးတွေ တင်ပါးအိစက်စက်လေးတွေ သူ့ဝေ-
ဘက်ဖုတ်လေးတွေကအစ အကျိုအကြားမကျန်အောင် သေချာဆပ်ပြာတိုက်ပေးနေမိတယ်။ နောက်ဆုံး
ခြေသလုံးသွယ်သွယ်လေးတွေပါမကျန်ဆပ်ပြာတိုက်ပေးပီးမှရေလောင်းချပီး ချိုးပေးပြန်တယ်။
အားလုံးစင်ကြယ်ပီး မွှေးပျံ့သွားတော့မှ... အဝတ်ကြိုးတန်းပေါ်ကမွှေးပွတရုတ်တဘက်အဖြူ
အကြီးကြီးကိုယူပီး သူ့ကိုယ်လုံးလေးကိုသေချာပတ်ပေးရင်း အနေအထားမှန်ပီဆိုမှ
ဆရာမလေးကိုကလေးလေးတွေကိုချီသလို ပွေ့ချီပီးသူ့အိပ်ခန်းဖက်ခေါ်လာခဲ့တယ်။
အိပ်ခန်းထဲရောက်တော့မှ တစ်ကိုယ်လုံးရေစက်တွေစင်သွားအောင် တဘက်နဲ့ သုတ်ပေးနေတဲ့အထိ
ဆရာမလေးက ဘာမှစကားမဆိုဘူးဗျ။
ဆံပင်ရှည်လေးတွေကိုပါခြောက်အောင်သုတ်တစ်ကိုယ်လုံးခြောက်လောက်ပီဆိုမှတောင့်တောင့်လေးရပ်နေတဲ့
ဆရာမလေးရဲ့ပါးဖောင်းဖောင်းလေး ၂ခုကို ကျနော့်နှာခေါင်းနဲ့ဖိကပ်ပီးရှုလူး
ဆိုပီး၃-၄ချက်မွှေးကြူလိုက်သေးတယ်။ ပီးမှာစွပ်ကျယ်လက်စက အဖြူလေးကိုခေါင်းကနေစွပ်ပီးဝတ်ပေး၊
ကုတင်ခြေရင်းတန်းပေါ်ကအိမ်နေရင်းထမီအပါနဲ့ရောင်အပါးလေးကိုပါကျနော်ကိုယ်
တိုင်သေချာဝတ်ပေးတဲ့အထိ ကျနော့်ကိုမျက်စိအောက်
ပျောက်သွားမလားဆိုတဲ့စိုးရိမ်တဲ့မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ စိုက်စိုက်ကြည့်နေတာဗျ။ သနားစရာလေးကွယ်။
အားလုံးပီးတော့မှဆံပင်ဖားလျား
နဲ့ ချစ်သူလေးကိုပွေ့ချီပီး မီးဖိုချောင်ဖက်ခေါ်လာပြန်တယ်။ ထမင်းစားပွဲကကုလားထိုင်မှာထိုင်ခိုင်းထားပီး။
မီးဖိုနားမှာ ထမင်းဟင်းတွေဟိုလှန်ဒီလောလုပ်ရင်းရှာလိုက်တော့ ခုနကအစိမ်းကြော်
အနွမ်းတွေရယ်ထမင်းရယ်ပဲရှိတယ်ဗျ။ ဒါနဲ့ ကြောင်အိမ်ဖွင့်ကြည့်တော့
ဝက်အူချောင်းအစိမ်းတွေတွေ့တာနဲ့ ချက်ချင်းကောက်ကက်ကြော်လိုက်တယ်။

အနီလေး..အကို..ချစ်သူလေး..ပါးစပ်ဟာ!!
ဆိုပီးလုံလေးနဲ့..ဝက်အူချောင်းရယ်အစိမ်းကြောအနွမ်းရယ်ထမင်းရယ်ရောနယ်ဖတ်ထားပီး
သူ..ရှေ့မှာဝင်ထိုင်ရင်း ကျနော်ကိုယ်တိုင်လက်နဲ့..ခွံ..ကျွေးတော့...
အကို..အနီမဆာဘူး..လို့..ပြောရင်းခေါင်းလေးခါပြတယ်။
အာ...မရဘူး..ချစ်ရင်ခုဟ..ဆိုပီးအတင်းခွံ..တော့မှစိတ်မပါလက်မပါလေး
ပါးစပ်ဟပီးထမင်းတွေဟင်းတွေကိုပါးနေရှာတယ်။
ထမင်း ၂လုပ်လောက်ခွံ..ပီးတာနဲ့..ရေခွေးကြမ်းလေးပါတိုက်ပေးတော့ ဂွတ်ဂွတ်ဆိုပီးမျိုချရှာတယ်။
အားလုံးစားသောက်ဆေးကြောပီးတော့မှ ဖျော့တော့တော့လေးဖြစ်နေတဲ့ ကောင်မလေးကို
ထပ်ပီးပွေ့..ချီပီး အိပ်ခန်းထဲကိုခေါ်သွားပီးကုတင်ပေါ်တင်ပီး ၂ယောက်အတူတူဖက်ထားရင်းလဲ့လျောင်းနေတော့
ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ်ပါးလေးအပ်ပီး အတင်းဖက်ထားရှာပြန်တယ်ဗျာ။
အကို... အနီနဲ့..အကိုတို့.. ဟိုတခါပြောပြတဲ့ Of Mice&Men ဝတ္ထုထဲကလိုတကယ်တူနေမှာလားဟင်!!
အာ.. နေမှာပေါ့.. ယုန်ကလေးတွေနဲ့..တူတဲ့ကလေးလေးတွေ အနီက အကို..ကိုမွေးပေးရမှာလေ.. နော်..
လို့..ပြောလိုက်တော့....
ဟုတ်..ဆိုပီး ငြိမ်ငြိမ်လေး ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ်ပါးကလေးအပ်လို့..ငြိမ်ကျသွားရှာပြန်တယ်။
အဲ့ဒီလိုတင်းတင်းလေးဖက်ထားရင်း
အလွမ်းဖြေနေတဲ့ကျနော့်ကောင်မလေးကရုတ်တရက်ခေါင်းလေးထောင်ထလာပီး ကျနော့်ကိုငေးရင်း..
အကိုရာ.. အနီလေအကို..ကိုတအားလွမ်းလိုက်တာ..အနီ..ကိုနမ်းစမ်းပါကွာ
လို့..ခပ်ဆွေးဆွေးလေးပြောလာရော..
မြတ်ကနဲနေအောင်သူ..နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကိုဆွဲစုပ်ပီးနမ်းလိုက်ရင်း ကျနော့်လက်တွေက
သူ..စွပ်ကျယ်လေးအောက်က အခုအခံမပါတဲ့နို့..ကြီး ၂လုံးကိုလျှိုနှိုက်ရင်းကစားပေးနေလိုက်တယ်။
နည်းနည်းလေးစုပ်နမ်းပီးမှနှုတ်ခမ်းချင်းပြန်ခွါလိုက်ရင်း သူ..စွပ်ကျယ်လေးကိုလှန်တင်လိုက်ပီး
နို့..သီးခေါင်းပန်းရောင်လေးတွေကိုလက်ညှိုးလက်မနဲ့..ညှပ်ပီးချေပေးလိုက်တော့မျက်တောင်လေး
တွေမှေးစင်းသွားတယ်။
အနီအကို..ကိုချစ်ချင်နေလားဟင်လို့..မေးလိုက်တော့.. ဘာမှပြန်မပြောပဲ ခါးကထမီလေးကိုဖြေလျှော့ပီး
ကျနော့်လက်ကို ကိုင်ပီးသူ..ပေါင်ကြားထဲက ဇောက်ဖုတ်ကို ကိုင်ဖို့..ရွေ့..ပေးလိုက်
တော့ အနီ..ဇောက်ဖုတ်ကလေးက အရည်တွေစိမ့်ကျလို့..စိုစိစိလေးဖြစ်နေတာသိလိုက်ရတယ်။
အကွဲကြောင်းလေးအတိုင်းမှန်းပီး ကျနော်လက်ချောင်းတွေနဲ့..အထက်အောက်ပွတ်ပေးလိုက်တော့
ရိုး ...အကိုရယ်.. အနီနေလို့..မရအောင် လွမ်းလိုက်တာ..အနီ..အဖုတ်လေးကိုခုခံနမ်းပေးပါတော့ ..
လို့..တောင်းဆိုလာတယ်ဗျာ။ တကယ်ကိုသတ္တိရှိပီး ပွင့်လင်းတဲ့ကျနော့်သူနာပြုဆရာမ
လေးပါလားကွယ်။

....

....

.....

...

ထမီလေးကိုလျှောချလိုက်ပီး ခြေထောက်အောက်ကနေဝှင်းလုံးချွတ်ချလိုက်တယ်။
အနီ-ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးက ခပ်ပါးပါးညှပ်ထားတဲ့ အမွှေးနက်နက်လေးတွေအောက်မှာ
နီရဲရဲဟစ်စိလေးအရည်တွေစိုလို။ ကျနော်ဘာလုပ်တော့မယ်ဆိုတာသိနေတဲ့ အနီကလွဲအိပ်နေ
ရာကနေခေါင်းထောင်ထပ် လှမ်းကြည့်ရင်းစိတ်လှုပ်ရှားနေရှာပီဗျ။(ကျနော်ဘက်ဖုတ်လျှက်ပေးတိုင်း
အနီကသေချာကြည့်ပီးကိုအရသာခံတတ်တယ်ဗျ.. အဲ့လိုဆိုရင်ပိုပီး သူ့အတွက်ကောင်းတယ်
လိုပြောဖူးတယ်..ဘာကြောင့်လဲတော့ကျနော်လည်းမသိပါဘူး) ဒူးထောင်ပေါင်ကားထားတဲ့
အနီပေါင်ကြားထဲကိုကျနော် ဝမ်းလျားမှောက်အိပ်လိုက်ရင်း အနီပေါင်လုံးဖွေးဖွေးလေးတွေကိုသွားနဲ့
ဖတ်ဖတ်မြည်အောင်ဖွဖွရွရွလေး လျှောက်ကိုက်ပေးနေလိုက်တယ်။ ပီးမှပေါင်ဝှေ့အရင်းနားလေး ၂ဖက်ကို
ကျနော့်နှုတ်ခမ်းနဲ့ထိကပ်ပီးနမ်းပေးနေလိုက်တယ်။ အဲ့လိုလေးတွေလုပ်ပေးနေတော့
အနီဆီကအသက်ရှူသံပြင်းပြင်းလေးနဲ့အတူ..

အကို....အနီလေး စိတ်တအားယားလာပီကွယ် ...ဆိုတဲ့မောသံလေးကြားလိုက်ရတယ်။
အဲ့ဒီတော့မှသူ့ဘက်ဖုတ် ၂ခြမ်းကိုလက်ညှိုးလက်မနဲ့ကိုင်ပီးဖြိုချလိုက်ရင်း
လျှာအပြားလိုက်သပ်ပီးကလော်ပီးလျှက်တင်ပေးလိုက်တယ်။

ဟား!!!!!!!!!! အကိုရယ်... ..
ဆိုပီးကျနော့်ဆံပင်တွေကိုလက် ၂ဖက်နဲ့ဖမ်းဆုပ်ရင်းကော့တက်လာတယ်ဗျ။
ပလပ်ပလပ်အသံတွေမြည်အောင် သေသေချာချာလျှက်ပေးနေတော့
ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးခမျာတွန့်လိမ်နေတာပဲပေါ့။ လျှက်တယ်၊
အစိလေးကိုလျှာဖျားလေးနဲ့ကစားပေးတယ်၊ဖိပီး
ဆော့ပေးတယ်။တဖြေးဖြေး သူ့ဘက်ခေါင်းထဲမှာအရည်တွေပြည့်လျှံလာတော့
ကျနော့်လျှာကိုထိုးထည့်ပီးကစားလိုက်တိုင်း ပလောက်..ပလောက်ဆိုတဲ့ အသံတွေတောင်ထွက်လာတယ်။
လိင်ကိစ္စဆိုတာခင်ဗျားတို့သိတဲ့အတိုင်းပဲဗျ။ ဝိုင်အရက်လိုပဲ..မလုပ်ပဲကြာကြာအောင့်ထားရပီး
ပြန်လုပ်ပီဆိုရင်ဘာအရသာမှန်းပြောမပြတတ်အောင်ဆိမ့်ပီးကောင်းလွန်းတာကိုးဗျ။ မယုံရင်ခင်
ဗျားတို့စမ်းကြည့်လေ။ ခုကျနော်တောင်ဘာမှမလုပ်ရသေးဘူး ချစ်သူ့ဘက်ဖုတ်လေးလျှက်နေရတာကို
ဇိမ်တွေနေတာဗျ။ ခုကျနော်လျှက်ပေးနေလို့ ကျနော့်ဆရာမလေးကော့ပျံ့နေတာလေး
ကိုကကြည့်နူးပီတိအရမ်းဖြစ်စေတယ်လေ။ ခပ်စူးစူးရှရှပျံ့လွှင့်နေတဲ့ ဘက်
ရည်နံ့လေးတွေကကိုပိုပီးကျနော့်ကိုယစ်မူးသာယာစေတယ်ဗျ။ တခါတခါပါးစပ်ထဲပြည့်လာတတ်တဲ့

အနီ.ဘက်ရည်

တွေကိုထွေးမထုတ်ပဲမျိုချပလိုက်တယ်ဗျာ။အင်း..ရွံ့စရာမရှိပါဘူး..ချစ်တာကိုးဗျ။

(ဒါကိုကျနော်တို့.၂ယောက်ပဲသိတဲ့စကားပုဂံနဲ့.သာကူသောက်တယ်လို့.ခေါ်တယ်ဗျ သာကူပျစ်ပျစ်နဲ့.တော်တော်လေးဆင်တယ်နော်ဟီး)

အကို....အကို... အနီလေးပီးချင်လာပီ..

လာလာ..လုပ်ပေးတော့...အကိုဆောင့်ပေးမှပီးချင်တာ..မြန်မြန်ဆိုပီး.. အော်သံထွက်လာမှ..

ကျနော်လည်း ပုဆိုးကိုချွတ်ချလိုက်ပီး ဒူးထောက်ရင်း ကျနော် ဦး ကိုသူ.ဘက်ဖုတ်ဝမှတော့လိုက်တယ်။

အပေါ်ကလှန်တင်ထားတဲ့ စွပ်ကျယ်အောက်က ဘယ်ဖက်နဲ့.ဝါဝါဝင်းဝင်းအိအိကြီးကို

လှမ်းပီးကိုင်ဆုတ်ချေရင်း ကျနော်ညာလက်က အနီ.ဘက်စိလေးကို

စက်ဝိုင်းပုံပုဂံကစားပေး..အဲ့လိုလုပ်နေရင်းစုံရွဲချောအိနေတဲ့ အနီ.ဘက်ဖုတ်ကျပ်ကျပ်လေးထဲကျနော် ဦး ကိုခါးကိုဆတ်

ကနဲရှေ့ကိုတွန်းရင်းထိုးထည့်လိုက်တယ်။

အားးး ဟားးးးးးးး ကောင်းတယ်အကိုရယ်.. တဲ့

အကြိမ်ကြိမ် ဦး ကျင့်ရှိပီးသားဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးက စီးပိုင်ကျပ်တောက်နေတာပဲဗျ။ အနီ.ဘက်ဖုတ်က

အံ့ဩစရာတစ်ချက်က ဘယ်အချိန် ဦး ဦး စစချင်းသွင်းရင်တော်တော်စီးပိုင်နေ

တာဗျ။ ဒါပေမယ့်ခုကျနော်ဖြေးဖြေးချင်း လမ်းကြောင်းမနေတော့ပဲ တစ်ချက်ထဲနဲ့.အဆုံးထိ ဦး

သွင်းပလိုက်တာဗျ။ အိ..ဆိုတဲ့အသံလေးတစ်ချက်ထွက်လာတာပဲရှိတယ်။ နီ.ကိုင်နေတာ၊ဘက်စိ

ချေပေးနေတာ၊ အောက်ကဘက်ဖုတ်ထဲ ဦး သွင်းနေတာ ဥရပေါင်းလိုက်တော့

အနီတော်တော်လေးကောင်းနေတယ်ဆိုတာ ချွေးစက်ကလေးတွေနဲ့.ဖီးလ်တက်နေတဲ့မျက်နှာလေးက ဖော်ပြနေ

တာဗျ။ တချက်ချင်း ဒစ်ထိပ်ဖူးနားထိဆွဲထုတ်လိုက် အဆုံးထိ ဦး သွင်းလိုက် မှန်မှန်လေး

ဆောင့်ပေးနေရင်းက...

အင်..ငင်....ငင်...အင်..ငင်..ငင်.. ဆိုပီးဆက်တိုက်အော်သံတွေထွက်လာတော့

သူပီးချင်လာမှန်းရိပ်မိလိုက်ပီ

ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်အနေအထားဖြစ်အောင်ကျနော်နေလိုက်ပီး လက်၂ဖက်လုံးကို ဝါဝင်းပြောင်တင်းနေတဲ့

အနီ.နီ.ကြီး၂လုံးစလုံးကိုသေချာတင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ရင်း အသားကုန်အရှိန်တင်ပီး

ဆောင့် ဦး ပေးလိုက်တယ်။

ဖောက်ဖောက်!! ဖြောင်းဖြောင်း!! ရှီးးးးး... ဟားးးးး!! အကိုရေ..ရေ...ရေ... အားးးးးး!!

အနီနေလို့.မရတော့ဘူးးးးး ...အင် ငင် ငင်...

အဲ့လိုတွေအော်ရင်း အနီကလေးခမျာပေါက်ကွဲပွင့်ထွက်ပီး

အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားရှာမှကျနော်အသားကုန်ဆောင့် ဦးနေတာကိုရပ်လိုက်တယ်။ ကျနော့် ဦး ကြီးကတော့ သူ့အဖုတ်ဖောင်းအိ

အိလေးထဲမှာမာတင်းပီး တဆတ်ဆတ်ခါနေတုံး။ ကျနော်မပီးနိုင်သေးဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့်

အနီလေးခမျာခုမှပီးသွားရှာတယ်ဆိုတော့ ဆက်မ ဦးသေးပဲခဏအနားပေးထားလိုက်တာလေ။ ခုသူ့အဖုတ်နံရံတွေက ကျနော့် ဦး ကိုတဖီဖီညှစ်နေတာခံစားမိတယ်။ အနီ.ကိုယ်လုံးပေါ်ကို ကျနော်မှောက်ချလိုက်ပီး နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကိုစုပ်ပေးနေမိတယ်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကတော့ခုထိတဆတ်ဆတ်ခါပီး ပီးသွားတဲ့အရသာကိုခံစားနေတုံးပဲဗျ။

အပေါ်ကနေဖီအိပ်ပီး အသာလေးပြန်ညော့ပီး တစ်ချက်ချင်းကျနော်ပြန်စ ဦး ပြန်တယ်။

အနီကတော့မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး မှိန်းနေတယ်။

အဲ့လိုပြန် ဦး နေရာက ကျနော်အနီ.ဘေးကိုလိုမ့်ချလိုက်ပီး အနီ.ကိုယ်လုံးလေးကိုကျနော့်ကိုကျောပေးနေလျက် အနေအထားဖြစ်အောင်ပြင်လိုက်ပီး တင်ပါးအနောက်နားကနေ ကပ် ဦးတဲ့အနေအထားနဲ့ဆက်ဆောင့်ပေးနေပြန်တယ်။ ဘေးတိုက်အိပ်နေတဲ့ အနီ.ဂျိုင်းအောက်ကနေလျှိုပီး နီ.တစ်လုံးကိုလက်နဲ့ဆွဲဆွဲကိုင်ရင်း ဖတ်ဖတ်ဖတ်ဆိုပီး ချက်လောက်အားနဲ့ဆောင့် ဦး လိုက်၊ ဒုတ်ဒုတ်ဆိုပီး ကျနော့် ဦး အရင်းနားလေးတင်ကပ်ဆောင့်လိုက်နဲ့ ၁၅မိနစ်လောက်တင်လိုက်ချလိုက် - ဦးပေးနေမိတယ်။ ဦး နေရင်းအနီ.ကိုလှမ်းစကားပြောတယ်...

အနီလေး...ရလားဟင်

အင်း... ..ဘာရတာလဲ..အကို!!

အကို ဦး နေတာကြာလို့အနီလေးခံနိုင်သေးလားလို့.ပါ... ဟင်း..အင့်အင့်..ကောင်းလိုက်တာကွာ

အာ..အနီလေးက ဝကိုမဝသေးတာ...အကိုစိတ်ကြိုက်သာ ဦး ဟုတ်ပီလား!!

နက်ဖန်အနီအလုပ်ပိတ်တယ်.. ဒီနေ့တနေ့ကုန်ချစ်မယ်လေနော့် အကို!!

အင့်...အင့်... ရှီး.....!!

အေးပါ..ဆရာမလေးရာ..ခုလေးဖက်ထောက်ပေးတော့..အကိုပီးချင်သလိုဖြစ်လာတယ်...အကိုခဏချွတ်လိုက်မယ်နော်

ဟင့်အင်း..ဟင့်အင်း... အကို.ဟာကို အနီ.အဖုတ်လေးထဲကနေ အချွတ်ကိုမခံနိုင်တာ...

ဒီတိုင်းပဲဖြေးဖြေးချင်းထပီးလေးဖက်ထောက်လိုက်မယ် ...မချွတ်နဲ့.!!

အဲ့လိုနဲ့.လေးဖက်ထောက်အနေအထားဖြစ်အောင် ဘက်ဖုတ်နဲ့. ဦး

တပ်လျှက်ကဖြေးဖြေးချင်းထရင်းပြင်လိုက်တယ်။

ပီးမှာ အနီ.ဖင်တုံးဖွေးဖွေးအယ်အယ်လေး၂ခြမ်းကို သေချာဆုပ်ချေရင်း ဦး ဆောင့်ပြန်တယ်။ အနီကတော့

တအင့်အင့်နဲ့.တင်ပါးလေးကော့ပီး ခံနေရှာတယ်။ ၁၀ချက်လောက်ခပ်ပြင်းပြင်းလေး

ဆောင့်ပီးတာနဲ့. အနီကအော်လာပြန်တယ်..

အကို...အကို...အနီထပ်ပီး ကောင်းလာပြန်ပီ...ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ..ဆောင့်ပေး!!
အဲ့လိုအော်လာတော့ ကျနော်အားထပ်ထည့်ပီး တဖန်းဖန်းအသံတွေထွက်အောင်ကို ပိတ်ပိတ်ဆောင့်ပီး ဦး
ပေးနေမိတယ်။ ဆောင့်နေရင်းမှာကို အနီလေးက အင်းအင်းအင်းအင်း ဆိုပီးအော်
ရင်းနောက်တစ်ချိပ်ပီးသွားပြန်တယ်။ ကျနော်ခုထိမပီးသေးဘူးဗျ။ ကျနော့်အငယ်ကောင်က
ပိုပီးတောင်မာတောင့်လာပီး ပေါက်ကွဲထွက်တော့မလားထင်နေရတယ်။ မထူးတော့ပါဘူးဆိုပီး စိတ်ကို
အသားကုန်အားတင်းရင်း အောက်ကိုငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ လေးဖက်ထောက်ဖင်ကုန်းပေးထားတဲ့
အနီ.တင်ပါးကစိတ်ကိုအသားကုန်ပြောနေစေတဲ့ အပြင် အနီ.ကျောလည်လောက်ထိရောက်နေ
တဲ့ဆံပင်ရှည်နက်နက်ကလေးတွေကို ကျနော့်လက်တစ်ဖက်နဲ့ဆွဲရစ်သိမ်းပီး အနောက်ကိုတင်းတင်းဆွဲရင်း
မြင်းပြိုင်တဲ့ ဂျော်ကီလိုမာန်သွင်းရင်း အားကုန်ဆောင့် ဦး လိုက်တော့ ကျနော့် ဦး ထိပ်
မှာကျင်ဆိမ့်ဆိမ့်အရသာဖြစ်ပီး ပီးချင်လာတယ်။

ညာလက်က အနီ.ဆံပင်တွေကိုတင်းတင်းဆွဲ၊ဘယ်လက်က တင်ပါးအိအိကြီးတစ်ခြမ်းကိုဆွဲညှစ်ပီး
ဖုတ်ဖုတ်၊ဖန်းဖန်း သံစုံမြည်အောင်ဆောင့်နေရင်း အနီ.ညည်းညူသံတွေ တအင့်အင့်
တွေကြားထဲက ကျနော့်သုတ်ရည်ပူပူတွေကို ဆရာမလေးရဲ့ကုန်းထားတဲ့ဖင်ဖွေးဖွေးကြီး ၂ခုကြားထဲက
စိုအိနေတဲ့ ဘက်ဖုတ်ထဲကိုအရှိန်ပြင်းပြင်းပန်းထုတ်လိုက်မိတယ်။

ဟားအင်းအင်းအင်း !! အနီလေးအင်း.. အရမ်းကောင်းတယ်ကွာကွာကွာကွာကွာကွာကွာ

အဲ့ဒီနေ့.ကဆက်တိုက်လေးချီလောက်ကျနော်ပီးအောင်နားနားပီးတွယ်မိတယ်ဗျာ။
ညနေပိုင်းရောက်တဲ့အထိကျနော်ကမာန်မကျသေးဘူးဗျ။ကျနော့်ချစ်သူလေးခမျာတော့ မီးလောင်ထားတဲ့
နှင်းပန်းပွင့်ကလေးအတိုင်းနွမ်းရိသွားရှာတယ်။ ဘယ်နှစ်ခါပီးသလဲဆိုတော့ သိတောင်မသိ
တော့ပါဘူးအကိုရာတဲ့လေသံတောင်သဲ့သဲ့လေးပဲထွက်ရှာတော့တယ်ဗျ။ ပိုဇေရှင်ကလည်း စုံစိသွားအောင်ကို -
ဦးကြတာပေါ့လေ။ ၂ယောက်သားချွေးသံတစ်ချို့ဖြစ်တဲ့အထိတဖုန်းဖုန်းကိုဆော်မိတာ
ပေါ့။ကြားထဲက ပြတ်လပ်နေတဲ့ရက်တွေအတွက်အတိုးချပီးချစ်ကြတာလေ။ ကျနော်ပထမတစ်ချိပ်ပီးသွားလို့.
ဆေးကြောသန့်.စင်ပီးကုတင်ပေါ်ပြန်တက်ရင်းအနီလေးကိုဖက်ပီး မှိန်းနေတာဘာမှ
တောင်မကြာသေးဘူး။ အနီက ကျနော့် ခပ်ပျော့ပျော့ဖြစ်နေတဲ့ ဦး ကိုအသားကုန်တမြှတ်မြှတ်ကုန်းစုပ်ပေးတော့
ဘာမှတောင်မကြာလိုက်ဘူး ပြန်တောင်လာတာပေါ့။ တောင်လာတာနဲ့.အနီလေးက
ဒီတစ်ခါအနီ.အလှည့်ဆိုပီးကျနော့်ကိုတက်ခွ၊ ခါးလေးမတ်မတ်ထား၊တင်လေးကော့တော့တော့လုပ်ပီး
အပေါ်ကတက် ဦးတော့တာဗျ။ ခုမှတစ်ချိပ်ပီးထားတဲ့ ကျနော်ကသူ့စိတ်ကြိုက်လုပ်ပါစေဆိုပီး
လွှတ်ထားပေးလိုက်တယ်။ သူ့.ဖာသာ တဖတ်ဖတ်တက်ပီးဆောင့်နေတာကို
ပက်လက်အိပ်ရင်းငြိမ်ငြိမ်လေးနေပေးလိုက်တယ်။ အငြိမ်မနေပဲခုန်ပေါက်နေတဲ့
နီ.ထွားထွား၊ဂါဂါဂင်းဂင်းလေး ၂လုံးကို

လက်၂ဖက်နဲ့ဆုပ်ချေပေးရင်းတချက်တချက်ကော့ကော့ပေးနေလိုက်တယ်။
မျက်နှာချင်းဆိုင်ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ်လက်ထောက်ရင်း ခပ်ကြာကြာလေးဆောင့် ဦးပီးမှ တစ်ပတ်လှည့်ပြီး
ကျောပေးလျှက်အနေထားကနေ တက်ပီးနောက်ပြန်ဆောင့် ဦးပြန်တယ်။ အဲ့ဒီတော့
ကျနော်ကပက်လက်အိပ်နေလျက်ကနေ လက်ထောက်ပီးထရင်း အားနဲ့ပြန်ကော့ရင်းဆောင့်ပေးပြန်တယ်။
အနီလေးက တော်တော်လေးကိုမာန်ပါတယ်ဗျ။ သာမန်မိန်းမတွေလို တအိအိဆောင့်တာမျိုးမဟုတ်ဘူး။
သူ့အိုးလှလှလေး ကျနော့်ဆီးခုံနဲ့ထိမိသံ တဖန်းဖန်းအကျယ်ကြီးမြည်တဲ့အထိ တက်ပီး
ဆောင့် ဦးနေရှာတာ။ သူ့အဲ့လိုတက်ပီး ဦးနေတာခံနေရင်းကျနော်ပီးချင်လာမှ
ဒူးထောက်လေးဖက်ကုန်းပုံစံနဲ့ပဲဆောင့် ဦးရင်းပီးပလိုက်တာပေါ့။ အဲ့လိုနဲ့ကျနော်ဥချိုမြောက် ပီးသွားပီး
အနီနဲ့အတူ

နေတဲ့သူ့အဒေါ်ပြန်လာခါနီးမှ ပြန်မယ်ဆိုပီး ပြင်တော့..
အကိုမပြန်ခင်တစ်ခါလောက်မလုပ်ချင်တော့ဘူးလားဆိုပီး အဝတ်တွေဝတ်နေတဲ့ ကျနော့်ကိုချဲ့ပြန်တယ်။
ဒါနဲ့ကဲဆိုပီးဖက်တာနမ်းတာစုပ်တာတွေ ဘာမှထပ်မလုပ်တော့ပဲ ကုတင်ဇောင်းမှာ
အနီဖင်တစ်ပိုင်းကိုအောက်ကိုခပ်လျှောလျှောအနေအထားဖြစ်အောင် ပက်လက်အိပ်ခိုင်းထားပီး
ခပ်ကြမ်းကြမ်းမြန်မြန်လေး အားကုန်ဆောင့် ဦး ရင်းလေးချိုမြောက်ပီးခဲ့တယ်ဗျ။
အဲ့လိုနဲ့ကျနော်အနီအိမ်ကပြန်လာတော့ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးခမျာ နှုတ်ဆက်အနမ်းလေးကိုတောင်
ထပီးမနမ်းနိုင်တော့လို အိပ်ယာပေါ်မှာခွေနေတဲ့သူ့ကိုပဲကျနော်ချစ်စနိုးအနမ်းလေး ပေးပီးပြန်လာခဲ့တယ်။
ပြန်ခါနီးတောင် နက်ဖန်လည်း လာနော်..အကို..အနီလေးထပ်ချစ်ချင်သေးတယ်ဆို
ပီးထပ်ချိန်းခဲ့သေးတာဗျ။ ကျနော်လည်းအိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့
ပုံ့ပုံ့ကိုတောင်သတိမထားနိုင်တော့ဘူး။ ရေမိုးချိုးထမင်းစားပီး အိပ်ယာထဲဝင်ပီး
ထိုးအိပ်ပလိုက်တာနောက်တနေ့မနက်မှပဲကြည့်
ကြည့်လင်လင်နီးလာတော့တယ်။ ထလာပီးရေမိုးချိုးစားသောက်၊ အနီအိမ်ဖက်ထွက်လာခဲ့တယ်။
စိတ်ကူးလေးတယဉ်ယဉ်နဲ့ပေါ့လေ။

ဒါပေမယ့် အနီလေးတို့အိမ်တံခါးမကြီးပိတ်ထားတော့ ရင်မောသွားတယ်။
ဒီနေ့သေချာချိန်းထားပါတယ်ဘာလိုအိမ်မှာမရှိတာလဲပေါ့။
တံခါးမကြီးရဲ့သော့ခလောက်မှာ စာတစ်စောင်ညှပ်ထားတာတွေတော့ယူဖတ်လိုက်တယ်။
အကို.. ...

ဆောရီးကွယ်။ အနီအိမ်ခဏပြန်စရာအကြောင်းပေါ်လာလို ဟိုဖက်ကမ်းကိုသွားပီး။
နက်ဖန်မနက်မှပြန်ရောက်မယ်နော်။ ချစ်လိုမဝသေးဘူးသိလား။

နီနီချို

အင်း.. ကျနော့်မှာတော့ စိတ်ကူးလေးတယဉ်ယဉ်နဲ့အချစ်နလံထမလိုစဉ်းစားလာတာမထူးပါဘူးဆိုပီး

မြို့ထဲကကဗျာဆရာတွေထိုင်တတ်တဲ့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖက်ထွက်လာပီးသူတို့နဲ့ပေါက်
ကရလေးဆယ်တွေထိုင်ပီးလေပစ်နေမိတယ်။ နေ့လည်ထမင်းစားချိန်ရောက်မှအပူရှိန်ပြင်းလာပီဆိုပီး
အိမ်ဖက်ကိုပြန်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့နေ့လည်စာစားသောက်ပီး အဘိုးကုတင်
ဘေးသွားထိုင်ရင်း ခြေဆုပ်လက်နယ်လုပ်ရင်း စကားပြောနေမိတယ်။

ဟေ့ကောင်..ဟိုချီမင်း ..မင်းတော့နာတော့မယ်..ငါသိတယ်နော်!!

ဟမ်! ဘာသိတာလဲအဘိုးရ..

မင်းမိန်းမ ဂျယောက်ရတော့မယ်ဆိုတာငါမြင်နေသကွာ..ဟားဟား!!

အာ.. အဘိုးကလည်းဗျာ..ကျနော် ဂျယောက်မယူပါဘူး

မယူရင်မင်းခုကိစ္စတွေဘယ်လိုရှင်းမလဲ မအေပေးလေးရ.. ငါအကုန်သိတယ်နော် ...

မင့်သွားလေးမေသာဘာမှမသိတာ..

.....

ငါတော့မြေးချွေးမတစ်ယောက်က နှစ်မလေး၊နောက်တစ်ယောက်က ဆရာဝန်မလေးရဦးမှာပေါ့..
ဟဲဟဲ.. ဖိုးသက်ရေ..ဂျယောက်လုံးက သနားစရာလေးတွေနော်!!

အာ.. ..

ဘယ်သူလဲဘကြီးရဲ့သနားစရာကောင်းတာ? ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူဆေးရုံက
ပြန်လာဟန်တူတဲ့ပုံ.ပုံ.အခန်းထဲဝင်လာလို့ကျနော်တော်တော်လန့်ဖျန်သွားတယ်။

ထုံးစံအတိုင်း အဘိုးလေးကတော့ တဟားဟားအော်ရယ်ရင်း

ရီရီရေ..နင့်ကောင်ကိုနင့်ဖာသာမေးကြည့်ပေတော့လို့ပြောရင်း

အကြံအိုက်နေတဲ့ကျနော့်မျက်နှာကိုကြည့်ရင်းသဘောတွေစွတ်ကျ

နေရော။ အဘိုးလေးကိုသွေးပေါင်ချိန်လေးဘာလေးတိုင်း၊ဆေးတိုက်စရာရှိတာတိုက်ပီးတာနဲ့.ပုံ.ပုံ.က

ပူလိုက်တာ..ကြံရည်အေးအေးလေးသောက်ချင်တယ်.. ဖိုးသက်ပုံ.ပုံ.ကိုကြံရည်လိုက်တိုက်..

ဆိုပီးစကားစလာတော့ကျနော်လည်းခေါင်းငြိမ့်လိုက်ရတယ်။

ပုံ.အိမ်ပြန်ပီးအဝတ်လဲလိုက်မယ်..ဖိုးသက်လာခေါ်ဆိုပီးပြန်သွားတော့ ကျနော်လည်း

အေးအေးဆိုပီးပြောလိုက်ရတာပေါ့။ သူထွက်သွားတော့မှ အဘိုးကုတင်ဘေးကနေထထွက်မလို့

လုပ်တော့.. ..

ညိုချောဆရာဝန်မလေးနဲ့.ဖြူဖွေးဖွေးနှစ်မလေး ကြိုက်ရာကိုရွေးတော့ ငါ့မြေးဟိုချီမင်းကြီးဆိုပီး
အဘိုးကလှမ်းနှောက်လိုက်သေးတယ်။

ဖိုးသက်လေး ပုံ.ကိုချစ်တယ်လို့.မပြောသေးဘူးနော်.. တဲ့ကျနော့်ငယ်ငယ်ကကောင်မလေးတစ်ယောက်

ကြံရည်ခွက်ထဲက ကြံရည်တွေကိုစုပ်သောက်ရင်းကျနော့်ကို မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပြ

ရင်းရယ်ကျဲကျဲမျက်နှာလေးနဲ့.လှမ်းမေးတယ်။ ကျနော်နဲ့.ပုံ.တို့.ရဲ့အိမ်တွေရဲ့မလှမ်းမကမ်းမှာ

ဖွင့်ထားတဲ့လူရှင်းတဲ့ လမ်းဘေးကြုံရည်ဆိုင်လေးရဲ့ ခုံပုလေးမှာတူတူထိုင်နေကြတာပျ။ အိမ်နေရင်း
ရှုပ်အကျီအပါးလက်ရှည်အဖြူလေး ဝတ်ထားတဲ့ပုံ.ပုံ.ရဲ့.ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်က
ဘရာအနက်ကလေးကရေးရေးလေးမြင်နေရတယ်။ အောက်ကထမီ
အနက်မှာပန်းပွင့်အပြာဖျော့ဖျော့လေးတွေပါတဲ့ထမီ
တပတ်နွမ်းလေးဝတ်ထားရင်းဘေးတိုက်ထိုင်နေတော့ စွင့်ကားတဲ့တင်ပါးအလှလေးကပေါ်လွင်နေတာပေါ့။
နွေဒဏ်ပြင်းပြင်းကြောင့်ကြွေကျနေတဲ့ သစ်ရွက်အသေတွေက အအေးဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့
လမ်းကလေးပေါ်မှာလေတွေပွေ့.လိုက်တိုင်းရှုပ်တိုက်ပြေးလွှားလို့။ ကျနော့်ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့
ဆံနွယ်ရှည်ရှည်လေးနဲ့. ဆရာဝန်မလေးဟာ ပုဇွန်ဆီရောင်တောက်နေတဲ့ညနေခင်းထဲမှာ အင်မတန်
ကြည့်ကောင်းနေတဲ့ပန်းချီကားတစ်ချပ်ထဲက နတ်မိမယ်ကလေးအတိုင်းပဲဗျာ။

အင်း... !!

ဘာအင်းလဲ! လူလည်းဖွတ်ဖွတ်ကြေနေပီနော်.. အကျင့်ပုတ်ကလေး.. ခုထိနိုင်စားပေးတုံး.
လူများသားသမီးကို...ဟွန်း (နှုတ်ခမ်းကိုထော်ထော်ကလေးလုပ်ပီးမူနွဲ့.နေပြန်တယ်)
ပုံ.ကငါ့ကိုချစ်နေတာလားဟင်?
ဘာ... ဖိုးသက်နော်.. အဲ့လိုမပြောပေးနဲ့.၊ မချစ်ပဲ..နင်လုပ်သမျှငြိမ်ခံနေမလား..
ငါ့မှာတသက်လုံးနင့်ကိုဘယ်လောက်မျှော်နေခဲ့ရသလဲဆိုတာ..ငါပဲသိတယ်နော်..တော်ပီတော်ပီ..
အဲ့လိုပြောပီး ဝမ်းနည်းဟန်နဲ့.မျက်ရည်လေးတလည်လည်နဲ့.ဖြစ်သွားရှာတယ်။ ကျနော်သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း..
..

ပုံ. !! (ပြန်မထူးဘူးပျ၊စိတ်ကောက်ပီး ခေါင်းကိုငုံ့.ထားတယ်)
ဟောဗျာ.. ငါ့သူငယ်ချင်းလေးကလည်း.. ဒီမှာကြည့်..ငါပြောမယ်..ဟေး (ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးနဲ့.
မော့ကြည့်တယ်)
နင်အရမ်းလှတယ်..သိလား.. (မျက်နှာလေးက လှစ်ကနဲပြုံးချိုသွားတယ်)
အဲ့ဒီတော့?
ငါလေငါ..နင့်ကို.. (ကျနော်ဘာပြောရမလဲဗျာ.. ကျနော်သူ့.ကိုအရမ်းသနားတယ်၊ဒါပေမယ့်
အနီ့.ကိုကျနော်အသည်းပေါက်မတတ်ချစ်နေမိပီဗျ)

... ..

ငါကမိန်းမတန်မဲ့မရှက်မကြောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်.. နင်ကယောက်ျားဖြစ်ပီး ဘာလို့.သတ္တိမရှိရတာလဲဟင်..
နင်ဟာခုထိငယ်ငယ်ကလိုပဲ.. အထက်စီးကနေအမြဲ..

... ..

ပုံ.ရာ.. ငါကလူဆိုးဆိုတာနင်ကြားတယ်မလား...နင်စိတ်ဆင်းရဲချင်နေတာလားဟာ ..
...(အဲ့ဩနေတဲ့မျက်ဝန်းတွေနဲ့.ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်တယ်)

ဖိုးသက်... နင်အဲ့လိုအူကြောင်ကြောင်တွေလျှောက်ပြောမနေနဲ့. ငါကနင့်ငါနဲ့.ကွဲသွားကထဲကနင်
ဘယ်လိုနေတယ်ထိုင်တယ်ဆိုတာ အကုန်လုံးသိနေခဲ့တာ..

... ..

တော်ပီဟာ.. ငါပြန်တော့မယ်..

ဆိုပီးကြုံရည်ဆိုင်လေးကနေရုတ်တရက်ထပြန်သွားတယ်။ တော်တော်လေးကိုရှက်သွားရှာတယ်နေမှာဗျ။

ကျနော်ကြုံရည်ဖိုးရှင်းပီး ခပ်မြန်မြန်ပြေးလိုက်သွားတော့ ဆံပင်ရှည်လေးတွေတခါခါနဲ့.

လှစ်ကနဲသူ့.အိမ်ခြံဝင်းလေးထဲပြေးဝင်သွားတာတွေ.လိုက်ရလို.ကျနော်အတင်းပြေးလိုက်သွားတယ်။

အိမ်ထဲဝင်ပီးလိုက်ရှာတော့ မတွေ့.တော့ဘူး။ မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ကြည့်တော့လဲမတွေ့.ဘူး။

သူ့.အဖော်အဖြစ်တောက ခေါ်ထားတဲ့ခလေးမလေးက အန်တီရီရီ အပေါ်ထပ်မှာရှင့်လို.

ချက်ပြုတ်နေရာကလှမ်းပြောလို. အိမ်အတွင်းဖက်လှေကားကနေ အပေါ်ထပ်ကိုကျနော်တက်ခဲ့တယ်။

ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်ပီးရှာရင်း နောက်ဖေးဝရံတာရောက်သွားတယ်။

တသိမ့်သိမ့်တုန်နေတဲ့ကျောပြင်ကလေးကိုအရင်တွေ့.ရတယ်။

အနားကိုကျနော်ရောက်သွားတော့ ဖတ်ကနဲမော့ကြည့်ရင်း ဆံပင်ရှည်တွေကြားထဲက မျက်ရည်တွေစိုရွှဲနေတဲ့

ပါးပြင်လေးကို ရှုပ်လက်ရှည်ရဲ့.လက်ဖျံနဲ့.ပွတ်ပီးသုတ်နေရှာတယ်။ ကျနော့်ရင်ထဲ

မှာကျဉ်ကနဲခံစားလိုက်ရတယ်။ အို.. သနားစရာကျနော့်ပုံ.ပုံ.ကလေးရယ်။ ဒူးလေးပေါ်မေးတင်ပီးရှိက်နေရှာတဲ့

ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးဘေးမှာ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ပွေ့ဖက်ထားလိုက်

တယ်။ သူ့.ပါးပြင်ပေါ်ကမျက်ရည်တွေကို ကျနော့်မျက်နှာနဲ့.အပ်ထားရင်း ပါးချင်းပွတ်ပီး သုတ်ပေးနေမိတယ်။

အလုပ်ကပြန်လာစ ဆရာဝန်မလေးကိုယ်က ချွေးနဲ့.ရောထားတဲ့ကိုယ်သင်းနံ့.သင်း

ပျံ့.ပျံ့.လေးကိုရှူမိတော့ ကျနော်ယစ်မူးနေမိတယ်။ ကျနော်လေ..ကျနော်သူ့.ကိုချစ်တယ်ဗျာကဲ..

လူတစ်ယောက်ဟာမိန်းမ ၂ယောက်ကိုတစ်ပြိုက်နက်ထဲချစ်လို့.မရဘူးလား။ အနီလေးကိုချစ်သ

လောက်မဟုတ်ပေမယ့် ပုံ.ပုံ.ကိုလည်းကျနော်ချစ်မိနေပီဗျ။ ကျနော်ရှူးနေပီလားမသိဘူး။ တဘဝလုံးကျနော့်ကို

မျှော်နေခဲ့တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကိုကျနော်သနားလာရာကနေ ချစ်မိသွားပီဗျာ။

ပုံ.လေးငါနင့်ကို ချစ်တယ်သိလား..ချစ်တယ်..ချစ်တယ်....

ဟင်?

တသိမ့်သိမ့်တုန်နေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးရုတ်တရက် အရှိက်ရပ်ပီး

အံ့ဩဝမ်းသာနေတဲ့မျက်နှာလေးကျနော့်ကိုမော့ကြည့်လာတယ်။

ဖိုးသက်လေးရယ်... ပုံ.နင့်ကိုချစ်လို့.သေတော့မယ်သိလား ...

လို.အဖျားခတ်နေတဲ့အသံတိုးတိုးလေးနဲ့.ပြောရင်းကျနော့်ကိုအတင်းဖက်လာတယ်။

ကျနော်သူ့.ကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုးနမ်းနေမိတယ်။ နဖူးဝင်းဝင်းလေး မွှေးပျံ့.နေတဲ့ဆံနွယ်တွေ၊

မျက်ရည်တွေနဲ့.အေးစက်တဲ့ပါးပြင်ဖောင်းဖောင်းအိအိလေး နောက်ဆုံးတဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ နှုတ်

ခမ်းစိုစိုလေး။ သူကလည်းမလျော့သောထက်သန်မှုနဲ့ ကျနော့် အနမ်းတွေကိုတုံ့ပြန်လာရှာတယ်။

ခုကျနော်တို့ ဂယောက်အိမ်နောက်ဖေး ဝရံတာမှာဖက်ပီးလုံးထွေးနေကြပြီ။

အရင်ကအကြိမ်ကြိမ်အတွေ့ကြုံရှိခဲ့ပီးသားပေမယ့် ခုမှတရားဝင်ချစ်သူတွေလိုဖြစ်ရတော့

ဂယောက်လုံးစိတ်တွေအရမ်းလှုပ်ရှားကုန်ပြီဗျ။ ခါတိုင်းဆို ပုံ.ပုံ.က ကျနော်လုပ်သမျှမျက်လုံးလေး

ကလယ်ကလယ်နဲ့ ငြိမ်ခံနေရှာပေမယ့် ခုတစ်ကြိမ်တော့မတူဘူးဗျ။

ဖိုးသက်လေး..ဖိုးသက်လေးလို.အဆက်မပြတ်ရေရွတ်ပီး ကျနော့်ကိုအဆက်မပြတ်နမ်းနေတယ်။

သူ့.တကိုယ်လုံးတုန်နေ

တယ်ဆိုတာခပ်တင်းတင်းဖက်ထားတဲ့ကျနော်ခံစားနေရတယ်။

ချစ်တယ်...မောင်ရယ်..ပုံ.မောင့်ကိုအရမ်းချစ်တယ် လို.တတွတ်တွတ်ပြောရင်း ကျနော့်ကို အရုပ်ကလေးကိုဆော့နေတဲ့ကလေးလေးလိုနမ်းလိုက်ဖက်လိုက်ရှုပ်ရှက်ခတ်အောင်အမျိုးမျိုး လုပ်နေတော့

ကျနော့်စိတ်တွေလှုပ်ရှားစပြုလာပြီ။ ဝရံတာမှာဘေးတိုက်လို့အိပ်ရင်းဖက်ထားရာက

နေဇိုးကနဲ့ဇော်ကနဲ့ပုံ.ပုံ.တစ်ယောက်ထထိုင်လိုက်ရင်း ကျနော့်ပုဆိုးကိုဖြေချလိုက်တော့

ကျနော်လန့်.သွားတယ်။ ဘာလုပ်မလို့.လဲဆိုတာ မျက်လုံးအကြောင်သားနဲ့.ငေးကြည့်နေမိတယ်။ ရင်

တွေအရမ်းတုန်လာပြီ။ အတွင်းခံဘောင်းဘီအောက်က ခပ်ဖောင်းဖောင်းဖြစ်နေတဲ့ ကျနော့်အငယ်ကောင်ကို

သူ့.လက်ချောင်းပျော့ပျော့ရှည်ရှည်နဲ့ ဖွဖွပွတ်ပေးနေပြန်ပြီ။

ပုံ. အောက်မှာကောင်မလေးရှိတယ်နော်.. ပီးတော့ဝရံတာကြီးမှာ.. လို.ကျနော်လှမ်းပြောလိုက်တော့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားတဲ့ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးကရုမစိုက်ဘူးဆိုတဲ့

အမူအရာနဲ့.ခေါင်းကလေးရမ်းခါပြတယ်။ ပီးတာနဲ့.ကျနော့်အတွင်းခံဘောင်းဘီကို

ဇော်ကနဲ့ဆွဲချွတ်ပလိုက်တယ်။ သူ့ချွတ်ရလွယ်အောင်ကျနော်တင်ပါးကြွပေးလိုက်တော့ ကျနော့်ခပ်မာမာဖြစ်

စပြုနေတဲ့ ဦး ကဖြောင်းကနဲ့ထွက်ကျလာတယ်။ လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေက ကျနော့် ဦး

ကိုကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်လိုက်တော့ ဆတ်ကနဲ့ဆတ်ကနဲ့ဖြစ်သွားတယ်။ ပီးတော့မှဆံနွယ်ရှည်

လေးတွေကိုသေချာဘယ်လက်နဲ့.သိမ်းလိုက်ရင်း ခေါင်းငုံ့.ပီး ကျနော့် ဦး ကိုနှုတ်ခမ်းလေးစုပီး

အစ်ထိပ်မှာတော့ရင်းဖိချလိုက်တော့ ထုတ်ကနဲ့နေအောင်ဖြစ်သွားပီး ကျင်တက်သွားတယ်။သူ့.ညာ

ဖက်လက်ကကျနော့် ဦး အရင်းကနေငွင်းတိုက်သလိုဆော့ပေးနေသလို ခေါင်းလေးကိုနိမ့်လိုက်မြှင့်လိုက်လုပ်ရင်း

ကျနော့် ဦး ကိုစုပ်ပေးနေတော့ ကျနော့်မှာကော့ကော့တက်လာအောင်ကောင်း

စပြုလာပြီ။ အချိန်မရွေးလူမိနိုင်တဲ့နေရာမှာ ဒီလိုအလုပ်ခံနေရတော့ စိတ်ကလည်းပိုပီးလှုပ်ရှားစ ပြုလာပြီဗျ။

ကျနော့်လက်တစ်ဖက်က ပုံ.ထမီကိုလှမ်းကိုင်ပီးဖြေချလိုက်ရင်း အတွင်းခံဘောင်း

ဘီပေါ်ကနေသူ့.ဘက်ဖုတ်ကလေးကိုပွတ်ပေးနေပြန်တယ်။ စိုထိုင်းထိုင်းအရည်လေးတွေက

အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုဖောက်ပီး စိမ့်ထွက်စပြုလာတော့မှ ပုံ.ပုံ.ပေါင်လုံးကိုအတင်းဆွဲပီး အောက်

ပိုင်းပလာဖြစ်သွားအောင်ဆွဲချွတ်ရင်း ပက်လက်အိပ်ထားတဲ့ ကျနော့်မျက်နှာကို

ပြောင်းပြန်တက်ခွာသလိုဖြစ်အောင် အတင်းဆွဲပီးအနေအထားကိုပြင်လိုက်တယ်။

၂ယောက်လုံးအောက်ပိုင်းဗလာနဲ့တစ်ယောက်က ကုန်းပီးဦး စုပ်နေတဲ့အချိန်အောက်ကတစ်ယောက်က မျက်နှာပေါ်ခွထားတဲ့တစ်ယောက်ကို ပက်လက်အိပ်ရင်း ဇောက်ဖုတ်လျက်နေကြပီ။ 69 ပိုစေရှင်ပေါ့။ အောက်ကပုံ.ပုံ.ပါးစပ်ထဲကို ကျနော်ကော့ကော့ပီး ထိုးသွင်းနေတဲ့အချိန်အပေါ်ကလည်း ကျနော့်မျက်နှာပေါ်ခွထားတဲ့ပုံ.ပုံ.ရဲ့ဖင်တုံးကြီး၂ခြမ်းကိုလက်၂ဖက်နဲ့အတင်း ဖြိုရင်း မျက်နှာပေါ်အပ်နေတဲ့သူ. ဇောက်ဖုတ်ကိုအသားကုန်လျက်ပေးနေလိုက်တော့ ဇောက်ရည်မွှေးမွှေးချိုချိုတွေက ကျနော့်မျက်နှာပေါ်တစက်စက်ကျလာတဲ့အထိဖြစ်ကုန်ရော။ ဒီကြားထဲနေ့လေရူးလေးက ဝရံတာကိုဖြတ်တိုက်လာတော့ အေးကနဲအေးကနဲအရသာလေးနဲ့. ဦး အစုပ်ခံရင်း အဖုတ်လျက်နေရတာ တသက်မမေ့နိုင်မဲ့အတွေ့ကြုံမျိုးပေါ့ဗျာ။

၂ယောက်လုံးတော်တော်လေးအရှိန်ရလာတော့မှပုံ.ပုံ.တစ်ယောက် ကျနော့်အပေါ်ပြောင်းပြန်တက်အိပ်ရင်းဦး စုပ်ပေးနေတာကိုရပ်ရင်းသူ.ပါးစပ်ထဲက ကျနော့်မာတင်းနေတဲ့အငယ်ကောင်ကိုပလွတ်ဆိုပီးဆွဲချွတ်လိုက်ပီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်တော့ သူ့အဖုတ်ကိုလျက်ပေးနေတဲ့ကျနော့်မှာ အားရပါးရလျက်နေရာကနေဆွဲအခွါခံလိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာဟာကနဲတောင်ဖြစ်သွားတယ်။ ပက်လက်လှန်နေတဲ့ကျနော့်အပေါ်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထားနဲ့ ပြန်ခွရင်းထိုင်လိုက်တယ်။ လေတိုက်လို့လွင့်ပါနေတဲ့ဆံနွယ်ရှည်တွေကို လက်၂ဖက်နဲ့သေချာသိမ်းလိုက်ရင်းနောက်စေ့နားမှာသေချာချည်ထုံးလိုက်တယ်။ ကျနော့်ဦး ကိုသူ.ဇောက်ဖုတ်ဝမှာသေချာချိန်ပီးတေ့ရင်း ကျနော့်ကိုငုံကြည့်ပီး မြတ်နိုးတဲ့အပြုံးလေးပြုံးနေတာကို ဝိုးတပါးညနေခင်းအလင်းရောင်အောက်မှာမြင်နေရတာ တမျိုးလေးဗျာ။ ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေကိုခုလိုချည်ထုံးထားတော့ လည်တိုင်ရှည်ရှည်အလှလေးရယ်၊ ကျော့ရှင်းတဲ့သူ့အဝတ်မဲ့ကိုယ်လုံး၊ နည်းနည်းလေးအိတ်တွဲတွဲလိုဖြစ်နေတဲ့ညှိစိမ့်စိမ့်နီ.ကြီးတွေကအရင်းဖက်က အုံထွားသလောက်အဖျားဖက်ကို ကော့ပီးချွန်တက်နေတာတွေ... ကျနော့်မှာဒါတွေကိုမြင်နေရတော့ အရမ်းစိတ်ကြွလာပြန်ပီ။

ပုံ. မောင့်ကိုချစ်ပီနော်..မောင်လို.ပြောရင်း ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးခမျာ အံလေးတင်းတင်းကြိတ်ရင်း ဖိထိုင်ချလိုက်တယ်။

ကျနော့်ဦး ထစ်ဖူးထိပ်ဟာနွေးနွေးလေးဖြစ်နေတဲ့ စိုအိအိ သူ့.ဇောက်ဖုတ်ထဲကို စွပ်ကနဲဝင်သွားတယ်။ အား!!!! ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ သူ့ခမျာလည်းစိတ်မရဲသေးဘူးနေမှာဗျာ။ ခုမှပထမဆုံး အကြိမ်ကျနော့် ကိုအပေါ်ကနေတက်ပီးလုပ်ရှာတာကိုး။ ကျနော့်ရင်ဘတ်ပေါ်လက်ကလေးထောက်၊တင်ပါးလေးကော့ပီး..

ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြေဖျားလေးထောက်ရင်းတဖြေးဖြေးဖိချနေရှာတာဗျာ။ သိပ်ပီးမရဲသေးတော့ တစ်ဝက်လောက်ပဲအသွင်းအထုတ်လုပ်ရဲရှာနေတာပေါ့လေ။ ကျနော့်စိတ်တွေမရိုးမရွံဖြစ်လာပီ

ဗျာ။

ပုံ.ထိုင်ချလိုက်တော့ ထိုင်ချ!! ငါ့ကိုတအားချစ်လိုက်တော့ဟာ..
လို.ခေါင်းထောင်ကြည့်ပီးကျနော်ပြောရင်း သူ.နို့တွေကိုအုံ့လိုက်ကိုင်ပီး တအားဆုပ်ချေပေးလိုက်တော့...
ဘာမပြောညာမပြောနဲ့. ဇာတ်ကနဲ့ထိုင်ချပလိုက်တော့ ၂ယောက်လုံးဖျင်းကနဲဖြစ်သွားပီး..

ရိုး::::::::::::!! ဆိုပီးပြိုင်တူအော်မိကရောဗျ။

မောင်..မောင်..ကန်တော့နော်.. အရမ်းနာသွားလို့.လားဟာ.. ဆိုပီးသူ.ဘက်ဖုတ်ထဲ ကျနော့် ဦး
အဆုံးထိအောင်ဝင်နေလျက်က ကျနော့်မျက်နှာနားကို ကိုင်းညွတ်လာပီး မျက်နှာငယ်
လေးနဲ့.ကပ်ပီးမေးလာတော့..

ဟင့်အင်း..အရမ်းကောင်းသွားလို့. ဖြတ်..အင့်အင့်...အင်အင်း::::
ချက်ချင်းပဲသူ.နှုတ်ခမ်းလေးကိုစုပ်လည်တိုင်လေးကို သိုင်းဖက်ရင်း ကျနော်အောက်ကနေ
ပင့်ပီးခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ကော့ ဦး လိုက်တော့အဲ့လိုအသံတွေထွက်လာတယ်။ ကျနော်သောက်ရမ်း
တင်းနေပီဗျ။ သူအလုပ်ကိုမစောင့်တော့ပဲ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ရင်း အောက်ကနေအသားကုန်ကော့ပီး ဦးနေမိတယ်။
အချက်ရှုပ်လောက်ဆက်တိုက် ကော့ ဦးလိုက်တော့နည်းနည်းညောင်းသွားလို့.

ရပ်လိုက်ရင်း နို့.၂လုံးကိုဘယ်ညာပြောင်းပီးစို့.ပေးနေပြန်တယ်။ ဝမ်နစ်လောက်ကြတော့

မောင်..ခဏနော်..ပုံ.ချစ်ချင်သေးတယ်..လို့.ပြောရင်း သူ.ကိုယ်လုံးလေးကိုခပ်မတ်မတ်လေးလုပ်
တင်လေးကော့ ရင်း အပေါ်ကနေတစ်ကိုယ်လုံးအားနဲ့.ဖိဆောင့်ချပီး ဦး တော့တာပဲဗျာ
အောက်ကကျနော့်ခမျာတော့ တရိုးရိုးနဲ့.ညည်းရင်း လူးလိမ့်နေအောင်ကို ကောင်းနေတော့တာပေါ့။
အားနဲ့.ဆောင့်ဆောင့်ချလိုက်ရင် ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးဖျင်းကနဲဖျင်းကနဲဖြစ်သွားတဲ့အရသာ
တစ်ကိုယ်လုံးကအကြောတွေအီဆိမ့်သွားအောင်ကောင်းတဲ့အရသာအပြင်၊ အောက်ကနေမြင်နေရတဲ့
နို့.တုန်တုန်လေးနဲ့.ကျနော့်ကိုငုံ.ကြည့်ရင်း

မောင်..ကောင်းလား..မောင်...ကောင်းတယ်နော်..လို့.လှမ်းလှမ်းမေးနေတဲ့ပုံ.ပုံ.ရဲ့.အသံလေးကိုကြားနေရတော့
ပိုပီးဖီးလ်တက်လာတယ်။ ပြန်မဖြေနိုင်တော့လို့. ခေါင်းပဲငြိမ့်ပြနေရတာ
ပေါ့ဗျာ။ တဖြေးဖြေးနဲ့.ကျနော့်ချစ်သူဆရာဝန်မလေးရဲ့.ဆောင့်ချက်တွေမြန်ဆန်လာတယ်။
နောက်ဆုံးဘယ်လောက်တောင်မြန်လာသလဲဆိုရင် တဖုန်းဖုန်းတဖုန်းဖုန်းမြည်တဲ့အသံဟာခပ်စိပ်စိပ်
လေးဖြစ်လာတဲ့အပြင် ပုံ.ပုံ.ရဲ့. မောင်ရယ်...အား::::... ရိုး::::...ဆိုတဲ့အော်သံတွေပါဆူညံစပြုလာပီ။ ကျနော့် -
ဦးထိပ်ကလဲ ကျင်တက်လာပီ..ကျနော်ပီးချင်လာပီဗျာ။ ရုတ်တရက်ကျနော် လက်
ထောင်ပီးထိုင်လိုက်ရင်း ပုံ.ပုံ.ကိုယ်လုံးလေးကို အတင်းဖက်ထားလိုက်တဲ့အထိ..
ပုံ.ပုံ.ကအတင်းရုန်းပီးဆောင့်နေတုံးပဲ။ လည်တိုင်သွယ်သွယ်လေးကို လျှာနဲ့.လျှက်ပေး နှုတ်ခမ်းချင်း ၂-၃ချက်
လောက်ဖြတ်ကနဲစုပ်ပီးမှ ပုံ.လေး မောင်လေးဖက် ဦး ချင်တယ်လို့.ပြောလိုက်တော့.. မောင့်သဘောဆိုပီး

ချက်ချင်းမတ်တပ်ရပ်ပီး ဟိုဖက်လှည့်ပီးဖင်ကုန်းပေးတယ်။

မောင်...ရေ မြန်မြန်လေး...အရှိန်ရနေပီလို...လေးဖက်ထောက်နေလျက်ကစောင်းငဲ့ရင်းပြောလာတယ်။
ချက်ချင်းဝရံတာမှာလေးဖက်ကုန်းပီး ဖင်ထောင်နေတဲ့ ချစ်သူရဲ့တင်ပါးအိအိကြီးအနောက်မှာ
ကျနော်ခူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ရင်း ဘက်ရည်တွေစိုရွှဲနေတဲ့ စောင်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးထဲကို
ဖင်၂ခြမ်းကိုဆွဲဖြိုရင်း ကျနော် ခီးကို ဆောင့် ခိုးသွင်းလိုက်တယ်။
ဟား...ပိုဇေရှင်ပြောင်းသွားလို့...လားမသိဘူးစီးပိုင်နေတာပဲဗျ။
ပီးမှသူ့...ခါးကျင်ကျင်လေးကိုလက်၂ဖက်နဲ့...စုံကိုင်ပီးတစ်ချက်ချင်း
စ ခိုး တယ်။

ဖတ်...ဖတ်...ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖန်းဖန်း...ဖန်းဖန်းဖန်း.....
တဖြေးဖြေးနဲ့...ကျနော့်ဆောင့်ချက်တွေက မာန်ပါလာတယ်။
ပုံ...ပုံ...မပီးသေးမှန်းသိလို့...ကျနော်အချိန်ဆွဲပီးထိန်းလုပ်နေရတာဗျ။ (နောက်မှသူပြန်ပြောပြတာက
69ပိုဇေရှင်နဲ့...သူ့...အဖုတ်ကိုလျှက်
တုံးကတစ်ခါပီးထားပီးသားတဲ့) အဲ့လိုဆောင့်နေရင်းပုံ...ပုံ...တင်ပါး အိစက်စက်ပိုင်းပိုင်းကြီးက
အနောက်ကိုဘက်ပြန်ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်လာတဲ့အပြင် သူ့...ဘက်ခေါင်းထဲက ငြွက်သားတွေ
ကျနော် ခီးကို ဆွဲဆွဲညှစ်သလိုဖြစ်လာတော့မှသူ့ပီးတော့မယ်ဆိုတာရိပ်မိပီး ခါးကျင်ကျင်လေးကိုကိုင်ထားတဲ့
ကျနော်လက်တွေကို တင်ပါး၂ခုပေါ်ပြောင်းကိုင်လိုက်ရင်း အသားကုန်ဆောင့် ခိုး
လိုက်တော့ ဆံပင်တွေချည်ထုံးထားတဲ့ ပုံ...ပုံ...ခေါင်းကလေး မော့ပီးခါးလေးကော့တက်ရင်းအရင်နေ...တွေက
မပြောတဲ့စကားတွေအော်ညည်းလာတယ်။

မောင်...ရေ...မောင်...ပုံ...ရင်ထဲမှာတချိုးကြီးဖြစ်လာပီ...မြန်မြန်လေး... အီး.....
....အင့်အင့်...မြန်မြန်လေး...
အဲ့လိုအသံကြားလိုက်တာနဲ့...ကျနော်လည်း အသားကုန်ဆောင့်တော့တာပေါ့။
နောက်ဆုံးဘယ်လိုမှမထိန်းနိုင်တော့မှ စိတ်ကိုတအားတင်းပလိုက်ပီး ကျနော့်ချစ်သူဆရာဝန်မလေးကို
အားကုန်
သုံးပီးဆောင့်ပလိုက်တာ...လေးဖက်ထောက်နေတဲ့ပုံ...ပုံ... ပုန်းကန်ဝမ်းလျှားမှောက်ကျသွားရှာတယ်။
ကျနော်လည်းအပေါ်က ဖိလျှက်နဲ့...လှဲကျသွားတယ်။ ကျနော် ခီး ကတော့သူ့...ဖင်တုံးအိအိ၂ခု
ကြားထဲကနေသူ့...ဘက်ဖုတ်ထဲတပ်လျှက်ပဲ။ ဖိအိပ်ရင်းသူ့...ဘက်ဖုတ်ထဲကို ကျနော်
ပီးဆုံးခြင်းအထိမ်းမှတ်အရည်ပူပူတွေပန်းထည့်လိုက်တော့ ကောင်းလွန်းလို့...ကျနော်နားထဲကနေတင်ီရီနဲ့...
လေတွေတောင်ထွက်လာတယ်။ ပုံ...ပုံ...ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကလည်း ကျနော် ခီး
ကိုဖိကန်ဖိကန်ဆွဲညှစ်ရင်း သူလည်းကောင်းနေမှန်းအချက်ပေးနေတယ်ဗျ။

ချုပ်ရီညာမောင်မောင် မှာလေနေအေးကတော့နေ့နေ့ပြေးလွှားနေတယ်။ (ဒုန့်တာရာစတိုင်နော်ဟီး)
ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာချစ်တဲ့ဆရာဝန်မလေးရဲ့ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးလေး။ ဝတ်တာမှာအိမ်နံရံကိုမှီပီး
ခပ်လျှော့လျှော့ခြေဆင်းထိုင်နေတဲ့ကျနော့်ရင်ခွင်ကြားထဲမှာကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်နေရှာတယ်။
ခုနကပူလောင်ပြင်းပြတဲ့ရမ္မက်စိတ်တွေပေါက်ကွဲပွင့်ထွက်ပီးကန်ရေပြင်လိုတည်ငြိမ်စအခြေနေလေးမှာ
ခုလိုကိုယ်လုံးချင်းပူးကပ်ပီး ချောမြူနေရတာဟာရင်ထဲမှာနွေးနွေးလေးနဲ့ ကြည်နူးစရာပေါ့။
ချွေးသံတရွဲရွဲနဲ့စိတ်ရှိတိုင်းချစ်စခန်းဖွင့်ပီးလို ခုလိုနားနေတုန်းလေအေးအေးလေးတွေကပေ့နေတော့
ဘာရယ်လို့သေချာမပြောတတ်တဲ့ ခံစားမှုမျိုးဖြစ်လာတယ်။ ရင်ခွင်ထဲကကောင်မလေးကို...
ခပ်တင်းတင်းဖက်ပီးဂုတ်ပိုးလေးကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့ရွရွလေးနမ်းပေးနေလိုက်ရင်း၊ မြတ်နိုးရတဲ့ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးတွေ
ကိုမွှေးရင်း ချွေးနံနံ ကိုယ်သင်းနံ့လေးရောထားတဲ့ချိုအိအိအရသာလေးကိုရှူရှိုက်
ရင်းစိတ်ကမချင့်မရဲဖြစ်လာပီးအားကုန်ဖျစ်ညစ်ပီးဖက်လိုက်တော့..

အာ့.. မောင်..နည်းနည်းလေးလျှော့ကွာ..အရိုးတွေကျိုးတော့မယ်..
လို့မော့ကြည့်ရင်းမျက်နှာလေးရှုံ့ပီးပြောလာတယ်။
မော့လာတဲ့မျက်နှာသွယ်လျလျလေးကိုနေရာအနံ့မွှေးကြူပေးလိုက်တော့
မျက်နှာလေးကပြုံးတုံ့တုံ့လေးဖြစ်လာပီး.. ချစ်တာ..မောင်ရာ..လို့ချွဲတဲ့အသံလေးနဲ့မူနွဲ့နေရှာပြန်တယ်။

ပုံ့ ငါ့ကိုချစ်လားပြောစမ်းလို့နာတံချွန်ချွန်လေးကိုနမ်းရင်းမေးလိုက်တော့..
ကျနော့်နှုတ်ခမ်းကိုပြွတ်ကနဲမော့ပီးစုပ်ရင်း...

မောင့်ကိုမချစ်ပါဘူးဟယ်.. ရေတွင်းမှာအရမ်းကြမ်းတဲ့လူဆိုးကောင်လေးကိုပဲချစ်တာ.. မောင့်ကိုတော့
အပျော်ကြံ့ရုံသက်သက်ပါ.. လို့ပြောရင်းရယ်သံလွင်လွင်လေးနဲ့ကျနော့်ကိုနှောက်ပြောင်
နေပြန်တယ်။ ကျနော်ကစိတ်ဆိုးချင်ယောင်ဆောင်ပီး
အကာအကွယ်မဲ့နေတဲ့ပုံ့.ပုံ့.နီ့တစ်လုံးကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ရင်းဆုတ်ချေပီး
နီ့သီးခေါင်းရှည်ရှည်လေးကိုလက်ညှိုးလက်မကြားထဲညှပ်ပီးလိုမ့်ရင်း
ခပ်ကြမ်းကြမ်းကစားလိုက်တော့..

အိ..မောင်..နော်.. ပုံ့.ပြန်ဖြစ်လာမယ်..ပြန်ဖြစ်လာရင်..မောင်ပဲ.. ဟောဟဲဟောဟဲဖြစ်မှာနော်လို့.
ပြောရင်းကိုယ်လုံးလေးကိုတွန့်လိမ်ရင်းတခစ်ခစ်ရယ်နေပြန်တယ်။
ချစ်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ဆရာဝန်မလေးကိုကျနော် အဆက်မပြတ်မြတ်မြတ်နိုးနိုးနမ်းရင်း..

ထတော့အချစ်ကလေးပုံ့.ပုံ့.
ရေမိုးချိုးရအောင်..ဗိုက်ဆာလာပီ..အဝတ်တွေဝတ်စို့နော်လို့ပြောလိုက်တော့..ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကနေလူးလဲထ
ပီးကျနော့်နဖူးကိုပြွတ်ကနဲနမ်းရင်း..

ညကျရင်..လူကြီးတွေအိပ်တာနဲ့ဒီဖက်အိမ်ကိုကူးလာခဲ့နော်..မောင်..တူတူဖက်ပီးအိပ်ချင်တယ်လို့ကလေးဆိုး

လေးလိုတောင်းဆိုနေတော့..ခေါင်းငြိမ့်ပီးသဘောတူလိုက်ရတာပေါ့။

၂ယောက်လုံးအဝတ်တွေကောက်ကက်ဝတ်ပီးပုံ.ပုံ.တစ်ယောက်ရေချိုးဖို့.ပြင်နေတုံးကျနော်ဒီဖက်အိမ်ကိုပြန်ကူး
လာရင်း တဘက်တွေအဝတ်တွေယူပီးရေတွင်းဖက်ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ပုံ.ပုံ.တစ်ယောက်

ရေတွင်းမှာရောက်နှင့်နေပီ။ ငယ်ငယ်ကအမှတ်တရလိုမျိုးလုပ်မယ်ဆိုပီး ညမောင်မောင်မှာကျနော့်ကို
တရော်ကင်မွန်းတွေနဲ့.ခေါင်းလျှော်ပေးကျနော်ကလည်းဝရံတာမှာလူးလိုမှထားလို.ဖုန်တွေပေလူးနေ
တဲ့သူ.ဆံနွယ်ရှည်တွေကိုသေချာလျှော်ပေးရင်းကလေးလေးတွေလိုတစ်ခပ်ခပ်နဲ့.ပျော်မြူးနေခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ။

အရင်ကလိင်ဆက်ဆံဖူးတဲ့သူတစ်ဦးတွေလိုအခြေနေကနေခုလိုတရားဝင်ချစ်သူတွေဖြစ်လာ

တော့အရာရာအားလုံးကစိတ်လှုပ်ရှားကြည်နူးစရာတွေပဲဖြစ်လာတယ်လေ။

ထုံးစံအတိုင်းကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုဆပ်ပြာတိုက်ရင်း ပုံ.ပုံ.ကပ္ပတ်ပေးတော့

အောက်ကအငယ်ကောင်ကထောင်တောင်တောင်ဖြစ်

လာပြန်သေးတယ်။ ညဖက်မောင်နေပီဆိုတော့ ကျနော့်ရေစိုပုဆိုးကိုပုံ.ပုံ.ကဆွဲချွတ်ချပီး

သေသေချာချာဆပ်ပြာနဲ့.တိုက်ချွတ်ပေးရင်း ငေါက်တောက်ကြီးဖြစ်နေတဲ့ကျနော့် ပစ္စည်းကိုသေချာလက်ချောင်း

လေးတွေနဲ့.ခပ်ဆဆကိုင်ကြည့်ရင်း အိုး..မောင့်ဟာကြီးကအားရစရာရှင်ဆိုပီး -

ွင်းတိုက်သလိုရှေ့.တိုးနောက်ငင်လုပ်ပီးဆပ်ပြာတွေကြားထဲက ကျနော့် ခီး မာတောင့်တောင့်ကြီးကို

သူ.ပါးဖောင်းဖောင်းလေးနဲ့.တဖတ်

ဖတ်ရိုက်ကြည့်နေသေးတယ်။ တော်တော်ဆော့တဲ့ဟာမလေးဗျာ။

ရေဖလားထဲကရေတွေနဲ့.ဆပ်ပြာတွေကိုဆေးချပီး ၄-၅-၁၀ချက်လောက်ကောက်ပီး စုပ်လိုက်သေးတယ်။

အား.. ရှိုး... ဆိုပီးကျနော်ဖီးလ်နည်းနည်းတက်သွားတော့

မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီးမတ်တပ်ရပ်ရင်းရေလောင်းချိုးနေပြန်တယ်။

သူ.မျက်နှာကိုအမှောင်ထဲမှာမို့.မမြင်ရပေမယ့်ပြုံးစိစိလုပ်နေမယ်ဆိုတာကျနော်သိတယ်ဗျာ။

ကျနော့်ကိုကျောပေးထားတဲ့ ရေစိုထမီအောက်က လုံးကျစ်ကျစ်သူ.အိုးလေးကိုကျနော့် ခီး နဲ့.ထောက်ပီး၃-

၄ချက်လောက်

ကပ်ပီးဆောင့်လိုက်တော့..

ဟိုး... ..ဆရာကြီး..ညမှအိမ်ကိုလာခဲ့အဖေပြီ စိတ်ရှိသလောက်လာလုပ်ချေလို.

ရယ်သံလေးနဲ့.ပြောရင်းကိုယ်လုံးလေးကိုယို.ပီးရှောင်တယ်။

ကျနော့်စိတ်ကိုတမင်မရှိမရွံ့ဖြစ်အောင်ဆွထားမှန်းကျနော်သိတာပေါ့။

ကောင်မလေးတွေဟာမာယာအတော်များတယ်နော်။ ကျနော့်မှာတော့ငေါက်တောက်ကြီး..

မချင့်မရဲစိတ်နဲ့.ရေအေးအေးလေးတွေကိုခပ်မြန်မြန်လောင်း

ချိုးချပီးအဝတ်လဲလိုက်တယ်။ အိမ်မကြီးဆီရောက်လာတော့ သွားလေးမေကထမင်းပွဲပြင်ပီးစောင့်နေတယ်..

ဟဲ့သူငယ်ချင်း၂ကောင်..ဒီလောက်မိုးချုပ်နေအောင်ရေတွင်းမှာဘာလုပ်တမ်းဆော့နေကြတာလဲ..

လို.ပြီးစိမိမေးနေသေးတယ်။

အဲ့ဒီအချိန်မှာသနပ်ခါးရေကြလေးပွတ်ပီး ဆံပင်ဖားလျားလေးနဲ့.မီးဖိုခန်းထဲဝင်လာတဲ့

ပုံ.ပုံ.ကိုကျနော်ကမေးဧည့်ပြရင်း.. ဘွားလေးတူမကျနော့်ကိုရန်ရှာနေတာလေ..

သူ.ကိုမေးကြည့်လို.ပြောလိုက်တော့ ကျနော့်ဆရာဝန်မ

လေးခမျာမီးရောင်အောက်မှာ အာ..ဆိုပီးရှက်ဝဲဝဲဟန်လေးနဲ့. အလကား..

အရီးမေ..ဒီကောင်ပုံ.ပုံ.ကိုအရင်ရန်စတာလို.အရှက်ပြေလျှောက်ပြောနေတယ်ဗျ။

ကဲ..ကလေးတွေညစာစားကြ..ကျုပ်ဘုရားရှိခိုးတော့မယ်ဆိုပီး ထမင်းပိုင်းကထသွားတော့မှ..ပုံ.ပုံ.က ကျနော့်ကိုမျက်နှာတင်းတင်းနဲ့.

ဟေ့ကောင်..မောင်သက်..မင်းနာမယ်နော်.. ဆိုပီးလက်သီးဆုပ်ထောင်ပြတယ်.. ကျနော်ကအံ့ကြိတ်ပြပီး..

ဒီညဘယ်သူနာမလဲဆိုတာတွေ.ကြသေးတာပေါ့..နန်းမတော်မယ်ပုံ.ရာ.. လို.ပြန်စလိုက်တော့.. ချက်ချင်း ဘွားလေးမေကြားသွားမှာစိုးတဲ့ဟန်နဲ့.နှုတ်ခမ်းပေါ်လက်ညှိုးလေးတင်ပီး..

ရှုး.. တိုးတိုးဆိုပီးလန်.သွားတော့ ကျနော့်မှာတစ်ခွီးခွီးရယ်နေမိတယ်။

ထမင်းစားကြတော့ ကျနော်ကအပျင်းကြီးပီး ထမင်းဟင်းကိုကိုယ့်ဖာသာမစားပဲ ပုံ.ပုံ.ကိုခွံ.ကျွေးခိုင်းတယ်။

အသည်းအမြစ်ဆီပြန်ရယ်.မရမ်းသီးအချဉ်သုတ်ရယ်.ပဲဟင်းရွှံ့လေးဆမ်းခိုင်းပီးသူ.ကိုခွံ.ခိုင်းတော့.. ...

ဟေ့ကောင်..အရီးမေပြန်ဝင်လာမယ်ကွာ...ဆိုပီးနောက်ကျောမလုံတဲ့ဟန်ပန်ကလေးနဲ့.ကျနော့်ကိုခွံ.ခွံ.ကျွေးရှာ တယ်။ ကျနော့်အတွက်တော့ ဒီလိုပျော်စရာကောင်းတဲ့ညစာကိုခုလိုချစ်သူဆရာဝန်မလေးကိုအနိုင်ကျင့်ပီးခွံ. ခိုင်းနေရတော့ တသက်မမေ့နိုင်တော့ပါဘူးဗျာ။

ဖြူလွလွဖျော့တော့တော့ လရောင်ဟာ အခန်းထဲကိုဖြာကျနေတယ်.. ..

ပြူတင်းပေါက်နားကပ်လျှက်က ကုတင်လေးပေါ်မှာခပ်ကွေးကွေးလေးလဲအိပ်နေတဲ့

ဆရာဝန်မလေးကိုကျနော်ဖက်ရင်း ဘေးတစောင်းခွထားတယ်။ လရောင်အောက်က ကမ္ဘာဦးသမီးရည်းစား

တွေပေါ့ဗျာ။ နွေနှောင်းညတစ်ခုမှာ ပူလောင်အိုက်စပ်မှုအစားနေလို.ကောင်းရုံရာသီဥတုလေးနဲ့.အတူ

လေပြေလေးတွေက ပြူတင်းပေါက်ကနေအခန်းထဲတိုးဝင်လာတယ်။ ကျနော်တို့.၂ယောက်စ

လုံးရဲ့.ကိုယ်ခန္ဓာတွေကတုန်ခါပီး ရင်ခုန်သံတွေမြန်နေဆဲပဲ။ သနပ်ခါးနံ့.သင်းသင်းလေးရနေတဲ့ကိုယ်လုံးလေးက

ငြိမ်ငြိမ်လေးကျနော့်ရင်ခွင်ကျယ်ထဲမှာပေါ့။ ညဦးပိုင်းက လူကြီးတွေအိပ်ပျော်

သွားတာနဲ့.ကျနော်အသာလစ်ထွက်ခဲ့ပီး ပုံ.ပုံ.အခန်းထဲကိုရောက်လာခဲ့တယ်။ လရောင်မှိန်မှိန်လေး လင်းနေတဲ့

အခန်းလေးထဲမှာ ညအိပ်ရင်ဝတ်လေ့ရှိတဲ့ ခပ်ပါးပါးဝွပ်ကျယ်နဲ့.ထမီအနွမ်းလေးဝတ်

ထားတဲ့ကောင်မလေးက ကျနော့်ကိုမြင်တာနဲ့. အတင်းဖက်ပီးနမ်းတော့တာပဲ။ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ

အိပ်နေတဲ့အိမ်ဖော်မလေး ကိုတောင်ဂရုမစိုက်တော့ပဲ.. အသားကုန်ဆွဲရမ်းပီးချစ်ခဲ့မိကြတာပေါ့

လေ။ ကျနော်နဲ့.တွေ့.ရဖို့.စောင့်ရင်းစိတ်ကအလိုလိုငြွနေဟန်တူတဲ့ ပုံ.ပုံ.ကိုထမီလေးဆွဲချွတ်ချပီး

သူ့အဖုတ်လေးကိုစမ်းကိုင်ကြည့်ရုံနဲ့ အရည်တွေစိုရွှဲနေတာဗျ။ အမှန်တိုင်းပြောရရင်ကျနော်ကိုယ်
တိုင်ကလည်း လူကြီးတွေအိပ်အောင်စောင့်ရင်းတော်တော်လေးရှိကြွနေခဲ့တာပေါ့။

ဒါကြောင့်တွေ့တာနဲ့ ဘာမှပျိုးတာတွေဘာတွေမလုပ်တော့ပဲ မတ်တပ်ရပ်နံရံကပ်ပေါင်တစ်ချောင်းဆွဲမပီးခပ်
ကြမ်းကြမ်းချစ်ခဲ့မိတာပေါ့။

ညနေကလုပ်သလိုမြန်မြန်မပီးအောင်ထိန်းတာ၊ အရှိုက်ကိုချလိုက်တင်လိုက်လုပ်တာတွေမလုပ်တော့ပဲ..

အသားကုန်အဆက်မပြတ်မရပ်မနားဆက်တိုက်ဆောင့် ဦး ခဲ့မိတာပေါ့ဗျာ။ ပုံ.ပုံ.ကလည်း ငြိမ်ငြိမ်ကလေး
ခံနေတယ်မထင်ပါနဲ့။ တက်ညီလက်ညီ

အသားကုန်ကော့ပေးပြန်ဆောင့်ပေးနဲ့ အတွဲညီညီလုပ်ကြရင်းတစ်ချိန်ပီးသွားတယ်။ ၁၅မိနစ်လောက်ပဲ

ခဏအမောဖြေရသေးတယ် ကုတင်ဇောင်းမှာကျနော့်ကိုဒူးထောင်ပေါင်ကားပက်လက်အိပ်ခိုင်းပီး

ပုံ.ပုံ.ကကုတင်အောက်မှာထိုင်ရင်း ကျနော့်အငယ်ကောင်ကို သေသေချာချာကြကြနနစုပ်ပေး

လျှက်ပေးပြန်တယ်။ ပြန်ပီးမာတောင့်လာမိဆိုတာနဲ့ ကျနော့်ကိုတက်ခွဲပီး တဟင်းဟင်းနဲ့ တက် ဦး ပြန်တယ်။

လရောင်အောက်မှာ ဆံပင်ရှည်ဖားလျားချပီး ကျနော့်ကိုတက် ဦး နေတဲ့ချစ်သူလေး

ဟာပြင်းထန်တဲ့အလယ်ခေတ်က ခရူးဆိတ်စစ်ပွဲတစ်ခုရဲ့ စစ်မြေပြင်အလယ်မှာ တိုက်ပွဲဝင်နေတဲ့

မြင်းသည်တော်လေးအလားပဲ။ ကျနော့်ချစ်သူမြင်းသည်တော်မလေးပေါ့ဗျာ။

သူ့အားရပါးရတက် ဦး လို အဆုံးထိရောက်ပီး ကျနော့်ကိုယ်ပေါ် မှောက်ကျလာတော့မှ.. ကျနော်

သူ့ကိုပုဇွန်ထုပ်ကွေးပုံစံမျိုးနေခိုင်းပီး ဖိမိဆွဲရင်း ကုတင်အောက်ကနေ

မတ်တပ်ရပ်ပီး တစ်ချက်ချင်းဆောင့်တယ်။ ပီးဆုံးသွားတဲ့သူ့အရည်တွေရွှဲနေတဲ့ -

ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို ကျနော်မွေ့မွေ့ပေးရင်း အထဲနံရံနဲ့ ကျနော် အိပ်သွားပီးပွတ်တိုက်မိတာတွေကို

သေချာတစ်ချက်ချင်း ဖီးလ်ခံရင်း ဦး နေခဲ့တာပေါ့။ နောက်ဆုံးသူပီးချင်လာတဲ့ အမူရာပြလာတော့မှ

ကုတင်ဇောင်းမှာလေးဘက်ကုန်းခိုင်းပီး နို့တွေကိုလှမ်းဆွဲပီး ဆောင့်တင်ပါးတွေကိုဆုပ်ချေ

ရင်းဆောင့်.. အဲ့လိုလုပ်ရင်းပြိုင်တူပီးပလိုက်ခဲ့တာပေါ့လေ။

စိတ်ရှိလက်ရှိနောက်ထပ် ၂ခါလောက်ထပ်ချစ်ဖြစ်သေးတယ်။ ခုသူရောကျနော်ပါ

ကုတင်ပေါ်မှာအမောဖြေနေရလို့ စကားမပြောပဲမှိုန်းနေကြသေးတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်က ဆက်တိုက်ထပ်လုပ်ဖို့ မစွမ်းနိုင်တော့လို့ သာခုလိုနားနေကြတာ အမှန်က ကိုမဝသေးဘူးဗျ။

အချစ်ကိစ္စဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းပဲဆားငံရည်ကိုး။ ရင်ခွင်ထဲမှာကြောင်ပေါက်စက

လေးလိုခွေနေတဲ့ ချစ်သူလေးကိုကျနော်နမ်းပေးနေမိတယ်။ ရင်ခွင်ထဲကိုအတင်းထပ်ပီးတိုးဝင်လာရင်း

ကျနော့်ကိုတအားဖက်ထားရှာတယ်။ ခုကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက ကောင်မလေးဆိုတာခင်ဗျား

တို့ သိတဲ့ ဟော့ဒီမြို့ကဒေါက်တာရီရီ မဟုတ်တော့ဘူးဗျ။ ချစ်သူနဲ့ ချစ်စခန်းဖွင့်ပီးလို့ ကြည်နူးငြိမ်သက်နေတဲ့

ကျနော့်ရဲ့ငယ်ငယ်က ပုံ.ပုံ.လေးပေါ့ဗျာ။

မောင်.. ပုံ. တော့မောင့်ကိုသေလောက်အောင်.. စွဲနေမိပီ.. သိ...လား တဲ့

လေသံတိုးတိုးလေးနဲ့ ကျနော့်ကိုမော့ကြည့်ရင်းပြောတယ်..

တူတူပါပဲ...ငါ့အချစ်ကလေးရာ..

မောင်ပုံ..ကို လက်ထပ်မှာလားဟင်!!

အင်း.. (ကျနော်စိတ်မသက်မသာဖြစ်လာပြန်တယ်ဗျ)

မြတ်..အွန်း...မြတ်..(ပုံ..ပုံ..ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကို စုပ်နမ်းနေတယ်)

ပုံ..လေ..မောင့်ကို အကြာကြီးမျှော်ခဲ့ရတာပါ..

ပုံ..ယုံကြည်ခဲ့တာတစ်ခုရှိတယ်..တနေ့..နေ့မှာဖိုးသက်နဲ့..ပြန်ဆုံပီး.. ချစ်သူတွေဖြစ်မယ်လို့.

(အဲ့လိုပြောရင်းအသံလေးကတိမ်ငင်သွားရှာတယ်..ဝမ်းနည်းနေပြန်ပီ)

ကျနော်သူ့..ကိုချော့တဲ့အနေနဲ့..ကျောလျားရှည်ရှည်ပြောင်ချောချောကလေးကိုဖွဖွပွတ်ပေး၊

တင်ပါးအိုးကျစ်ကျစ်လေးကိုလက်နဲ့..သာသာပုတ်ပေးရင်းကလေးတွေကိုချော့သလိုချော့လိုက်မှသက်သာရာရသွားရှာသလို

သက်ပြင်းမျင်းမျင်းလေးချပီး

ပုံ..မောင့်ကို အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာ.. မောင်ယုံသလားဟင်.. တဲ့

သနားစရာကောင်းတဲ့ ပုံ..ကလေးရာ.. မောင်ပုံ..ကို

အရမ်းသနားတယ်..ပီးတော့ချစ်ပါတယ်ကွာ..ဟုတ်ပီလား..

ဒါဆို.. ငယ်ငယ်တုန်းက ဖိုးသက်လေးနဲ့..တူတဲ့ကလေးလေးတွေ ပုံ..နဲ့..တူတူမွေးမှာနော်..

ဆိုပီးအသံလေးက တက်ကြွသံလေးပေါက်လာပြန်တယ်။

အေးပါ အချစ်ကလေးပုံ..ရာ..လို့..ကျနော်ကပြန်ဖြေလိုက်တော့...

ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကိုတမြတ်မြတ်နမ်းစုပ်ရင်း... ပုံ..ပျော်လွန်းလို့..သေတော့မလားမသိဘူးဆိုပီး

ကျနော့်လက်ကိုယူပီး သူ့..ရင်ဘတ်ပေါ်တင်ပေး

လိုက်တော့ သူ့..ရင်ခုန်သံလေးမြန်နေရှာတာကိုသတိထားမိတယ်။

ပူဆာတာရသွားတဲ့ပေါက်စနလေးလို့ပဲ..အပျော်လွန်နေတဲ့နေသံနဲ့.

ငယ်ငယ်ကကျနော်တို့..အကြောင်းတွေတတွတ်တွတ်နဲ့..ပြန်ပြောနေရှာတယ်ဗျာ။

နည်းနည်းလေးကြာတော့မှ..

မောင်..ပုံ.. ခဏမှိန်းလိုက်ဦးမယ်..မောင်အချစ်ကြမ်းလို့..နည်းနည်းပင်ပန်းထားတယ်ကွယ်..

မိုးလင်းခါနီးပြန်ရင်..ပုံ..ကိုနှိုးနော်.. တစ်ခါလောက်ချစ်ပီးမှပြန်ရမယ်..

ခုပုံ..ကိုဖက်ထားပေး..ဆိုပီးရင်ခွင်ထဲတအားတိုးဝင်လာ

ပြန်တယ်။ ဓမ္မနစ်လောက်နေတော့ အသက်ရှူသံမှန်မှန်လေးနဲ့. အိပ်မောကျသွားရှာပီ။ ကျနော့်မှာတော့

ရင်ခွင်ထဲက ချစ်စရာ၊သနားစရာဆရာဝန်မလေးကို လရောင်အောက်မှာ ဖက်ထားရင်းငေးကြည့်နေမိတယ်။

သက်ပြင်း

တွေ့ရင်းချစ်ရင်း ကျနော်ဟာမိန်းမ၂ယောက်ကိုတပြိုင်နက်ချစ်မိနေတဲ့
တွေဝေတတ်တဲ့ကောင်တစ်ကောင်ဖြစ်နေပီဆိုတာတွေ့မိပီးရင်မောနေမိတယ်။

မိုးလင်းတော့ ဘွားလေးမေပြင်ထားပေးတဲ့ နန်းကြီးသုတ်ကို၂ယောက်သားမီးဖိုချောင်ထဲမှာတူတူစားနေကြရင်း
ပုံ.ပုံ.မျက်နှာလေးက မချင့်မချေဖြစ်နေဟန်လေးဖြစ်နေတယ်။
အလိုမကျဖြစ်နေဟန်ကလေးက တော်တော်သိသာနေတယ်။ မနက်ရောင်နီသမ်းတော့ ညကသူ့မှာထားသလို
နီးပီးထပ်မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဗျာ။ ကုတင်ပေါ်မှာကွေးကွေးလေးအိပ်ပျော်နေရှာတဲ့ချစ်သူ
လေးကိုစောင့်ပါးပါးလေးခြုံပေးပီး နဖူးလေးကိုဖွဖွမွှေးပီး ကျနော်တိတ်တိတ်လေးဒီဖက်အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့တာကိုး။
သူလေးအိပ်ပါစေဆိုပီးကျနော်ဘယ်လိုမှမလုပ်ရက်တာပါ။ ဒါကိုကောက်နေပြန်ပီ
နေမှာဗျ။ ကျနော်အတင်းမျက်လုံးချင်းဆိုင်မိအောင်ကြည့်လိုက်တိုင်း မျက်နှာလွဲလွဲဖယ်နေတာဗျ။
ကျနော်ပြီးပြနေတာကို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး နှုတ်ခမ်းလေးကစူတူလေး လုပ်ထားတယ်။
ရယ်လည်းရယ်ချင်တယ်.. အမြင်ကပ်စရာလည်းကောင်းတဲ့ကျနော့်ဆရာမလေးပေါ့။ ဘွားလေးမေ
အဘိုးလေးကိုမနက်စာသွားကျွေးဖို့.ထွက်သွားတော့ ကျနော်တို့.၂ယောက်လုံးစားသောက်ပီး
လို.ပုံ.ပုံ.ကဘေစင်မှာဆေးကြောနေတယ်။ ကျနော်က အသာလေးအနောက်နားကနေ
လက်ကိုင်ပုဂံနီ.ချည်ထားတဲ့သူ့.ဆံပင်တွေကိုလက်နဲ့.သပ်ဖယ်လိုက်ပီး လည်တိုင်ကျော့ကျော့လေးကိုနမ်း
ရင်း ..

ပုံ.!!မောင့်ကို ချိတ်ကောက်နေတာပေါ့လို့.
ရယ်သံစွက်ရင်းတိုးတိုးမေးလိုက်တော့..ဘာမှပြန်မပြောပဲ..အနားကပ်မလာခဲ့နဲ့.ဆိုတဲ့သဘောနဲ့.တထောင်နဲ့.ကျ
နော့်ကိုတွန်းထုတ်နေတယ်။

ဒါလား.. ချာဝန်မကြီးရီရီချိုတာ.. ကလေးမပေါက်စနလေး ကြနေတာပဲ.. လို့.ထပ်ပီးစလိုက်တော့...
မောင်သက်.. မောင်သက်.. ကျုပ်စိတ်အရမ်းတိုနေတာနော်.. ထပ်ပီးဒေါသထွက်အောင်လာမလုပ်နဲ့.
ကောက်ထုပ်လိုက်မယ်ဆိုပီးဆေးလက်စ ပန်းကန်လုံးကိုထောင်ပြတယ်။

ဒေါ်ရီရီခင်ဗျ.. ကျနော်ကအိပ်ရေးပျက်မှာစိုးလို့.တမင်ပြန်သွားတာပါ..
လုပ်ချင်တာမှတစ်ပိုင်းကိုသေနေတာ..နော်..

.....

ကဲပါဗျာ!! ခုလိုနှုတ်ခမ်းထော်ထားတာ.. ဘယ်လိုမှမလှဘူး ... ငယ်ငယ်ကကျနော့်သူငယ်ချင်း
မဲတူမလေးနဲ့.ပြန်တူလာပီခပ်.. ဆိုပီးစလိုက်တော့..နှုတ်ခမ်းကိုတင်းတင်းကိုက်ရင်း..

မောင်..နော် !! လို့.ခြေဆောင့်ပီး အော်လာတယ်။
ပုံ. နော်!! လို့.ကျနော်က သူ့.အမူအရာအတိုင်း ခြေဆောင့်ပီးပြန်အော်ပြလိုက်တော့..
မအောင့်နိုင်တော့ပဲ တခပ်ခပ်ရယ်သွားတယ်.. ပီးတော့မှ..

အိပ်ယာကနီးလာတော့ မောင့်ကိုမတွေ့.ရတာ ပုံ.ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဖြစ်သွားတာနော်..ဟင်း..

သူများသေချာမှာထားရက်နဲ့ အကျင့်ပုတ်တယ်... ..

သနားလို့ပါပုံ့ရာ..ဟုတ်ပီလား..

ပီးကော.. ခုပုံ့ဆေးရုံသွားတော့မှာ.. မောင်လိုက်ပို့.

ဒါပေမယ့်ခုချက်ချင်းပုံ့အိမ်ပြန်သွားတာနဲ့နောက်ကမြန်မြန်လိုက်တာပီး တစ်ခါချစ်ပေး..ဒါပဲ...

လို့ရှက်ပြီးလေးနဲ့ပြောရင်းမီးဖို

ချောင်နောက်ပေါက်ကနေသူ့အိမ်ဖက်ကိုလှစ်ကနဲပြေးသွားရောဗျ။ ကျနော်လည်း ရေမိုးချိုးအဝတ်အစားလဲပီး

သူ့အိမ်ဖက်ကိုစက်ဘီးလေးတွန်းပီးထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျနော့်ဆရာဝန်မလေး

ခုဆိုသူ့အိမ်ခန်းတံခါးကို ခပ်ဟဟလေးဖွင့်ထားရင်း ရင်ခုန်စွာနဲ့ကျနော့်ကိုမျှော်နေပီနေမှာဗျ။

.....

.....

.....

ပုံ့ပုံ့ကိုဆေးရုံလိုက်ပို့ပေးပီးတာနဲ့ကမ်းနားလမ်းဖက်ကို စက်ဘီးဆက်နင်းလာခဲ့တယ်။

ဟိုဖက်ကမ်းကလာမဲ့ ကူးတို့စက်လှေဆိုက်မယ့် ဆိပ်ခံနားမှာသွားစောင့်နေမိတယ်။

ဒီနေ့အနီလေးပြန်လာမှာလေ။ သူပြောသလိုဆိုသဝနာရီလောက်ဆိုက်မယ့် ကူးတို့နဲ့ပြန်လာတတ်တယ်တဲ့။

ခုဥ့၃၀လောက်ပဲရှိသေးတော့ မလာသေးဘူး။ ကမ်းပါးမှာလုပ်ထားတဲ့ သစ်သားခုံတန်းလေးပေါ်မှာထိုင်ရင်း

မြစ်ပြင်ကျယ်ကိုငေးမောရင်း ကျနော်စီးကရက်ထိုင်ဖွာနေမိတယ်။ ဘဝမှာဘာတစ်ခု

မှဟိုလိုလိုဒီလိုလိုမလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ကျနော်ခု မိန်းမ၂ယောက်လုံးကိုတွယ်တာမိနေပီဆိုတာတွေးရင်း

ဘယ်လိုဆက်စခန်းသွားရမလဲရင်မောနေမိတယ်။ ကျနော်တမင်တကာ ပွေ့ရုပ်ချင်တာမဟုတ်ရ

ပါဘူးဆိုတာကျိန်တွယ်ပီးပြောပုံ့ပါရဲ့ဗျာ။ တစ်ယောက်ယောက်ကိုစွန့်ပစ်လိုက်ရင်ကော? ဘယ်လိုနေမလဲ..

ဟင့်အင်းဗျာ..သနားစရာကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေး..ဟင့်အင်း..တွေးတာနဲ့တင်

ကျနော့်ရင်ထဲမှာကျဉ်တက်လာတယ်။ မလုပ်ရက်ပါဘူးဗျာ။ ဒါဆိုဆရာဝန်မလေး ရီရီ... ဖူး.....

ဟင့်အင်းဗျာ..တကယ်မလုပ်ရက်တော့ဘူး.. ကျနော်သူ့ကိုဘာမှန်းမသိခင်ကကျူးလွန်ခဲ့မိတာ

မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ဒီဆရာဝန်မလေးဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ

ကျနော့်ကိုမျှော်လင့်နေခဲ့ရာတာဆိုတာတွေးလိုက်တိုင်း ကျနော်အရမ်းဝမ်းနည်းရပြန်တယ်လေ။ ပိုဆိုးတာက

ကျနော်တို့ကျောင်း

တက်စဉ်က သူ့ကျနော့်ကို တိတ်တိတ်လေးလာချောင်းကြည့်ပီး ဆွေးရတာတွေပြောပြတော့

ဒီလောက်ကြီးတောင်သံယောဇဉ်တွယ်တာရှာတဲ့ကောင်မလေးဆိုပီး... .. ကဲ! ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲ
ဗျာ။

ဟေး..ချစ်ချစ်..

ဆိုပီးကျနော့်ပုခုံးပေါ်လက်လာတင်တော့မှတွေတွေငေးနေတဲ့ကျနော်သတိဝင်လာတယ်။

ထိုင်နေရာကမော့ကြည့်လိုက်တော့ အနီလေးရယ်လေ..

ထမီအဝါဖျော့လေးနဲ့.ဘလောက်စ်လက်ပြတ်လေးကိုဝတ်ထားတော့

လက်မောင်းဖြူဝင်းဝင်းလေးကထင်းနေတယ်။ မျက်နှာဝိုင်းစက်

စက်လေးက ပြုံးချိုနေတာဗျ။ လက်ထဲကကိုင်လာတဲ့ ကြိမ်ခြင်းလေးကို ထိုးပေးရင်း.. ချစ်ချစ်က

အနီ.ကိုလွမ်းပီးဆွေးနေတာလား..မျက်နှာကမကောင်းဘူးဆိုပီး ကျနော်ပါးကိုလက်ချောင်းလေး

တွေနဲ့.ချစ်စနိုးဖျစ်ညှစ်ရင်း .. ဒီနေ့.

အကို.လက်ရာရှမ်းဟင်းလေးတွေစားမယ်နော်..ဈေးသွားဝယ်ဖို့.ဆိုပီးပြောလာတယ်။

ကျနော့်ရင်ထဲမှာစိတ်ညစ်နေတာတွေပြေပျောက်သွားရင်း..

စိတ်ချပါကျနော့်အချစ်ကလေးရာ..ဒီနေ့.သေသေချာချာကိုပြုစုမလို့.လာစောင့်နေတာပါဟ..

ထမင်းဟင်းကော..ဟိုဒင်းကော..လို့.နောက်လိုက်တော့.. အနီကလေးက

ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးနဲ့.လျှာလေးတစ်လစ်ထုတ်ပြရင်း .. အစားအသောက်အရေးကြီးတယ်..မောင်ရင်..

စားနိုင်မှလုပ်

နိုင်မယ်..ထမင်းမြိန်ဖို့.လိုတယ်..လက်စွမ်းပြတော့.. လို့.ပြောရင်းရယ်နေပြန်တယ်။

၂ယောက်သားဈေးထဲကိုစက်ဘီးလေးနဲ့.ရောက်သွားပီး ချက်ပြုတ်စရာတွေတူတူဝယ်ခြမ်းနေကြတော့ အနီ

လေးကကျနော့်လက်မောင်းကိုမလွှတ်ဘူး..အကို..အကို..အနီတို့.ကတကယ့်လင်မယားတွေလိုပဲနော်..သူများ

တွေက တအားလိုက်ဖက်တဲ.စုံတွဲလေးဆိုပီး ပိုင်းငေးနေကြတယ်တွေ့.လားဆိုပီး

ကပ်ပြောနေလို့. .. ကျနော်ကငပေါဆိုပီး အနီ.နဖူးဝင်းဝင်းလေးကို လက်ဖဝါးနဲ့.မနာအောင် ပတ်! ပတ်!

ဆိုပီးဖွဖွရိုက်တော့..တခပ်ခပ်နဲ့.သဘောတွေကျနေရှာတယ်ဗျာ။

ဟုတ်ပါတယ်.. ကျနော့်ချစ်သူ သူနာပြုဆရာမလေးပြောသလိုပါပဲ..

ဈေးကနေချက်စရာပြုတ်စရာဝယ်ခြမ်းပီးတူတူပြန်လာ..

အနီ.အိမ်ကိုရောက်တာနဲ့.၂ယောက်လုံးပေါ့ပေါ့ပါးပါး အိမ်နေရင်းအဝတ်တွေကိုလဲပီးတာနဲ့. ကျနော်က

မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်၊ အနီလေးကတစ်အိမ်လုံးကို သီချင်းလေးတကြော်

ကြော်နဲ့.သန့်.ရှင်းတိုက်ချွတ်၊ တက်ညီလက်ညီနဲ့.တကယ့်အိမ်ထောင်သည်တွေလို

သာသာယာယာဘဝကလေးပေါ့ဗျာ။

ဆရာ..မြန်မြန်လေးချက်ပါရှင့်..

ဟင်းအနံ့တွေကမွှေးလာလို့ ဗိုက်အရမ်းဆာလာပီ..လို့ မီးဖိုချောင်ထဲဝင်လာပီး
ချစ်သူလေးကလာလာညောင်ရင်..

ရတော့မယ်..ရတော့မယ်.. ဝမ်းကပ်စိပ်..ပေးလို့ ကျနော်ကတောင်းတိုင်း..

အင့်ဟယ်..အင့်ဟယ်.. ဆိုပီးရယ်ကျဲကျဲနဲ့ ကျနော်ပါးပြင်ကို ခြေဖျားလေးထောက်ပီးနမ်းကရော..

အားလုံးပီးတာနဲ့ ရေတူတူချိုးရင်း မတွေ့ရတဲ့နေ့ အတွက်အကြွေးဆပ်တယ်ဆိုပီး ရေချိုးခန်းထဲမှာရေချိုးရင်း
တက်မက်စွာနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာသားချစ်မိပြန်တယ်။

ပီးတော့မှထမင်းတူတူစား(ခုနောက်ပိုင်းထမင်းစားရင်

ကျနော်ခွံကျွေးတာပဲစားမယ်ဆိုပီးညောင်လို့ ကလေးပေါက်စလေးလို့ အမြဲခွံနေရတယ်)

ဆေးကြောသန့်စင်ပီးတာနဲ့ ရေနွေးကြမ်းမတ်ခွက်

တစ်ခွက်ယူဧည့်ခန်းက ဆက်တီခုံရည်မှာ ဂုဏ်သိက္ခာသားတူတူ ပူးကပ်ထိုင်ရင်း

စာအုပ်တစ်အုပ်လောက်တူတူဖတ်ကြ၊ ငြင်းခုံကြ..

စကြနောက်ကြ..အဲ့ဒီအချိန်မှာကျနော်ရင်ထဲမှာသောကရယ်လို့ မြူမှုန်လောက်တောင်မရှိပဲအေးချမ်းနေလိုက်တာ
ဗျာ။ အနီကလေးအကျွမ်းတဝင်မရှိတဲ့ ဂီတနဲ့ ပတ်သက်တာတွေကျနော်ကပြော

ပြပီဆိုရင် မသိနားမလည်တဲ့ကလေးလေးလို့ငေးပီးနားထောင်တတ်သလို၊ သူရောကျနော်ပါအကျွမ်းတဝင်ရှိတဲ့
စာအကြောင်းပေအကြောင်းပြောပီဆို အင်မတန်အငြင်းသန်တဲ့ကောင်မလေးမို့

ကျနော်အရမ်းသဘောကျရတယ်လေ။(ကျနော်က စာအများကြီးဖတ်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်မထင်ပေမယ့်

တသက်လုံးခုလိုသူတင်ကိုယ်တင်ငြင်းခုံနိုင်တဲ့ မိန်းမဆိုတာမကြုံခဲ့ဖူးဘူးဗျ) ပီးတော့

သူ့အမြင်တွေကကျနော့်အတွက်ထူးဆန်းတာတွေပါပါလာတတ်တာကိုး။ ဥပမာဗျာ.. ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့

ရှိတ်စပီးယားရဲ့ ရိုမီယိုနဲ့ ဂျူးလီးယက်ပြဇတ်..အနီလေးကဘယ်လိုပြောသလဲဆိုတော့...

ရိုမီယိုကောဂျူးလီးယက် ပါသောက် အ တွေပါအကိုရာ.. တဲ့

ဟင်!

ဟုတ်တယ်လေ..သူတို့ဆင်ခြင်ဉာဏ်မရှိလို့သေကုန်တာ.. အမှန်ကဒီလောက်မခက်ပါဘူး.. ဥပမာ..

ဆိုပီးဘယ်လိုဘယ်လိုလုပ်လဲရတာပဲဆိုပီးဆက်ပြောနေတယ်..

အနီသာဂျူးလီးယက်ဆို ရိုမီယိုမသေစေရဘူးလို့ အာမခံတယ်... ခပ်ခပ်..

ဟ..ဒါကတော့ ဒီဇတ်လမ်းက Romance: လေအနီရ..

နီး..လက်မခံဘူး.. ဒါမျိုးနွယ်စု၂ခုရဲ့ရန်ငြိုးတွေကြားထဲမှာ

အသက်ပေးသွားတဲ့အပြစ်မဲ့လူသား ဂုဏ်သိက္ခာရဲ့ရင်နင့်စရာအဖြစ်အပျက်ကလေး..

အာယာတတွေ..အမုန်းမီးတွေဆိုတာ...

မကောင်းဘူးလို့ စာရေးဆရာကပြောသွားတာ.. ဒါကြောင့် Realism: လို့သတ်မှတ်သင့်တယ်..

ဟိုက်!!

ရိုမီယိုဖိုးသက်ရေမယူနဲ့. ဂျူးလီယက်အနီချိုလေးနဲ့.တွေ့နေမှပဲ... ညားစေရမယ်စိတ်ချ..ခပ်ခပ်
စကားတအားတတ်တဲ့ကောင်မလေးကို ကျနော်ပြောလို.မနိုင်တော့ရင် ဆက်မငြင်းတော့ဘူးဗျ။ ဆွဲဖက်လိုက်ပီး
မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းလေးကိုတရွတ်ရွတ်နဲ့.နမ်းပေးလိုက်တာပါပဲလေ။ ငြိမ်ငြိမ်လေး
ပြုံးပီးအနမ်းခံပီးရင်.. လက်ကလေး ဖက်မြှောက်ပီး..

ဝါး... အိပ်ချင်လာသလိုပဲ..ထမင်းကလည်းဝပီ..ဗိုက်ကလေးလည်းချောင်ပီ.. အိပ်ယာပေါ်သွားစို့.လား ..
လို.မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပီး မချိုမချဉ်မျက်စလေးပစ်ပြတယ်

မောင်လိုနမလို..အိပ်ပွဲမယ်လို.ဝတ်ပေးမှ .. လို.ကျနော်ကပြန်စလိုက်ရင်..
ချက်ချင်းမျက်နှာကိုတင်းဟန်ဆောင်ပီး..

ရမလား..ရမလား.. ဟွန်း..အကို..ရှင်နော်..လာခုလိုက်ခဲ့ဆိုပီး အိပ်ခန်းဖက်ကိုအတင်းဆွဲခေါ်တာကို
ကျနော်က..

အမလေးဂျာ.. ကျနော့်ဘဝလေးနစ်မွန်းရပါတော့မယ်..ကယ်ကြပါလို့. လို့.အော်ရင်း
တဟားဟားနဲ့.အခန်းထဲပါသွားတာပေါ့ဗျာ။
အဲ့ဒီနောက်မှာဘာတွေဆက်ဖြစ်ကြသလဲဆိုတာခင်ဗျားတို့.သိပီးသားမို့.ကျနော်ပြန်မရေးပြတော့ဘူးနော်။

.....
.....
.....

ဟိုးအရင်ကဆိုချစ်သူ ဥယျောက်တပြိုင်နက်ထဲထားတာမျိုးကို ကျနော်ခါးခါးသီးသီး မုန်းခဲ့ဖူးတာပေါ့။
ခုကျနော်လုပ်နေတာက ကောတရားမျှတရဲ့.လားဗျာ။ မိန်းမ ဥယျောက်ရဲ့.ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို
ကျနော်ဟာလိမ်ညာနေခဲ့မိလား။
အဲ့ဒါတော့မဟုတ်ရပါဘူး..ကျနော်တစ်ယောက်ကိုမှဟန်ဆောင်ပီးချစ်နေတာမျိုးမှမဟုတ်တာကိုး။
အနီ.ကိုကျနော်သံယောဇဉ်ပိုမိပေမယ့် ဆရာဝန်မလေးကို
လည်းချစ်တယ်ဗျ။ ဘယ်လိုရှေ့ဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာတွေ့လိုက်တိုင်းရင်မောရတယ်ဗျာ။
ဟိုဖက်ပြေးလိုက်၊ဒီဖက်ပြေးလိုက်.. ချစ်သူ ဥယျောက်လုံးကိုကြင်နာပြုနေရတာလဲမောလှပီ၊ မောတယ်
ဆိုတာသူတို့.နဲ့.အိပ်ရတာ ယုယပြရတာတွေကိုပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်။
ဘယ်နေ့.မှာဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာရယ်.. မိတော့မလားဆိုတဲ့စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့်မောနေတာပေါ့။
ဆေးရုံတစ်ခုထဲမှာ
ရှိနေတဲ့မိန်းမ ဥယျောက်ကိုဒီလိုလှည့်ဖျားရှောင်တိမ်းနေတာဘယ်လောက်ကြာကြာခံနိုင်မှာလဲဗျာ။
တခါတလေသူတို့.ဥယျောက်ဂျူတီချိန်တိုက်နေတဲ့ရက်မျိုးဆိုရင် ကျနော်ပတ်ကိုပြေးနေရတော့
တာပေါ့။ အကြောင်းပြချက်တွေလည်းအမျိုးမျိုးပေးရပေါင်းများလာပီ။ကုလားဖြူဘာသာစကားမှာ

ဆိုရိုးစကားတစ်ခုရှိတယ်ဗျာ.

Crime does not pay. တဲ့

ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်လို့ဆိုလိုတာပေါ့။

ဟုတ်တယ်..ချစ်သူအပေါ် သစ္စာမဲ့တာဟာရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တာဗျ။

ငမိုက်သားကျနော်မျိုးအတွက်စီရင်ချက်ချမယ့် နေ့.တစ်နေ့.ဟာသိပ်မကြာလိုက်ဘူးရောက်လာခဲ့တာပါပဲလေ...

...

အဲ့ဒီနေ့.မနက်ကခါတိုင်းနေ့.တွေလိုပါပဲဗျာ.. နိမိတ်မကောင်းတာဆိုလို့.မနက်ခင်းစောစောကြီး

အိမ်ခေါင်းရင်းက ကျိုးပြိုသံတွေဆူဆူညံညံကြောင့်နိုးလာတာတစ်ခုပဲ။

နွေရာသီကုန်လို့.မိုးတောင်ဝင်စပြုလာပြီဗျ။ ခပ်အုံ့.မှိုင်းမှိုင်းနေမသာတဲ့နေ့.တွေကြုံလာရပေမယ့်

မိုးနည်းတဲ့ဒေသမို့.မိုးရွာတဲ့နေ့.တွေမကြုံရသေးဘူး။ ဘာလို့လို့နဲ့.ကျနော်ဒီမြို့.ကိုရောက်နေတာ

တော်တော်ကြာလာပါပေါ့လား။ ရောက်စကမုန်းစရာကောင်းတဲ့မြို့.ကြီးဟာခုတော့

ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာလိုအခြေကျစတောင်ပြုလာပြီ။

ခင်မင်တတ်တဲ့ကာတွန်းဆရာတွေနဲ့.လည်းတဟားဟားနဲ့.အဖွဲ့.

ကျတတ်လာသလို.ဆံပင်ရှည်ညှင်းသိုးသိုး နှုတ်ခမ်းမွှေးရှည်တွေနဲ့.

ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာတွေနဲ့.လည်းအလွမ်းသင့်သင့်

ဖွဲ့.စည်း(ရှုပ်ကီချတာကိုဖွဲ့.စည်းတယ်လို့.သူတို့.ပြောလေ့ရှိတယ်)မိတဲ့ညနေ

ခင်းတွေများလာတယ်။ ပီးတော့

ကျနော့်မှာတစ်ယောက်တစ်မျိုးစီချစ်စရာကောင်းတဲ့ချစ်သူနှစ်ယောက်ရှိနေပြီလေ။ တစ်ယောက်က

ကြင်နာတတ်တဲ့ ဖြူဖြူနုနု နှာစိမိစိကွေးလေး..အမြဲချိုပြုံးနေ

တတ်ပီး လူနာတွေချစ်တဲ့သူနာပြုဆရာမလေးပေါ့။ နောက်တစ်ယောက်က

အနေတည်တယ်လို့.ထင်ရပေမယ့်..အင်မတန်မနောဖြူပီး ကျနော်အနိုင်ကျင့်သမျှခေါင်းငုံ့.ခံတတ်တဲ့

ဆရာဝန်မလေးပေါ့။

အိပ်ယာကနိုးလာတာနဲ့.မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပီး ရေမချိုးသေးပဲနဲ့.ခြံထဲဆင်းပီး

အရိပ်လက်သီးထိုးကျင့်နေလိုက်သေးတယ်။ ရာသီဥတုကအေးစိမ့်စိမ့်ဖြစ်နေတော့ချွေးနည်းနည်းထွက်မှ

ရေချိုးမယ်ဆိုပီးပေါ့။ ပီးမှရေတပုန်းပုန်းလောင်းချိုးပလိုက်ပီး အဝတ်အစားလဲ.မီးဖိုချောင်ဖက်မနက်စာ

စားဖို့.ဝင်လာတော့ ပုံ့.ပုံ့.ကမနက်စာအတွက် ထမင်းကြမ်းနဲ့.ပဲပြုတ်ကို ကျနော်အကြိုက်

နနွင်းစိုစိုဆီစိုစိုနဲ့.ငါ့ငါလေးဖြစ်အောင် မီးဖိုပေါ်မှာ ကြော်နေတုံး။ နပ်ထားတဲ့ကော်ဖီချိုင့်ထဲက

ကော်ဖီတစ်ခွက်လောက် ငဲ့.ပီးတစ်စိမ့်စိမ့်သောက်ရင်း စီးကရက်တစ်လိပ်လောက်ထုတ်ဖွာနေရင်း

ထမင်းကြော်ကိုစောင့်နေလိုက်တယ်။ ထမင်းကြော်ပန်းကန်ကိုကျနော့်ရှေ့.ကိုလာချပေးရင်း

ကျနော့်လက်ထဲကစီးကရက်ကိုဖျတ်ကနဲလုပီးလွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။

မောင်နော်.. စာမတတ်ပေမတတ်လည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့..နော်.. ပုံ..ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့..မှဆိုးမ မဖြစ်ချင်ဘူး..
ကျန်းမာရေးထိခိုက်မယ်လို့..ပြောရတာလျှာတိုတော့မယ်.. ဆိုပီးဟောကတယ်။

အေးပါ.. ဆရာဝန်မလေးရာ.. ကျုပ်ကခင်ဗျားလူနာမဟုတ်ဘူးဆိုတာလေးတော့ သတိထားပါ..
လို့..ပြန်ပြောရင်းထမင်းကြော်ပန်းကန်ကိုဆွဲယူပီးစားနေမိတယ်။
ကြက်သွန်နီတွေကိုအကွင်းလိုက်လှီးထားပီးသံပုရာညှစ်ထားတဲ့အချဉ်ပန်းကန်ကို ကျနော့်ဖက်တိုးပေးရင်း
ပုံ..ပုံ..ပါဝင်ထိုင်ပီး ထမင်းကြော်ဝင်စားတယ်။

မောင်..ခုမနက်ဆေးရုံမသွားခင်မြို့..ထဲအရင်သွားရအောင်ကွာ..

အွင်း!! ဘာလုပ်ဖို့.

မောင့်အတွက် ဂစ်တာတစ်လက်လောက်လိုက်ဝယ်ပေးချင်တယ်.. ဒီနေ့..ညကျရင်
ပုံ..ကိုလက်စွမ်းပြပီးတီးပြလေ..ဘယ်လိုလဲ

ဟ..ဟ..တီးပြမယ်..တီးခကဘာရမှာလဲဗျ!! (ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ပြုံးစစနဲ့. အသံတိတ်ပါးစပ်ကလေး
လှုပ်ပြတယ်.. ဟို..ဟာ.. တဲ့)

ကျနော်တို့..ယောက်အိမ်ကထွက်လာပီးမြို့..ထဲဖက်အရင်သွားလိုက်ကြတယ်။

ဂစ်တာရောင်းတဲ့စတိုးဆိုင်ထဲဝင်ပီး ဟိုရွေးဒီရွေးလုပ်၊ ခုံတစ်လုံးပေါ်ထိုင်ရင်းရွေးထားတဲ့ ဂစ်တာကို
စမ်းပီးခပ်ကြမ်းကြမ်းလျှောက်တီးနေလိုက်တယ်။ ဘေးနားမှာလက်ကလေးပိုက်ပီးငေးနေတဲ့
ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးက အံ့ဩသဘောကျနေတဲ့ဟန်လေးနဲ့..လက်ကွက်ပြားပေါ်ပြေးလွှားနေတဲ့
ကျနော့်လက်ချောင်းတွေကိုကြည့်နေတယ်။ ဂစ်တာဆိုင်ပိုင်ရှင် အကိုကြီးကလည်းဘေးနားမှာ
လာငေးရင်း..ဟ..ဆရာကြီးပါလားဗျ.. ဂစ်တာကိုပီယာနိုသံတွေလိုသံစုံထွက်အောင်တီးနေပါလား
ဆိုပီးလက်ခုတ်တီးပီးအားပေးနေတော့ ကျနော့်မှာမနေတတ်မထိုင်တတ်ဖြစ်ပီးတီးနေတာရပ်
လိုက်တယ်။ ဂစ်တာဖိုးပိုက်ဆံချေတော့ ဆိုင်ရှင်အကိုကြီးကဈေးတွေဘာတွေလျှော့ပေးလိုက်သေးတယ်။
ပုံ..ပုံ..နဲ့..ကျနော်ဂစ်တာဆိုင်အပြင်ဖက်ကိုထွက်လာတော့... သူကကျနော့်လက်မောင်း
တစ်ဖက်ကိုမှီတွယ်ထားရင်း..

ပုံ..တော့ဒီညအိပ်ဘူးဆရာ..ဆေးရုံကလည်းဂျူတီစောစောထွက်လာမယ်..အားရပါးရကိုမောင့်ဂစ်တာသံတွေ
နားထောင်ပလိုက်မယ်ဆိုပီး ပျော်နေရောဗျ..

ဆိုင်ရှေ့ပလက်ဖောင်းနားမှာထောင်ထားခဲ့တဲ့ စက်ဘီးနားရောက်တော့ ကျနော့်လက်တစ်ကမ်းလောက်မှာ
လူရိပ်တွေ..လို့..ပုံ..ပုံ..နဲ့..ရယ်မောနေရာကနေ ဖျတ်ကနဲမော့ကြည့်မိလိုက်တယ်။

အ..နီ..က...လေး!!

.....
.....

နှမ်းလျလျမျက်နှာလေးနဲ့ ညဖက်ဂျူတီကပြန်လာတဲ့ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးပါလားကွယ်။
ယူနီဖောင်းတောင်ဝတ်ထားလျက်ကလေး။ ပိုက်ကွန်အနက်ကလေးနဲ့ ဆံပင်တွေကိုထုံးထားတဲ့
ထမီနီနီ၊ခါးတိုအင်းကျီအဖြူရောင်လေးနဲ့ ကျနော် အသက်ဗူးကလေး။ ရုတ်တရက်အနီးကပ်မြင်လိုက်တော့
ဘာမှန်းသတိထားမိဟန်မတူဘူး။ ဒါပေမယ့် သူချစ်တဲ့ကျနော်၊သူယုံကြည်ကိုးစားရ
တဲ့ကျနော့်ကို မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ လက်ချင်းချိတ်ပီး ရယ်မောပျော်ရွှင်နေတာကို မထင်မှတ်ပဲမြင်လိုက်ရတော့
ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်သွားရှာတယ်နေမှာ။ ညာလက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့သူ.

ကြိမ်ခြင်းလေးလက်ထဲကလွှတ်ကျသွားရှာတယ်။ ပလက်ဖောင်းပေါ် လွင့်စင်သွားတဲ့
ခြင်းထဲကပစ္စည်းလေးတွေကိုလိုက်မကောက်ပဲ ကြောင်တောင်တောင်လေးမှင်တက်နေရှာတယ်။

ဟယ်!! ကျကုန်ပါပီဆိုပီး ပုံ.ပုံ.က ကျနော်လက်မောင်းကိုကိုင်ထားရာကနေ
ပလက်ဖောင်းပေါ်ကပစ္စည်းတွေကိုချက်ချင်း ထိုင်ချပီးလိုက်ကောက်ပေးနေတဲ့အထိ အနီလေးကျနော်
မျက်နှာကိုတွေတွေလေးငေးနေတုံးပဲ။ ကျောက်ဆစ်ရှုပ်ကလေးလို တုတ်တုတ်မလှုပ်ပဲရပ်နေရှာတယ်။
ကြည့်နေတဲ့မျက်ဝန်းလေးက အရောင်တွေအမျိုးမျိုးပြောင်းလို့.ဗျာ။ ကျနော်ရင်ဘတ်ထဲမှာ
လည်းမုန်တိုင်းထန်လာပီ။ ကျနော်ဘာလုပ်ရတော့မလဲဗျာ။ ပြောကြပါဦး...

နားမလည်နိုင်တဲ့ မျက်ဝန်း
နားလည်သွားတဲ့မျက်ဝန်း
နာကျင်သွားတဲ့မျက်ဝန်း
ဆုံးရှုံးရပီဆိုတဲ့ယူကြုံးမရတဲ့မျက်ဝန်း
အားတင်းလိုက်တဲ့မျက်ဝန်း

စက္ကန့်.ပိုင်းလေးအတွင်းအဆင့်အဆင့်ပြောင်းလဲသွားတဲ့
အနီ.မျက်လုံးပိုင်းစက်စက်ကလေးတွေကိုကျနော်အနီးကပ်မြင်နေရတယ်။ မောင်!! ကောက်ကူပေးဦး..ဆိုပီး
ပုံ.ပုံ.ကထိုင်နေရာကနေမော့ ပီးအော်လာမှအနီကောကျနော်ပါသတိဝင်လာပီး
ပြန်.ကျဲနေတဲ့ပစ္စည်းတွေကိုလိုက်ကောက်နေမိတယ်။ ဟင်းချက်ဖို.ကျနော်ဝယ်ဖို.မှာထားတဲ့အသီးအရွက်တွေ၊
တရုတ်မဆလာအထုပ်ကလေးတွေ၊ထမင်းစားပီးတိုင်းအချို့တဲ့ တွဲအခါကျနော်ကြိုက်တတ်တဲ့
ကရေကရာမုန့်.ထုတ်ကလေးတောင်ပါ ပါသေးလားဗျာ။ ရင်ဘတ်ထဲမှာစူးကနဲကျည်တက်လာတဲ့အ
ထိစိတ်ထိခိုက်သွားတယ်။ ပစ္စည်းတွေကိုကောက်နေတဲ့
အနီ.လက်ချောင်းဖြူသွယ်သွယ်လေးတွေကတဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေရှာတယ်ဆိုတာကျနော်မြင်နေရတယ်။

ညီမလေး နီနီချို့.. ဂျူတီပြန်တာလားဟာ!!
ဟုတ်ကဲ့ မမ!!
ဒါမေ ရဲ့.ဟိုဒင်းလေ..သိလားခစ်ခစ်..

ဂစ်တာတီးတအားတော်တယ်လို့.နာမည်ကြီးလွန်းလို့.ဂစ်တာလာဝယ်ပေးတာ..ဒီညမမ
အိမ်မှာစတိတ်ရိုးရိုးမယ်.. လာကြည့်ပါလား..

မမ ရဲ့.အကိုကြီးက လူချောကြီးပါလားရှင့် (အနီလေးဟာ
အရွယ်နဲ့.မလိုက်အောင်ဟန်ဆောင်တတ်ပါလားဗျာ..ဘာမှမဖြစ်သလိုလုပ်နေပြန်ပီ)
မုန့်.ကျွေးမယ်ကွာ... ညီမလေးကို..ခပ်ခပ်..

သူတို့.၂ယောက်စကားတွေအဆက်မပြတ်ပြောနေတဲ့ကြားထဲမှာ ဆောက်တည်ရာမရ
တုန်လှုပ်စွာနဲ့.ကျနော်ရပ်နေရတာ တစ်ကမ္ဘာလောက်တောင်ကြာနေသလိုပဲဗျာ။ တတ်နိုင်ရင်ဖတ်ကနဲရပ်
နေတဲ့နေရာမှာကိုယ်ပျောက်သွားချင်တယ်။ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ပီးတော့ ကျနော့်ကို
မသိမသာတစ်ချက်လောက် အနီလေးလှမ်းကြည့်တယ်။ကြည့်ရင်းနဲ့. နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးကိုတွန့်.ကွေးကွေး
လေးလှစ်ကနဲမဲ့ပီး ပုံ.ပုံ.ကို သွားတော့မယ် မမရေ.. အိမ်မှာချက်ပြုတ်မယ့်လူမရှိဘူး
ညီမလေးကတစ်ယောက်ထဲလို့.ပြောရင်းလှည့်ထွက်သွားရှာတယ်။

ပုံ.ပုံ.ကိုဆေးရုံရှေ့မှာချပီးတာနဲ့.ကျနော်ဂစ်တာကိုလက်တစ်ဖက်ကကိုင်ထားရင်း
အနီလေးရဲ့.အိမ်ဖက်ကို စက်ဘီးအရှိန်ပြင်းပြင်းနင်းထွက်လာခဲ့မိတယ်။
ရင်ဘတ်ထဲမှာဗလောင်ဆူနေပီဗျာ။ အနီ.အကြောင်းကျနော်အသိဆုံး။အင်မတန် စိတ်ကြီးတဲ့ကောင်မလေး..
ကျနော့်ကိုမုန်းပီဆိုတာ ကျနော်အလိုလိုသိနေတယ်။
ဘယ်နည်းနဲ့.မှကျနော်အသည်းပေါက်အောက်ချစ်ရတဲ့ကျနော့် သူနာပြုဆရာမလေးကိုအဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူးဗျာ။

.....
.....

ပူလောင်ပြင်းပြပီး ဗလောင်ဆူနေတဲ့ကျနော်တစ်ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေးရဲ့.တံခါးဝကိုရောက်သွားတော့
အမောဆို.သွားတယ်။

သော့ခလောက်ကြီးခတ်ထားတဲ့တံခါးကြီးက ကျနော့်ကိုဆီးကြိုနေပီကောဗျာ။

စက်ဘီးကိုဒေါက်ထောက်ပီးထောင်ထားလိုက်ရင်း လက်နဲ့.ကိုင်လာတဲ့ဂစ်တာကို

စက်ဘီးမှာမှီပီးထောင်ထားလိုက်

တယ်။ သော့ခလောက်မှာ

ညှပ်ထားတဲ့စာရွက်ပိုင်းလေးတစ်ခုတွေ.တာနဲ့.တုန်ယင်နေတဲ့လက်ချောင်းတွေနဲ့.ဆွဲယူပီးဖတ်လိုက်တော့..

အများသမုတ်

သစ်ငုတ်သော်မှ.. စုန်းဖြစ်ရသည့်.. လောကဇာတ်ပွဲ..ချစ်ငရဲကို..

အမြဲဆန်.ကျင်...တော်လှန်ချင်သည်.. မုန်းလျှင်ခါးခါးသီးသီးတည်း...

ဆိုတဲ့ဒေါင်းနွယ်ဆွေရဲ့.ကဗျာဥကြောင်းကိုလက်ရေးပိုင်းစက်စက်ကလေးနဲ့.ရေးထားပီး အောက်မှာ

တသက်မမြင်လိုတော့ပါ(နီနီချို) ဆိုပီးလက်မှတ်ထိုးထားတယ်။ ကျနော့်မျက်လုံးတွေပြာဝေသွားတယ်။ လက်ထဲကစာရွက်ပိုင်းလေးကိုဆုပ်ချေပီး ပါးစပ်က အနီလေး..အနီလေး..ဘယ်မှာလဲ..အနီလေးဆိုပီးကယောင်ကတမ်းတွေမြည်တမ်းရေရွတ်မိနေတယ်။ မတ်တပ်မရပ်နိုင်တော့အောင် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါလာ လို့.ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်ရတယ်။

စိတ်ကိုနည်းနည်းငြိမ်အောင်ထိန်းနိုင်လာတော့မှ စဉ်းစားလိုက်တယ်။

အနီဘယ်ကိုထွက်သွားနိုင်သလဲ..သူ့.အိမ်ပြန်သွားသလား...ဟိုဖက်ကမ်းကိုပြန်မယ်ဆိုရင်တောင် အနည်းဆုံးအဝတ်အစားတော့လဲမှာပဲ...ခုကျနော်လိုက်လာတာဒီလောက်မြန်တာဘယ်နည်းနဲ့. မှပြန်ထွက်သွားတာမဖြစ်နိုင်ဘူး။ အိမ်တံခါးမကြီးကိုသော့ခတ်ပီး အနောက်ပေါက်ကနေပြန်ဝင်ပီး ရှောင်နေတာမဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ ဟိုတစ်ခါစိတ်ထိခိုက်တုံးက ကြောင်တောင်တောင်ဟန်ပန်လေးနဲ့. ရေချိုးခန်းထဲမှာရေတွေလောင်းချနေတာ ကျနော်အမှတ်ရမိလို့.

ချက်ချင်းအိမ်အနောက်ဖက်ကိုခြံထဲကနေပတ်ပီး ပြေးသွားနေမိတယ်။ နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်တံခါးပေါက်ကပိတ်ထားတယ်။ မီးဖိုချောင်နဲ့.ကပ်လျက်ရေချိုးခန်းနံရံဖက်ကို ကပ်ပီးနားထောင်လိုက်တော့ ရေတွေတဗွမ်းဗွမ်းလောင်းချနေသံကြားနေရတယ်။ သေချာပီ..အနီကလေး ဘယ်မှမပြေးဘူးအိမ်ထဲမှာရှိနေတယ်။ မီးဖိုချောင်အနောက်ပေါက်တံခါးမကြီးက သွပ်ပြားနဲ့.လုပ်ထားတဲ့တံခါးပျံ။

ပုန်းပုန်း..အနီလေး..ပြီးပြီး.. အနီလေးရေ..တံခါးဖွင့်ပေးပါ.. အကိုရှင်းပြမယ်.. ဟေး..ခုဖွင့်ပေး.. အနီလေး.....

တံခါးကိုအသားကုန်ထုပီးကျနော်သံကုန်ဟစ်အော်ပလိုက်တယ်။ ရေချိုးခန်းထဲက ရေကျသံတွေရပ်သွားတယ်။၁-၂မိနစ်လောက် ကျနော်စောင့်ကြည့်သေးတယ်။ လာမဖွင့်ပေးဘူး။ ဘာအသံမှ လည်းမပေးဘူး။ ဘုရားဘုရား!! တစ်ခုခုများဖြစ်နေပီလား...

အနီလေး..မဖွင့်ပေးဘူးလား..အကိုတံခါးကိုဖျက်ပလိုက်တော့မယ်နော်.. ဖွင့်ပေး..... ပုန်းပုန်း !! ဘာမှမတုံ့.ပြန်ဘူးပျ။ ကျနော်စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူး ..အနောက်ကိုခြေငှ-၅လှမ်းလောက် ဆုတ်.အားနဲ့.ပြေးလာပီးမီးဖိုချောင်သွပ်ပြားတံခါးမကြီးကို ကိုယ်စောင်းတိုက်ပီးဆောင့်ပလိုက်တယ်။

ကလန်.ကျိုးပီးပုန်းကန်ပွင့်ထွက်သွားတယ်။ အနီလေး..အနီလေး.. ဆိုပီးအော်ရင်းလိုက်ရှာလိုက်တော့ မီးဖိုအုတ်ခုံနားမှရပ်နေတဲ့ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးကိုတွေ့.တယ်။ ခုနကမြင်လိုက်တဲ့ ယူနီဖောင်းလေးကိုမလဲရသေးဘူး။ မီးပွင့်ထွက်မတတ်မျက်လုံးလေးတွေနဲ့.ကျနော့်ကို ခါးထောက်ပီးစိုက်ကြည့်နေတာ နဂါးမလေးအတိုင်းပဲ။ တစ်ကိုယ်လုံးလဲရေတွေလောင်းချထားလို့.စိုရွှဲနေရှာ ပီ။ ရေစိုနေတဲ့ဆံပင်ရှည်လေးတွေကအချောင်းအချောင်းလိုက်ကလေးမျက်နှာပေါ် ဖုံးလို့.။

အနီလေး..အကိုလေ..

အနား.....ကိုမကပ်ခဲ့နဲ့. !! (ငယ်သံပါအောင်အော်တယ်)

ကျနော်သူ့.အနားကပ်ဖို့.ခြေတစ်လှမ်းရှေ့.ကိုတိုးလိုက်တယ်။ လှစ်ကနဲကျနော့်မျက်နှာနားကိုတစ်ခုခုပျံ့လာလို့.

အကျင့်ပါနေတဲ့လက်က လက်ပြန်ရိုက်ချလိုက်မိတော့ ခွမ်းကနဲမြည်သံနဲ့ အတူပန်း
ကန်လုံးတစ်ခုဖြစ်နေတယ်။ ရိုက်ချလိုက်မိတဲ့ကျနော့်လက်ပူကနဲဖြစ်သွားတယ်။ ပန်းကန်စင်ပေါ်က
ပန်းကန်တွေနဲ့ အနီလေးကျနော့်ကိုပစ်ပေါက်နေတာပျ။ ဒေါသအရမ်းထွက်နေတဲ့ကလေး
လေးလို ငိုရိုက်သံတွေကလည်း အကျယ်ကြီးနဲ့လေ။ ပထမတစ်ချက်ပဲကျနော်လက်နဲ့ ပုတ်ချလိုက်တယ်။
နောက်ထပ်ပစ်ပေါက်တာတွေကို လုံးဝမရှောင်တော့ပဲမျက်လုံးစုံမှိတ်ပီးတောင့်တောင့်
ရပ်ရင်းကျနော်ပေခံနေလိုက်တယ်။ ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေက
ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးကိုဆက်တိုက်လာထိမှန်နေတယ်။ ကျနော့်ပုခုံးတွေ၊ရင်အုပ်တွေ၊ခြေထောက်တွေ။
မီးဖိုချောင်ထဲမှာတော့
ပန်းကန်တွေတွေကျကွဲသံတစ်ခွမ်းခွမ်းသံတွေရယ်၊ အနီကလေးရဲ့ ရှိုက်ငိုနေသံတအီးအီးရယ် ဆူညံနေတယ်။
ပစ်ပေါက်စရာပန်းကန်တွေကုန်တော့မှရပ်သွားတယ်။ ကျနော်မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်
လိုက်တော့ ကျနော့်မျက်ခွံပေါ်မှာ၊မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာသွေးတွေတစ်စက်စက်ဖြစ်နေပီ။
မျက်ခုံးအပေါ်နားမှာကွဲသွားလို့ စီးကျလာတဲ့သွေးတွေက ကျနော်ဝတ်ထားတဲ့ martin ရုပ်အဖြူလက်ရှည်
ရဲ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာချင်းချင်းနီနေပီ။

ရှင်..ထွက်သွားနော်.. ဒီမှာတွေ့လား!!

အနီလေး..ချလိုက်စမ်း.. အရူးမထနဲ့ အကိုပြောနေတယ်နော်..မလုပ်နဲ့.

ပန်းကန်စင်ပေါ်ကသားလှီးခါးအချွန်ကို ဆွဲယူပီး ကျနော့်ဖက်ကိုချိန်ထားတယ်ပျ။
တဖြေးဖြေးနဲ့ စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ ကျနော်ဒေါသတွေထွက်စပြုလာပီ။ သွေးတွေပေလူးနေတဲ့ကျနော့်ရှုပ်အင်းကျီ
ကိုကော်လာအောက်နားကနေကိုင်ပီး အားနဲ့ ဆွဲဖွင့်ပလိုက်တယ်။ အင်းကျီပလာဖြစ်သွားတော့မှ
ရင်ဘတ်ကိုကော့ပီး ...

ထိုးစမ်းကွာ..လာ..အနီလေးသတ်မယ်ဆို..အကိုသေရဲတယ်..ထိုးချင်ရင်ထိုး..ပလိုက်..ဆိုပီးသူ့ ဆီကိုတရွေ့ရွေ့
ကပ်သွားတော့..ချက်ချင်းကျနော့်ဖက်ကိုချိန်ရွယ်ထားတဲ့ခါးဦးချွန်ကို
သူ့ဘယ်ဖက်ရင်အုံပေါ်ပြောင်းပြန်ထောက်ထားလိုက်ပီး..

ရှင်..ကပ်မလာနဲ့နော်..တွေ့တယ်မလား..ကျမသေရဲတယ်..တကယ်ပြောတာနော်..မလုပ်ရဲဘူးမထင်နဲ့.
သွားသွားမလာခဲ့နဲ့.

အနီလေး..မလုပ်နဲ့. ဒါပြဿနာရဲ့အဖြေမဟုတ်သေးဘူး ဆိုတာ အနီလေးသိတယ်နော်..

ဟင့်ဟင့်ဟင့်

အကိုအနီ..ကိုရင်နင့်အောင်ချစ်တာနော်..အကိုမညာခဲ့ဘူး..

ဒီလိုလုပ်လိုက်လို့ အားလုံးပီးသွားမယ်မထင်နဲ့. စိတ်ကိုလျှော့..

အကိုရှင်းပြမယ်..အကို..ကိုချစ်တယ်ဆို..လိမ္မာတယ်..

ကျနော့်ရင်ထဲမှာတအားစိုးရိမ်နေပီဗျ။ ပါးစပ်ကတဖွဖွတောင်းပန်ရေရွတ်ရင်း
လက်တစ်ကမ်းအကွာကိုရောက်သွားပီ။ ဖြစ်နေတဲ့အခြေနေထဲကနေ
ကျနော့်စိတ်ကိုအတည်ငြိမ်ဆုံးဖြစ်အောင်စု
စည်းပီးညာလက်ဖျားဆီစိတ်ကိုပို့လိုက်တယ်။ ပါးစပ်ကအာရုံလွှဲတဲ့အနေနဲ့တဖွဖွစကားတွေပြောရင်း ဆတ်ကနဲ
သိုင်းပြောင်းပြန်အခြေခံတိုက်နည်းထဲကလို ညာလက်ကပုတ်၊ဘယ်လက်ကခါး
ကိုဆွဲယူပီးနောက်ပြန်လှဲအိပ်လိုက်တော့ ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ကျနော့်လက်ထဲခါးဦးချွန်လေးပါလာတယ်။
ပက်လက်လှဲနေရာက ခုန်ထလိုက်ရင်းလက်ထဲက ဓားကိုပွင့်ထွက်နေတဲ့နောက်
ဖေးမီးဖိုချောင်တံခါးကနေခြံထဲကိုအားကုန်လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။
ကျနော့်အနီလေးကတော့ကြောင်တောင်တောင်လေး မျက်ရည်တွေတွေကျလို..ငေးနေတုံးပဲ။
အတင်းပြေးဝင်သွားပီးအနီ..ကိုယ်
လုံးလေးကိုကျနော်ဆွဲဖက်ထားမိတယ်။ ဖျော့တော့အားနည်းနေတဲ့
ငါးရံ..ကိုယ်လုံးလေးဟာကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာပျော့ခွေပီး မတ်တပ်မရပ်နိုင်တော့လို..ကျနော်ဆွဲပွေ့..ထားရတယ်။
ကျနော်ကိုယ်
တိုင်လည်း စိတ်တအားလှုပ်ရှားလွန်းလို့ မျက်ရည်ကျလို..ကျမှန်းမသိဖြစ်နေပီဗျ။

ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခတ်နေတဲ့မုန်တိုင်းက ခဏအားပျော့သွားသလိုပဲလေ။
စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဖြစ်သေးဘူး။ ခုနကပူလောင်ပေါက်ကွဲမှုတွေက ဘာမှမဖြစ်တော့သလိုပဲ။
ဆူဝေနေတဲ့စိတ်တွေငြိမ်သက်သွားပြန်တယ်။ ခုကျနော့်မျက်ခုံးပေါ်မှာ ကွဲသွားတဲ့ဒဏ်ရာကို ခုချက်
လောက်ချုပ်ပီးသွားပီ။ အင်း .. အနီလေးကိုယ်တိုင် တအင့်အင့်ရှိုက်ရင်းချုပ်ပေးထားတာ။
ပထမဆုံးပန်းကန်နဲ့..ပစ်လာတုံးက ရိုက်ချလိုက်မိတဲ့လက်ဖမိုးမှာလဲရှာတွေ့ကြောင့် သွေးတစ်မိမ့်ထွက်
နေတာကို အရက်ပြန်နဲ့..ဆေးကြောပီး အနီလေးကိုယ်တိုင်ပတ်တီးစည်းနှောင်ထားပေးတယ်။
မျက်နှာပေါ်နဲ့..ရင်ဘတ်ပေါ်မှာသွေးတွေပေလူးနေတာလည်းဆေးကြောပီးပီ။ အဲ့ဒါတွေမလုပ်ခင်.. ...
အဝတ်တွေ ဝတ်လျက်နဲ့..ရေတွေစိုရွဲနေတဲ့ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးကို ကျနော်ကိုယ်တိုင်ဖိုးကနဲဆတ်ကနဲ
အဝတ်စိုတွေဆွဲချွတ်ပီး အဝတ်ခြောက်သန့်..သန့်..လေးလှဲပေးထားတာပေါ့။ မီးဖိုခန်း
ထဲကထမင်းစားပွဲမှာ ကုလားထိုင်နဲ့..ထိုင်နေရင်း အနီလေးကတော့ ရှိုက်နေတုံးပဲ။
ကျနော့်ကိုလည်းတချက်တချက်မျက်လုံးလေးလှန်ပီးသနားစဖွယ်အကြည့်လေးနဲ့..လှမ်းလှမ်းကြည့်နေတယ်လေ။
မီးဖိုခန်းထဲကကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပေပွနေတဲ့ ပန်းကန်အကွဲတွေကိုကျနော်သိမ်းဆည်း၊ ပြုတ်ထွက်နေတဲ့
မီးဖိုအနောက်ပေါက်တံခါးမကြီးရဲ့..ကလန်..ကိုသေချာပြန်ရှိုက်.. အားလုံးနေသားတကျဖြစ်သွား
အောင်ကျနော်တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်လုပ်နေမိတယ်။ အနီလေးရဲ့ရှိုက်သံတအင့်အင့်ဟာခုထိမရပ်သေးဘူးဗျ။

အားလုံးပီးမှကျနော်ရေမိုးချိုးပီး အနီအိမ်မှာကျနော်ဝတ်နေကြ
ဘောကန်ဘောင်းဘီတိုအနက်ရောင်နဲ့၊မြင်းခေါင်းစွပ်ကျယ်ကိုကောက်ဝတ်လိုက်တယ်။
ပီးမှအနီ.ရှေ့မှာဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်တယ်။
ကုလားထိုင်ပေါ်ကအနီကျနော်ကိုမကြည့်ပဲမျက်နှာလွဲထားတယ်ဗျာ။
အနီလေး!! ဒီကိုကြည့်ပါဦးဗျာ..

.....

အကိုပြောတာလေး..နားထောင်ပေးနော်.. ဒီကိုကြည့်..အကို.မျက်လုံးတွေကိုစိုက်ကြည့်ပီးနားထောင်..
အကိုညာတာဟုတ်မဟုတ်..သေချာကြည့်...

....

ကျနော်အတတ်နိုင်ဆုံးနဲ့.အရိုးသားဆုံးဖြစ်အောင်ကျနော့်ရဲ့.ဖောက်ပြန်တဲ့ဇာတ်လမ်းကိုဖြေးဖြေးချင်းရှင်းပြနေမိ
တယ်။ ကျနော်ပြောတာတွေကတစ်လုံးတစ်ပါးအမှတ်မဲ့ကွယ်တာမျိုးမပါစေရဘူးဆိုပီး
နာမည်တောင်မသိသေးပဲနဲ့.ကျနော်ရေတွင်းမှာလုပ်မိတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေ၊ကျနော့်ငယ်သူငယ်ချင်းဟာဒေါက်တာ
၁ရီရီဖြစ်နေမှန်းသိလိုက်ရတဲ့နောက်မှာ စိတ်ထိခိုက်သွားပီးစိတ်ယိုင်ခဲ့မိတာတွေ၊
ဘယ်နေ့.ဘယ်ရက်မှာဘယ်လိုအိပ်မိပြန်တာတွေ၊နောက်ဆုံးကျနော်ကိုယ်တိုင်က
သံယောဇဉ်တွယ်မိသွားတာတွေကို တတ်နိုင်သလောက်မချွင်းမချန်ဆက်တိုက်ရှင်းပြလိုက်မိတယ်။

အဲ့ဒါပါပဲ..အနီကလေးရာ.. အကိုလေ..အကိုလူကောင်းမဟုတ်ပါဘူးဟာ..
ဒါပေမယ့်..တမင်ပွေ့ပွေ့မိ.မရည်ရွယ်ရိုးအမှန်ပါ...
ငြိမ်ကျသွားတဲ့ကျနော့်ချစ်သူဆရာမလေးကျနော်ပြောသမျှကိုနားထောင်ပီး မျက်လုံးလေးတွေက
ချက်ချင်းနူးညံ့ပျော့ပျောင်းလာသလိုဖြစ်စပြုလာတယ်ဗျာ။ သူ့.ရှေ့မှာဒူးထောက်ပီးခေါင်းမော့
ထားတဲ့ကျနော့်မျက်နှာကို သူ့.လက်ဖဝါးလေး ၂ခုနဲ့.ညှပ်ကိုင်ပီး စိုက်ကြည့်နေတာတယ်။
ပီးမှတိုးတိုးညှပ်သာလေးစကားပြောတယ်..

အကိုရယ်..အနီလေး..အကို.ကိုဆုံးရှုံးရမိဆိုပီးသေတောင်သေချင်သွားတယ်..သိလား
အကို..သိပါတယ်ကွယ်...သိပါတယ်..

ကျနော့်မျက်နှာကိုအတင်းဆွဲယူပီးနေရာအနံ့.တရွတ်ရွတ်နဲ့.နမ်းနေပြန်တော့ ကျနော်မျက်လုံးစုံမှိတ်ပီး
မော့ထားပေးလိုက်တယ်။ သူ့အားရအောင်နမ်းပီးတော့မှကျနော်မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ရင်း
အနီ.ကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲပွေ့.ချီလိုက်တယ်။ အိပ်ခန်းထဲက ကုတင်ပေါ်ကိုချီသွားပီးမှ
ငြင်ငြင်သာသာလေးချပေးရင်း ဖက်ပီးတူတူလှဲအိပ်နေလိုက်တယ်။ အနီလေးက ကလေးပေါက်စနလေးလို
ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးကိုဖက်တွယ်ထားတယ်။
၂ယောက်သားဘာစကားမှမဆိုဖြစ်သေးပဲအတင်းဖက်ပီးတုန်ခါနေကြတယ်။ ကျနော့်မေးစိကို
ရင်ခွင်ထဲကအနီလေးမော့ပီး နှုတ်ခမ်းနဲ့.ဖိကပ်နမ်း

ရင်း...

အကို..အနီ.ကိုပစ်မပြေးရဘူးနော်..မမရီကိုချစ်တယ်ဆိုလည်း
အနီဘာမှမပြောရက်ဘူး...အနီ.ကိုတော့မပစ်ပြေးသွားနဲ့. အနီသေလိမ့်မယ် လို့.
ဆို.နင့်နေတဲ့အသံလေးနဲ့.တောင်းပန်နေရှာ
ပြန်တယ်။ ဖြစ်ရလေဗျာ..ဘယ်လောက်သနားစရာကောင်းတဲ့ကောင်မလေးလဲ။
ကျနော်သနားစိတ်တွေအရမ်းကြီးစိုးလာလို့. ငုံ့.ပီးချစ်သူလေးကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးမွှေးကြူနေမိတယ်။
အကိုတသက်လုံးအနီ.ကိုထားမသွားဘူးလို့.ဂတိပေးပါတယ်ဗျာ..
ဟုတ်ပီလား..လို့.ပြောလိုက်မှခပ်ယဲ့ယဲ့လေးပြီးသွားရှာတယ်။

အကိုရေ..မြတ်ခင်းစိမ်းစိမ်းနဲ့.အိမ်ကလေးတစ်လုံး..အကိုရယ်အနီကလေးရယ်..ယုန်ကလေးတွေရယ်ဆိုတာ..
ဘယ်တော့မှမရတော့ဘူးလို့.တွေ့ပီးဝမ်းနည်းလိုက်တာသိလား..

အာ!! အဲ့ဒါတကယ်ရမှာလို့. အကိုဂတိပေးတယ်ကွာ..ဟုတ်ပီလား
အင်း.. ခုအနီ.ကိုတအားဖက်ထားပေးအကို..
ခုနကအဖြစ်အပျက်တွေကြောင့် ၂ယောက်စလုံးစိတ်ရောကိုယ်ပါနွမ်းလျှပ်
ဖက်ရင်းအိပ်ပျော်သွားလိုက်တာနေ့.လည်ခင်းဖက်ရောက်မှ ကျနော်လန့်.နိုးလာတယ်။
ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲမှာအနီ.ကိုရှာ
မတွေ့.တော့ရင်ထိတ်သွားပီး အခန်းအပြင်ဖက်ကိုပုန်းကနဲထွက်လာမိတယ်။
မီးဖိုချောင်ဖက်ကိုရောက်သွားတော့ ကျနော့်ချစ်သူလေးက ထမင်းပွဲပြင်နေရာကပြီးပြတယ်။
ထမင်းဟင်းတွေထွက်ဝယ်လိုက်တယ်..အကိုရ!!
ပန်းကန်တွေကဘယ်ကရလာတာလဲ!
စတိုခန်းထဲကပန်းကန်သေတ္တာတွေထဲကအသစ်ထုတ်လာတာလေ.. လာတူတူစားမယ်..
အကို.ကိုအနီလေးခွံ့.မယ်..အနာတွေက ကိုက်ခဲနေတယ်မလားခု..
အနီကကျနော့်ကိုခွံ့.ကျွေးလိုက်၊သူ့.ဖာသာစားလိုက်နဲ့.လုပ်နေရင်း... ..
ကန်တော့နော်.. အကို..အနီလေး လူကြီးကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်လုပ်မိတာ..ခွင့်လွှတ်..
အာ!! ဒါအနီ.အပြစ်မှမဟုတ်တာဗျာ..
အကိုသာအနီ.နေရာမှာဆိုပလက်ဖောင်းပေါ်မှာမျက်နှာချင်းဆိုင်ကထဲက ဆွဲရိုက်ကောင်းရိုက်မိမှာဟ..
အကို.ကိုအနီခါးနဲ့.ထိုးမှာမကြောက်ဘူးလားဟင်
အဟက်.. အနီလားထိုးရက်မှာ.. ကျုပ်ကိုဒီလောက်ချစ်တာသိပါ..
အကို..အနီ.လက်ထဲကခါးကိုဆွဲယူသွားတာ မြန်လွန်းလို့. သိတောင်မသိလိုက်ဘူးသိလား..
အင်း..

အကိုတော်တော်ကြောက်သွားတယ်ဟ..အနီလေးကိုယ့်ကိုယ်ထိုးလိုက်လို့.ကတော့ဆိုပီး..ဟင်း.....

.....

ဟေ့ကောင်..အနီလေး..ငါကလမ်းသရဲဟ..ခွီးတသက်လုံးလမ်းပေါ်မှာရိုက်ပွဲတွေချလိုက်နက်လိုက်လုပ်လာတာ.
.သွေးထွက်သံယိုမခံခဲ့ရဖူး..ဒီဆရာမလေးကျမှလက်သံပြောင်လို့.ကွဲရတယ်

ခစ်ခစ်.. ချစ်လို့.ပါအကိုကြီးရာ...

နေ့.လည်စာစားသောက်ဆေးကြောပီးတော့ အရာရာဟာပုံမှန်နေ့.တွေလိုပြန်ဖြစ်သွားတယ်။
ကျနော်သိနေတယ်ဗျ။ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးဟာကျနော့်ကိုအသည်းနှင့်အောင်ချစ်ရှာတယ်ဆိုတာ။
ကျနော့်နောက်ရည်းစားအကြောင်းမေးလည်းထပ်မမေးတော့ဘူး။ သူလိုချင်တာက..
ကျနော်သူ့.ကိုပစ်မပြေးဘူးဆိုတဲ့ဂတိ။ ဒါပဲ..ပီးတော့ကျနော်သူ့.ကိုဘယ်လိုမှမခွဲနိုင်ဘူးဆိုတာ သိနေပီမှန်း
ဖန်ဂေါ်လီလုံးလေးတွေနဲ့.တူတဲ့မျက်လုံးလေးတွေကပြောပြနေသလိုပဲလေ။ ကျနော်
ကိုယ်တိုင်လည်းဝန်ခံပါတယ်..အနီလေးဆိုတဲ့သူနာပြုဆရာမလေးကိုဟော့ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ
ကျနော်အတွယ်အတာဆုံးဆိုတာကျိန်တွယ်ပြောပုံပါတယ်လေ။ ထမင်းစားသောက်ပီးလို့.ဧည့်ခန်းထဲ
ရောက်သွားတော့လည်း ကျနော့်ကိုပျောက်သွားမှာစိုးတဲ့အတိုင်းတချိန်လုံးဖက်တွယ်ထားပီး မကြာမကြာ..
အကို..အကို.. အနီလေးကိုချစ်တယ်လို့.ပြောပါဆိုပီးပြောပြောခိုင်းနေရှာတယ်။ သိပါ
တယ်..သူကလေးကျနော့်ကိုအဆုံးရှုံးမခံတော့ဘူးဆိုတာကို။

အဲ့ဒီအဖြစ်အပျက်ရဲ့.နောက်ပိုင်းမှာနောက်ထပ်မယုံကြည်နိုင်စရာ
အဖြစ်အပျက်တွေဟာဆက်တိုက်ဆိုသလိုကပ်ပါလာတော့တာပါပဲဗျာ။
ညနေစောင်းတော့ ဆေးရုံကို ဂျူတီဝင်မယ့်ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးကို ကျနော်ပြန်လိုက်ပို့.ဖို့.ပြင်တယ်။
အိမ်ကမထွက်ခင် အဝတ်အစားလဲရင်းပြန်ဆင်ကြတော့ချစ်သူလေးကိုကျနော်ကိုယ်တိုင်
အဝတ်တွေလဲဖို့.ပြင်ဆင်ပေးသေးတယ်။ သူ့.ယူနီဖောင်းလေးကို ကြေးမီးပူကြီးနဲ့.ကုတင်ပေါ်မှာ
မီးအိုးထိုးပေးနေတဲ့ကျနော့်ကို ပင်တီအနီရဲရဲနဲ့.ဘရာအနက်ရောင်ကလေးပဲဝတ်ထားတဲ့အနီလေးက
ဆံပင်တွေကိုထုံးဖွဲ့.ပြင်ဆင်နေရင်းနဲ့.ပြုံးစိစိလှမ်းလှမ်းကြည့်ရင်း
မဖြစ်ပါဘူး..ဒီလူကြီးကိုမြန်မြန်ရအောင်ကြံ့မှ..ဒီလောက်သိတတ်ပီး ယုယတတ်နေမှတော့
ရည်းစားများတာလဲအပြစ်မဆိုသာတော့
ဘူးပေါ့လေ..ဆိုပီးစနေနောက်နေပြန်သေးတယ်။ မီးပူတိုက်ထားတဲ့ယူနီဖောင်းကိုအအေးခံထားတုံး
ဝတ်ဖို့.စောင့်နေရင်းကုတင်ပေါ်ကနေခြေထောက်ချပီးထိုင်နေတဲ့ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကိုမတ်တပ်
ရပ်ပီးလာမူနွဲ့.နေတဲ့အနီ.ဘရာအနက်လေးအောက်က
ရင်သားထွားအိအိလေးနှစ်မြွှာကို.သူ့.တင်ပါးပိုင်းပိုင်းလေးတွေကိုစုံကိုင်ညှစ်ရင်း

ကျနော်ဘယ်ပြန်ညာပြန်မွှေးကြူလိုက်သေးတယ်။ ဒီနေ့ရန်
ဖြစ်ပီးချထားနက်ထားရတော့ ခါတိုင်းလိုချစ်ရည်တောင်မလူးလိုက်ရဘူးလေ။
ဒါကြောင့်မချင့်မရဲဖြစ်ပီးကျနော်သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကိုဆွဲညှစ်နေမိတာပေါ့။
ဘရာအနက်ကလေးအလယ်ကအမြောင်း
လိုက်ကလေးပေါ်နေတဲ့ရင်သားနှစ်ခုရဲ့ကြားထဲကိုရှုလူးဆိုပီး
မွှေးကြူနေရင်းစိတ်ကမရိုးမရွံ့ဖြစ်လာတော့တင်ပါးကို ကိုင်ညှစ်နေတဲ့ကျနော်လက်အစုံက
အနီကျောပြင်ပေါ်ကဘရာချိတ်ကလေးဆီ
ဖတ်ကနဲရောက်ပီးဖြုတ်ချလိုက်မိတယ်။ အနက်ရောင်ဘရာလေးကိုဆွဲဖယ်လိုက်တော့ ဝါဝင်းပီးစိုပြေလှတဲ့
နီထွားထွားလေးဝိုင်းဝိုင်းလေး ၂လုံးက ဝင်းကနဲပေါ်လာတယ်။
ပန်းနုရောင်နီသီးခေါင်းလေးတွေကထောင်ထပ်တန်းနေတယ်။ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပဲ
တပြွတ်ပြွတ်နဲ့နီဆာနေတဲ့ကလေးလေး လိုကျနော်အဆက်မပြတ်ဘယ်ညာပြောင်းပီးကောက်စို့ပေးနေ
မိတယ်။ အနီလေးက ဘာမှမပြောပဲကျနော့်ဆံပင်တွေကို လက်ချောင်းတွေနဲ့ကိုင်ဆုပ်ရင်း အင်းးးး
ဆိုပီးညည်းသံလေးထွက်လာတယ်။
အကို!! နီလေး အလုပ်သွားချိန်ရောက်ပီကွယ်..
တော်စို့နော်..တော်ကြာအနီအဖုတ်လေးအရည်တွေရွှဲလာတော့မယ်..ဒေါ်လေးလည်းပြန်လာခါနီးနေပီ..နက်ဖ
န်မှကွာ..နော်..အကို..
အဲ့လိုတိုးတိုးလေးတောင်းပန်လာတော့မှကျနော် သတိဝင်လာပီး ဘရာလေးကိုပြန်ဝတ်ပေးလိုက်တယ်။
မတ်တပ်ထရပ်လိုက်တော့ ဘောင်းဘီတိုအောက်ကကျနော့်အငယ်ကောင်ကငေါက်
တောက်လေးထောင်ထနေတာသိသာနေတော့.. အနီကပြုံးစိစိနဲ့
လူကသာထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲဖြစ်နေတာ..သူ့ဟာကြီးကတော့မာန်ဖိတုံးဆိုပီး
ဘောင်းဘီပေါ်ကနေခပ်ဖွဖွအုပ်ကိုင်ပီးပွတ်ပေး
နေသေးတယ်။
ပီးမှယူနီဖောင်းလေးကိုမြန်မြန်ဝတ်၊သူ့ပစ္စည်းလေးတွေကိုကြိမ်ခြင်းထဲထည့်ပီးတာနဲ့အပြင်ကိုထွက်ဖို့ပြင်တယ်။
ကျနော့်ကိုရင်ချင်းအပ်ဖက်ရင်း ကျနော့်နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်ပီးမြွတ်
ကနဲမြွတ်ကနဲနမ်း၊ခပ်တင်းတင်းတစ်ချက်တွယ်ဖက်ပီးမှ..
အကို..ဂတိတည်ရမယ်နော်.. အနီလေးပြောပီးပီ..လုပ်ချင်တာသွားလုပ်ချေ..အနီကိုမပစ်သွားရဘူး!!
လို..ကျနော့်မျက်လုံးထဲကိုစိုက်ကြည့်ပီးပြောတယ်။
အင်းပါဆို.. ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးရာ..
လို..ဂတိပေးလိုက်မှပြုံးချိုတဲ့မျက်နှာလေးနဲ့သွားစို့လိုပြောတယ်။

.....

.....

ကျနော်အိမ်ပြန်ရောက်သွားတော့ သွားလေးမေက
မြေးမျက်နှာကဘာဖြစ်လာတာလဲလို့အံ့ဩတကြီးမေးတယ်။
စက်ဘီးလဲ့တာခင်ဗျာလို့ပြန်ဖြေရင်း
ရေလဲအဝတ်တွေတဘက်တွေဆပ်ပြာတွေယူပီးရေကိုခပ်မြန်မြန်သွားချိုးလိုက်တယ်။
ရေမိုးချိုးအဝတ်အစားတွေလဲပီးတော့ မိုးတောင်တော်တော်ချုပ်စပြုနေ
ပီ။ မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ပီးညစာ စားရင်း.. ပုံ.ပုံ.ကောလို့.သွားလေးမေကိုမေးမိတော့ ညနေကအစောကြီးပြန်လာပီး
မြေးကိုမတွေ့တော့စိတ်တိုနေတယ်နေမှာနှုတ်ခမ်းစူပီး တပြစ်တောက်တောက်
တွေပြောနေတာပဲကွယ့်..ခုထိလဲထမင်းလာမစားဘူးလို့ပြန်ဖြေတယ်။ ထမင်းစားပီးတော့
အဘိုးလေးအခန်းထဲဝင်ပီး စကားစမြည်လေးသနာရီလောက်ထိုင်ပြောနေလိုက်သေးတယ်။ ဓနာရီခွဲ
လောက်ရောက်တော့..လူကြီးတွေအိပ်ဖို့ပြင်တော့မှ မနက်ကဝယ်လာတဲ့ဂစ်တာလေးကိုကောက်ကိုင်ပီး
ဟိုဖက်ခြံဖက်ကိုထွက်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးက ပိတ်ထားပီဗျ။ အောက်ထပ်
ပုံ.ပုံ.အိပ်ခန်းပြုတင်းပေါက်နားမှာကျနော်ရပ်ပီး အထဲကိုကြည့်လိုက်တော့
ကုတင်ပေါ်မှာခွေခွေလေးလဲလျောင်းရင်း ပြုတင်းပေါက်ကနေ
ကောင်းကင်ထဲကကြယ်လေးတွေကိုငေးမောနေဟန်
နဲ့.ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးကိုတွေ့တယ်။
ထုံးစံအတိုင်းညဝတ်အိပ်စွပ်ကျယ်အပါးလေးနဲ့.တပတ်နွမ်းထမီလေးကိုဝတ်ထားတယ်။
ပြုတင်းပေါက်ကနေသွားကနဲပေါ်လာတဲ့ကျနော့်မျက်နှာကိုမြင်လိုက်တော့ အောက်နှုတ်ခမ်းကို
ကိုက်ပီးဆတ်ကနဲတဖက်ကိုစောင်းလှည့်သွားပီးခွေခွေလေးအိပ်သွားတယ်။
ကျနော့်ခါးကျော်ကျော်လောက်ပဲရှိတဲ့ပြုတင်းပေါက်ဘောင်ပေါ်ကိုကျနော့်ခွကျော်ရင်း..ပြုတင်းပေါက်နဲ့.ကပ်လျှ
က် ပုံ.ပုံ.ကုတင်ပေါ်ကိုကျနော်လွှားကနဲတက်သွားလိုက်တယ်။ လက်ထဲမှာကိုင်
လာတဲ့ ဂစ်တာကိုကုတင်အောက်ကိုချပီးမှီထားရင်း..ပုံ.ပုံ.ဘေးမှာထိုင်နေရင်းကျနော်စကားစတယ်..
ဟေ့ကောင်.. ငါ့ကိုစိတ်ကောက်နေတာလား..

.....

ငါ့ဆီကို အမြန်ပြေးလာတာ.. မတွေ့လို့.စိတ်ကောက်နေတာဆို..ဟုတ်လား..

.....

ဟောဗျ.. ကလေးလေးကျနေတာပဲ... ပုံ.ကလေး..လို့. ...
ဘာမှပြန်မပြောပဲ ဟိုဖက်လှည့်ပီးခွေခွေလေးအိပ်နေတယ်ဗျ။
ကျနော်လည်းတော်တော်အကြံအစိုက်သွားပီးဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိတော့ဘူးဖြစ်နေတာဗျ။

ဒီကြားထဲမိုးလေးက တဖြောက်ဖြောက်နဲ့ တဖွဲဖွဲရွာကျလာပြန်ပီ။ မိုးကျသံကြားလိုက်ရမှကျနော်လှစ်
ကနဲအကြံရသွားလို့ ဂစ်တာကိုချက်ချင်းဆွဲယူပီး.. ပါးစပ်ကအဟမ်းအဟမ်း ဆိုပီးအသံပြုလိုက်တော့
ထွန်းထားတဲ့ ဥပေမီးချောင်းအလင်းရောင်အောက်က ကျောပြင်လေးတွန့် ကနဲတစ်ချက်ဖြစ်
လာတယ်။ ဒီဖက်ကိုတော့လှည့်မလာသေးဘူး။ ဂစ်တာအသံကိုမြန်မြန်လေးစမ်းပီး တီးချလိုက်တယ်။
ကိုင်ဇာရဲ မိုးသီချင်း...

မိုးကလေးညှိလာရင် လွမ်းမျက်ရည်လေးလည်..

ငယ်ငယ်တုံးကသူငယ်ချင်းကိုသတိရပါတယ်..

ကျောင်းသွားတူတူ.. ကစားလည်းအတူပဲကွယ်...

နှောင်းအတိတ်မှာပျော်စရာ.. အောက်မေ့ပါသေးတယ်....

အဖြူစင်ဆုံးဘဝမှာ... အကြင်နာဆုံးတစ်ယောက်ရယ်... ..

.....

မိုးရွာရင်မိုးရေချိုးမယ်.... မေမေလာရင်..နီ.စို.မယ်... ဖေဖေလာရင်..အုန်းသီးခွဲစားမယ်...

ခပ်သောသောခပ်ရွှင်ရွှင်တီးခတ်ရင်းသီချင်းအော်ဆိုနေတဲ့ ကျနော့်မျက်နှာက ပြုံးစိစိဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ ကျနော်သိ
နေတယ်။

ကျနော့်ကိုကျောပေးထားတဲ့ ကိုယ်လုံးသွယ်လျလျလေးခမျာချက်ချင်းလှည့်လာပီး

ရီဝေဝေလေးကျနော့်ကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုးငေးကြည့်နေရှာပီကောကွယ်။

http://www.thanzinonline.com/tzhlive/-e1-80-80-e1-80-ad-e1-80-af-e1-80-84-e1-80-b9-e1-80-87-e1-80-ac/-e1-80-99-e1-80-ad-e1-80-af-e1-80-b8-e1-80-9e-e1-80-ae-e1-80-81-e1-80-ba-e1-80-84-e1-80-b9-e1-80-b8-video_4a5806edd.html

သီချင်းဆုံးသွားတာနဲ့ အတိတ်ကိုပြန်သတိရပီး ကြည်နူးနေရာတဲ့ ကျနော့်ဆရာဝန်မလေး..

ဘေးတစောင်းလေးလဲ့အိပ်ပီးငေးကြည့်နေရာက ရုတ်တရက်ထထိုင်လာပီး

ကျနော့်ပါးပြင်ကိုသူ့ လက်ချောင်းရှည်ရှည်လေးတွေနဲ့ ဆွဲညှစ်ရင်း စကားတွေတတွတ်တွတ်ပြောလာတယ်ဗျာ။

ဖိုးသက်လေးရေ.. မောင်ရေ..ပုံ့.အရမ်းချစ်တယ်သိလား.. ဆိုပီးမွတ်သိပ်နေတဲ့

အနမ်းတွေဟာ ကျနော့်မျက်နှာပြင်ပေါ်ကို အပြင်ဖက်မှာရွာကျနေတဲ့မိုးပေါက်လေးတွေနဲ့ အပြိုင်တဖွဲဖွဲရွာကျ
လာတယ်။ ကျနော်ကလည်းမြတ်နိုးစိတ်တစ်ဝက်၊ ရမွှက်စိတ်တစ်ဝက်ရောနေတဲ့

အနမ်းတွေနဲ့ တုံ့ပြန်မိခဲ့တယ်လေ။ အပြန်အလှန်အနမ်းတွေဖလှယ်နေကြတဲ့ချစ်သူ ဦးပေါ့။

ကျနော့်ပေါင်ပေါ်တင်

ထားတဲ့ဂစ်တာကိုအသာလေးကုတင်ခြေရင်းကိုတွန်းပို့လိုက်ရင်း

ချစ်သူလေးကိုကျနော့်ရင်ခွင်ထဲတင်းတင်းဖက်ထားမိခဲ့တယ်။

ကြည်ကြည်နူးနူးထွေးပွေ့ထားရင်းချစ်သူရဲ့ဆံနွယ်ရှည်တွေကို..
သူ့ကျောပြင်ပေါ်မှာပဲအသာအယာအမြတ်တန်းသပ်ပေးရင်းကြင်နာကြောင်းပြနေမိတယ်။
ခဏနေမှချစ်သူကကိုယ်လုံးချင်းဆတ်ကနဲခွါလိုက်ရင်းစကားစပြောတယ်။
မောင်.. မျက်ခုံးကဘာဖြစ်လာတာလဲမှန်း!!
ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးပုံ့..ရာ.. စက်ဘီးလဲပီးလက်ကိုင်နဲ့ဆောင့်မိတာပါ..
လက်ကရော..ပတ်တီးနဲ့ပါလား.. လာစမ်းဒီနားကို.. ဆိုပီးမီးချောင်းအောက်တည့်တည့်ကိုဆွဲခေါ်ရင်း
ကျနော့်ဒဏ်ရာတွေကိုစစ်ဆေးနေပြန်တယ်။
မျက်ခုံးအပေါ်နားကချုပ်ရာကိုတွေ့သွားတော့မျက်လုံးလေးကတမျိုးဖြစ်သွားတယ်။
မောင်..ဒါဘယ်သူချုပ်ပေးတာလဲ.
အာ..မြို့ထဲကဆေးခန်းမှာဝင်ပြရင်းချုပ်ပေးခဲ့တာပါပုံ့..ရာ..လို..ပြောလိုက်တော့မျက်နှာက
မသင်္ကာသလိုဖြစ်စပြုလာတယ်။ ကျနော့်ဒဏ်ရာတွေကိုသေချာကြည့်နေတဲ့အချိန်မှာကျနော့်
လက်တွေကအငြိမ်မနေမိဘူး။ အခုအခံမဝတ်ထားတဲ့ပုံ့..ပုံ့..စွပ်ကျယ်အောက်က
နီ့..၂လုံးကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေရင်းကျနော်အင်းကျီအောက်ကိုလက်နှိုက်လျှိုးပီး ကိုင်နေမိတယ်။ ချုပ်ရာတွေ
ကိုကြည့်နေတဲ့ ပုံ့..ပုံ့..ကမျက်မှောင်တချက်ကျုံ့လိုက်ရင်း ...
မောင်..ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းလို့ ငေါက်တယ်။
ဟေ့ကောင်..မိပုံ့. အဲ့ဒီကိစ္စထက်ဟော့ဒီကိစ္စကို အရင်ကပေးတော့လို့ပြောင်ချော်ချော်ပြောရင်း
ဖြေချထားတဲ့ပုဆိုးအောက်မှာထောင်ထပ်မာနီဖီနေတဲ့ ကျနော့်အငယ်ကောင်ဆီသူ့..လက်ကို
ဆွဲယူပီးကိုင်ခိုင်းလိုက်တော့ပုံ့..ပုံ့..တစ်ယောက်..ဟမ်..မောင်နော်..ဆိုပီးလန်..သွားရှာတယ်။
ဒါပေမယ့်သူ့အာရုံက ၂ပေမီးချောင်းအလင်းရောင်အောက်မှာ မာတင်းပြောင်လက်ပီးအရည်ကြည်
လေးတွေစိုနေတဲ့ကျနော် ိုး ဆီရောက်နေပီဗျ။ ဆုပ်ကိုင်ထားယုံတင်မကဘူး အထက်အောက်-
ှင်းထုပေးသလိုကစားပေးနေပီ။ ကျနော့်လက်တွေကလည်းဖျိုးကနဲဖျတ်ကနဲသူ့စွပ်ကျယ်လေးကို
လှန်ပီးချွတ်ပေးလိုက်ပီး ခါးကထမီတပတ်နွမ်းလေးကိုဖြေချပီးနေပီ။ ကျနော်နဲ့ပုံ့..ပုံ့..ခုလိုမချစ်ရတာ၂-
၃ရက်ရှိသွားပီမို့. ၂ယောက်လုံးကလည်းဆာလောင်နေကြတာသိသိသာသာကိုးဗျ။ ကျနော်
လက်တွေကလည်းရှေ့မှာဒူးတစ်ဖက်ထောင်ပီးခြေတစ်ဖက်ဆင်းထိုင်နေတဲ့ပုံ့..ပုံ့..ပေါင်ကြားထဲက ဇ-
ာက်ဖုတ်ကိုလှမ်းနှိုက်ပီးကလိပေးနေတယ်။ ဘာမှတောင်သေချာမနူးနှပ်ရသေးဘူးပုံ့..ပုံ့..တစ်
ယောက်
ရပီ..ရပီလို..ပါးစပ်ကတိုးတိုးပြောရင်းကျနော့်ကိုတွန်းလဲပီးပက်လက်အိပ်ခိုင်းသူ့ထမီလေးကိုဝွင်းလုံးချွတ်ပစ်လို
က်ရင်း ကျနော် ိုး ကိုပြတ်ကနဲပြတ်ကနဲ၄-၅ချက်လောက် ဆက်တိုက်
ကုန်းစုပ်ပီးတာနဲ့..ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ကျနော့်အပေါ်ကိုတက်ခွလာတယ်။
ဖရိုဖရဲဖြစ်နေတဲ့သူ့ဆံပင်ရှည်တွေကိုလက်နဲ့..သိမ်းလိုက်ပီး

ပုခုံးအရှေ့ဖက်ကနေဘယ်ဖက်ရင်ဘတ်ပေါ်ချလိုက်တယ်။
ပီးမှကျနော့် ဦး ကိုလက်ကလေးနဲ့ ကိုင်ဦးထောက်၊ ခါးကလေးကိုမတ်မတ်ထားရင်းသူ့ ဇေ-
ဘက်ဖုတ်အဝမှာတွေ့ရင်းကျနော့်ကိုတစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ ပီးမှဖိထိုင်ချလိုက်တယ်။ ပူနွေး
နွေးစိုအိအိအရသာလေးက တထစ်ချင်းခံစားလိုက်ရတယ်။ ဖြေးဖြေးချင်းအဝင်ချောအောင်အသွင်းအထုတ်
အထိုင်အထလေးလုပ်နေတုံးမှာပဲ ခုနကတဖွဲဖွဲကျနေတဲ့မိုးကသည်းသည်းမဲမဲရွာချ
လာပြန်ပီ။ မိုးသံတဝေါဝေါနဲ့ အတူပုံ့.ပုံ့.တစ်ယောက် ကျနော့် ဦး သူ့.ဇေ-
ဘက်ဖုတ်ထဲအဆုံးထိဝင်အောင်ဆောင့်ချပလိုက်တော့ကျနော့်မှာ အင့်ကနဲဖြစ်သွားတယ်။
ကျနော့်အပေါ်ကိုထပ်လျှက်မှောက်အိပ်လာပီး ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကိုသေသေချာချာစုပ်နမ်းရင်း
ခါးအားကိုသုံးကိုယ်လေးကော့ကော့ပီး ကျနော့်ကို ဦးနေပြန်တယ်ဗျာ။
တော်တော်ကြာကြာအဲ့လိုကော့ ဦးလေး ဦးနေတာကိုပက်လက်အိပ်နေရင်း
သူ့.တင်ပါးလေးတွေကိုဆုပ်ချေရင်းကျနော့်ငြိမ်ငြိမ်လေးခံနေလိုက်တယ်။
ခဏနေတော့မှပုံ့.ပုံ့.ကိုယ်လုံးလေးပြန်မတ်
သွားရင်း..မိုးသံတွေကြားထဲမှာ...
မောင်..ရေ..ပုံ့.တအားချစ်မယ်နော်..ကောင်းလာပီလို.အော်ရင်း..
ကျနော့်ရင်ဘတ်ကိုသူ့.လက် ၂ဖက်နဲ့.သေချာထောက်ပီးအားယူရင်း အသားကုန်ဆောင့်ချပီး ဦးတော့တာပဲဗျာ။
ကိုယ်
လုံးအားလေးနဲ့.တဖောက်ဖောက်ဆောင့်ချလိုက်၊ ညောင်းလာရင် ကြက်ဖခွပ်သလိုကော့ကော့ ဦး
လိုက်နဲ့.ကျနော့်ကိုစိတ်ကြိုက် ဦးနေတာကို အောက်ကနေတုန်ခါနေတဲ့သူ့.နီ.ညှိစိုစိုအိအိကြီးတွေ
ကိုပင့်ကိုင်ထားရင်း နီ.သီးခေါင်းစူစူလေးတွေကိုချေလိုက်၊ နီ.တစ်အုံလုံးကိုဆုပ်ချေလိုက်လုပ်ရင်း
ကျနော့်မှာမီးပွင့်မတတ်ကောင်းနေတာပေါ့ဗျာ။ ကျနော့် ဦး တစ်ချောင်းလုံးတစ်လျှောက်တုန်ခါ
ကျင်ဆိမ့်လာပီး အရမ်းကောင်းတဲ့ဖီလင်တွေတက်လာတော့မှ
ပက်လက်လဲနေရာကလက်ပြန်ထောက်ထထိုင်လိုက်ပီး ပုံ့.ပုံ့.ကိုယ်လုံးလေးကိုတင်းတင်းဖက်ရင်း
ဘေးတိုက်ဆွဲလှဲချလိုက်တယ်။
ပုံ့.ပုံ့.တစ်ယောက်အောက်ဖက်ကိုရောက်သွားမှ သူ့.ပေါင် ၂လုံးကိုတွန်းပီး
ထောင်၊ ကျနော့်ကဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပီး အသားကုန်ဆောင့် ဦးနေမိပြန်တယ်။
ထောင်ထားတဲ့ပေါင် ၂လုံးအောက်မှာဖင်
အိအိကြီးကိုတဖန်းဖန်းမြည်အောင်ရိုက်ခတ်မိတဲ့အထိကျနော် ဆောင့် ဦးနေမိတယ်။
မီးချောင်းရဲ့.အလင်းရောင်အောက်မှာ အရည်တွေစို.နေတဲ့ဘက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲကျနော့် ဦးအဝင်
အထွက်မှန်မှန်လုပ်နေတာကိုမြင်နေရတော့ တမျိုးဖီလင်တက်စေပြန်တယ်။
အချိန်တော်တော်ကြာစိတ်လွှတ်ကိုယ်လွှတ်ဆောင့် ဦးနေမိတော့ ကျနော်ကြာကြာအောင့်မထားနိုင်တော့ဘူး။

ပေါင်

၂ချောင်းကိုတွန်းထားတဲ့ ကျနော့်လက်၂ဖက်ကို တုန်ခါလှုပ်ရှားနေတဲ့
ပုံ.ပုံ.နီ.ကြီး၂လုံးဆီပို.ပီးအားနဲ့.ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း စိတ်ရှိလက်ရှိဆောင့် ငိုရင်း ချစ်သူဆရာဝန်မလေးရဲ့.ဝေ-
ဘက်ဖုတ်ဖောင်း

ဖောင်းလေးထဲမှာအချစ်ရည်ပူပူတွေကို ညှစ်ထုတ်ပလိုက်မိတယ်ဗျာ။

အား..... ရှိ.....ကောင်းလိုက်တာ ပုံ.ပုံ.ရာ

မိုးသံလေသံတွေကြားထဲမှာခပ်ကြမ်းကြမ်းချစ်ခွဲမိကြတာပေါ့လေ။

မနက်မိုးလင်းခါနီးငှနာရီကျော်လောက်မှာ ဟိုဖက်အိမ်ကိုပြန်ဖို့.ကျနော်အသာလေးထတော့ ကျနော့်ကိုဖက်ပီး
အိပ်နေတဲ့ပုံ.ပုံ.က အိပ်မှုနံ့စုံမွှားနဲ့.မလွတ်တမ်းဖက်တွယ်ရင်း... ..

အင်..မောင်..ပြန်တော့မလို.လား..

မပြန်ခင်တစ်ခါချစ်ဦးကွာဆိုပီးတောင်းဆိုလို.ခပ်သွက်သွက်လေးအဝတ်အစားတွေသေချာမချွတ်ပဲ
ထမီလေးကိုလှန်တင်၊ကုတင်ဇောင်းမှာလေးဖက်ကုန်း

ခိုင်းပီး ဆံပင်ရှည်တွေကိုမြင်းဇက်ကြိုးကိုင်သလိုကိုင်ရင်း တစ်ခါ ခိုး ခွဲရသေးတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့
ခဏလေးမှေးလိုက်တာမနက်နာရီကျော်မှန်းလာတယ်။ ကျနော်ထပီးကိုယ်လက်သန့်.စင်
နေတုံးမှာအပြင်ကပြန်လာတဲ့ဟန်နဲ့.ပုံ.ပုံ.ရောက်လာတယ်။ မျက်နှာလေးကမဲ့တဲ့လေးပြီးနေတော့
ကျနော့်စိတ်ထဲတမျိုးဖြစ်သွားသေးတယ်။

ဘယ်သွားတာလဲ..ဟကောင်!! လို့.မေးလိုက်တော့..

မြို့.ထဲခဏသွားတာလို့.ပြောရင်း ကျနော့်ကိုအမိပွယ်ပါပါစိုက်ကြည့်နေတော့ ကျနော်လိပ်ပြာမလုံသလို
ဖြစ်သွားတယ်ဗျာ။

ဒီနေ့.ပုံ.ဆေးရုံမသွားဘူး..မောင်နဲ့.ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြတာပေါ့လို့. စကားစလာတော့
အနီလေးဆီလစ်မလို.စိတ်ကူးနေတဲ့ကျနော်ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေတယ်။
သက်ပြင်းကြိတ်ချရင်းခေါင်းငြိမ့်ပြလို.သူဝယ်လာတဲ့အသားငါးတွေကိုချက်ပြုတ်ဖို့.လှီးချွတ်တုံးတစ်နေဖို့.ပြင်လို
က်တယ်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ စိတ်အိုက်အိုက်နဲ့.ပုံ.ပုံ.နဲ့.၂ယောက်သားချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်နေမိတယ်။

ဘွားလေးမေတစ်ယောက်မီးဖိုခန်းထဲရောက်လာပီး
အမယ်မယ်...ဒီ၂ကောင်တက်ညီလက်ညီပါလားလို့.ပြောရင်းဘယ်
သူကအိုးသူကြီးတုံးလို့.မေးတော့ပုံ.ပုံ.က...

အရီးမေရေ..ဖိုးသက်ကအချက်အပြုတ်မှာကျွမ်းကျင်တယ်ဆိုတာ..ဒီမနက်မှသိလာရလို့.
သူ့.လက်ရာလေးမြည်းမလို.ရှင် လို့.သရော်တော်တော်လေသံလေးနဲ့.ရယ်သလိုမောသလိုပြော
လာတော့ ကျနော်ခေါင်းနုပန်းကြီးသွားတယ်။ ပုံ.ပုံ.ဘာကိုဆိုလိုဘာလိမ့်ဆိုပီး နဂေတိမ်တောင်ဖြစ်စပြုလာပီ။
ပီးတော့ ကျနော်သတိထားမိနေတာက ခုမနက်ပုံ.ပုံ.ကျနော့်ကိုစကားသေချာမပြော

ပဲစိုက်စိုက်ကြည့်နေတာခဏခဏရှိနေပီဗျ။ ကြည့်လိုက်တိုင်းလည်း မျက်နှာကပြီးမဲ့မဲ့နဲ့ဆိုတော့ ကျနော်ရင်ထဲမှာနေရထိုင်ရခက်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် အပြစ်လုပ်ထားမိတဲ့လူဆိုတော့မလုံမလဲ ဖြစ်နေတာပါဆိုပီး ကိုယ့်ကိုကိုယ်အားပေးနေရတယ်။ ပီးတော့ပုံ.ပုံ.စကားသိပ်မပြောတာကလည်း သူ့နဂိုကအဲ့လိုခပ်အေးစက်စက်နေတတ်တာကိုး။ ဝီဝီတာတာပြောတတ်တဲ့အနီလေးနဲ့.မတူဘူးလေ။ ကျနော်ချက်ပြုတ်နေတဲ့အနားကိုလာလာရပ်ရင်း ရှမ်းဟင်းလေးတွေနော် အနံ့.လေးတွေကလည်းမွှေးကြိုင်နေတာပဲဟင်းဟင်း ဆိုပီးလာကပ်ပြောပြန်တယ်။ ကျနော်ဆတ်ကနဲတုန်သလိုဖြစ်သွားတယ်။ အဲ့ဒီဟင်းဟင်းဆိုတဲ့အသံက ကျနော့်ကိုခြောက်ခြားစေတယ်ဗျာ။ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပီး ခပ်တည်တည်လုပ်နေလိုက်တယ်။

ချက်ပြုတ်စားသောက်ပီးတော့ ပုံ.ပုံ.သူ့.အိမ်ဖက်ပြန်သွားတယ်။ ခဏနားဦးမယ်ဆိုပီး။ နေ့.လည်သူနာရီကျော်လောက်ရောက်တော့ ဒီဖက်အိမ်ကိုပြန်ကူးလာပီး အပြင်သွားမလို.လိုက်ပို.ပါဆိုပီး အဝတ်အစားတွေလဲခိုင်းရောဗျ။ သူ့.ကိုကြည့်ပီး ကျနော်ကဘာပွဲသွားတက်မလို့.တုံးဟလို.တောင်မေးမိလိုက်သေးတယ်။ ဝတ်ထားတာလည်းကြည့်ဦးလေ..တင်ပါးကျော်ကျော်လောက်ထိရှည်တဲ့ ဆံပင်ကိုကျစ်ဆံမြီးတုတ်တုတ်ကြီးကျစ်ပီးအဖျားမှာလက်ကိုင်ပုဝါအဖြူဆွတ်ဆွတ်ကလေးနဲ့.ချည်ထားတယ်။ ခါးတိုအင်းကျီကောထမီပါ အနက်ရောင်ပေါ်မှာကြယ်ဖြူဖြူလေးတွေပါတဲ့ဝမ်းဆက်ကလေးနဲ့.ဆိုတော့ကြည့်လို.ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ မျက်နှာသွယ်သွယ်လေးကိုမိတ်ကပ်ရည်ပါးပါးလေးပွတ်ပီး၊ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးအရောင်ရင့်ရင့်ဆိုးထားတော့ကြွတက်နေတာပဲ။ လက်ထဲမှာခေါက်ထီးအနက်ကလေးကိုကိုင်လို.ပြီးစိစိငေးကြည့်နေတဲ့ကျနော့်ရှေ့မှာရင်ကလေးချီတင်ကလေးနောက်ပစ်ပီး.. တော်တော်လှတယ်ပေါ့ဟုတ်လားဆရာမလေး လို.ရယ်ကျဲကျဲမေးရင်းကိုယ်ဟန်ပြနေတာကို.. ကမ္ဘာမှာအလှဆုံးလို.တောင်ထင်နေပီဗျာလို့.ပြန်ပြောလိုက်မိသေးတယ်.

ရှပ်လက်ရှည်အဖြူတစ်ထည်ကောက်စွပ်လိုက်ပီး ပုဆိုးကိုဂျင်းပန်အပြာနဲ့.ကောက်လဲလိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့.သွားစို.ဆိုပီး ပုံ.ပုံ.ကိုစက်ဘီးနဲ့.တင်ပီးအိမ်ကထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျနော်တို့.လမ်းထဲကထွက်လာတာနဲ့.အနောက်ကနေစွေ.ကနဲကျနော့်ခါးကိုဖက်ပီး ကျော်ပြင်ကိုပါးနဲ့.အပ်ထားရင်းမှီတွယ်လာတယ်။

ကမ်းနားလမ်းဖက်ကိုနင်းဆိုပီးလှမ်းပြောလို. ကမ်းနားလမ်းဖက်ကိုဦးတည်လိုက်တယ်။ နေ့.လည်ပိုင်းဖြစ်ပေမယ့် မိုးကတော်တော်လေးအုံ့.နေတော့ စက်ဘီးနင်းရတာခြေခင်းလက်ခင်းသာနေတယ်။ ခပ်မှန်မှန်ဖြေးဖြေးလေးနင်းနေရာက ဟိုးအရင်ကကျနော်တို့.နှစ်ယောက်ထိုင်ဖူးတဲ့မန်ကျည်းဖျော်ရည်ဆိုင်ကလေးရှေ့.ရောက်တော့..မောင်..ရပ်တော့ဆိုလို.ဘရိတ်ဆွဲပီးရပ်လိုက်တယ်။

မန်ကျည်းဖျော်ရည်ဆိုင်ရဲ့အစွန်ကမ်းပါးထိပ်လူရှင်းတဲ့
စားပွဲအပြာလေးဆီကိုရောက်သွားကြရင်းထိုင်ချလိုက်တယ်။
အနားမှာလူသူလေးပါးမရှိတဲ့အပြင် မိုးနဲ့ပါတဲ့လေညှင်းလေးကတိုက်ခတ်နေတယ်။
မန်ကျည်းဖျော်ရည်တစ်ယောက်တစ်ခွက်စီမှာရင်း တစ်စုံစီမို့ကျိုက်နေကြရင်းစကားမပြောဖြစ်ကြသေးဘူး။
လေအပွေ့မှာချစ်သူလေးရဲ့နဖူးပြောင်တင်းတင်းလေးအပေါ်ဝဲကျနေတဲ့
ဆံမြိတ်ကလေးတွေတလွင့်လွင့်ဖြစ်နေတာကို ကျနော်ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ငေးရင်း
အိပ်ထောင်ထဲကစီးကရက်တစ်
လိပ်ကိုထုတ်ပီးမီးငြိစွာရှိုက်နေမိတယ်။

ဒေါက်တာရီရီ..ဒီအအေးဆိုင်ကလေးလာဖို့အရေးဒီလောက်တောင်အလှပြင်လာရသလားဟ!!
ဆိုပီးကျနော်ကစကားစတော့..ဘာမှပြန်မပြောပဲစိုက်ကြည့်နေသေးတယ်..ပီးမှ..
မောင်ကပုံ..ပုံ..ကိုလှတပတလေးမမြင်ချင်ဘူးလားလို့. ငွေတော့တော့ပြန်ပြောလာတော့.. ကျနော်က
ဟုတ်ပါပီ..ဟုတ်ပါပီ လို့စကားနည်းရန်စဲလုပ်လိုက်ရတယ်။
အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ...

ဟော..ဆိုပီး ကျနော့်ကျောဖက်ကိုလှမ်းမော့ကြည့်ဟန်ပြုလိုက်တော့
ကျနော်ခေါင်းငဲ့ပီးလှည့်ကြည့်လိုက်မိတယ်။

.....

.....

ဘုရားဘုရား... ကျနော်တို့စားပွဲပိုင်းဆီကိုလျှောက်လာနေတာ

..ကျနော့်ချစ်သူအနီလေးပါလား...

အပြီးချိုဆုံးမျက်နှာလေးနဲ့ကျနော်နဲ့ပုံ..ပုံ..ဆီကိုလာနေပီဗျ။ ပုံစံလေးကိုလည်းကြည့်လိုက်ဦး...
အိုမိဂါပုံစံပုခုံးထိရုံဆံပင်လေးတွေကိုဖားလျားချထားလို့. ဘီးကုတ်ဝါဝါလေးမှာ ကံကော်ပန်းအဖြူ
လေးပန်ထားတယ်။ အနီရင့်ရင့်လက်ပြတ်အင်းကျီလေးနဲ့.
သုံးဘီးကားရောင်ထမီလေးကိုခါးမှာကျစ်ကျစ်ပါအောင်စည်းနှောင်ထားတော့
ရုပ်ကလေးနဲ့ဟပ်နေအောင်ကြည့်ကောင်းလိုက်တာဗျ။
ဒီနေရာကိုသူဘာလာလုပ်တာလဲလို့ချက်ချင်းကျနော်စဉ်းစားလိုက်မိတော့..အတွေးတစ်ခုပေါက်သွားလို့.ပုံ..ပုံ..ဖ
က်ကိုဆတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

စိတ်ကိုငြိမ်အောင်ထိန်းနော်..မောင်!! လို့အောင်နိုင်သူအပြီးနဲ့ဆရာဝန်မလေးက
ကျနော့်ကိုပြောလာရောဗျာ။

.....

.....

ငယ်ငယ်ကကြည့်ခဲ့ဘူးတဲ့ ကောင်းဘွိုင်းရှင်ရှင်ဇာတ်ကားထဲက သေနတ်ချင်းယှဉ်ပစ်ခါနီးဇာတ်ဝင်ခန်းလိုပဲ...

....

လူသူလေးပါးရှင်းလင်းလွန်းတဲ့ မြစ်ကမ်းပါးအစွန်က ခုံအပြာလေးပတ်ချာလည်မှာထိုင်နေကြတဲ့ လူဥယောက်ဟာတိတ်ဆိတ်လိုနေတယ်။ မိုးနံ့သင်းသင်းလေးပါတဲ့လေပြေလေးကအပေ့ကျနော့် ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ကျနော်ချစ်တဲ့မိန်းမ ဥယောက်ရဲ့ဆံနွယ်တွေကတဖျတ်ဖျတ်လေထဲမှာလွင့်လိုပေါ့။ တော်ရုံစိတ်လှုပ်ရှားစရာတွေတာတောင် တည်ငြိမ်တတ်တဲ့ကျနော်တစ်ကိုယ်လုံးတဖျင်းဖျင်း ထလာတဲ့အထိတုန်လှုပ်နေမိပီ။ ပြုံးချိုနေတဲ့မျက်နှာတွေနဲ့ကျနော့်ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ဆရာဝန်မလေးနဲ့နာစိမလေး..

အအေးသောက်မလားညီမလေးနီနီချို!! လို့ပုံပုံကခပ်ပြီးပြီးလုပ်ရင်းစကားစပြောတယ်။

ရတယ်မမ.. ဒီမှာအကိုဆီကနည်းနည်းမျှသောက်လိုက်မယ်.. လို့ပြန်ဖြေရင်းရုတ်တရက် ကျနော်သောက်လက်စဖျော်ရည်ခွက်ကိုဆွဲယူပီးကောက်မော့ပလိုက်တယ်။ ကျနော်အထိတ်တလန့်နဲ့ပုံပုံကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့

လုံးဝမျက်နှာမပျက်ပဲကျနော့်ကိုတစ်ချက်လောက်စိုက်ကြည့်ပီးမျက်နှာလွဲသွားတယ်။

အနီလေးကလည်းသူဘယ်လောက်ကျနော့်ကိုပိုင်ကြောင်းပြချင်နေပုံပဲ။ ဖူး..

ကျနော်သက်ပြင်းခိုးချနေမိတယ်။

ဘာမှစကားဆက်မပြောပဲဒီအတိုင်းငြိမ်ကျသွားပြန်တာရှုမိနစ်လောက်ရှိသွားပြန်ပီ။

ကျနော့်စိတ်ထဲမှာတော့ရှုကမ္ဘာလောက်တောင်ကြာသွားပီလို့ထင်နေမိတယ်။

ကျနော်ကံကောင်းနေတာတစ်ချက်က ကျနော်ပြိုင်တူချစ်မိခဲ့တဲ့မိန်းမ ဥယောက်လုံးဟာ

ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ပညာတတ်မိန်းမတွေဖြစ်နေလို့ပါ။ မဟုတ်ပဲသာမန်မိန်းမ ဥယောက်သာဆိုနေရာမှာတင်ထပီး

သတ်ကြတော့မလားပဲ။ ခုတော့သူတို့ ဥယောက်လုံးက

ခပ်ပြီးပြီးနဲ့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်အကဲခတ်နေကြတယ်ဗျာ။

မနက်ကပဲကျမတို့ ဥယောက်စကားပြောပီးကြပီ မောင်ရေ!! လို့ပုံပုံကစကားစတယ်။

ညီမလေးနီနီချိုက ဘာတစ်ခုမှဖုံးကွယ်မထားပဲပုံပုံကိုအကုန်ပြောပြခဲ့တယ်လေ...

မနေ့ကပုံတို့ဥယောက်ဆုံလိုက်ကထဲက ပုံရိပ်မိပါတယ်။ မောင်! တစ်ခုခုပြောချင်သေးလား...

.....

အကို! မမရီကိုပြောပြလိုက်လေ.. အနီလေးကိုအကိုအရမ်းချစ်တဲ့အကြောင်း..

အနီလေးကိုဘယ်လိုဂရုစိုက်တဲ့အကြောင်း.... ဘယ်လိုရည်ရွယ်ထားတယ်ဆိုတာတွေပြောပြလိုက်ပါအကိုရ....

ရယ်သလိုမောသလိုနဲ့ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးကစပီးတိုက်စစ်ဆင်ပီဗျာကျနော်ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ပဲတိတ်နေမိတယ်။

ဟင်းဟင်း! ဟုတ်လားညီမလေးအနီချိုရ.. မမကိုလည်းအတူတူပါပဲဟ..သိတဲ့အတိုင်းဖိုးသက်က

မမရဲ့ငယ်ကျွမ်းဆွေလေ..မမကိုဆိုအနိုင်လည်းတော်တော်ကျင့်တယ်..သံယောဇဉ်လည်း
ကြီးရှာတယ်လေ..အဲ့လိုခပ်ဆိုးဆိုးချစ်သူမျိုးကို
မမတသက်လုံးပွဲပြင်ထိန်းကျောင်းသွားဖို့ဆုံးဖြတ်ပီးသား..ပီးတော့သူကလည်းဘယ်လောက်ဆိုးဆိုးမမကိုတော့
တော်တော်လေးချစ်ရှာတယ်ဟ
ဟုတ်တယ်မလား မောင်!! ဆိုပီးကျနော့်ကိုမေးငေါ့ပီးပြောလာပြန်တယ်။

.....
.....

အနီလေးကတော့ အကို့ကိုလက်ထပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားတယ်..မမရေ..
ဒါနဲ့စကားမစပ်အကိုကမမကိုငယ်သူငယ်ချင်းမှန်းသိပီး သံယောဇဉ်ဖြစ်သွားတာ
မကြာသေးဘူးဆို..ဟုတ်လား..
အာ.. မဟုတ်ပါဘူးညီမလေးရာ..အမှန်ကဖိုးသက်ဒီမြို့ကိုရောက်လာပီး
ဘာမှမကြာလိုက်ဘူးတစ်ညနေရေတွင်းမှာ.. မမတို့.၂ယောက်ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တာပါ..
မောင်ကညီမလေးကိုမပြောပြ
ဘူးထင်တယ်..ဟင်းဟင်း!!

.....
.....

ကျနော်တော့ရှုချင်နေပီဗျာ။ သူတို့.၂ယောက်ကဘယ်သူမှနောက်ဆုတ်မယ့်ပုံမပေါ်ဘူးဗျ။
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဘယ်သူ့ကိုကျနော်ကပိုပါတယ်ဆိုတာကိုမသိမသာယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး
စကားနိုင်လုနေကြပီ။ အမှန်ကတစ်ယောက်ယောက် မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပီးနောက်ဆုတ်သွားရမှာမဟုတ်ဘူးလား။
တဖြေးဖြေးနဲ့သူတို့ပြောနေတဲ့စကားလုံးတွေကတော်တော်လေးလွန်ကဲလာနေပီ
ဆိုတာကျနော်ကြားနေရတယ်။

ညီမလေးကတော့နောက်မဆုတ်ပေးနိုင်ပါဘူးရှင်...
အကို့ကိုအရမ်းချစ်တာပါ..အကိုနဲ့တသက်လုံးခွဲရရင်သေမှာ...
ဪ! ဖြစ်ရလေညီမလေးရာ.. မမလည်းတူတူပါပဲ..
တသက်လုံးမျှော်ခဲ့ရတဲ့ကောင်လေးကိုပဲယူမယ်လို့ရည်စူးခဲ့တာပါကွယ်..

.....
.....

အပြန်အလှန်တောင်းပန်သလိုလေသံတွေနဲ့မှန်တိုင်းတိုက်စပြုလာနေတဲ့အထိ ကြားထဲက
ကျနော့်မှာကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုဘာဝင်ပြောရမှန်းမသိငြိမ်သက်လို့ပေါ့။
ကဲပါ.. မောင်ရေ.. ဒီနေရာမှာအပြတ်ပြောပါတော့နော်.. ဆိုပီးစကားဦးက

ကျနော့်ဖက်ကိုလှည့်စပြုလာပီ။

ခုအတိုင်းဆိုညီမလေးလည်းသနားစရာကောင်းနေရှာပီ.. ပုံ.ပုံ.ကလည်းမောင့်ကိုမခွဲနိုင်..

ဒီတော့ကာယကံရှင်ဖြစ်တဲ့ မောင်ကိုယ်တိုင်တစ်ခွန်းပဲပြောပီးဆုံးဖြတ်ပါတော့... လို.ပုံ.ပုံ.က

ကျနော့်ကိုစိုက်ကြည့်ရင်းဆုံးဖြတ်ခိုင်းလာတယ်ဗျာ။

.....

.....

စူးစူးရဲရဲမျက်လုံးပိုင်းပိုင်းလေးတွေနဲ့.ကျနော့်ကိုငေးကြည့်နေတဲ့ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးနီနီချို။

တောက်ပနေတဲ့အကြည့်တွေထဲမှာသူ့.ကိုကျနော်တသက်လုံးပစ်သွားပါဘူးဆိုတဲ့ယုံကြည်မှု

တွေအပြည့်။ ကျနော့်ကိုအသည်းနှင့်အောင်ချစ်ရှာတဲ့ဘာမှအပြစ်မရှိတဲ့ကောင်မလေး။ ဒီဖက်ကိုကြည့်ပါဦး..

ဒေါက်တာရီရီ..ဒါမှမဟုတ်အနေတည်ပီးမနောဖြူတဲ့ကျနော့်ငယ်ငယ်ကပုံ.ပုံ.။ ခါးက

လေးမတ်မတ်နေရင်းတောင့်တောင့်လေးထိုင်ရင်းကျနော်ပြောမယ့်စကားကိုမျှော်လင့်တကြီးဟန်ကလေးနဲ့.လေ။

ဟိုးငယ်ဘဝကလေးအရွယ်ကနေခုထိ ကျနော့်အပေါ် အနှံ့တာခံရှာတဲ့ကောင်မ

လေးရယ်ခုကျနော့်ကိုဆွေးရိပ်သမ်းနေတဲ့ မျက်ဝန်းညိုညိုလေးနဲ့.အသနားခံနေရှာပီ။ ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲဗျာ။

ဘာပြောလိုက်ရမလဲ။ တစ်ယောက်ယောက်ကို ကျနော်လွန်လွန်ကျူးကျူး

မလုပ်ခဲ့ရသေးဘူးဆိုရင်လည်းအဖြေကရှင်းမယ်။

ခုတော့၂ယောက်လုံးနဲ့.နယ်ကျွံခဲ့မိပီဆိုတော့ဘယ်သူ့.ကိုဘာအကြောင်းပြချင်နဲ့.ဖြတ်ရမှာလဲဗျာ။

အကိုရေ! ဖြေလိုက်လေ... ဘယ်သူ့.ကိုပိုချစ်သလဲ..ဘယ်သူ့.ကိုလက်ထပ်မလဲဆိုတာ..

မမရီမေးနေတယ်..ပြောလိုက်တော့.. ဆိုပီးအနီလေးကစိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့အသံတုန်တုန်လေးနဲ့.

ပြောလာပီ။

ပုံ.ပုံ.ခမျာလည်းစိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားနေတဲ့ဟန်နဲ့.အောက်နှုတ်ခမ်းကိုသွားဖြူဖြူလေးနဲ့.ခပ်တင်းတင်းကိုက်ထားရ

ာပီ။ ကျနော်မခံနိုင်တော့ဘူးဗျာ။ ဒီအခြေနေကြီးကိုမခံစားနိုင်တော့

ဘူး။ ကျနော်ပုန်းကန်မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ပီး အက်ကွဲနေတဲ့အသံနဲ့.အော်လိုက်တယ်... ..

ငါ၂ယောက်စလုံးကိုမခွဲနိုင်ဘူး

...ဘယ်သူ့.ကိုမှပိုမချစ်ဘူး..၂ယောက်စလုံးကိုမြတ်နိုးတယ်..ငါ့ကိုမင်းတို့.ချစ်တယ်ဆိုအဲ့မေးခွန်းကိုနောက်ထပ်မ

မေးကြပါနဲ့.တော့... ..

လို.စိတ်ထဲရှိတာတွေကပေါက်တိကပေါက်ချာပြောလိုက်ရင်းဆတ်ကနဲလှည့်ထွက်လိုက်မိတယ်။

နောက်ကိုပြန်လှည့်မကြည့်မိဘူး...သူတို့.၂ယောက်ထဲအအေးဆိုင်မှာကျန်ရစ်ခဲ့ပီ။

အဲ့ဒီလိုတွေဖြစ်ကုန်တယ်ဗျာ.. ကျနော်ဘာလုပ်ရမလဲ !!

အက်ကွဲရီပေးယစ်နေတဲ့ ကျနော်စကားသံက ခနော်ခနဲ့.အရက်ဆိုင်အိုလေးပေါ်ကို

တဖြောက်ဖြောက်ကျနေတဲ့ မိုးပေါက်သံတွေကြားထဲမှာမသဲမကွဲထွက်ကျလာတယ်။ နေ့.လည်ကကျနော်နဲ့.

ကျနော်ချစ်တဲ့မိန်းမ ဂျယောက်ရဲ့ မန်ကျည်းဖျော်ရည်ဆိုင်ထဲက ပြဿနာကိုခု ကျနော့်ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာကြီး ဂျယောက်ကိုရင်ဖွင့်နေမိတယ်။ ကျနော်အတော် လေးဗျာများစပြုနေပီဗျာ။ ဘယ်ချစ်သူကိုမှလဲမပစ်ရက်ပြန်၊ သူနာပြုဆရာမလေးကိုပိုချစ်တယ်ဆိုတာတောင်... ဆရာဝန်မလေးကိုလည်း သနားချစ်ကလေးချစ်မြတ်နိုးနေတော့ကာ သိပ်ခက်နေပါပီ လေ။ ကျနော့်အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မသက်မသာဖြစ်နေတဲ့ဆရာသမား ဂျယောက်ကတော့ နှမ်းဖတ်ချဉ်သုတ်ကိုကောက်ဝါးလိုက်၊ ဘီအီးတွေတစ်ခွက်စီထပ်မော့ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်ကိုယ်စီဖွာရင်းစဉ်း စားခန်းဝင်နေကြတယ်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတဲ့ကျနော်တစ်ယောက် သူတို့ မျက်နှာတွေကိုတစ်လှည့်စီငေးရင်း ဘာအကြံဉာဏ်များပေးလာမလဲဆိုတဲ့မျှော်လင့်ချက်ကလေးနဲ့ ပေါ့။

မောင်သက်.. ဘယ်သူ့ကိုမှမပြတ်နိုင်ဘူးဆိုပါတော့ ... ဆေးပေါ့လိပ်မီးခိုးတွေကိုမျှော်ထုတ်ရင်း ဆရာသမားတစ်ယောက်ကစကားစတော့ ကျနော်ခေါင်းငြိမ်ပြမိတယ်။

အိမ်း! ဂျလမ်းရှိတယ်.. ကွာ.. မင်း ဂျယောက်လုံးကိုတပြိုင်နက်ထဲယူရင်ယူဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ကိုကိုယ်သတ်သေလိုက်.. ဒါပဲ..

ဗျာ!!

လမ်းမဖက်အမှောင်ထုထဲကိုငေးနေတဲ့ကျန်တဲ့ဆရာသမားကဆတ်ကနဲလှည့်လာပြီး...

ဂျယောက်လုံးကိုဘယ်လိုယူမလဲဒါဗမာပြေဗျာ... တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကျင့်သုံးတဲ့တိုင်းပြေ.. ခင်ဗျား ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စာအုပ်မဖတ်ဖူးဘူးလား...

ဟ.. မင့်ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ်က မိန်းမဘယ်နှစ်ယောက်ယူသွားသလဲသေချာပြန်စဉ်းစားဦး.. ချီးတဲ့မှပဲ..

.....

.....

သူတို့ ဂျယောက်အချို့အချထမ်းငြင်းကုန်ကြတာကိုကြည့်ပြီး ကျနော်ပိုလို တောင်စိတ်အိုက်လာတယ်ဗျာ။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိလို တိုင်ပင်မှပြဿနာထဖြစ်ကုန်ပြန်ပီ။

ဘာပဲပြောပြောအဆင်ပြေရင်ပီးတာပဲဟာကို.. ဒီတော့မောင်သက်.. မင်း ဂျယောက်လုံးကိုယူပလိုက်ကွာ.. ကြာတယ်.. ဒါမျိုးကိစ္စလောကမှာမဖြစ်ဖူး၊ မရှိဖူးတာမှမဟုတ်တာ..

.....

မတတ်နိုင်ဘူး... ဘယ်သူ့ကိုမှမပစ်နိုင်လို ဂျယောက်လုံးကိုယူမယ်သာပြင်လိုက်.. မင့်ကိုတကယ်ချစ်တဲ့မိန်းမက လက်ခံလိမ့်မယ်.. မင့်ကိုလိုချင်တာထက်ဂုဏ်သိက္ခာကိုပိုတန်ဖိုးထားတဲ့ တစ်ယောက်ကနောက်ဆုတ်ချင်ဆုတ်သွားနိုင်တယ်... ဒါဆိုလည်းရှင်းသွားကရော... ဟုတ်လားငါပြောတာ!!

.....

အဲ့ဒီညကမိုးတော်တော်ချုပ်မှကျနော်အိမ်ပြန်ရောက်သွားတယ်။
မိုးရေတွေစိုရွှံ့ပီး ယိုင်တိုင်တိုင်နဲ့.ပုံ.ပုံ.အခန်းပြူတင်းပေါက်ကိုသွားထုပီးနီးလိုက်သေးတယ်။
အိပ်ပျော်ဟန်မတူတဲ့ပုံ.ပုံ.တစ်ယောက်ကျနော့်အဝတ်ရေစိုတွေကိုဆွဲချွတ်ပီး တဘက်နဲ့.တစ်ကိုယ်
လုံးခြောက်အောင်သုတ်ပေးပီး စောင်ပါးလေးနဲ့.ပတ်ပီးဖက်ထားပေးတာတွေကျနော်မှတ်မိတယ်။
သူကျနော့်ကိုဖက်ရင်းငိုနေတယ်ဗျာ။ သူ.ရင်ခွင်ထဲကရီဝေဝေဖြစ်နေတဲ့ကျနော်ကတော့စိတ်
ထဲရှိတာတွေကိုမိုးသံတဂေါပေါကြားမှာ အော်နေမိခဲ့တာပေါ့လေ....
ပုံ.ပုံ.နင်ငဲ့ကိုအရမ်းချစ်တာပဲလား... အေးအနီလေးကလည်းငဲ့ကိုအရမ်းချစ်ရှာတယ်..
ငါကလည်း ဂယောက်လုံးကိုချစ်တယ်ဟာ..
မောင်!! တအားမအော်နဲ့.တော်ပီ..တိတ်တော့..ပုံ.တောင်းပန်ပါတယ်နော်..
အေး.. ပုံ.ကလေးနင့်ကိုငါယူမယ်.. အနီလေးကိုလည်းယူမယ် ဂယောက်လုံးကိုယူမယ်ဟာ...
ဘယ်သူဘာပြောပြောနင်တို့. ဂယောက်လုံးကိုငါလက်ထပ်ပလိုက်မယ်...
မောင်ရယ်! တော်ပါတော့..ပုံ.ဖက်ထားပေးမယ်နော်...အိပ်တော့နော်အိပ်တော့....
ဖက်ထား...အရမ်းဖက်...ချမ်းလိုက်တာ.. ပုံ.ရေ..ငါနင့်ကိုမခွဲနိုင်ပါဘူးဟာ.. နင့်ကိုငါယူမှာပါ...
အင်းပါ..မောင်ရယ်...အိပ်လိုက်တော့..အိပ်...အိပ်...
.....
.....
မနက်မိုးလင်းတော့ ကျနော်ကြည်ကြည်လင်လင်ပဲနီးလာတယ်။
ရေမိုးချိုးပီးတာနဲ့.ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲပုံ.ပုံ.ကိုဆေးရုံလိုက်ပို့.တယ်။
သူကလည်းခပ်ပြီးပြီးပဲဖြစ်နေလို့.ကျနော်အံ့သြမိနေသေး
တယ်ဗျာ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဂျူတီထွက်လာတဲ့ အနီလေးနဲ့.ဆေးရုံဆင်ဝင်အောက်မှာသွားဆုံမိသေးတယ်။
သဘောထားကြီးလွန်းတာလားဟန်ဆောင်နေကြတာလားတော့ကျနော်နားမလည်
ဘူးဗျာ... ဂယောက်လုံးကအပြီးမပျက်နှုတ်ဆက်နေကြတာများ မမရီ..ညီမလေးအနီချို ဆိုတာတွေချည်းပဲလေ။
ပုံ.ပုံ.ကကျနော့်ဖက်လှည့်လာရင်း ...
မောင်ရေ..ညနေပုံ.ကိုလာကြိုဖို့.မမေ့နဲ့.နော်..တော့တာဆိုပီးဆေးရုံထဲဝင်သွားရော..
ကျနော်လည်းအနီ.ကိုစက်ဘီးနဲ့.တင်ပီးသူ.အိမ်ဖက်ကိုနင်းလာခဲ့တယ်။ လမ်းမှာဗိုက်ဆာတယ်ဆို
လို့.လက်ဖက်ရည်နဲ့.ပလာတာဝင်ဝယ်လာခဲ့သေးတယ်။ အိမ်ရောက်မှ ဂယောက်သားတူတူစားသောက်ရင်း

အနီလေးက ရယ်ကျဲကျဲမျက်နှာလေးနဲ့. မောင်ရေ! လို.စတော့ ကျနော်ကဟောကောင်
တော်ပါဟာလို.ဟောက်လိုက်တာကို ဂရုမစိုက်တဲ့ဟန်လေးနဲ့.တခပ်ခပ်ရယ်နေပြန်တယ်။

အိပ်ခန်းပြုတင်းပေါက်ကို ကုတင်ပေါ်ကနေအသာတွန်းဖွင့်လိုက်တော့
အလင်းရောင်ကောင်းကောင်းမရသေးဘူး။

မိုးရာသီရဲ့.လလယ်ရောက်နေတဲ့မနက်ခင်းဆိုတော့ အပြင်မှာမိုးမြူတွေ ကျဆင်းနေတာ
ကြည့်လို.လှလိုက်တာဗျာ။ ခပ်မှောင်မှောင်ဝေလီဝေလင်း မနက်ခင်းတစ်ခုမှာ အဖြူဆွတ်ဆွတ်မိုးမြူမှုန်တွေ
ကိုမြင်လိုက်ရတော့ ဖြူမွန်ရဲ့.ကဗျာထဲက ဆွတ်ဆွတ်မှောင် ဆိုတဲ့စကားလုံးကိုသတိရမိသေးတယ်။

စိမ့်အေးအေးလေးဖြစ်နေတဲ့လေနုနုလေးတွေကညင်သာသာလေး တိုက်ခတ်တိုးဝင်လာတယ်။
ကုတင်ပေါ်က ကျနော့်ဘေးမှာ အသက်ရှူသံခပ်တိုးတိုးမှန်မှန်လေးနဲ့. ကျနော့်ဆရာဝန်မလေး
အိပ်မောကျနေရှာတယ်။ ခပ်ကွေးကွေးလေးလှဲလျောင်းနေတဲ့သူ.ငါးရံ.ကိုယ်လုံးလေးကိုကျနော်ငုံ.
ကြည့်ရင်းငေးနေမိတယ်လေ။ ရှည်လျားဖြောင့်စင်းပီးလှပလွန်းတဲ့ ဆံနွယ်ရှည်လေးတွေက
တစောင်းလှဲအိပ်ထားတဲ့သူမကျောဖက်မှာဖြန့်.ကြဲထားသလိုပဲ။ တဝက်တပျက်ပြေကျနေတဲ့ထမီလေး
အောက်ကပြူစစဖြစ်နေတဲ့ တင်ပါးအိစက်စက်ပိုင်းပိုင်းလေးကို ကျနော်
လက်ဖဝါးနဲ့.အသာလေးပွတ်သပ်ကြည့်လိုက်တော့
အေးစက်စက်အထိတွေ.ရလို.လျှော့ကျနေတဲ့ထမီလေးကိုအသာပြန်
မတင်ပေးလိုက်တယ်။

ကော့တက်နေတဲ့မျက်တောင်မွှေးလေးတွေ၊သွယ်လျတဲ့မျက်နှာနုနုလေးရယ်၊အသက်ရှူလိုက်တိုင်း
နိမ့်တုံမြင့်တုံဖြစ်သွားတဲ့ အင်းကျီပါးပါးလေးအောက်ကရွှေရင်အစုံ
ရယ်.. ပီးပြည့်စုံတဲ့နံနက်ခင်း မိုးမြူတွေကြားထဲက တိတ်တဆိတ်အိပ်စက်နေတဲ့နတ်မိမယ်ကလေးအလားပေါ့။
မနေ့.ညကထုံးစံအတိုင်း ကျနော်နဲ့.ဆရာဝန်မလေးတို့.ခပ်ကြမ်းကြမ်းချစ်ခဲ့ကြ
တော့တော်တော်လေးပင်ပန်းနေရှာတယ်နေမှာ။ ခုကျနော်သူ.ဆံနွယ်ရှည်လေးတွေကို
ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်နေတာ၊ သူ.နဖူးပြောင်ပြောင်ကလေးကို နမ်းပီးမွှေးမွှေးနေတာတောင်မှ သူမနီးမလာ
ဘူးဗျာ။

ကျနော်ခင်ဗျားတို့.ကိုပြောပြခဲ့သလို ကျနော်ချစ်သူ၂ယောက်ဇတ်လမ်းကို၂ယောက်လုံးက
မသိဟန်ဆောင်ပီးဒီလိုပဲဆက်သွားနေလာတာကြာလာပြီဗျ။
ပုံ.ပုံ.ကောအနီလေးပါ.. တစ်ယောက်မှကျန်တဲ့တစ်ယောက်ကိုဖြတ်လိုက်ပါ သူ.ကိုပဲချစ်ရမယ်ဘာညာဆိုပီး
အရေးဆိုမလာဘူး။ ပိုဆိုးတာကတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မကောင်းမပြောတဲ့အ
ပြင်သနားဂရုဏာလေသံလေးတွေတောင်ပြောပြလာပြန်ရောဗျ။ ပုံ.ပုံ.က .. မောင်!!
မောင့်သူနာပြုဆရာမလေးက သွက်သွက်လက်လက်ကလေးနော်.. မောင်နဲ့.၂ယောက်တူတူလမ်းလျှောက်
ရင်တော်တော်ကြည့်ကောင်းတယ်..ပီးတော့မောင့်ကိုအရမ်းတွယ်တာပီးအားကိုးနေရှာတဲ့ ပုံကလေး တဲ့။ အင်း..

အနီလေးကလည်းပြောပါတယ်.. ဟ!! အကို.. မမရီကအကို.အပေါ်ထားတဲ့သံ
ယောဇဉ်ကတော်တော်ကြီးလွန်းတယ်နော်.. သနားစရာလေး.. နှစ်ပေါင်းများစွာ
အကို.ကိုမျှော်နေခဲ့ရတာတဲ့..ပီးတော့အင်မတန်ယဉ်စစ်ဟန်ပန်လေးနဲ့.ညှို့ချောလေးနော်အကို တဲ့။ ဖူး... လွယ်
တော့မလွယ်ဘူးဗျ။ ကျနော့်အဖြစ်ကိုခင်ဗျားတို့.ဘယ်လိုမြင်မလဲတော့မသိဘူး။ အမှန်တိုင်းဝန်ခံရရင်
ကျနော် ၂ယောက်လုံးကိုခုချိန်မှာ မခွဲနိုင်တော့ဘူးဗျ။ တစ်ယောက်ယောက်ကိုစွန့်.ရမယ်ဆို
ရင်တောင် ကျနော်သွက်သွက်ခါအောင်ရှူးသွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ သူတို့.၂ယောက်စလုံးကလည်း
ကျနော်ပစ်သွားရင်သတ်သေမယ်ဆိုတာကြီးပဲခြိမ်းခြောက်သလိုလိုတွေစကားဦးသမ်းသမ်း
လာနေပြန်တော့ ဘယ်လိုမှမကိုင်တွယ်နိုင်တတ်အောင်ဖြစ်လာလို့.
ဒီလိုပဲအီလည်လည်ဆက်လုပ်နေလိုက်တယ်ဗျ။

ခင်ဗျားတို့.ကျနော်တို့.ပြောနေကြစကားတစ်ခွန်းရှိတယ်ဗျာ..
မုန့်.ကိုသာဝေစားမယ်..အချစ်ကိုတော့ဝေမစားဘူးဆိုတာလေ(မိန်းမတွေပြောတတ်တဲ့စကားပေါ့)
မဟုတ်ဘူးဗျ။ ခုမြင်တယ်မလား အချစ်ကော၊မုန့်.ကောဝေစားနေတဲ့မိန်းမ ၂ယောက်ဆိုတာ
လောကမှာမရှိမဟုတ်ရှိတယ်ဆိုတာ။ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့.. ဒီအခြေနေရောက်ခဲ့ရတာ ကျနော်ကိုယ်
တိုင်လော်မာဖောက်ပြားချင်တဲ့စိတ်ရှိခဲ့လို့.မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
သူတို့.၂ယောက်လုံးလက်ခံယုံကြည်သွားခဲ့တာလဲပါမယ်။
ရိုးရိုးသားသားနဲ့.မရှောင်သာပဲဖြစ်သွားခဲ့တဲ့အဖြစ်ပျက်တွေဆိုတာသိနေ
ပြန်တော့ ဘယ်သူ.ဘယ်သူမှအပြစ်တင်ချင်စိတ်ရှိပုံမရတော့ဘူးလေ။
ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ကျနော်ကိုယ်တိုင်ကတစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကိုပဲ
လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ပေမယ့်ခုတော့ခက်နေပြန်ပါပီကော။
လိင်ကိစ္စကိုသာမန်လူတစ်ယောက်လိုနှစ်ခြိုက်ပါတယ်..ဒါပေမယ့် တွေ့.တဲ့မိန်းမနဲ့.လျှောက်အိပ်၊
ဒါမှမဟုတ်မိမိချစ်သူတစ်ယောက်ထဲနဲ့.မတင်းတိမ်နိုင်တဲ့ ကာမသရဲတစ်ကောင်လည်းမဟုတ်ရ
ပေါင်ဗျာ။ ခုတော့ ကျနော့်မှာ ခပ်ရှက်ရှက်နဲ့.ဝန်ခံရရင် ချစ်သူ ၂ယောက်နဲ့.အပတ်မလည်နိုင်သလိုဖြစ်ကုန်မိဗျာ။
ဟုတ်တယ်လေ.. ချစ်သူ ၂ယောက်ရှိတယ်.. ၂ယောက်လုံးကငယ်ရွယ်တယ်၊နုပျို
တယ်၊တက်ကြွတယ်။ တစ်ယောက်က ငယ်ရွယ်ပွင့်လင်းပီး ခပ်အိအိကိုယ်လုံးပိုင်ရှင်
တောင့်တောင့်တင်းတင်းသူနာပြုဆရာမလေး၊ နောက်တစ်ယောက်က မဟာဆန်တဲ့ဆံပင်ရှည်ရှည်အရပ်
မြင့်မြင့်သွယ်လျလျ(ဒါပေမယ့် ရင်တွေတင်တွေကြတော့ဆူဖျိုးကျစ်လစ်လို့.)
အပျိုကြီးဆရာဝန်ဂိုက်ဖမ်းနေပေမယ့် အိပ်ယာပေါ်မှာအင်မတန်တက်ကြွပီး ဦးဆောင်တတ်တဲ့ ဆရာဝန်မလေး။
မတူညီတဲ့ကိုယ်လုံး ၂ခုကိုအမြဲထိတွေ့.နေရတဲ့ ကျနော့်မှာ ရိုးအီသွားတယ်ဆိုတဲ့စိတ်ခံစားမှုအစား
အမြဲတမ်းတက်ကြွနေတဲ့ အချစ်စိတ်က ကြီးစိုးလွန်းမိုးနေတော့တာပါပဲဗျာ။ အင်း!! ပြောလို့.မ
ကောင်းပေမယ့် ကျနော်ထင်မြင်ယူဆချက်တစ်ခုကိုပြောပြဦးမယ်ဗျာ။

ခုနောက်ပိုင်းကျနော့်ချစ်သူ့ယောက်စလုံးနဲ့အိပ်ပီဆို
ယောက်လုံးကပိုပီးအစွမ်းပြလာသလိုလိုခံစားရတယ်။
ကျနော်ပြောတာသဘောပေါက်သလားမသိဘူး။ အစွမ်းကုန်တက်ကြွပြလာတယ်ဗျာ။
အနီလေးဆိုကျနော့်ကိုအရင်စပီးဆွဆွလာတယ်.. ချစ်ကြပီဆိုလည်းစစချင်းသူကအရင်တက်ပီးဆောင့်ရ
မှကျေနပ်တယ်။ အပေါ်ကနေဆောင့်နေရင်း အကို!! ကောင်းတယ်မလားဟင်.. ကောင်းတယ်နော်
ဆိုပီးအတင်းမေးတာမျိုးတွေလုပ်လာတယ်။ ပုံ.ပုံ.လေးကလည်းတမျိုးဗျ။ ကျနော့်ကိုမအိပ်ခင်
အရင်အားရပါးရစုပ်ပေးလျှက်ပေး ပီးတာနဲ့ မောင်!! ပုံ.လေးဖက်ထောက်ပေးမယ်နော်..
မောင်အရမ်းကြိုက်တဲ့ပိုဇေးရှင်လေနော်... လာ..ပုံ.ဆံပင်ရှည်တွေကိုဆွဲပီး တအားစိတ်ရှိလက်ရှိဆောင့်
ိုး ပေးဆိုပီး ကျနော်စိတ်ကြွစေမယ့်စကားမျိုးတွေပြောလာတယ်ဗျ။ ဒီတော့ ကျနော့်မှာဟိုဖက်ကောဒီဖက်ကော
ချစ်ရလွန်းလို့.အပတ်ကိုမလည်နိုင်ဘူးဖြစ်ဖြစ်လာတယ်ဗျာ။ ကျနော်ရိပ်မိတာက
တော့ သူတို့.ယောက်လုံးက သူတို့.ကိုစိတ်မပျက်သွားအောင် ငါ့ကိုပိုချစ်လာအောင်ဆိုပီး....
အဲ့လိုတွေလုပ်လာတာလားလို့. ဘာပဲပြောပြောဒီကိစ္စမှာတော့ ဝန်တိုမှုမနာလိုမှုဆိုတာသူတို့.စိတ်
ထဲမှာရှိမှာသေချာတယ်လေ။ ပြဿနာတက်နေတာက ကျနော်ဗျ။ နေ.လည်နေ.ခင်း အနီလေးနဲ့.၃ခါလောက် -
ိုးပီးပြန်လာ၊ ညရောက်တော့ ပုံ.ပုံ.အခန်းထဲရောက်သွားပီး မလုပ်တော့ပါဘူးလို့.
ဆုံးဖြတ်ပီးကာမှ ဘာလဲ!! မောင်က ကျမခန္ဓာကိုယ်ကိုစိတ်မဝင်စားဘူးပေါ့ဆိုတဲ့
ပုံ.ပုံ.ရဲ့.အသံတုန်တုန်လေးနဲ့.ငိုမဲ့မဲ့ပြောတာခံလိုက်ရပီး တဖက်လှည့်ပီးခွေခွေလေးအိပ်နေတဲ့ ပုံ.ပုံ.ကိုနီ.လေး
ပွတ်ဖင်လေးကိုင်ချော့မော့နေရင်း သူကတဟင်းဟင်းဖီးလ်တက်လာတာမြင်ရင် ကျနော်လည်း
မအောင့်နိုင်တော့ပဲ ချစ်မိပြန်တာပဲလေ။ အင်း..စပီဆိုတာနဲ့.အနည်းဆုံး၂-၃ခါဆက်တိုက် ိုး မိ
ပြန်ရော။ ဟုတ်ပ.. ခုနကပြောသလိုမတူညီတဲ့ကိုယ်လုံးလေးရယ်..မတူညီတဲ့တုံ့ပြန်မှု၊ ပြုစုမှုတွေကြောင့်
ကျနော်ကိုယ်တိုင်တက်တက်ကြွကြွ မီးကုန်ယမ်းကုန်ချစ်မိတာကိုးဗျ။

တခါတလေကြတော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
ဆိုင်းပိုင်းထဲကပတ်လုံးတွေကိုပတ်ချာလည်လက်သံပြောင်အောင်တီးနေရတဲ့ စိန်ဗေဒါ
လို့.တောင်မြင်လာတယ်။
ဒါပေမယ့်... မီးစာကအရှိန်ပြင်းပြင်းလောင်ကျွမ်းနေဆဲ.... ..

.....
.....

ရောင်နီလာစပြုနေပီ။
နောင်ထပ်နာရီအနည်းငယ်အကြာမှာ ကျနော်ဟာဘဝတစ်ခုလုံးပြောင်းလဲသွားမယ့်
လုပ်ရပ်တစ်ခုကိုလုပ်တော့မယ်လို့.ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားပီးပီဗျာ။ ကျနော့်ဘေးမှာအိပ်မောကျနေရှာတဲ့ ဆရာဝန်မ

လေးခမျာတော့ဘာမှသိရှာပါလားနော်။ အမြဲဆွေးရိပ်သမ်းနေတတ်တဲ့အပြစ်ကင်းစင်တဲ့မျက်နှာလေးကို
ငေးကြည့်ရင်း သနားလာလို့ဘယ်ဖက်ရင်အုံ
တစ်ခုလုံးကျဉ်တက်လာတယ်။ ဒီနေ့မနက်ခင်းသနာရီမှာ
ကျနော်အနီလေးကိုရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးလိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပီ။ မလုပ်လို့မဖြစ်တော့တဲ့အခြေနေက
ကျနော့်ကိုတွန်းပို့ခဲ့ပီကောဗျာ။

တနေ့ကဘွားလေးမေ ကျနော့်ကိုစကားခေါ်ပြောတယ်။

တိုတိုနဲ့လိုရင်းပြောရရင် ကျနော့်ဇာတ်လမ်းကိုဟိုးအဝေးက ဖေဖေမေမေတို့ကြားသွားတယ်ဗျာ။
အဲ့ဒီတော့မြန်မြန်ကိစ္စပြတ်အောင် ပုံ့ပုံ့နဲ့ကျနော့်ကိုတက်သုတ်ရိုက်ပီး လက်ထပ်ပေးဖို့စဉ်းစားနေ
ပီတဲ့။ တောင်တောင်အီအီတွေ တွေးမယ်မကြံနဲ့လူကြီးတွေက ဟိုးအရင်ကထဲကစီစဉ်ပီးသားဆိုလား
ဘွားလေးမေကပြောလာတယ်။ အဲ့ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ကျနော်တော်တော်စိတ်ညစ်သွားခဲ့တယ်။
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဗျာ။ ပုံ့ပုံ့ကို အကဲခတ်လိုက်တော့ ဘာမှသိရှာတဲ့ပုံမပေါ်ဘူး။
ကိုယ့်ဇာတ်ကိုယ်မနိုင်တော့ဘူးဆိုတာဒီလိုမျိုးပဲနေမှာဗျာ။

မအီမလည်ဖြစ်နေတဲ့ခံစားချက်နဲ့ကျနော်အိမ်ကထွက်ပီး အနီလေးဆီရောက်သွားခဲ့တယ်။
ပထမတော့ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်လုပ်ပီး အမူအရာမပျက်အောင်ပုံမှန်လေး ခါတိုင်းလိုလုပ်နေသေးတယ်။
ခပ်ပြီးပြီးနဲ့ခါတိုင်းလို၂ယောက်သားချက်ပြုတ်စားသောက်ပီး စာအုပ်တွေကိုယ်စီနဲ့
ဧည့်ခန်းမှာငြိမ်နေကြသေးတယ်။ နည်းနည်းလေးကြာလာတော့မှ ထုံးစံအတိုင်း ဖတ်လက်စ
စာအုပ်လေးတွေချပီး အိပ်ခန်းထဲမှာတူတူအိပ်ဖို့ပြင်ကြရော။ လုပ်နေကြအတိုင်း(စိတ်ညစ်နေပေမယ့်)
တစ်ခါလောက်စိတ်ပါလက်ပါ အိပ်ယာပေါ်မှာ ချစ်စခန်းဖွင့်ခဲ့ကြသေးတာပေါ့။

.....

.....

.....

ပီးသွားလို့၂ယောက်သားအဝတ်မဲ့ကိုယ်တွေနဲ့ဖက်ပီး အမောဖြေနေကြတယ်။
အီထွေးထွေးကိုယ်လုံးမွှေးမွှေးလေးကို ဖက်ထားရင်း
ကျနော်မိန်းမောနေခဲ့မိတာ..ရင်ခွင်ထဲကအနီလေးစကားစပြောလာမှသတိဝင်လာတယ်။
ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲကနေခေါင်းကလေးမော့ပီး နှုတ်
ခမ်းချင်းပြွတ်ကနဲစုပ်ပီး ပြုံးချိုနေတဲ့သူနာပြုဆရာမလေးက စကားစပြောတယ်။
အကို! အနီလေး.. အကို့ကိုအရမ်းတွယ်တာလာမိပီကွယ်..ဟင်း။
ချစ်လိုက်တာ..ချစ်လိုက်တာ..ပြွတ်..ပြွတ်
အင်း!
အကို့ချစ်သူလေးဖြစ်နေရတာ

အရမ်းကံကောင်းတယ်လို့.ရင်ထဲမှာခံစားမိတိုင်းကြည်နူးလိုက်ရတာသိလား..

အင်း!

Of Mice & Men ဝတ္ထုလေးကိုပြန်ဖတ်ဖတ်ပီး စိတ်ကူးယဉ်နေမိတယ်ကွယ် သိလားအနီချစ်တဲ့
အကိုရေ.

.....

အကိုရယ်.. အနီလေးရယ်...

မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းနဲ့.လေရဟတ်အနီကလေးပါတဲ့အိမ်ကလေးတစ်လုံးနဲ့.ချစ်စရာ

ယုန်ဖြူဖြူလေးနဲ့.တူတဲ့ကလေးလေးတွေ ဆိုတာတွေမိပီး ပြုံးနေမိတာ

အေးပါ..အနီရာ

အဲ့ဒါတွေအနီလေးဘယ်တော့ ရမှာလဲဟင်.. အကို!

ဖူး!!

အကိုလို..! ပြောပါရှင် ... မမရီနဲ့.တိုင်ပင်ရဦးမှာလား ခပ်ခပ်

သဘက်ခါ!!!

ရှင်.. အကို

တဘက်ခါမနက်ခင်းသနာရီလောက် အနီလေးနဲ့.အကိုရုံးတက်ပီးလက်မှတ်ထိုးကြစို့.နော်.. ...
ဟင်!!

.....

.....

နားမလည်တဲ့ပုံပေါက်နေတဲ့အနီ.ကိုကျနော်သေချာရှင်းပြလိုက်မိတယ်။

အခြေနေကဒီလိုမှမလုပ်လို့.မရတော့တာကိုး။ ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးကို လက်ထပ်လိုက်တော့မယ်။

မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ။ ဖြစ်သမျှအကုန်လုံးရင်ဆိုင်ရတော့မှာပေါ့။ ကျနော့်ရင်ခွင်ထဲက အနီလေးခမျာ

တုန်လှုပ်နေသလို၊အံ့ဩဝမ်းသာနေသလို

ဖန်ဂေါ်လီလိုပိုင်းစက်စက်မျက်လုံးလေးတွေနဲ့.ကြောင်ငေးနေရှာတယ်။

မယုံမရဲဖြစ်နေဟန်လေးနဲ့.ကျနော်ပြောလိုက်တဲ့စကားကြောင့်စိတ်လှုပ်ရှားလာဟန်နဲ့.

ကျနော့်မျက်နှာကိုလက်ချောင်းပျော့ပျော့လေးတွေနဲ့. ဖွဖွကုတ်ရင်း မျက်ရည်တွေရစ်ပဲနေရှာတယ်။

ကျေးဇူးတင်တယ်.. အကို.. အနီ.ကိုနောက်ဆုံးတော့ပစ်မပြေးရက်ဘူးပေါ့နော်
လို့.တုန်ခါနေတဲ့အသံကလေးနဲ့.ပြောလာပြန်တယ်။

အာ! ငါကအနီလေးကိုဒီလောက်ချစ်တာဘာလို့.ပစ်ပြေးရမှာတုံး .. အရူးမကလေး
လို့.ပြောပီးနဖူးဝင်းဝင်းလေးကိုလက်ဖဝါးနဲ့.ပွတ်သပ်ပေးလိုက်တော့ မျက်ရည်တွေစီးကျလာပီး
ရှိက်ငိုနေရှာရောဗျ။

ဟေ့ကောင်..သောက်ပေါလေး ဘာလို.ငိုနေတာတုံး..

အဟင့်ဟင့်!! ဝမ်းသာလို. ဝမ်းသာလို.

အကိုအနီ.ကိုယူမယ်လို.ယုံကိုမယုံတာသိလား...

ခုယုံလိုက်တော့... ယုန်ကလေးတွေမွေးပေးဖို့.သာပြင်ထားပေတော့ ဟုတ်ပီလား

ဟုတ်ဟုတ်.. လို့.ပြောပီး လျှာကလေးတစ်လစ်ထုတ်ပီး မျက်ရည်တွေကြားထဲကပြီးနေတဲ့ ကျနော့်အနီလေးကချစ်စရာလေးပါလားနော်။

.....

.....

ခင်ဗျားတို့.ကျနော်ဘာလုပ်တော့မယ်လို.ထင်လို.လဲ။

အင်းဟုတ်တယ်။ ပုံ.ပုံ.လေးကိုရောပစ်ပေးရက်တော့မှာလားလို.မေးချင်နေကြတာမလား။

ဟင့်အင်း..ဘယ်ပစ်ရက်မလဲဗျ။ ဒီလောက်အချစ်ကြီးတဲ့ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးကိုဘယ်ပစ်ရက်မှာလဲ။

အနီလေးကိုလက်ထပ်ပီး သူ.ကိုထားသွားရင် ရင်ကွဲနာကျပီး

ကျနော့်ဆရာဝန်မလေးသေသွားမယ်ဆိုတာကျနော်သိတာပေါ့။ ဒီတော့ကာ..အဖြေကရှင်းတယ်ဗျာ။

အနီလေးကိုလက်မှတ်ထိုးထား

မိဘတွေအလိုကျ ပုံ.ပုံ.နဲ့စီစဉ်လာရင် မသိဟန်ဆောင်ပီး လက်ခံလိုက်မယ်။ အားလုံးပီးပီဆိုမှ

ပေါ်တင်ကြေငြာလိုက်မယ်။ ဥယျာဉ်စလုံးကျနော့်ဇနီးပေါ့။ ဘယ်သူတွေဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။

ဘေးလူတွေဘာပြောပြော ကျနော်နဲ့.သူတို့. ဥယျာဉ်ကျေနပ်ရင်ပီးတာပဲလေ။

အကုန်လုံးအရွယ်ရောက်ပီးသားတွေလေ။ လူ.ဘောင်အသိုင်းဝိုင်းမိဘဆွေမျိုးတွေ

ဝိုင်းကျည်ကြမယ်ဆိုလဲကျနော်

ရယ်ကျနော်ချစ်တဲ့ဇနီး ဥယျာဉ်ရယ် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်တူတူရင်ဆိုင်ကြတာပေါ့။ အဓိက

ကသူတို့. ဥယျာဉ်လုံးကိုစိတ်ကျေနပ်မှုကျနော်ပေးနိုင်ဖို့.ပဲ။ ဒါဟာအင်မတန်မိုက်မဲလွန်းတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်

ဆိုတာကျနော်မသိဘူးလို.ခင်ဗျားတို့.ထင်နေသလား။ ဟား.. သိပါဗျာ။

ဥယျာဉ်လုံးကိုပေါ်တင်ပြောခဲ့ပီးသားလေ..ဥယျာဉ်လုံးကိုကျနော်ချစ်တယ်လို.ဘယ်သူ.ကိုမှမခွဲနိုင်ဘူးလို.။

သူတို့.က

လည်းဘယ်သူမှနောက်မဆုတ်ပါဘူးလို.အကြိမ်ကြိမ်ဝန်ခံပီးသားလေ။

ခုလိုဥယျာဉ်လုံးနဲ့.အိပ်နေတာတောင်ကြည်ဖြူနိုင်သေးတာပဲ။ ဥယျာဉ်လုံးကိုလက်ထပ်တော့ကော

ပိုထူးလာမတဲ့လား။ လူ.ဘောင်လူ.အသိုင်းဝိုင်းဆိုတာတော့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုမှမလုပ်ရင်လည်း

ဟိုဆရာသမားပြောသလို ကျနော်ကိုယ့်ကိုကိုယ်သတ်သေရုံရှိတော့မပေါ့။

အနီလေးက သူ.မေမေ မသိပဲဘာမှမလုပ်ချင်ဘူး..

ဒီကိစ္စကိုအရင်အသိပေးထားလိုက်မယ်ဆိုပီးဟိုဖက်ကမ်းကသူ.ဇာတိကိုပြန်သွားတယ်။

ဒီနေ့မနက်ခင်းပြန်လာပီး ကျနော်နဲ့လက်မှတ်ထိုးမယ်။ ခုကျနော့်ဘေးမှာ မနေ့ညက ကျနော်နဲ့မီးကုန်ယမ်းကုန်ချစ်ထားလို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်မောကျနေရာတဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့နတ်မိမယ်လေး ဒါမှမဟုတ်ဆရာဝန်မလေးခမျာ ဘာမှမသိရှာဘူး။

ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ငယ်သူငယ်ချင်းချစ်သူလေးရေ...

လို့စိတ်ထဲကရေရွတ်ပီး ပုံ.ပုံ.ရဲ့မျက်နှာနုနုလေးကို ငုံ့နမ်းရင်းမချင့်မရဲဖြစ်လာလို့။
ငါးရံ့ကိုယ်လုံးလေးကိုခပ်တင်းတင်းဖက်လိုက်တော့ အိပ်မှုနံ့စုံမွှားနဲ့ပုံ.ပုံ.ကကျနော့်ကို ပြန်ဖက်လာရင်းပါး စပ်က ဟင်း... မောင်..မောင်...ပုံ.ကိုဖက်ထားပေးချမ်းတယ်.. အရမ်းချစ်တယ်မောင့်ကိုဆိုပီး တိုးတိုးလေးမျက်လုံးမဖွင့်ပဲပြောလာရောဗျာ။

ဒါက်တာမလေးရီရီ

ကိုဆေးရုံလိုက်ပို့ပေးပီးတာနဲ့မြို့ထဲကလူစုံနေတဲ့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုကျနော်လစ်လာခဲ့တယ်။ ကျနော့်ဘော်ဒါကာတွန်းဆရာရယ်..ကျနော့်ကိုချစ်ကြတဲ့ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆရာတွေရယ်အားလုံးက ကျနော့်ကိုမျှော်နေကြပီ။ အသိသက်သေအဖြစ်လက်မှတ်ထိုးပေးမယ်ဆိုတဲ့ကဗျာဆရာကြီးတစ်ယောက်က ပလတ်စတစ်အိတ်နဲ့ထုတ်ထားတဲ့ နံ့သာရောင်တိုက်ပုံလေးကိုကျနော့်လက်ထဲထိုးထည့်ပေးလာတယ်။

မောင်သက်ရေ! ဒါကယောက်ဂယက်ပြည်တွင်းစစ်ကာလတုံးက ငါနဲ့ငါ့မိန်းမ မမမြင့်လက်ထပ်တဲ့နေ့ကဝတ်ခဲ့တဲ့တိုက်ပုံလေး ...သိမ်းထားတာနှစ်ပေါင်းများစွာရှိပီ..ခုမင့်ကိုလက်ဖွဲ့တယ်..

ဟာ! ဂုဏ်ယူတယ်ဗျာ.. ဆိုပီးချက်ချင်းကောက်ဝတ်ပလိုက်တော့ လက်ဖက်ရည်ပိုင်းမှာထိုင်နေတဲ့တစ်အုပ်စုလုံးက တဟားဟားနဲ့သဘောတွေကျနေကြပီလေ ကျနော်ဝတ်လာတဲ့ ပုဆိုးအစိမ်းအကွက်စိပ်ကလေးနဲ့ နံ့သာရောင်တိုက်ပုံအောက်ကအဖြူဆွတ်ဆွတ်ရှုပ်လက်ရှည်နဲ့ဆိုတော့လိုက်ဖက်နေတယ်လေ။ မိုးကလေးတဖွဲဖွဲကျပီးရာသီဥတုကစိမ့်နေတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာကျနော့်ကိုကောင်းချီးပေးနေကြတဲ့ လူအုပ်ကြီးက လက်ဖက်ရည်လောက်နဲ့တင်မဟုတ်တော့ပဲဘယ်သူကသွားထပီးဝယ်လာမှန်းမသိတဲ့ ဘီအီး.၂ပုလင်းကိုထုတ်လာပီးဖွဲ့စည်း နေကြတာတော်တော်လေးကိုအရှိန်ကရလာပီလေ။ လက်ဖက်ရည်ကျကျနဲ့ဘီအီးကိုမြည်းနေကြရင်း ကျနော့်ကိုပိုင်းစနောက်နေကြတာပေါ့။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင်ကလည်းစာပေသမားဆိုတော့စောစောစီးစီး သူ့ဆိုင်မှာအရက်ထိုင်သောက်နေတာကိုကြည့်ဖြူတဲ့အပြင် သူ့ကိုယ်တိုင်ပါကျနော်တို့.ပိုင်းထဲဝင်ထိုင်ပီး အူဖြူးနေတာပေါ့လေ။

ဆော့ခရတ္တီ

ကပြောတယ်ကွ..မိန်းမယူသာယူလိုက်ပါ..မိန်းမနဲ့အဆင်ပြေရင်ပျော်ရွှင်ဖွယ်လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာပီး...

အဆင်မပြေရင်လည်း အတွေးခေါ်ပညာရှင်ဖြစ်လာမယ်တဲ့ဟဲဟဲ

ဖလော်ဆော်ဖာမောင်သက်ဖြစ်လာမလား..

ပျော်ရွှင်တဲ့မောင်သက်ကလေးလားဆိုတာငါတို့စောင့်ကြည့်ကြပါစို့.!!

ဟားဟားဟားဟား ...

ဒါနဲ့ဆရာသမားက ကောဘယ်လိုလုပ်ကဗျာဆရာဖြစ်လာတာလဲ

မိန်းမယူပြီးမှကဗျာတွေရေးတာပိုပေါက်မြောက်သွားတာဆိုပါ!!

ဟ! ဒါကတော့ ငါ့မိန်းမက ဈေးရောင်းကျွေးတာကိုး ...

ငါ့မှာအပူအပင်ကင်းကင်းအလုပ်မလုပ်ပဲကဗျာတွေရေးနိုင်လာတာပေါ့..

ဟားဟားဟားဟား...

အဲ့ဒီလိုတဝါးဝါးတဟားဟားနဲ့ပွဲကျနေကြရင်းကျနော့်အတွက်အားလုံးဝမ်းသာနေကြတယ်။

ကျနော်ကိုယ်တိုင်လည်းကြည်နူးပီတိတွေရနေမှန်းဝန်ခံပါတယ်လေ။ ကျနော်အသည်းနှင့်အောင်ချစ်

ရတဲ့သူနာပြုဆရာမလေးကိုခဏနေရင်လက်ထပ်တော့မှာလေ။ မနက်စောစောတုန်းက

ပုံ.ပုံ.အတွက်ဝမ်းနည်းခဲ့မိပေမယ့်.. ကျနော်ကြိုက်ပီးကြံစည်ထားသလိုသူ့ကိုလည်းကျနော်လက်ထပ်မှာပဲ

မို့လို့ဖြေသာသွားပီ။ ဥယျာဉ်လုံးကသာကျနော့်ဖက်မှာရပ်တည်နေမယ်ဆိုရင် ကျန်တာတွေကို

ကျနော်ဘာလို့အရေးစိုက်ရမှာလဲဗျာ။ ခုအနီလေးကိုလက်မှတ်ထိုးထားလိုက်မယ်။ လကုန်လို့

ဖေဖေမေမေတို့လိုက်လာပီး ပုံ.ပုံ.နဲ့လက်ထပ်ခိုင်းရင်လည်းယူလိုက်မယ်။ ပီးမှအားလုံးကိုဒွေ့ငွေ့ပြောပီး

ကျနော်ရယ်ကျနော့်ချစ်သူ ဥယျာဉ်ရယ်တူတူနေမယ်။ ဥယျာဉ်ပေါင်းကမ္ဘာလေးတစ်

ခုတည်ဆောက်မယ်။ အိမ်ကလေးတစ်လုံးထဲမှာ

ကျနော်ရယ်...သူနာပြုဆရာမလေးမနီနီချိုရယ်...ဆရာဝန်မလေးရီရီ ရယ်...

မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာလောကမှာမရှိဘူးနုပိုလီယန်ကပြောဖူးတယ်မ

လား..ဟုတ်တယ်လေ..မိန်းမ ဥယျာဉ်ယူတယ်ဆိုတာ

ဥရောပတိုက်ကြီးကိုအောင်နိုင်ဖို့စစ်ပြုရတာလောက်တော့မခက်ပါဘူး။ ကျနော့်မှာသတ္တိအပြည့်ရှိနေပီ။

အရူးထတယ်လို့ပဲဆိုဆို.. မျက်စိ

ထဲမှာကျနော့်ချစ်သူ ဥယျာဉ်နဲ့ကျနော်တူတူနေမယ့်ဘဝလေးကိုမြင်ပီး စိတ်ကူးတောင်ကြုံယဉ်နေမိပီ။ မမရီ...

ညီမလေး.. ဆိုပီးကြင်ကြင်နာနာဖြစ်နေကြမယ့်ကျနော့်ဇနီးလေး ဥယျာဉ်.. ...

ညဖက်အိပ်ယာဝင်တဲ့အခါ ကျနော်ကအလယ်မှာအိပ်ပီး ဘယ်ညာတစ်ဖက်စီမှာ

သူနာပြုဆရာမလေးနဲ့ဆရာဝန်မလေး.. အမလေး!! တွေးကြည့်တာနဲ့တောင်ရင်ခုန်သံတွေမြန်နေမိပီဗျ။

ဟိုး....

အရင်ကလူကြီးတွေပြောတာကြားဖူးခဲ့တာ တစ်ယောက်ထဲမိန်းမ ဥယျာဉ်နဲ့တူတူအိပ်တယ်ဆိုတဲ့

အလံနီသူပုန်ခေါင်းဆောင်ကြီးဆိုတာကို ရယ်မောခဲ့မိတာ..ခုတော့ကျနော်ကိုယ်တိုင်ဒီလို

တွေလာဖြစ်နေပါပေါ့လားလို့.တွေ့ရင်းပြုံးစိစိဖြစ်နေမိတယ်။

၂ယောက်စလုံးနဲ့.သာတစ်ပြိုင်နက်ချစ်စခန်းဖွင့်ရရင် ဘယ်လိုတွေဖြစ်ကုန်မလဲဗျာ.. ဟီး..

ကျန်းမာရေးတော့လိုက်စားမှဖြစ်မယ်။ ဒါမှ ဇနီးအလှလေးတွေစိတ်ကျေနပ်မှုပေးနိုင်မှာနော်။

၂ယောက်လုံးနဲ့.တူတူအိပ်မယ်ဆိုတာကော..သူတို့.ချက်ချင်းလက်ခံနိုင်ပါ့မလားလို့.။ ဖြေးဖြေးချင်း
တော့အသားကျလာမှာပါလေ။

သူတို့.ကကျနော့်ကိုတအားမြတ်နိုးတယ်..ချစ်တယ်...လိုချင်တပ်မက်တယ်ဆိုတာကျနော်သိပီးသား။

ကျနော့်ကိုရဖို့.ဆိုလည်းဘာဖြစ်ဖြစ်နောက်မဆုတ်တမ်းလို့.

ဝန်ခံထားပီးသားမို့.အခက်အခဲသိပ်မရှိလောက်ဘူးထင်တာပါပဲ။

ကျနော်ဘယ်လိုလုပ်တော့မယ်ဆိုတာ

ဘယ်သူမှမသိမရိပ်မိလောက်ဘူးထင်ပေမယ့်..ကျနော့်ဘော်ဒါကာတွန်းဆရာရယ်..အခါတော်ပေးတဲ့ကဗျာဆရာ
၁ကြီးရယ်တော့ရိပ်မိနေမယ်ထင်

တယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့်သူတို့.မျက်နှာတွေက

ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံလုပ်ချင်တာသာလုပ်ပေးရော့ဆိုတဲ့မျက်နှာပေးတွေနဲ့.သူတို့.ကိုယ်တိုင်တောင်

ဘေးကနေစိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ပုံပေါက်နေတယ်ဗျ။ ထူးလဲ

မထူးတော့ပါဘူး.. နောက်မဆုတ်တော့ဘူးလို့.ဆုံးဖြတ်ပီးသားဖြစ်နေပီ။

ချသာချပေးတော့လို့.ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်းအားတင်းထားလိုက်ပီ။

မိုးကနည်းနည်းပိုသည်းလာတယ်.. လေကလေးကလည်းခပ်သုတ်သုတ်ဖြစ်လာပီ။

ကဲ! သတို့.သမီးနာမလေး မလာသေးဘူးလား.. ဘာညာနဲ့.မေးကုန်တော့...

ကျနော်နာရီကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့မနက်၉.၃၀လောက်ရှိပီ...

ကာတွန်းဆရာကိုခေါ်ပီး ကမ်းနားလမ်းဖက်သွားကြုံဖို့.ဂျစ်ကားလေးပေါ်တက်လိုက်တယ်။

အနီလေးကိုကြိုပြီးတာနဲ့.ဒီဆိုင်ကိုပြန်လာသက်သေတွေခေါ်ပီး ရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးတော့မယ်လေ။

အင်း...ပိုပီးအဆင်ပြေပြေဖြစ်နေတာက ရုံးကတရားသူကြီးဆိုတာက လည်းနိုင်ငံကျော်စာရေးဆရာကြီး၊

ပီးတော့ညနေစောင်းရင် သူ့.မိန်းမအလစ်ချောင်းချောင်းပီး ကျနော်တို့.အုပ်စုနဲ့.အရက်

ဆိုင်လိုက်လိုက်လာပီး ခွက်ပုန်းကစ်နေကြဆိုတော့ အားလုံးကသိုင်းသိုင်းပိုင်းပိုင်းပိုင်းဖြစ်သွားတာပေါ့လေ။

ထုံးစံအတိုင်း လူချစ်လူခင်ပေါ်တတ်တဲ့ကျနော့်ကို အားလုံးက တသက်လုံးဒီမြို့.မှာအ

ခြေချစေချင်နေကြတာကိုးဗျ။ ကျနော်ကလည်းဒီမိန်းမ၂ယောက်လုံးသာရလို့.ကတော့

တသက်မပြန်တော့ဘူးလို့.ဆုံးဖြတ်ပီးသား။

ဂျစ်ကားလေးနဲ့.မိုးတွေကြားထဲကမ်းနားလမ်းဖက်ကိုမောင်းထွက်လာတော့

ကျနော့်ရင်ထဲမှာအေးမြမှုတွေခံစားနေရတယ်။

တသက်လုံးငြိမ်းချမ်းမယ့်နိမိတ်ပဲလို့.ပြောရင်း ပြုံးနေမိတယ်။

ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရွာကျနေတဲ့မိုးပေါက်တွေကြားထဲက မြစ်ဆိပ်ရေစပ်နားမှာကျနော်ရပ်နေခဲ့တယ်။
လေကလည်းအကာအကွယ်မဲ့နေတဲ့ ရေပြင်ကိုဖြတ်ပီးတိုက်ခတ်လာတော့ တပိုးပိုးနဲ့ဆူညံနေတယ်။
ကျနော့်ဘေးမှာရပ်နေတဲ့လူအုပ်ကြီးက ဆူညံအော်ဟစ်ပီးရှုပ်ထွေးနေပီ။ မူလတန်းကျောင်း
သားကျောင်းသူလေးတွေပါတဲ့ငှက်ကူးတို့.လှေကလေးကို
လှိုင်းထဲနေတဲ့မြစ်ပြင်အလယ်မှာမိုးတွေသည်းသည်းမဲမဲကြားထဲ
ဟိုဖက်ကမ်းကဒီဖက်ကိုကူးလာတဲ့ပဲ့ထောင်စက်လှေက ဖြတ်တိုက်လိုက်
တယ်တဲ့။ ကျနော့်အနီးလေး မပါလောက်ပါဘူး။ သူကငှက်ကူးတို့.နဲ့.လာတာမှမဟုတ်တာ။ အမြဲတမ်း
စက်လှေစီးနေကြပဲ။ စုစက်လှေတောင်ကမ်းကပ်လာနေပီ။ စိတ်ကိုပူလိုက်ရတာ ကျနော့်သတို့.
သမီးလေးဘယ်မှာလဲဗျာ။

.... ..

.... ..

စက်လှေပေါ်မှာ..

စိုရွဲချမ်းတုန်ကြောက်လန့်.နေရှာတဲ့ကလေးလေးတွေအများကြီးပါလာတယ်။ ပီးတော့စက်လှေမောင်းတဲ့
အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ရယ်..ဈေးလာရောင်းဟန်တူတဲ့ကုန်စိမ်းသည် အဒေါ်ကြီးဥယျာဉ်
ရယ်ပဲပါလာတယ်။

... ..

... ..

လူအုပ်ကြီးက ကလေးတွေကိုစက်လှေပေါ်ကသယ်ချပေးနေတုံး..

အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်ကစီကနဲငိုကြီးချက်မနဲ့.အော်လိုက်သံကိုမပီပိုးတဝါးကျနော်ကြားလိုက်ရတယ်။

ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပျောက်နေတယ်!! ကယ်ကြပါဦးရှင်... ရေထဲက

ကလေးတွေကိုစက်လှေပေါ်ကဆင်းဆယ်တဲ့ နှာစံမလေးတစ်ယောက်ပြန်ပေါ်မလာပဲပျောက်နေပါတယ်...

.....

နှာစံမလေး!! ဘယ်သူ့.ကိုပြောနေတာလဲဗျာ...

သူနာပြုဆရာမလေး..ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးကိုပြောနေတာလား။ အော်ဟစ်ငိုယိုနေတဲ့အဒေါ်ကြီးဆီ
ကျနော်တိုးကပ်ပီး မိုးသံတွေကြားထဲ

မှာအော်ဟစ်ပီးမေးနေမိတယ်။

အဒေါ်ပြောတဲ့ နှာစံမလေးဆိုတာ ညောင်ပင်ဆိပ်အတက်နားမှာနေတဲ့ သူနာပြုဆရာမလေးလား။

အီးဟီးဟီး.. ဟုတ်တယ်တော့..ဟုတ်တယ်!

.... ..

.... ..

ဘုရားသခင်! ဒါဟာအဓိပ္ပါယ်မရှိတဲ့ လုပ်ငတ်ကြီးပါဗျာ။ ပြဇာတ်ထဲက အကွက်တွေပါ။ ယုတ္တိမရှိပါဘူး။ လူကုန်သွားတဲ့စက်လှေပေါ် မိုးတွေဝိုရွှံနေတဲ့ကျနော်လွှားကနဲခုန်တက်လိုက်တယ်။ စက်လှေပဲ့ပိုင်းက ကြိုးဆွဲပီးနှိုးရတဲ့ အင်္ဂါကိုဆွဲပီး စက်နှိုးလိုက်တယ်။ ခုနကလူအုပ်ထဲကလူတချို့ စက်လှေပေါ် ခုန်တက်လာတာမြင်လိုက်ရတယ်။ မွတ်နေအောင်လည်နေတဲ့ ပန်ကာဒလက် ရေထဲမြုပ်အောင် ချလိုက်ပီး ရှပ်တန်းကိုဆွဲယမ်းပီး ကမ်းကွာလိုက်တယ်။ ပီးတာနဲ့ စက်ကိုလီဗာကုန်တင်ပီး ရေလယ်ဖက်ဦးတည်လိုက်တယ်။ ကျနော့်အနောက်မှာ တခြားစက်လှေတွေ၃-၄ စီးကမ်းကွဲပီးအပြင်းလိုက်လာကြတာသတိထားမိတယ်။ ရေလည်ရောက်သွားတော့ စက်ကိုထိုးရပ်လိုက်တယ်။

ဒီနားတဝိုက်ဆိုတာသေချာတယ်!! လို့ကျနော်နဲ့ပါလာတဲ့ လူတွေထဲကတစ်ယောက်က လက်ညှိုးညွှန်ပီးပြတဲ့ဖက်မြစ်ရေပြင်ပေါ်ကို ကျနော်ပုဆိုးကိုချွတ်ချူတိုက်ပုံမြန်မြန်ဆွဲချွတ် ပလိုက်ပီးခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။ ရေထဲမှာငုတ်လိုက်၊ ပတ်ချာလည်ကူးခတ်ရင်းရှာလိုက် ကျနော်ဟာအရူးတစ်ကောင်လိုဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ကျနော့်ဘေးရေပြင်ကျယ်ပေါ်မှာ စက်လှေတွေအများကြီး ရောက်လာပီး လူတွေတစ်ယောက်ပီးတစ်ယောက် ရေထဲခုန်ဆင်းလာကြတာတွေ့နေရတယ်။

ဖိုးသက်!! သူငယ်ချင်းသတိထား.. လို့ကျနော့်သူငယ်ချင်းရဲ့ အော်သံကိုမပီပိုးတဝါးကြားနေရတယ်။ နတ်ကျသလိုတုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေတဲ့ ကျနော်ကတော့ ရေအောက်ကိုအကြိမ်ကြိမ် ငုတ်လှို့ပီး အနီလေးကိုရှာနေမိတယ်။ မြစ်ရေပြင်အမြင့်တက်ဆုံးအချိန်မှာတောင် ဧရာဝတီကိုလက်ဗလာဖြတ် ကူးဖူးပီး ရေသူရဲလိုနာမည်ပေးခံရဖူးတဲ့ကျနော် လှိုင်းထနေတဲ့ ရေပြင်ပေါ်မှာမြုပ်ချေပေါ်ချေနဲ့မောစပြုလာပီ။ တချက်တချက်ကြွက်တက်ချင်လာသလိုပဲ။ ဒါပေမယ့်ရေထဲကနေပြန်မတက်နိုင် ဘူး။ အနီလေး..အနီလေး.. ကျနော်ချစ်တဲ့သူနာပြုဆရာမလေး.. ရှာလို့လဲမတွေ့ဘူးကောဗျာ။ ဘယ်သူမှရှာလို့မတွေ့သေးဘူးလား။ လုပ်ကြပါဗျာ။ ကျနော်သူမရှိရင် သေတာနဲ့အတူတူပဲမို့ ကယ်ပေးကြပါဗျာ။ မတွေ့ကြသေးဘူးလားဗျို့။

.....

.....

ကျနော့်ခြေတွေလက်တွေလှုပ်ရှားရတာနွေးကွေးလာသလိုပဲ။ ဘယ်ဖက်ခြေသလုံးက ကျဉ်တက်လာပီ။ တခါတခါရေထဲငုတ်လိုက်ရင် သတိလွှတ်ချင်သလိုလိုဖြစ်ဖြစ်လာတယ်။ တချက်တချက် လည်း ရေထဲမှာပိုးတဝါးအရိပ်တွေပေါ်ပေါ်လာပီး ရေပြင်ပေါ်ပြန်ပေါ်နိုင်အောင်မနည်းကြိုးစားနေရတယ်။ ဒီတစ်ခေါက်ရေငုတ်လိုက်တာတော်တော်လေးကြာသွားတယ်ဗျာ။ မျက်စိထဲမှာ အနီလေးရယ်ပုံပုံရယ်ပြီးပီးကြည့်နေတာကိုမြင်လာသလိုလိုဟောကျနော့်ဖေဖေနဲ့မေမေကတော့နဲ့တယောတော့ ပီး သီချင်းတွေတီးခတ်နေတာမြင်လာပြန်ပီ။ ဟာ..ကိုရွှေဘပါလား..တစ်ခုခုကို သဘောကျတဲ့အခါတိုင်း မှေးနေတဲ့မျက်လုံးတွေပိတ်သွားတဲ့အထိပြီးချို့နေတဲ့ ကျနော့်အကိုကြီးကိုမြင်မိပြန်ပီ။

အသက်ရှူချင်လွန်းလို့. ကျနော့်အဆုတ်တွေပေါက်ကွဲမတတ်ဖြစ်လာတယ်။ ရေပြင်ပေါ်ပြန်တက်ဖို့.
ကျနော့်ခြေထောက်တွေကို ခတ်ကြည့်တာမရဘူးဗျာ။ ခဲတွေဆွဲထားသလိုလေးလံနေတာပဲ။
ကျနော်ဘာဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာကျနော်သိနေသလိုလိုပဲ... အနီကလေးဘာ
မှမပူနဲ့.အကိုလာနေပီ... အကိုအရမ်းမောတယ်ကွာ..အသက်ရှူလို့မရတော့ဘူး။ ပုံ.လေးရေ! မောင်
မရတော့ဘူးသိလား။

.....
.....

တစ်စနစ်မြုပ်နေတဲ့ကျနော် ဗလုံးဗထွေးရေထဲမှာအော်ဟစ်နေမိတယ်ဗျာ။
နောက်ဆုံးမှာကျနော်သိလိုက်တာကတော့ လောကကြီးဟာမှောင်ပိန်းသွားပီဆိုတာပါပဲ။
သူနာပြုဆရာမလေးမနီနီချို

အကိုဟာကတိမတည်ခဲ့ပါလားကွယ်။ ကျနော်ရယ်..ကျနော့်ဆရာမလေးရယ်..
ကျနော်တို့.ရဲ.ယုန်ဖြူဖြူလေးတွေရယ်.. မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းနဲ့.လေရဟတ်အနီရောင်လေးပါတဲ့အိမ်ကလေး
တစ်လုံးထဲမှာ ပျော်စရာဘဝလေး တည်ဆောက်ကြမယ်ဆိုပီး ပြောခဲ့တာတွေရဲ့ ဘယ်မှာလဲအကိုရယ်။
အနီကလေးပူတူတူး! ဆိုပီးကျမ နောက်ကျောဖက်ကနေတိုးတိုးလေးကပ်ပြောပီးသွားကနဲ့
ပေါ်လာမလားလို့. ကျမ တိတ်တိတ်လေးအကို.ကိုမျှော်နေတယ်အကိုရယ်။
ဖန်ဂေါ်လီကလေးတွေလိုဝိုင်းစက်စက်လေးတွေဟာ! ဆိုပီးကြည်နူးနေတဲ့လေသံနဲ့.အံ့ကြိတ်ရေရွတ်ပီး
ကျမမျက်လုံးတွေ
ကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုး နှုတ်ခမ်းနဲ့.ဖိကပ်နမ်းတတ်တဲ့ အကို.အနမ်းတွေရဲ့ ကျမ မရနိုင်တော့ဘူးပေါ့နော်။
ငဲ့အနီကလေးကို တသက်လုံးတယုတယ ချစ်ပြသွားမယ်ဆိုတာဘယ်မှာလဲရှင်ရယ်။ နောက်ဆုံး
တွေ.လိုက်ရတဲ့ညနေက ကျမနဖူးကလေးကိုတပြွတ်ပြွတ်နမ်းရင်း သဘက်ခါဆိုရင် မနီနီချိုကို
ကျုပ်ရဲ.အတောင်ပံတွေအောက်ကိုသိမ်းသွင်းလိုက်ပီ.. ဆိုပီး Jean-Paul Sartre ရဲ့.စကားကိုခပ်
တည်တည်နဲ့.ပြောရင်း နောက်ပြောင်သွားတာ ကျမပြန်မြင်ယောင်နေတာ တချိန်လုံးပါပဲအကိုရေ။ အဲ့ဒီနေ့.က
ကျမအိမ်ကထွက်တာ နောက်ကျခဲ့တယ်လေ။ တဖက်ကမ်းကိုရောက်သွားတော့မွန်း
တည့်ခါနီးနေပီ။ ကမ်းနားမှာ လူတွေရှုပ်ထွေးနေတာရယ်.. အကို.သူငယ်ချင်းတွေက ကျမကိုမြင်တော့ အံ့ဩ
သွားတာရယ်။ အကိုတစ်ယောက်ဖြစ်ရေပြင်အောက်မှာပျောက်ဆုံးသွားပီဆိုတာသိ
လိုက်ရတော့ ကျမရဲ.ကမ္ဘာကြီးပြိုကျသွားခဲ့တာပေါ့အကိုရယ်။ အမှန်က
ကလေးလေးတွေကိုရေထဲကဆယ်ယူရင်းဆုံးသွားရှာတာက
ကျမနဲ့.တစ်ရပ်ကွက်ထဲနေတဲ့ကျေးလက်သားဖွားဆရာမလေးပါကွယ်။ အကိုဟာနောက်ဆုံးအချိန်ထိ
သူချစ်တဲ့အနီလေးဆိုတဲ့ကျမ ကိုလှိုင်းလေတွေထန်နေတဲ့ မြစ်ပြင်ထဲမှာအော်ဟစ်ပီးရှာဖွေ

သွားခဲ့တာတဲ့။ အံ့ဩတုန်လှုပ်နေတဲ့ အကို့.မိတ်ဆွေတွေပြောပြသမျှ စကားတွေနားထောင်ပြီး
အကိုနောက်ဆုံးဝတ်သွားတယ်ဆိုတဲ့ တိုက်ပုံနဲ့.ပုဆိုးလေးကိုရင်ခွင်ထဲမှာပွေ့ထားရင်း ဘာလုပ်ရ
မှန်းမသိတော့ပါဘူးရှင်ရယ်။ အသက်ပေးပီးချစ်တယ်ဟာလို. အကိုပြောခဲ့ဖူးတာတကယ်ပါပဲဆိုတာ
အနီလေးယုံပါပီ။ ပြန်လာခဲ့ပါနော်အကို! အနီလေးလေအကိုမရှိရင် ဘယ်လိုမှနေလို့.မတတ်
တော့ပါဘူးရှင်။ ခုဆိုတစ်ပတ်ကျော်သွားပီ အကိုပျောက်နေခဲ့တာ။ မနက်ရောင်နီလာပီဆို
ကျမဟော့ဒီမြစ်ကမ်းပါးမှာ အကို့.ကိုလာလာထိုင်ပီးမျှော်နေခဲ့တာ နေရောင်ပျောက်သွားတဲ့အထိပေါ့။
အကိုဟာတကယ်တော့ မသေပဲ ကျမကိုနောက်ပြောင်ချင်လို့.ပုန်းနေတာနေမှာ။ တနေ့.နေ့.မှာ
သွားကနဲပေါ်လာပီး ဟားဟား.... အနီကလေးပူတူတူးဆိုပီးကျမ ရှေ့မှာပြီးဖြူနဲ့.လာရပ်ပြနေဦး
မယ်ဆိုတာ ကျမသိနေတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်ကျရင် ဒီလောက်နှိပ်စက်ရသလားဆိုပီး
အကို့.မျက်နှာကိုကျမလက်ခုပ်၂ခုကြားထဲညှပ် ပီးအကိုအသက်ရှူလို့.မရတဲ့အထိ တအားနမ်းပေးဦးမယ်လို့.
တွေးရင်း ကျမ ရယ်ရယ်ပြီးပြီးပြန်ဖြစ်လာပြန်တယ်။ မနက်ခင်းတိုင်းစောစောထပီး ရေမိုးချိုး၊
အကို့.ကိုပြန်တွေ့.ချင်တွေ့.ရမှာဆိုတဲ့မျှော်လင့်ချက်နဲ့.အစွမ်းကုန်ဖီးလိမ်းပြင်ဆင်ပီး ကမ်းနားမှာ
သွားထိုင်စောင့်နေခဲ့တာနေ့.တိုင်းပေါ့.. ဒါပေမယ့်ညနေစောင်းလာပီဆိုကျမ တစ်ယောက်ထဲငိုမဲ့မဲ့လေးပေါ့
အကိုရယ်။ ဒီနေ့.လည်းအကိုပေါ်မလာသေးပါလားဆိုပီး ဝမ်းနည်းအားငယ်လာပီး
မျက်ရည်က အလိုလိုကျမိပြန်တယ်။ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါတော့နော်.. အနီကလေး မျှော်ရလွန်းလို့.ပင်ပန်းနေပါပီ
ကျမ ချစ်တဲ့အကိုရယ်။

ဒေါက်တာရီရီ@ပုံ.ပုံ.

မောင်ကလူဆိုးပဲကွာ။ ဟိုးကလေးဘဝကထဲက ပုံ့.အပေါ်နိုင်စားပေးတာနော်။ တစ်ခုခုစိတ်တို
တိုင်းပုံ့.ကိုမောင်းထုတ်တတ်တာလေ.. သွားသွားနဲ့ကိုမခေါ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ကောင်ငယ်
လေးကို ပုံ့.က ငယ်ငယ်ကထဲကအရမ်းကိုတွယ်တာခဲ့ရတာကိုး။ ပုံ့.ပြောပြတာတွေကိုမောင်ကရယ်တယ်နော်။
အဲ့ဒီကောင်လေးနဲ့.ကောင်မလေးဘဝ..ပုံ့.တို.ကွဲသွားကထဲကတစ်ရက်မှမမေ့ခဲ့ဘူး
ဆိုတာလေ။ တက္ကသိုလ်တက်တော့ တစ်မြို့.ထဲမှာရောက်နေတယ်ကြားတော့ မောင်တို.ကျောင်းက
မောင်နေတဲ့အဆောင်ရှေ့မှာ တိတ်တိတ်လေးလာလာခိုးကြည့်ခဲ့ရတာလေ။ မောင်ကပုံ့.နဲ့.
မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့.တာတောင်မှ မှတ်မိတဲ့ပုံ့.မပေါ်ခဲ့တော့ ပုံ့.တိတ်တိတ်လေးကြိတ်ဆွေးခဲ့ရတာနော်။
ကျောင်းပီးသွားတော့မောင့်ကိုမမြင်ရတော့ပြန်ဘူး။ အရီးမေတို.အိမ်ကိုမောင်ရောက်လာ
တဲ့နေ့.က ပုံ့.ရင်ဘတ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်တောင်ပလောင်ဆူပီး စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့ရသလဲဆိုတာ
မောင်မသိဘူးနော်။ မိုးထိုးမတတ် အရပ်မြင့်မြင့်နဲ့.အသားဖြူဖြူဂုတ်ထောက်နေတဲ့ဆံပင်ဖြောင့်
စင်းစင်းလေးကိုသပ်တင်ရင်း ပုံ့.ကိုဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ..ခင်ဗျနဲ့.စကားလှမ်းပြောနေတဲ့မောင့်ကို ဆွဲယမ်းပီး

ဖိုးသက်လေးရေ! ပုံ..ကလေးကိုမမှတ်မိဘူးလားဟာလို..အော်ပလိုက်ချင်ခဲ့မိတာနော်။
မောင်အိပ်မောကျနေတာ ပုံ..ခိုးခိုးကြည့်ပီး နှစ်ပေါင်းများစွာမျှော်ခဲ့ရတဲ့ကောင်ငယ်လေးပါလားဆိုပီး
ပုံ..ဖက်မနမ်းမိအောင်ထိန်းခဲ့ရတာတွေ၊ မောင်ပုံ..လက်မောင်း၂ဖက်ကိုဆွဲညှစ်ပီး ခပ်မိုက်မိုက်
စိုက်ကြည့်ရင်းမျက်နှာကျောလေးလျှော့ပါလို..ပြောပီးထွက်သွားတုံးက
ပုံ..လေမတ်တပ်တောင်မရပ်နိုင်တော့လောက်အောင် ရင်ထဲတလုပ်လုပ်နဲ့..ကျန်ခဲ့တာမောင်မသိရှာဘူးနော်။
အိုကွယ်! ခုပုံ..
လက်မောင်းမှာကြက်သီးလေးတွေထလာတယ်သိလား။ ဟို..ရေတွင်းမှာ
ပထမဆုံးမောင့်ကိုငယ်ငယ်ကလိုခေါင်းဆွဲလျှော်ပေးတဲ့နေ့..က မောင်အကြမ်းပတမ်းကြီး
ပုံ..ကိုချစ်သွားခဲ့တာတွေပြန်တွေ့
လိုက်မိလို..လေ။ မောင်ကလူဆိုးလေးပါလားကွယ်။ ပုံ..နင်ငါ့ကိုချစ်သလားလို.. အထက်စီးကမေးခဲ့တုံးက
ပုံ..ရင်ထဲမှာနင့်နေအောင်ပမ်းနည်းခဲ့ရတာ.. မောင်ကအတင်းလိုက်လာပီးချော့တော့ပုံ..လေ
ပျော်လွန်းလို..သေသွားမလားတောင်ထင်မှတ်ခဲ့ရတာပေါ့။ ပုံ..ရဲ့လူဆိုးလေးဟာခုတော့
ဒီကမ္ဘာမှာမရှိတော့ဘူးတဲ့လားမောင်ရယ်။ တရားနီးတဲ့ညတွေမှာဆို ပုံ..ကိုဖက်ထားတတ်တဲ့မောင့်ရင်ခွင်ထဲ
မှာနွေးနွေးထွေးထွေးအိပ်စက်နေတာမဟုတ်မှန်းသတိရပီး ပုံ..ကလေးရှူးမတတ်ငိုနေရပါပီမောင်။
တသက်လုံးစွဲလန်းခဲ့တဲ့ကောင်လေးကို အပိုင်ရတော့မယ်ဆိုတဲ့ဘဝကနေ လောကရဲကိုဘယ်လို
ကံတရားကတွန်းပို့..လိုက်တာလဲကွယ်။ မောင်၂ယောက်စလုံးကိုမခွဲနိုင်ပါဘူး..၂ယောက်လုံးကိုယူမှာ.. ဆို..
ပုံ..ဘာမှမပြောရက်ခဲ့ဘူးနော်မောင်.. မောင်နဲ့..တူတူနေရရင်တော်ပီ..မောင့်သဘောဆို
ပီးပုံ..တိတ်တိတ်လေးနေခဲ့တာလေ..ခုမောင်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ပုံ..ကိုကော..သနားစရာကောင်းတဲ့
ညီမလေးအနီချိုကိုကောမောင်ခွဲထားရက်ခဲ့ပီနော်။ ပိုင်ဆိုင်လိုက်ရတဲ့အချိန်ကတိုတောင်းလွန်းခဲ့ပီကော
ပုံ..ချစ်တဲ့မောင်။ ခုမောင့်ကိုအရူးအမူးချစ်တဲ့ သူနာပြုဆရာမလေးခမျာအဲ့ဒီနေ့..က အကိုရေ!!!
လို..အော်ဟစ်ရင်းသတိလစ်လဲကျသွားရာကနေ ပြန်သတိလည်လာတော့ စိတ်မမှန်သလိုဖြစ်သွားရှာပီ။
မောင်လူ..လောက ကနေထွက်ခွာသွားပီဆိုတာနားမလည်လက်မခံနိုင်ရှာတဲ့ စိတ်ရောဂါသည်လေးဖြစ်နေရှာပီ။
မိုးတွေတအားသည်းတဲ့ညတွေမှာဆို ပုံ..တစ်ယောက်ထဲမောင့်ကိုလွမ်းလွန်းလို..သွက်
သွက်ခါရှူးမသွားအောင်မနည်းထိန်းနေရတယ်။ ခုချိန်မောင်ပြန်လာပီး ညီမလေးကိုကော
ပုံ..ကိုပါလာလက်ထပ်ပေးမယ်ဆို ၂ယောက်လုံးပျော်ပျော်ကြီးလက်ခံပါမယ် ပုံ..ချစ်တဲ့ကောင်ငယ်လေးရာ။
ခု.. ဆူညံနေတဲ့မိုးပေါက်ကျသံတွေကြားထဲမှာ ပုံ..ကလေးတစ်ယောက်ထဲအေးစက်စက်အိပ်ယာပေါ်မှာ
ရှိုက်ရှိုက်ပီးငိုနေတယ်မောင်သိလား။

နိဂုံး

ညနေ နေဝင်ရီတရောမှာလှတပတကောင်မလေးတစ်ယောက်
ပုစွန်ဆီရောင်သမ်းနေတဲ့အလင်းရောင်မှုန်ပျံ့အောက်က မြစ်ကမ်းဘေးထိုင်ခုံပြာပြာလေးပေါ်မှာထိုင်ရင်း
အဝေးကမြစ်ပြင်
ကိုမျှော်ကြည့်ရင်းဆွေးရီရီငေးလိုပေါ့။
လေညှင်းကလေးအပွေ့မှာသူ့ဆံနွယ်လေးတွေကတဖတ်ဖတ်လွှင့်မျှောလို။
နေဝင်ခါနီးလာတာနဲ့အမျှသူ့မျက်နှာပိုင်းစက်စက်ကလေး ချောပိုမဲ့မဲ့ကလေးဖြစ်
စပြုလာမယ်။ ခဏနေရင်အဲ့ဒီကောင်မလေးထိုင်နေတဲ့နံဘေးကိုစက်ဘီးဘဲလ်သံလေးကလင်ကလင်ပေးပီး
အသားညိုညိုဆံပင်အရှည်ကြီးကိုဖားလျားချထားတဲ့ အရပ်မြင့်မြင့်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ရောက်လာပီးကြင်ကြင်နာနာထွေးပွေ့ပီးပြန်ဖို့ခေါ်လိမ့်မယ်။
အကိုဟာလေ... ဘာလိုဒီနေ့နောက်ကျနေရတာလဲမသိပါဘူး.. မမရီရယ်
အေးပါ.. ညီမလေးအနီချိုရာ.. မိုးချုပ်တော့မယ်ပြန်ရအောင်.. လိမ္မာတယ်ကွယ်...
လိုပြောရင်းဒေါက်တာရီရီက စီးကျလာတဲ့သူ့ပါးပြင်ပေါ်ကမျက်ရည်တွေကိုခိုးသုတ်ပီးချော့မော့နေလိမ့်မယ်။
ယခုအခါမှာရောဂါတိမြစ်ကြမ်းပြင်အောက်ခြေမှာအိပ်စက်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ကတော့
သူ့ချစ်သူ့ယောက်ရဲ့ဖြစ်အင်ကိုမြင်ခဲ့ရင်... .. .

ဤတွင်ကျနော့်သူနာပြုဆရာမလေးပုံပြင်ပီး၏။
channko